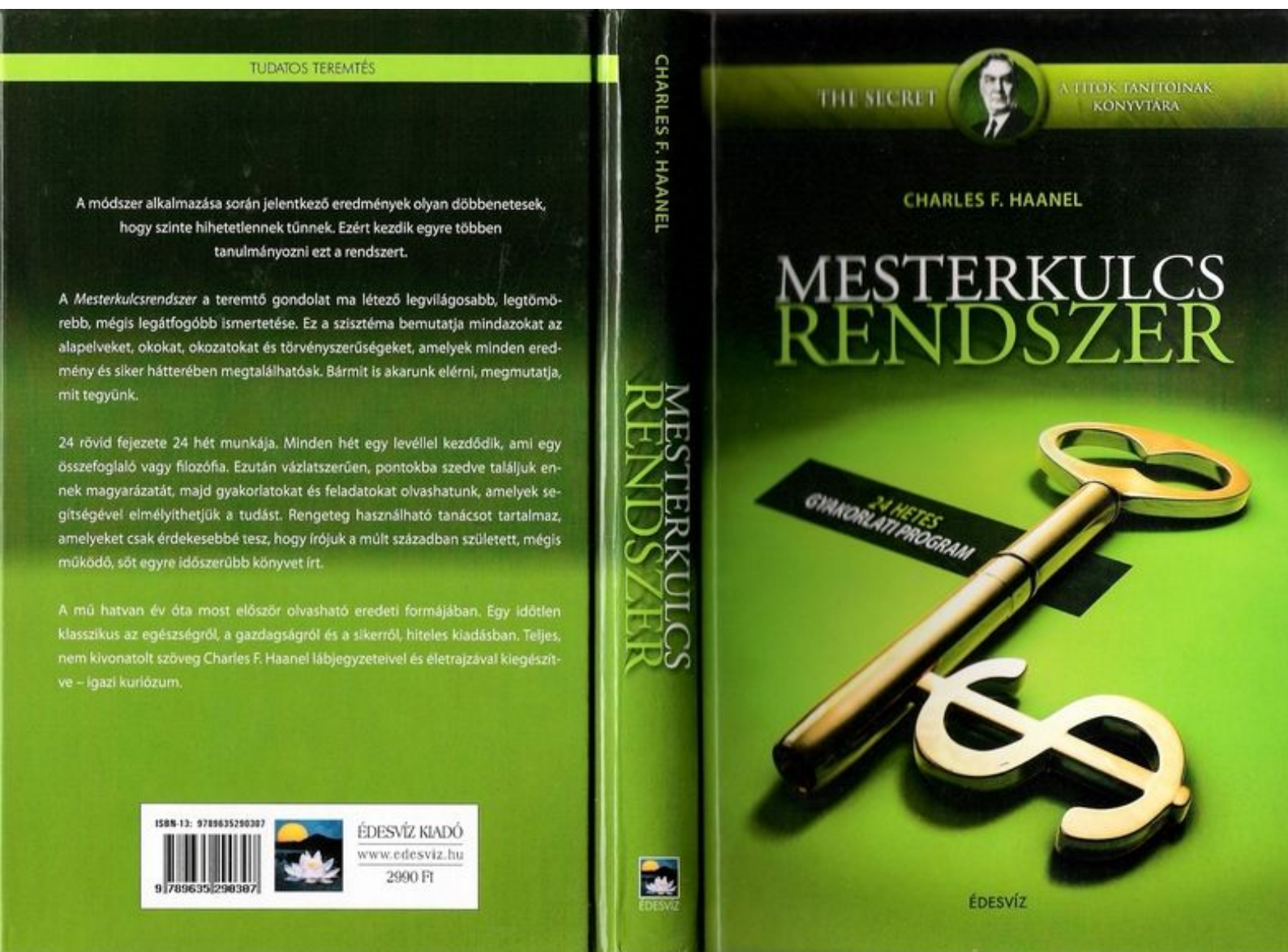

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:

Charles F. Hannel / *The Master Key System* Kallisti

Publishing, USA, 2000

Fordította Molnár Edit

Ajánlom ezt a könyvet...
Anyukámnak, a Világ Legerősebb Emberének;
Apukámnak, a Világ Leghiggadtabb Emberének;
Charlie -nak, aki nagyszerű fickó és barát is egyben;
az amerikai Piacgazdaságnak
és Istennek.

Tartalom

Előszó	5
Bevezetés	6
Charles F. Haanel rövid életrajza	9
1. hét- Bevezetés a Mesterkulcsrendszerbe	11
2. hét - Az elme alapjai	20
3. hét - Szellemi képességeink kiaknázása	29
4. hét - A folyamat megfordítása - Az októl az okozatig	37
5. hét - A teremtmény elme	45
6. hét - Az emberi agy	53
7. hét - A Mindenható Erő kiaknázása	62
8. hét - A gondolkodás és eredményei	71
9. hét - Pozitív megerősítések és az elme	81
10. hét - Konkrét ok	90
11. hét - Az induktív okfejtés és az objektív elme	99
12. hét - A koncentráció ereje	108
13. hét - Az álmodozók álmái	116
14. hét - A gondolat teremtménye	124
15. hét - A törvény, amely szerint élünk	132
16. hét - A spirituális megértéshez vezető út	141
17. hét - Szimbólumok és a valóság	149
18. hét - A Vonzás Törvénye	157
19. hét - Szellemi táplálékunk	164
20. hét - A dolgok lelke	172
21. hét - Merjünk nagyot álmodni	180
22. hét - Spirituális magok	188
23. hét- A siker törvénye a szolgálat	196
24. hét - Alkímia	204
Kérdések és válaszok	213
Szójegyzék	223

Előszó

Amikor újraserkesztettem ezt a csodálatos könyvet, nagyon keveset változtattam az eredeti szövegen. Csak a központosítást módosítottam és a helyesírási hibákat javítottam ki. Haanel gondolatait teljesen érintetlenül hagytam. Még a szerző vitatható kijelentéseit sem száműztem a szövegből. Mindezt azért tettem, mert az ő művéről van szó. Sokszor előfordul, hogy „okos” vagy „bölc” szerkesztők annyira elkorcsosítják egy-egy szerző művét, hogy alig marad benne eredeti gondolat, ha marad egyáltalán. Haanel munkája a maga teljességében áll itt... Tanuljunk belőle, amennyit csak tudunk!

Vettem magamnak a bátorságot és „hét”-nek kereszteltem el az egyes fejezeteket. Azért tűnt jónak ez az ötlet, mert valójában egy hétbe is bele lehet, amíg figyelmesen áttanulmányozunk egy-egy fejezetet. A Mesterkulcsrendszer eredetileg folytatásokban jutott el a tanítványokhoz. A szövegben is olvasható, hogy Haanel sokszor kezdi így a mondatot: „Ezen a héten az lesz a feladatunk...” Vagyis az érthetőség és a gördülékenység érdekében logikusnak tűnt „Heteknek” nevezni az egyes részeket.

A szöveget a Garamond betűtípussal szedtettem ki. Véleményem szerint ez képes a legjobban kifejezni a mű halhatatlanságát. Szilárdságot, stabilitást és állandóságot sugall, ugyanakkor azt az érzetet kelti, mintha az eredeti kötetet olvasnánk.

Kellemes olvasást és elmélkedést kívánok! Mindenekelőtt pedig: sok sikert!

Anthony R. Michalski
szerkesztő

2000. január

Bevezetés

„Nagy örömömre szolgál, hogy ezennel rendelkezésükre bocsáthatóm...”

Gyakran találkozunk ezzel a mondattal ennek a csodálatos kötetnek az olvasása során. Nemcsak Haanel örömeire szolgál, hogy a rendelkezésükre bocsáthatja mindazt, amit az adott héten áttanulmányozhatunk és sikerre vihetünk, hanem én is boldogan nyújtom át Önöknek ezt a könyvet.

Azt, hogy Haanel milyen hatással volt a gondolkodás tudományára, nem igazán tudjuk, de már az e műfajban megjelent számos művének felületes olvasásakor is nyilvánvalóvá válik, hogy a hatása letagadhatatlan. Képen egyik kedvenc művemet, Claude M. Bristol *The Magic of Believing* (A hit varázsa) című könyvét olvastam, amikor ez a hatás érzékelhetővé vált a számomra. Bristol könyvében sok bekezdés gyakorlatilag a *Mesterkulcsrendszer* gondolatainak átfogalmazott változata. Ugyanez igaz olyan neves írók műveire, mint Napoleon Hill, W. Clement Stone, vagy Norman Vincent Peale. Ezzel nem az említett írók és gondolkodók érdemeit szeretném kisebbiteni, inkább arra szeretném felhívni a figyelmet, milyen szerteágazó hatással volt Charles F. Haanel a legfontosabb tudományra: a gondolkodás tudományára.

Sok könnyen beszerezhető vagy ritkaságszámba menő könyvet olvastam már a sikerről. Ami azt illeti, gyűjtöm az ilyen témájú műveket. Napoleon Hill, W. Clement Stone, Tony Robbins, Claude M. Bristol és még sokan mások számtalan értékes tanáccsal láttak el, melegen ajánlom mindenkinek, hogy ne sajnálja az időt, és olvassa el ezeknek a kiváló szerzőknek a műveit. Mindegyikük a maga sajátos módján hozzájárult valamivel a gondolkodás tudományához. Ha csupán egy morzsányi információt sikerül felcsipegetnünk a könyvek olvasása közben, máris megtérül a befektetésünk... Még hozzá busásan!

Sem az utazásaim, sem az olvasmányaim során nem találkoztam azonban olyasmivel, ami felvehetette volna a versenyt *Charles F. Haanel: Mesterkulcsrendszer* című művével. Véleményem szerint ez a siker és a „szellemi dolgok” legvilágosabb, legmeggyőzőbb és legmélyrehatóbb elemzése, amit valaha is olvastam.

Charles F. Haanel: Mesterkulcsrendszer című műve a sikerről és az ahhoz vezető útról szól. A „siker” szón Haanel azt érti, amire mi magunk vagyunk az életünkben. Legyen az akár néhány kiló leadása, vagy egy több millió dolláros üzleti vállalkozás elindítása, nem számít. A siker meghatározása az egyénen múlik, a Mesterkulcsrendszer azonban megmutatja, hogyan érjük el céljainkat tudományos módon.

A Mesterkulcsrendszer lényege nem annak megmutatása, hogyan legyünk sikeres alkalmazottak vagy vállalkozók - az anyagi jólétnél sokkal nagyobb ígéretet hordoz magában. A Mesterkulcsrendszer a teljes - testi, lelki és szellemi - siker kapuját nyitja meg előttünk. A Mesterkulcsrendszer arra összpontosít, hogyan hajtsunk végre egyetlen nagy teltet. Haanel gondolatai és megfigyelései ugyanazok, amelyek Van Gogh-ot, Carnegie-t, Gateset vagy Buffet-t is irányították. A Mesterkulcsrendszer segít felébreszteni különleges képességeinket.

Ha elolvassuk és áttanulmányozzuk *Charles F. Haanel: Mesterkulcsrendszer* című művet, megismerjük azokat a titkokat, amelyek segítségével

- teljesen száműzni tudjuk életünkből a (élelmet és az aggodalmat);
- magabiztosak, erősek leszünk, és ösztönösen tudni fogjuk, mikor cselekszünk „helyesen”;
- felszabadítjuk rejtett képességeinket;
- olyan személyeket és eseményeket vonzunk az életünkbe, akik és amelyek segíteni fognak álmaink és céljaink megvalósításában;
- megtanuljuk, hogyan gondolkozzunk konstruktívan;
- bepillantást nyerhetünk minden idők legnagyobb lángelméinek, pénzügyi szakértőinek és üzletembereinek a fejébe, és megtudhatjuk, ők vajon hogyan gondolkodnak;
- „mágnesként” vonzzuk magunkhoz az egészséget, a jólétet és az ideális környezetet;

- megtanuljuk, hogyan birkózzunk meg az életünkbe befurakodó problémákkal, és végül azt is megtudjuk, hogyan szabadulunk meg egyszer és mindenkorra ezektől;
- kifejlesztjük magunkban a „milliomos-gondolkodást”, ami segít több pénzt keresni és összegyűjteni.

Mindenkit arra buzdítok, hogy miközben ezt a bámulatos művet olvasa és tanulmányozza, jegyzeteljen, végezze el az egyes fejezetek végén található gyakorlatokat, és higgyen abban, hogy a rendszer nála is beválik. Ne kövessük el azt a hibát, hogy éppen csak átlapozzuk a könyvet, majd áhítozva várjuk a csodát. És ha már itt tartunk: azt se képzeljük, hogy ha elolvassuk a könyvet, másnapra minden megváltozik! Kizárólag szorgalommal és kitartással érhetjük el célunkat. Miután egyszer végigolvastuk a könyvet, valószínűleg kicsi, de észrevehető változásokat fogunk tapasztalni az életünkben. További tanulás és gyakorlás hatására céljaink és álmaink sokkal elérhetőbbeknek fognak tűnni, mint azelőtt bármikor. Még egy kis tanulással pedig végleg elérhetjük célunkat!

Ebben a könyvben mindent megtalálunk, ami a sikerhez szükséges. Ebben egészen biztos vagyok. Amint elkezdjük a gyakorlatban is alkalmazni a tanultakat, azt fogjuk tapasztalni, hogy semmi sem állíthat meg bennünket, és minden, amiről korábban csak álmodoztunk, kézzelfogható valósággá válik. Higgyék el nekem: ez lesz életük legmeghatározóbb könyve. Továbbá az a könyv, amelyet a legtöbbször fognak levenni a polcról. Ilyen nagy jelentőségű mű ez.

Nos, nem maradt más hátra, mint hogy azt mondjam: „Nagy örömmel szolgál, hogy ezennel rendelkezésükre bocsáthatom...” a Mesterkulcsrendszert Charles F. Haaneltől.

Michalski szerkesztő

- 2000. január

Charles F Haanel (1866-1949)

Charles F. Haanel 1866. május 22-én született Ann Arborban, Michigan államban, Hugo és Emeline Haanel gyermekeként. Karrierjét irodai kiegészítőként kezdte egy St. Louis-i vállalatnál, ahol tizenöt évig dolgozott. A boldogabb élet reményében felmondott, hogy saját vállalkozásba fogjon.

1898-ban Haanel meggyőződött néhány befektetőt, hogy az Új-Mexikó állambeli Tehuantepee kiváló hely lenne cukornád- és kávétermesztésre. Őt tették meg a vállalkozás vezetőjének, amely a kezdetektől fogva sikeres volt. Az üzlet meredeken ívelt felfelé, így a befektetők és Haanel is meggazdagodott általa.

Haanel 1905-ben megalapította a Kontinentális Kereskedelmi Vállalatot, amely a cukornád- és kávéültetvényeken kívül még további hat céget foglalt magában. Abban az időben 2 és fél millió dolláros értékével egyike volt a világ legnagyobb konglomerátumainak.

A sikereken felbuzdulva Haanel további cégeket alapított, amelyek tovább gyarapították vagyonát: a Sacramento-völgyi Fejlesztési Vállalatot, szőlőültetvényeket és egy bányásztársaságot is. Az összes vállalatnak ő volt az elnöke, sikerük és növekedésük neki volt köszönhető.

1885-ben Haanel feleségül vette Esther M. Smith-t, akitől egy fia és két lánya született. Miután felesége 1901-ben meghalt, 1908-ban elvette Margaret Nicholst. Bizonyos források szerint a lányai még most is élnek.*

Üzleti érdekeltségei mellett Haanel tagja volt a Keystone Lodge-nak, az Amerikai Szerzők Ligájának, a Pszichológiai Kutatások Amerikai Társaságának, a St. Louis-i Embervédelmi Társaságnak, a St. Louis-i Kereskedelmi Kamarának és az Amerikai Tudományos Ligának. Harmincketted fokú szabadkőműves, a Shriner Alapítvány és a Missouri Atlétikai Klub tagja. Egyik rövid életrajza, Walter B. Stevens: *St. Louis - History of the Fourth City* című könyve szerint (a cikk szerzője jórészt ebből vette érte-

*Természetesen a „most” az 1910-es éveket jelenti. (*A Szerk.*)

süléseit): „Józan ítélőképességű férfi, aki nyugodtan képes szemlélni az életet, és helyesen méri fel annak lehetőségeit, elvárásait és kötelezettségeit.”

Haanel 1949. november 27-én halt meg, 83 éves korában. A St. Louis-i Bellefontaine temetőben helyezték örök nyugalomra.

Ha áttekintjük Haanel életét, világosan láthatjuk, hogy azt teljes egészében a Mesterkulcsrendszer tanai irányították. Haanel nemcsak azt írta le, amit gondolt, azt írta le, ahogyan élt.

1. hét

Bevezetés
a Mesterkulcsrendszerbe

Kísérőlevél

Nagy örömömre szolgál, hogy ezennel rendelkezésükre bocsáthatom a Mesterkulcsrendszer Első hetét. Szeretnénk több lendületet vinni az életünkbe? Koncentráljunk a lendületre. Több egészséget? Koncentráljunk az egészségre. Több boldogságot? Koncentráljunk a boldogságra. Éljük ezeknek a dolgoknak a szellemében, amíg el nem nyerjük meg-érdemelt jutalmunkat. Attól fogva már senki semmit nem tud elvenni tőlünk. A világon minden alkalmazkodik az emberben rejlő erőhöz, amely így uralkodóvá válik fölöttük.

Nem szükséges külön elsajátítani ezt a képességet. Már bennünk rejlik. De meg kell értenünk, használnunk kell, tudnunk kell irányítani, áthatóvá kell tennünk, hogy előbbre juthassunk, és ne csak kullogjunk a világ után.

Napról napra, ahogy előrébb haladunk, ahogy nő a lendületünk, ahogy az ösztöneink kifinomultabbá válnak, ahogy a terveink kezdenek kikristályosodni, ahogy minden egyre világosabb lesz, rá lógunk jönni, hogy a világ nemcsak élettelen kövek és gerendák halmazza, hanem élő szervezet! Sok-sok dobogó emberi szív alkotja. Élettel és szépséggel van tele.

Nyilvánvaló, hogy szükség van némi belátásra ahhoz, hogy hasznosítani tudjuk a következőkben ismertetett anyagot. De azokat, akik képesek erre, új világosság — új erő érinti meg. Napról napra nő a magabiztosságuk és az erejük. Véghezviszik, amit elterveznek, és az álmaik valóra válnak. Életük mélyebb, teljesebb, világosabb értelmet nyer, mint azelőtt.

1. Az, hogy a sok még többet hoz, a létezés minden fokán igaz, mint ahogy az is, hogy a veszteség még nagyobb veszteségekhez vezet.
2. Az elme kreatív. Az életfeltételek, a környezet és minden élmény az életben jellegzetes vagy alapvető szellemi beállítottságunk eredménye.
3. Szellemi beállítottságunk szükségszerűen azon alapul, amit gondolunk. Ennélfogva minden hatalom, minden siker és minden vagyon megszerzésének titka saját gondolkodásmódunktól
4. Ez azért igaz, mert „lennünk” kell, hogy „cselekedhessünk”, és csak olyan mértékben „cselekedhetünk”, amekkorák „vagyunk”, és az, hogy mik „vagyunk”, attól függ, mit „gondolunk”.
5. Nem tudunk olyan hatalmat gyakorolni, amivel nem rendelkezünk. Csak egyetlen módon biztosíthatunk hatalmat magunknak: ha a hatalomra koncentrálnunk. De addig nem tudunk a hatalomra koncentrálni, amíg rá nem jövünk, hogy az erő belülről fakad.
6. Létezik egy világ legbelül — a gondolkodás, az érzelmek és az erő, a fény és az élet világa —, amelynek, bár láthatatlan, a hatalma mégis jelentős.
7. Belső világunkat az elme irányítja. Amikor felfedezzük ezt a világot, minden problémánkra megoldást tudunk találni – minden következménynek meglesz a maga oka. Mivel belső világunk a saját irányításunk alatt áll, a hatalom és a birtoklás összes törvényére is mi magunk vagyunk befolyással.
8. A külső világ a belső világ visszatükröződése. Amit kívül látunk, azt találjuk belül. A belső világban ott lapul a végtelen Bölcsesség, a végtelen Erő, a kifogyhatatlan tárháza mindannak, ami fontos, és csak arra vár, hogy feltárulhasson, kibontakozhasson és kifejezésre kerülhessen. Ha felismerjük ezeket a belső világunkban rejtőző képességeket, azok a külső világban is alakot fognak ölteni.
9. A belső világ harmóniája a külső világban harmonikus körülmények, élhető környezet és a lehető legjobb dolgok formájában tükröződik vissza. Ez az alapja az egészségnek és nélkülözhetetlen alkotóeleme minden nagyságnak, minden hatalomnak, minden tudásnak, minden teljesítménynek és minden sikernek.
10. A belső világ harmóniája azt jelenti, hogy képesek vagyunk uralni a gondolatainkat, és meg tudjuk szabni magunknak, milyen hatással legyenek ránk különféle élményeink.
11. A belső világ harmóniája optimizmust és bőséget eredményez. A belső bőség kívül is bőséget jelent.

12. A külső világ a belső tudatosság körülményeit és feltételeit tükrözi vissza.
13. Ha a belső világban bölcsességre lelünk, meglesz a belátásunk, hogy felismerjük a belső világban lappangó csodálatos lehetőségeket, és elegendő erőnk lesz ahhoz, hogy ezeket a lehetőségeket a külső világban is megvalósítsuk.
14. Amint tudatára ébredünk a belső világ bölcsességének, elménk befogadja ezt a bölcsességet, és ha befogadja, ténylegesen a birtokába kerülünk annak a hatalomnak és bölcsességnek, ami a legtökéletesebb és legharmonikusabb fejlődés alapjaihoz szükséges.
15. A belső világ a gyakorlati világ, amelyben az erős férfiak és nők bátorságot, reményt, lelkesedést, magabiztosságot, bizalmat és hitet hoznak létre, és ezek segítségével megadatik nekik az a finom intelligencia, amelynek segítségével megláthatják az elképzeléseiket, és az a gyakorlatiasság, amelynek segítségével ezeket az elképzeléseiket valóra válthatják.
16. Az élet kibontakozás, nem gyarapodás. Amit elérünk a külső világban, az már a miénk a belső világban.
17. Minden vagyonunk a tudatosságon alapul. Minden, amit megszerzünk, az egyre mélyülő tudatosság eredménye. Minden, amit elvesztünk, a szétforgácsoló tudatosság eredménye.
18. A szellemi hatékonyság a harmónián alapul. A különbözőség zavart jeleni. Ennél fogva, aki hatalmat akar szerezni, annak harmóniában kell lennie a természet törvényeivel.
19. Az objektív elmén keresztül kapcsolódunk a külső világhoz. Ennek a szerve az agy, a központi idegrendszer pedig tudatos kommunikációt tesz lehetővé a test minden részével. Az idegrendszer minden fény-, hő-, szag-, hang- és ízhatásra reagál.
20. Ha ez az elme helyesen gondolkodik, ha felfogja az igazságot, ha a központi idegrendszeren keresztül a testnek küldött gondolatok építő jellegűek, ezek az érzéki élmények kellemesek - harmonikusak.
21. Ennek eredményeképpen erőt, vitalitást és mindenféle gyarapító hatást építünk be a testünkbe. De a bánatot, a betegséget, a hiányérzetet, a korlátokat és a diszharmónia minden formáját is ugyanezen az objektív elmén keresztül engedjük be az életünkbe. Tehát az objektív elmén - a téves gondolkodásmódon - keresztül kapcsolódunk az összes romboló erőhöz.

22. A belső világhoz a tudatalattin keresztül kapcsolódunk. Ennek a szerve a Napfonat. A szimpatikus idegrendszer továbbít minden szubjektív érzéki élményt, például az örömet, a félelmet, a szeretetet, az érzelmeket, a légzést, a képzelőerőt és az összes tudat alatti jelenséget. A tudatalattin keresztül kapcsolódunk az Egyetemes Elméhez, és kerülünk közvetlen viszonyba a Világegyetem végtelen építő erőivel.
23. Létünk e két központjának összehangolásában és működésük megértésében áll az élet nagy titka. Ezzel a tudással tudatos együttműködésre készíthetjük az objektív és a szubjektív elmét, és összhangba hozhatjuk a végest a Végtelennel. Jövőnk teljes egészében a mi kezünkben van. Semmiféle szeszélyes vagy bizonytalan külső erőnek nem vagyunk kitéve.
24. Mindenki egyetért abban, hogy csak egyetlen Alapelv vagy Tudat hatja át az egész Világegyetemet, amely kitölt minden teret és alapvetően jelenlétének minden pontján ugyanolyan. Hatalmas, bölcs és mindig jelen van. Minden gondolat és dolog benne létezik. Mindenség a mindenségben.
25. Csak egyetlen gondolkodásra képes tudat van a Világegyetemben, és amikor gondolkodik, gondolatai objektív dolgokká válnak a számára. Mivel ez a Tudat Mindenütt Jelenvaló, minden egyénben ott kell lennie; minden egyes egyén ennek a Mindenható, Mindentudó és Mindenütt Jelenvaló Tudatnak a megtestesülése.
26. Mivel csak egyetlen Tudat létezik a Világegyetemben, amely képes a gondolkodásra, ebből szükségszerűen az következik, hogy tudatunk megegyezik az Egyetemes Tudattal, más szóval, minden elme egy elme. Ez a következtetés megkérdőjelezhetetlen.
27. A tudat, amely az agysejtjeinkben összpontosul, ugyanaz a tudat, amely minden más egyén agysejtjeiben is jelen van. Minden egyes egyén az Egyetemes és Kozmikus Elme egyéniesülése.
28. Az Egyetemes Elme statikus vagy helyzeti energia. Egyszerűen az. Csak az egyénen keresztül és az egyén is csak az Egyetemesen keresztül testesülhet meg. Egyek és ugyanazok.
29. Az egyén képessége a gondolkodásra az a képesség, amellyel az Egyetemesre hat és *megtestesíti azt*. Az emberi tudat kizárólag az ember, gondolkodásra való képességéből áll. Walker szerint: „Az elme önmagában a statikus energia olyan kifinomult változata, amelyből a »gondolkodás«-nak nevezett tevékenység fakad, ami viszont dinami-

kus elmeállapot. Az elme statikus energia, a gondolat pedig dinamikus — ugyanannak a dolognak a két fázisa.” A gondolkodás tehát az a rezgés, amely akkor keletkezik, amikor a statikus elmét dinamikus elmévé alakítjuk át.

30. Mivel az összes tulajdonság együtt benne foglaltatik az Egyetemes Elmében, amely Mindenható, Mindentudó és Mindenütt Jelenvaló, ezeknek a tulajdonságoknak, potenciális alakjukban, minden egyénben is jelen kell lenniük. Tehát amikor az egyén gondolkodik, gondolkodása, természeténél fogva, kénytelen olyan objektivitásban vagy feltételben megtestesülni, amely megfelel az eredetének.
31. Ebből adódik, hogy minden gondolat ok, és minden körülmény következmény; ezért lényeges annyira, hogy gondolataink irányításával csak a kívánt körülményeket idézzük elő.
32. Minden erő belülről fakad, és teljes egészében a mi irányításunk alatt áll; pontosan megfogalmazható tudáson és pontosan megfogalmazható alapelveken keresztül valósul meg.
33. Nyilvánvaló, hogy amikor tökéletesen megértjük ezt a törvényszerűséget, és képesek vagyunk irányítani a gondolkodási folyamatainkat, bármilyen körülményre alkalmazhatjuk azt. Más szóval, tudatos együttműködésbe kerülünk a mindenható törvénnyel, amely mindennek az egyedüli alapja.
34. Az Egyetemes Elme minden létező atom életelve; minden atom folyamatosan arra törekszik, hogy minél több életet testesítsen meg, mindegyik intelligens, és mindegyik meg akarja valósítani azt a célt, amiért létrejött.
35. Az emberiség zöme a külső világban él, csak kevesen találtak rá a belső világukra, mégis ez a belső világ az, amely a külsőt létrehozza, ezért tehát kreatív, és minden, amit a külső világban találunk, mi magunk teremtjük meg belső világunkban.
36. Ez a rendszer segít életre hívni azt a hatalmat, amely akkor lesz a miénk, amikor felfedezzük a külső és a belső világ közötti kapcsolatot. A belső világ az ok, a külső világ a következmény. Ahhoz, hogy megváltoztassuk a következményt, az okot kell megváltoztatnunk.
37. Egyből látni fogjuk, hogy ez egy radikálisan új és szokatlan elképzelés. A legtöbb ember a következményeken keresztül próbálja megváltoztatni az okokat. Nem veszik észre, hogy ezzel csöbörből vödörbe kerülnek. A összehangolatlanúság megszüntetéséhez az okot kell meg-

szüntetnünk, ezt az okot pedig csakis a belső világban lehet megtalálni.

38. Minden növekedés belülről fakad. Ez a *természet* minden területén evidens. Minden növény, minden állat és minden ember ennek a hatalmas törvényszerűségnek az élő tanújele, és a különböző korokban élők abban tévednek, hogy kívül keresik az erőt és a hatalmat.
39. A belső világ a Bőség Egyetemes Forrása, a külső világ pedig a kivezető cső. Az, hogy kapni tudjunk, azon múlik, felismerjük-e ezt az Egyetemes Forrást, ezt a Végtelen Energiát, amelynek az egyes egyének a kivezető csövei, amelyek így egységet alkotnak a többi egyénnel.
40. A felismerés szellemi folyamat. A szellemi tevékenység tehát az egyén és az Egyetemes Elme interakciója, és mivel az Egyetemes Elme az az intelligencia, amely mindent ural és minden élőlényt mozgat, ez a mentális akció és reakció az ok-okozat törvénye, de ennek az alapelve nem az egyénben létezik, hanem az Egyetemes Elmében. Nem objektív képesség, hanem szubjektív folyamat, eredményei pedig körülmények és tapasztalatok végtelen számú variációjában láthatók.
41. Az élet kifejeződéséhez gondolatiságra van szükség — semmi sem létezhet gondolatiság nélkül. Minden létező dolog ennek az egyetlen alapelemnek a megtestesülése, amelyből és amely által az összes létező dolog megteremtődött és folyamatosan újrateremtődik.
42. Az alkotó gondolatiság fenekeden tengerében élünk. Ez az anyag mindig él és működik. Mérhetetlenül érzékeny. A szellemi parancsoknak megfelelően ölt testet. A gondolkodás képezi az öntőformát, amelynek segítségével az anyag alakot nyer.
43. Ne feledjük, hogy az érték egyedül az alkalmazástól függ, és hogy a törvény tényleges megértésével tudjuk a szegénységet jólétre, a tudatlanságot bölcsességre, a diszharmóniát harmóniára, az elnyomást szabadságra cserélni - és természetesen sem anyagi, sem társadalmi szempontból nem érhet bennünket ennél nagyobb áldás.
44. Most kezdjük el a törvény alkalmazását:. Válasszunk egy helyiséget, ahol egyedül és háborítatlanul lehetünk. Üljünk egyenesen, kényelmesen, de ne hanyagul. Hagyjuk szabadon kószálni a gondolatainkat, de legalább negyed, legkésőbb fél órán át maradjunk teljes nyugalomban. Ismételjük meg ezt a következő, három-négy napban vagy egy hétben, amíg teljes uralmunk alatt nem tudjuk a testünket.
45. Sokan nagyon nehéznek fogják találni ezt a gyakorlatot, mások könnyedén végrehajtják, de a továbblépéshez rendkívül fontos, hogy tel-

jes uralmunk alatt tudjuk tartani a testünket. A jövő héten a következő lépéshez kapnak útmutatót. A fennmaradó időben ezt a képessé-
güket tökéletesítsék.

Összefoglaló kérdések

1. *Mi a kapcsolat a külső és a belső világ között?*
A külső világ a belső visszatükröződése.
2. *Min alapul minden vagyunk?*
Minden vagyunk a tudatosságon alapul.
3. *Milyen viszonyban áll az egyén az objektív világgal?*
Az egyén az objektív elmén keresztül kapcsolódik az objektív világhoz. Ennek a szerve az agy.
4. *Milyen viszonyban áll az Egyetemes Elmével?*
A tudatalattin keresztül kapcsolódik az Egyetemes Elméhez. Ennek a szerve a Napfonat.
5. *Mi az az Egyetemes Elme?*
Az Egyetemes Elme minden létező atom életelve.
6. *Hogyan hathat az egyén az Egyetemesre?*
Az egyén a gondolkodásra való képességén keresztül tud hatni az Egyetemesre és tudja megtestesíteni azt.
7. *Mi az eredménye ennek az akciónak és interakciónak?*
Ennek az akciónak és interakciónak az eredménye egy ok-okozati összefüggés; minden gondolat ok, és minden körülmény következmény.
8. *Hogyan biztosíthatunk harmonikus és kedvező körülményeket?*
Harmonikus és kedvező körülményeket megfelelő gondolkodással tudunk elérni.
9. *Mi az oka minden zavarnak, diszharmóniának, hiányérzetnek és korlátnak?*
A zavar, a diszharmónia, a hiányérzet és a korlátok a téves gondolkodás eredményei.
10. *Mi minden erő forrása?*
Minden erő forrása a belső világ, a Bőség Egyetemes Forrása, a Végtelen Energia, amelynek az egyes egyének a kivezető csövei.

2. hét

Az elme alapjai

Kísérőlevél

Nehézségeink nagyrészt zavaros elképzeléseinknek és igazi érdekeink figyelmen kívül hagyásának köszönhetőek. A kihívás abban rejlik, hogy felfedezzük azokat a Természeti Törvényeket, amelyekhez alkalmazkodunk. A világos gondolkodás és az erkölcsi belátás tehát felbecsülhetetlen értékkel bír. Minden folyamat, beleértve a gondolkodást is, szilárd alapon nyugszik.

Minél élesebbek az érzékeink, annál pontosabbak az ítéleteink, kifinomultabb az ízlésünk, fejlettebb az erkölcsi érzékünk, összetettebb az intelligenciánk, magasztosabbak a vágyaink — tisztább és intenzívebb a jutalom, amely létezésünkől fakad. Éppen ezért a világ legnemesebb gondolatainak tanulmányozása jelenti a legfőbb örömet.

Az elmének az új értelmezés szerinti erői, alkalmazási lehetőségei és képességei összehasonlíthatatlanul csodálatosabbak, mint a legkirívóbb teljesítmény vagy akár az anyagi gyarapodásról szőtt álmok. A gondolat energia. Az aktív gondolat aktív energia, a koncentrált gondolat koncentrált energia. Ha gondolatainkat egy adott célra összpontosítjuk, azok komoly erővé válnak. Ez az az erő, amelyet azok alkalmaznak, akik nem hiszik, hogy a szegénység erény, vagy hogy az önmegtagadás nemes cselekedet. Érzik, hogy ez a gyenge jellemek magyarázkodása.

Az, hogy képesek vagyunk-e fogadni és megtestesíteni ezt az energiát, azon múlik, hogy képesek vagyunk-e felismerni a Végtelen Energiát, amely állandóan ott lakozik az emberben, folyamatosan munkálkodik testén és szellemén, és bármelyik pillanatban készen áll arra, hogy a megfelelő módon testet öltjön általunk. Pontosan olyan mértékben fog megjelenni az egyén külső életében, amilyen mértékben az egyén felismeri ezt az igazságot.

A Második hét anyaga azt magyarázza el, hogyan lehet elérni mindezt.

1. *Az elme* működését két párhuzamos tevékenységi mód határozza meg: az egyik tudatos, a másik tudat alatti. Davidson professzor szerint: „Az, aki az Összes szellemi tevékenységet saját tudatának fényével akarja megvilágítani, nem sokban különbözik attól, aki mécsessel próbálja megvilágítani a világegyetemet.”
2. A tudat alatti logikus folyamatok bizonyossággal és rendszerességgel mennek végbe, ami nem lenne lehetséges, ha helyet hagynának a tévedésnek. Az elménk úgy lett megszerkesztve, hogy magától biztosítsa számunkra a megismerés legfontosabb alapköveit, miközben nekünk magunknak a leghalványabb fogalmunk sincs a *modus operandiról*.
3. A tudatalatti, mint egy jó szándékú idegen, a mi érdekünkben dolgozik és teszi meg a szükséges lépéseket, csupán az érett gyümölcsöt pottyantva az ölünkbe; a gondolkodási folyamatok beható elemzése ugyanis kimutatja, hogy a tudatalatti a legfontosabb szellemi jelenségek színtere.
4. Shakespeare *minden* bizonnyal a tudatalatti segítségével jött rá minden különösebb erőfeszítés nélkül olyan nagy igazságokra, amelyek a tudatos gondolkodó előtt rejtve maradnak; ugyanígy munkálta meg Pheidiasz a márványt és a bronzot, festett Raffaello madonnákat, és szerzett Beethoven szimfóniákat.
5. A könnyedség és a tökéletesség teljes egészében azon múlik, milyen mértékben próbálunk meg elszakadni a tudatos gondolkodás rabságától; a zongorázás, a korcsolyázás, a gépelés, a kézműves szakmák tökéletes kivitelezése a tudat alatti folyamatokon alapszik. Az a csoda, amikor valaki elzongorázik egy nagyszerű művet, miközben elmésen cseveg, tudat alatti erőink nagyságát bizonyítja.
6. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, milyen nagymértékben függünk a tudatalattinktól, és minél emelkedettebbek, nemesebbek és zseniálisabbak a gondolataink, annál világosabb a számunkra, hogy ezek forrása a tudatunkon túl helyezkedik el. Azon kapjuk magunkat, hogy tapintatosan és jó ösztönnel viselkedünk, érzékenyek vagyunk a művészet szépségeire stb., miközben fogalmunk sincs arról, honnan eredtethető vagy hol lakozik mindez.
7. A tudatalatti értékei felbecsülhetetlenek: ösztönöz, figyelmeztet; nevetet, tényeket és jeleneteket hoz elénk memóriánk tárházából. Irányítja a gondolatainkat, az ízlésünket, és olyan komplikált feladatokat

visz véghez, amilyenekre a tudatos elme, még ha meg is lenne hozzá az ereje, képtelen.

8. Kényünk-kedvünk szerint járkalunk, fel tudjuk emelni a kezünket, amikor akarjuk, szemünk és fülünk segítségével bármire oda tudunk figyelni. Ugyanakkor nem tudjuk leállítani sem a szívverésünket, sem a vérkeringésünket, sem a növekedésünket, sem az ideg- és izomszövetek fejlődését, sem a csontjaink kiépülését, sem más fontos életfolyamatokat.
9. Ha összehasonlítjuk ezt a két tevékenységi formát — a pillanatnyi akaratunk által meghatározottat, és a másikat, amely méltóságteljes, ritmikus ütemben zajlik, tétovázásnak helyet nem ad, de minden pillanatban állandó -, álmélkodva állunk ez utóbbi előtt, és a rejtély megoldását követeljük. Rögtön láthatjuk, hogy ezek fizikai létünk alapvető folyamatai, és nem tudjuk kikerülni azt a végkövetkeztetést, hogy ezek a kulcsfontosságú funkciók nem véletlenül kerültek ki a különböző változásoknak és módosulásoknak kitett külső akaratunk hatóköréből, és lettek egy állandó és megbízható belső erő alárendeltjei.
10. Az egyik erő, a külső és változékony a „tudatos Elme” vagy „objektív Elme” nevet kapta (és külső dolgokkal foglalkozik). A belső erő elnevezése: „tudat alatti elme” vagy „szubjektív elme”, amely, azon kívül, hogy szellemi síkon is működik, azokat a rendszeres folyamatokat szabályozza, amelyek fizikai létünket lehetővé teszik.
11. Fontos, hogy behatóan ismerjük e két elme szellemi síkon való működését és bizonyos egyéb alapelveit. A tudatos elme, amely az öt érzékszerven keresztül észlel és működik, a külső világ benyomásaival és tárgyaival foglalkozik.
12. Képes megkülönböztetni dolgokat, ami együtt jár a választás felelősségével. Alkalmas az okfejtésre - legyen az akár induktív, deduktív, analitikus vagy szillogisztikus -, és ezt a képességét magas szintre lehet fejleszteni. Az akarat központja, és az összes innen eredő energiát is magában foglalja.
13. Nemcsak arra képes, hogy befolyással legyen más elmékre, hanem a tudatalattit is irányítani tudja. Ily módon a tudatos elme válik a tudatalatti felelős irányítójává és védelmezőjévé. Ez az a komoly hatalom, amely teljesen a visszájukra tudja fordítani életkörülményeinket
14. Sokszor tapasztaljuk, hogy az olyan körülmények, mint a felelem, az aggodalom, a szegénység, a betegség, a díszharmónia és a többi rossz

dolog a védtelen tudatalattit ért téves sugallatok hatására uralkodnak el rajtunk. A jól képzett tudatos elme, fejlett védelmezőképességével, teljesen ki tudja küszöbölni ezeket. Ha pontosan akarunk fogalmazni, a tudatos elme a tudatalatti hatalmas birodalmának az „őre”.

15. Az egyik szerző így fogalmazta meg a két elme közötti legfontosabb különbséget:
16. „A tudatos elme az érvelő akarat. A tudat alatti elme az ösztönös vágy, egy múltbeli érvelő akarat eredménye.”
17. A tudatalatti helytálló és pontos következtetéseket von le a külső forrásokból származó premisszákból. Ahol a premissza helyes, ott a tudatalatti hibátlan végkövetkeztetésre jut, de ahol a premissza vagy a sugallat téves, ott az egész építmény összeomlik. A tudatalatti nem foglalkozik azzal, hogy bármit is bebizonyítson. A tudatos elmétől, az „őrtől” várja el, hogy védje meg a téves benyomásoktól.
18. Amint a tudatalatti megkapja az igaznak vélt sugallatot, azonnal mozgósítja hatalmas erőit, hogy feldolgozza azt. Az, amit a tudatos elme sugall, lehet igaz, de lehet hamis is. Ha az utóbbi történik, az az egész létünkre komoly veszélyt jelenthet.
19. A tudatos elmének az ébrenlét minden pillanatában szolgálatban kell állnia. Amikor az „őr pihen”, vagy különböző körülmények miatt, átmenetileg elveszíti józan ítélőképességét, a tudatalatti védtelen és mindenféle hatásnak ki van téve. A pánik vad izgalmaiban, a düh tetőfokán, egy meggondolatlan támadás miatti zaklatottságunkban vagy a zabolátlan szenvedély egyéb megnyilvánulásai esetén a legveszélyesebb a helyzet. A tudatalatti ilyenkor nyitott a félelem, a gyűlölet, az önzőség, a mohóság, az önbecsmérlés és más negatív erők befogadására, amelyek a minket körülvevő személyek vagy körülmények hatására jutnak el hozzánk. Az eredmény rendszerint ártalmas, és olyan hatásai lehetnek, amelyek hosszan tartó kínokat okozhatnak. Ezért fontos megvédeni a tudatalattit a téves benyomásoktól.
20. A tudatalatti az intuíciókon keresztül érzel. Ezért folyamatai gyorsak. Nem bíbelődik a tudatos okfejtés nehézkes módszereivel. Igazság szerint nem is tudja alkalmazni azokat.
21. A tudatalatti sohasem alszik, sohasem pihen, ahogy a szívünk vagy a vérünk sem. A tapasztalatok szerint elég csupán kijelenteni bizonyos dolgokat a tudatalattinak, hogy azok megvalósuljanak: az erők olyan irányba hatnak, hogy elérjük a kívánt eredményt. Itt van tehát egy

- erőforrás, amely kapcsolatba hoz bennünket a Mindenhatóval. Ez egy olyan jelentős alapelv, amely érdemes a legbehatóbb vizsgálatra.
22. Ez a törvény érdekesen működik. Azok, akik alkalmazzák, azt tapasztalják, hogy amikor érzésük szerint nehéz beszélgetés vár rájuk, valami megelőzi őket és feloldja a feltételezett ellentéteket; minden megváltozik — minden harmóniába kerül. Azt tapasztalják, hogy egy komoly üzleti probléma felmerülése esetén megengedhetik maguknak, hogy késlekedjenek, mert valami megsúgja a helyes megoldást, minden szépen elrendeződik, magyarul: azok, akik megtanultak bízni a tudatalattijukban, azt tapasztalják, hogy kiapadhatatlan erőforrások állnak a rendelkezésükre.
 23. A tudatalatti életelveink és törekvéseink központja. Művészi és emberbaráti ideáljaink forrása. Ezeket az ösztönöket csak velünk született elveink módszeres és fokozatos aláásásával lehet felülírni.
 24. A tudatalatti képtelen a szőrszálhasogatóra. Ezért ha téves sugallatokat kap, ezeket úgy győzhetjük le a legbiztosabban, ha erős ellensugallatot alkalmazunk, amelyet gyakran elisméltünk, hogy az elménknek muszáj legyen befogadnia, így végül új és egészséges gondolkodás- és életmódbeli szokásokat alakítunk ki, hiszen a tudatalatti a szokások központja is. Ezt addig ismételtetjük, amíg automatikus nem lesz; ilyenkor már nem ítélezés, és mélyen beleírja magát a tudatalattinkba. Ez akkor kedvező a számunkra, ha a szokás egészséges és helyes. Ha káros és téves, az jelenthet gyógyírt, ha felismerjük a tudatalatti mindenhatóságát, és azt sugalljuk neki, hogy szabadok vagyunk. Mivel a tudatalatti kreatív és isteni eredetű, azonnal megteremti a sugalmazott szabadságot.
 25. Összegzésképpen: Fizikai síkon a tudatalatti normális funkciói azokkal a rendszeres és létfontosságú folyamatokkal vannak kapcsolatban, amelyek az élet fenntartására és az egészség megőrzésére szolgálnak — vagy az utódokról való gondoskodással, ami Ösztönös vágy arra, hogy óvjuk az életet és javítsunk az általános életkörülményeken.
 26. Szellemi szinten a memória tárháza. Itt találhatóak azok a csodálatos gondolatátvivő részecskék, amelyek időtől és tértől nem korlátozottan végzik a munkájukat, itt van a gyakorlati kezdeményezőkézség és a konstruktív erők forrása. A szokások is itt gyökereznek.
 27. Lelki síkon az ideálok, a törekvések, a képzelet kiindulópontja; ez az a csatorna, amelyen keresztül ráébredhetünk Isteni Eredetünkre, és at-

tól függően, milyen mértékben ismerjük fel ezt az isteni természetünket, fogjuk megismerni az erő forrását.

28. Felmerülhet a kérdés: „Hogyan képes a tudatalatti változtatni a körülményeken?” A válasz: úgy, hogy a tudatalatti az Egyetemes Elme része, és a rész ugyanolyan jellegű és minőségű, mint az egész; az egyetlen különbség az arányokban rejlik. Az egész, mint tudjuk, kreatív. Tulajdonképpen az első és egyetlen alkotó. Ebből következik, hogy az elme is kreatív, és mivel a gondolkodás az egyetlen tevékenység, amelyet az elme végezni tud, szükségképpen a gondolatnak is kreatívnak kell lennie.
29. Azt tapasztalhatjuk azonban, hogy óriási különbség van az egyszerű gondolkodás, valamint a tudatos, szisztematikus és konstruktív gondolatirányítás között; amikor ez utóbbit műveljük, harmóniát teremtünk saját elménk és az Egyetemes Elme között, összhangba kerülünk a Végtelennel, és működésbe hozzuk a létező leghatalmasabb erőt - az Egyetemes Elme teremtő erejét. Ezt, akárcsak minden mást, Természeti Törvény vezérli, nevezetesen a „Vonzás Törvénye”, amelynek lényege, hogy az Elme kreatív, így automatikusan kölcsönös összefüggésbe kerül a tárgyával, és kifejezésre juttatja azt.
30. A múlt héten olyan feladatot adtam, amellyel ellenőrzés alatt tudjuk tartani fizikai testünket. Ha sikerült eljutnunk ideig, továbbléphetünk. Most a gondolatainkat fogjuk szabályozni. Ha lehet, mindig ugyanazt a helyiséget, ugyanazt a széket és ugyanazt a testhelyzetet válasszuk. Előfordul, hogy nem tudjuk ugyanazt a helyiséget használni, ilyenkor egyszerűen próbáljuk meg a legjobbat kihozni az adott helyzetből. Most maradjunk teljesen mozdulatlanok, mint legutóbb, de parancsoljunk megálljt minden gondolatunknak. Ezzel vissza tudjuk szorítani az aggasztó és félelmetes gondolatokat, és lehetőségünk nyílik arra, hogy csak olyan gondolatokat forgassunk a fejünkben, amelyek kedvezőek a számunkra. Addig végezzük a gyakorlatot, amíg tökéletesen nem megy.
31. Egyszerre csak néhány pillanatig sikerül megtennünk mindezt, a feladat mégis nagyon hasznos, mert a gyakorlatban is tapasztalhatjuk, milyen sok gondolat próbál folyamatosan befurakodni szellemi világunkba.
32. A jövő héten már egy érdekesebb gyakorlatot fogok bemutatni, de nagyon fontos, hogy először ezt végezzük el.

„Az ok és az okozat ugyanolyan abszolút és szilárd jelenség a gondolatok rejtett birodalmában, mint a látható és kézzelfogható dolgok világában. Az elme jelenti a fő szövőszéket, amelyen egyszerre készül a jellem belső és a körülmények külső ruhája.” (James Allen)

Összefoglaló kérdések

11. *Mi a szellemi tevékenység két módja?*

A tudatos és a tudat alatti.

12. *Mitől függ a könnyedség és a tökéletesség?*

A könnyedség és a tökéletesség teljes egészében attól függ, milyen mértékben szűnünk meg a tudatos elmétől függeni.

13. *Mekkora értéket képvisel a tudatalatti?*

Hatalmasat: irányít és figyelmeztet bennünket, ellenőrzése alatt tartja az életfolyamatokat, és a memória központja.

14. *Melyek a tudatos elme funkciói?*

Ítéleteket tud hozni, képes a logikus okfejtésre, az akarat központja, és befolyásolni tudja a tudatalattit.

15. *Hogyan lehet megfogalmazni a tudatos és a tudat alatti, elme közötti, különbséget?*

„A tudatos elme az érvelő akarat. A tudat alatti elme az ösztönös vágy, egy múltbeli érvelő akarat eredménye.”

16. *Milyen módszert kell alkalmaznunk, hogy befolyásolni tudjuk a tudatalattit?*

Csak fogalmazzuk meg gondolatban, hogy mit szeretnénk.

17. *Mi lesz ennek az eredménye?*

Ha a kívánságunk összhangban van a nagy Egész mozgásával, olyan erők lendülnek működésbe, amelyek meghozzák a várt eredményt.

18. *Mi az eredménye a fenti törvény működésének?*

A környezetünk a bennünk zajló uralkodó szellemi folyamatoknak megfelelő körülményeket tükrözi vissza.

19. *Hogy hívják ezt a törvényt?*

A Vonzás Törvénye.

20. *Hogy szól a törvény?*

A gondolat kreatív energia, amely automatikusan kölcsönös összefüggésbe kerül a tárgyával, és kifejezésre juttatja azt.

3. hét

Szellemi képességeink kiaknázása

Kísérőlevél

Láthattuk, hogy az Egyén tud hatni az Egyetemesre, és hogy ennek az interakciónak az eredménye egy ok-okozati összefüggés.

Ebből adódóan a gondolkodás az ok, mindaz pedig, amit életünk során tapasztalunk, a következmény.

Ne panaszkodjunk tehát túl sokat életkörülményeink miatt, mert rajtunk áll, hogy megváltoztassuk és az ízlésünkre formáljuk azokat.

Törekedjünk inkább szellemi képességeink kihasználására, amelyek mindig a rendelkezésünkre állnak, és amelyek minden igazi és tartós hatalom forrásai.

Gyakoroljunk szorgalmasan, amíg rá nem ébredünk, hogy semmilyen nekünk megfelelő cél megvalósítása sem fulladhat kudarcba, ha tisztában vagyunk a képességeinkkel és kitartunk az álmaink mellett, mert a szellemi erők egy értelmes cél érdekében mindig hajlandóak segíteni a gondolatok és vágyak tettekre, eseményekre és körülményekre váltásában.

Míg kezdetben minden egyes életfunkció és tett tudatos gondolkodás eredménye, a rendszeresen ismétlődő tevékenységek automatikussá válnak, és az ezeket irányító gondolat a tudatalatti birodalmába kerül; ám attól még ugyanolyan intelligens, mint azelőtt. Szükséges is, hogy automatikussá vagy tudat alattivá váljon, hogy a tudatos elme más dolgokkal tudjon foglalkozni. A megfelelő időben azonban az új tevékenységek is szokásszerűvé, majd automatikussá és tudat alattivá válnak, hogy az elme ismét megszabaduljon a zavaró részletektől, és ismét újabb tevékenységek felé fordulhasson.

Ha ezt megértjük, olyan erőforrásra lelünk, amely lehetővé teszi a számunkra, hogy bármilyen helyzetet kezelni tudjunk az életben.

1. A tudatos elme és a tudatalatti szükségszerű interakciója hasonló interakciót kíván meg a megfelelő idegrendszerek között is. Troward bíró¹ írja le azt a gyönyörű folyamatot, ahogyan ez az interakció végbemegy: „A központi idegrendszer a tudatos elme, míg a szimpatikus idegrendszer a tudatalatti szerve. A központi idegrendszer az a csatorna, amelyen keresztül fizikai érzékszerveink segítségével tudatos észleleteket nyerünk és testünk mozgását is irányítjuk. Ennek az idegrendszernek az agyban van a központja.”
2. „A szimpatikus idegrendszer központja a has hátsó részében elhelyezkedő, Napfonat néven ismeri idegdúctömegben található, és ez a csatornája annak a szellemi tevékenységnek, amely tudattalanul támogatja a test életfunkcióit.”
3. „A két rendszer között a bolygóideg teremt kapcsolatot, amely a központi területről indul ki az akaratlagos rendszer részeként a mellkas felé, nyúlványokat küldve a szívbe és a tüdőbe, végül áthalad a rekeszizmon, elveszti külső burkát, és beleolvad a Szimpatikus Idegrendszerbe: így alkot összekötő kapcsot a két rendszer között, és teszi az embert fizikailag egységes entitássá.”
4. Láthattuk, hogy minden gondolat az agyba kerül, amely a tudatos elme szerve és a gondolatokat elemzésnek veti alá. Ha a tudatos elme meggyőződik arról, hogy a gondolat helyes, elküldi a Napfonatba, azaz a tudatalatti agyába, hogy ott a részünkké váljon, és valóságként megjelenjen a külső világban. Innentől kezdve nem kérdőjelezhető meg többé. A tudatalatti nem tud vitatkozni - Ő csak végrehajt. A tudatos elme következtetéseit véglegesnek könyveli el.
5. A Napfonatot tekinthetjük testünk napjának, mert ez a szervezet által folyamatosan előállított energia központi elosztóhelye. Ez az energia nagyon is valós energia, ez a nap nagyon is valós nap, és az energiát nagyon is valós idegek szállítják el a test minden részébe, illetve sugározzák ki a levegőbe, amely a testet körülveszi.
6. Ha ez a sugárzás elég erős, az illetőt karizmatikusnak nevezzük, azt mondjuk róla, hogy mágikus vonzereje van. Az ilyen ember mindig képes hatalmat gyakorolni mások felett. Gyakran már a pusztja jelenléte megnyugvást jelent azoknak a zaklatott elméknek, amelyekkel kapcsolatba kerül.

¹Thomas Troward bíró (1847-1916) Indiában tevékenykedett; gyakran tartott előadásokat és írt az elméről, továbbá az önmegvalósítás módjairól, ő a szerzője a *The Edinburgh Lectures on Mental Science* és a *The Dore Lectures* című műnek.

7. Amikor a Napfonat aktívan működik, és életet, energiát, vitalitást sugároz a test minden részének és mindenkinek, akivel kapcsolatba kerül, kellemes érzéseink támadnak. A test megtelik egészséggel, és mindenkinben, akivel csak érintkezésbe lép, kellemes érzések keletkeznek.
8. Ha ez a sugárzás bármilyen módon megszakad, kellemetlen érzéseket tapasztalunk, az életerő és az energia nem jut el a test minden részébe, és ez okozza az emberiség minden nyavalyáját - legyen az fizikai, szellemi vagy környezeti.
9. Fizikai, mert a test napja többé nem termel elegendő energiát, hogy élettel töltsen meg a test adott részeit; szellemi, mert a tudatos elme a tudatalattitól kapja azt az életerőt, amely a gondolkodás fenntartásához szükséges; és környezeti, mert a tudatalatti és az Egyetemes Elme között megszakad a kapcsolat.
10. A Napfonat az a pont, ahol a rész találkozik az egésszel, ahol a Végtelen végessé, a megsemmisítő Teremtővé, az Egyetemes egyedivé, a Láthatatlan pedig láthatóvá válik. Ez az a pont, ahol megjelenik az élet, és az egyén korlátlan mennyiségű életerőt tud kinyerni innen.
11. Ennek az energiának a központja Mindenható, mert itt találkozik minden élet és minden intelligencia. Ezért tudja véghezvinni mindazt, amire utasítják, és ebben rejlik a tudatos elme ereje: a tudatalatti minden olyan tervet és ötletet meg tud valósítani és meg is valósít, amelyet a tudatos elme sugall neki.
12. A tudatos gondolkodás uralja tehát ezt a napközpontot, ahonnan az egész test életeréje és energiája ered; a tudatos elménkben megszülető gondolat minősége határozza meg annak a gondolatnak a minőségét, amelyet ez a nap sugároz; a tudatos elménkben megszülető gondolat jellege határozza meg annak a gondolatnak a jellegét, amelyet ez a nap sugároz; és a tudatos elménkben megszülető gondolat természete határozza meg annak a gondolatnak a természetét, amelyet ez a nap sugároz, és határozza meg aztán végső tapasztalataink jellegét is.
13. Nyilvánvaló tehát, mindössze annyi a dolgunk, hogy hagyjuk, hadd legyen bennünk világosság. Minél több energiát tudunk sugározni, annál gyorsabban leszünk képesek arra, hogy a kedvezőtlen körülményeket az öröm és a haszon forrásává változtassuk. Most már csak az a kérdés, hogyan tartsuk fenn ezt a világosságot; hogyan csiholjuk elő ezt az energiát.

14. Az ellenállás nélküli gondolat kitágítja, az ellenálló gondolat összehsugorítja a Napfonatot. A kellemes gondolat kitágítja, a kellemetlen összehsugorítja. A bátorsággal, erővel, magabiztossággal és reménnyel teli gondolatok hasonló állapotokat idéznek elő, de a Napfonat egyetlen és legfőbb ellensége, amelyet gyökerestől el kell pusztítani, hogy egyáltalán felvillan hasson a fény, a félelem. Ezt az ellenséget végérvényesen ki kell irtani, el kell törölni, örök száműzetésbe kell küldeni; mert ez az a felhő, amely eltakarja a napot és örökös sötétségbe borít mindent.
15. Az emberben lakozó ördög az, aki arra készíti az embereket, hogy féljenek a múlttól, a jelentől és a jövőtől; féljenek önmaguktól, a barátaitól és az ellenségeiktől; féljenek mindentől és mindenkitől. Ha a félelmet sikeresen és végérvényesen elpusztítjuk, kisüt a nap, felosztanak a felhők, mi pedig rátalálunk az erő, az energia és az élet forrására.
16. Amikor úgy érezzük, hogy valóban egyek lettünk a Végtelen Erővel, és - miután gondolataink erejével sikerül megbirkóznunk egy kellemetlen körülménnyel - a gyakorlatban is megéljük ezt az erőt, már semmitől sem kell félnünk; a félelmet elpusztítottuk, és végre érvényesíteni tudjuk a születésünknel fogva minket megillető jogainkat.
17. A szellemi beállítottságunk az, ami meghatározza, milyen tapasztalataink vannak az életben. Ha semmit sem várunk, semmit sem kapunk; ha sokat kérünk, nagyobb szeletet kapunk a tortából. A világ csak annyira nehéz, amennyire mi nem tudjuk érvényesíteni az érdekeinket. A világ kritikája csak azokat érinti érzékenyen, akik nem tudnak teret nyerni az elképzeléseiknek. A kritikától való félelem az, ami miatt sok ötlet meg sem látja a napvilágot.
18. Az az ember azonban, aki tudja, hogy a Napfonata él, sem a kritikától, sem mástól nem fél; túlságosan leköti az, hogy bátorságot, magabiztosságot és erőt sugározzon magából; szellemi beállítottságának köszönhetően elérhetőnek tartja a sikert; szétzúzza a korlátokat, és átugorja a kétség és a tanácstalanság szakadékát, amelyet a félelem kerít az útjába.
19. Ha tudjuk, hogy képesek vagyunk egészséget, erőt és harmóniát sugározni magunkból, rá fogunk ébredni, hogy nincs mitől tartanunk, hiszen a Végtelen Erővel állunk kapcsolatban.
20. Ezt a tudást csak akkor szerezhethjük meg, ha a gyakorlatban alkalmazzuk ezt az információt. Gyakorlat teszi a mestert.

21. Mivel a következő állítás komoly jelentőséggel bír, többféleképpen is megfogalmazom, nehogy bármi is elsikkadjon belőle. A vallásos embereknek azt mondanám: legyen bennünk világosság; azoknak, akiknek inkább a természettudományok felé húz a szívük, a következőt: ébresszük fel a Napfonatot; azoknak pedig, akik a szigorúan tudományos interpretációra kíváncsiak, ezt: gyakoroljunk hatást a tudatalattinkra.
22. Azt már említettem, mi az eredménye ennek a behatásnak. Nem csoda, ha kíváncsiak vagyunk, mi a módja ennek. Mint tudjuk, a tudatalatti intelligens, kreatív és reagál a tudatos elme akaratára. Akkor hát mi a legtermészetesebb módja annak, hogy elérjük a kívánt hatást? Gondolatban koncentráljunk vágyunk tárgyára; a koncentrálással hatást gyakorolunk a tudatalattira.
23. Nem ez az egyetlen mód, de egyszerű és hatékony - és a legközvetlenebb -, ha a legjobb eredményt akarjuk biztosítani. Ez az a módszer, amely olyan kirívó eredményeket hoz, hogy azt hihetnénk, csoda történt.
24. Ez az a módszer, amellyel minden nagy feltaláló, pénzember és államfő tényleges, megfogható, konkrét tényekre tudta váltani a vágy, a hit és a bizakodás finom és láthatatlan erőit az objektív világban.
25. A tudatalatti az Egyetemes Elme része. Az Egyetemes a Világegyetem kreatív mozgatórugója. A rész jellegét és minőségét tekintve ugyanolyan, mint az egész. Mindez azt jelenti, hogy ez a teremtmőerő teljességgel korlátlan, semmiféle előzmény nem gátolja, így olyan régebről származó minta sincs, amelynek alapján ezt a konstruktív elvet alkalmaznia kellene.
26. Megállapítottuk, hogy a tudatalatti reagál tudatos akaratunkra, ami azt jelenti, hogy az Egyetemes Elme korlátlan kreatív ereje az egyén tudatos elméjének az irányítása alatt áll.
27. Amikor a gyakorlatban alkalmazzuk ezt az alapelvet, az előző leckékben felvázolt gyakorlatokkal összhangban, ne feledjük, hogy nem szükséges megfogalmaznunk, a tudatalatti milyen módszer szerint valósítsa meg az álmainkat. A véges nem tudja tájékoztatni a Végtelent. Csak azt kell megmondanunk, mi a kívánságunk, azt nem, hogyan fogjuk valóra váltani azt.
28. Mi vagyunk a csatorna, amelyen keresztül a nem differenciált differenciálttá válik, és ez a differenciálódás a maga módján megy végbe. Mindössze az igényel tudatosságot, hogy mozgásba lendítsük azokat

az okokat, amelyek a kívánságunknak megfelelően idézik elő az eredményeket, ez pedig azért sikerülhet, mert az Egyetemes csak az egyénen keresztül tud működni, az egyén pedig csak az Egyetemesen keresztül - egyek és ugyanazok.

29. Ezen a héten, egy lépéssel továbbmegyünk a gyakorlásban. Most nemcsak az a feladat, hogy ülünk teljesen mozdulatlanul és - amennyire csak lehet - parancsoljunk megálljt a gondolatainknak, hanem el is kell lazulnunk. Kezdjük! Engedjük, hogy az izmok felvegyék a normális helyzetüket; ez feloldja az idegek feszültségét, és megszünteti a görcsöket, amelyek gyakran fizikai kimerültséget okoznak.
30. A fizikai relaxáció az akarat minden kényszerűségről mentes edzése. A gyakorlat nagyon hasznos, mivel lehetővé teszi, hogy a vér szabadon áramoljon az agyból a testbe és visszafelé. „
31. A görcsösség szellemi nyugtalansághoz és az elme abnormális működéséhez vezet; aggodalmat, túlzott elővigyázatosságot, félelmet és idegességet okoz. Ezért a relaxáció alapvető szükséglet, ha azt akarjuk elérni, hogy szellemi képességeink a legnagyobb szabadságban működhessenek.
32. Gyakorlás közben törekedjünk a legnagyobb alaposságra. Határozzuk el gondolatban, hogy minden izmunkat és idegszálunkat ellazítjuk, amíg olyan nyugodtnak és kipihentnek nem érezzük magunkat, mint aki teljes békében van önmagával és a világgal.
33. A Napfonat így felkészül a helyes működésre. Meg fogunk lepődni az eredménnyen.

Összefoglaló kérdések

21. *Melyik idegrendszer a tudatos elme szerve?*

A központi.

22. *Melyik idegrendszer a tudatalatti szerve?*

A szimpatikus.

23. *Mi a testiünk által folyamatosan termelt energia elosztási pontja?*

A Napfonat.

24. *Hogyan szakadhat meg ez az energiaelesztés?*

Ellenálló, kritikus, rendezetlen gondolatok, de főleg a félelem miatt.

25. *Mi az eredménye ennek a megszakadásnak?*

Mindenfajta betegség, ami az emberiséget sújtja.

26. *Hogyan tartható kordában és irányítható ez az energia?*

Tudatos gondolkodással.

27. *Hogyan lehet végképp megsemmisíteni a félelmet?*

Ha megértjük és felismerjük, honnan ered valójában minden erő.

28. *Mi határozza meg, hogy milyen tapasztalatokat szerzünk az életben?*

Alapvető szellemi beállítottságunk.

29. *Hogyan kelthetjük életre a Napfonatot?*

Gondolatban koncentráljunk arra a környeményre, amelyet szeretnénk, ha megvalósulna az életünkben.

30. *Mi a Világegyetem kreatív mozgatórugója?*

Az Egyetemes Elme.

4. hét

A folyamat megfordítása -
Az októl az okozatig

Kísérőlevél

Ezennel átnyújtom a Negyedik hét anyagát. Ez a rész azt mutatja be, miért jelzi mindaz, amit gondolunk, teszünk vagy érzünk, hogy mik is vagyunk valójában.

A gondolat energia, az energia pedig erő; és az, hogy a világ csupán az okozatokra figyel, miközben az okok elsikkadnak vagy félreértődnek, annak köszönhető, hogy az általunk eddig ismert vallások, tudományok és filozófiák ennek az energiának a megtestesülésén, nem pedig magán az energián alapulnak.

Ezért létezik Isten és Sátán a vallásban, pozitív és negatív a tudományban, jó és rossz a filozófiában.

A Mesterkulcsrendszer megfordítja a folyamatot; kizárólag az okok érdeklik, és a tanítványoktól érkezett levelek elképesztő történeteket mesélnek *el*. Kifejezetten azt mutatják, hogy a tanítványok lassanként rátalálnak azokra az okokra, amelyeken keresztül egészséget, harmóniát, bőséget, illetve minden mást, ami a jólétükhöz és a boldogságukhoz szükséges, képesek biztosítani maguknak.

Az élet kifejező, és a mi dolgunk az, hogy harmonikusan és konstruktívan fejezzük ki magunkat. A bánat, a szenvedés, a boldogtalanság, a betegség és a szegénység nem szükséges összetevői az életnek, ezért folyamatosan próbáljuk kiküszöbölni ezeket.

De ez a kiküszöbölési folyamat abban áll, hogy felülemelkedünk és túllépünk bizonyos korlátokon. Annak, aki megerősíti és megtisztítja gondolatait nem kell aggódnia a mikrobák miatt, az pedig, aki megérti a bőség törvényét, azonnal az erő forrásához jut.

Ezért van az, hogy a sorsot, a szerencsét és a végzetet ugyanolyan könnyedén tudjuk irányítani, mint kapitány a hajóját vagy mérnök a vonatát.

1. Az „Éri” nem a fizikai test. Az csupán eszköz, amelyet az „Én” céljai megvalósításához használ fel. Az „Én” nem lehet egy az Elmével, hiszen az elme is egyszerű eszköz, amelyet az „Én” gondolkodásra, okfejtésre és tervezésre használ.
2. Az „Én” valami olyasmi, ami mind a testet, mind pedig a szellemet az irányítása alatt tartja; valami, ami meghatározza, ezek ketten mit és hogyan csináljanak. Ha sikerül hamísítatlan formájában előcsalogatnunk ezt az „Én”-t, olyan erősnek fogjuk érezni magunkat, mint még soha.
3. Személyiségünk számtalan egyéni tulajdonságból, jellegzetességből, szokásból és jellemvonásból tevődik össze. Ezek korábbi gondolkodásmódunk eredményei, de semmi közük a valódi „Én”-hez.
4. Amikor azt mondjuk: „Én azt gondolom”, az „Én” megsúgja az elménknek, mit gondoljon; amikor azt mondjuk: „megyek”, az „Én” megsúgja a fizikai testünknek, merre menjen; ez az „Én” valódi természetét tekintve spirituális, az igazi erő forrása, amely akkor jut el az emberekhez, amikor azok kifejezésre tudják juttatni valódi természetüket.
5. A legnagyobb és legcsodálatosabb erő, amely ennek az „Én”-nek a birtokában van, a gondolkodás hatalma, de csak kevesen tudják, hogyan gondolkozzanak konstruktívan vagyis helyesen —, következtésként csak jelentéktelen eredményeket érnek el. A legtöbb ember hagyja, hogy a gondolatai önző célok körül keringjenek — az infantilis gondolkodás elkerülhetetlen következménye. Amikor az elme éretté válik, rájön, hogy a kudarc csírái az önző gondolatokban rejtőznek.
6. Az edzett elme tudja, hogy egy ügyletből minden érintettnek profitálnia kell, és minden olyan kísérlet, amely mások gyengeségéből, tudatlanságából vagy kiszolgáltatottságából próbál hasznot húzni, elkerülhetetlenül a maga kárára válik.
7. Ennek oka pedig, hogy az egyén az Egyetemes része. Egy rész nem gátolhat egy másik részt, hanem, éppen ellenkezőleg: minden egyes rész zavartalan működése az egész érdekeinek a felismerésén múlik.
8. Azok, akik rájönnek erre az alapelvre, komoly előnyre tesznek szert az életben. Nem zsigerelik ki magukat. Könnyedén úrrá lesznek csapongó gondolataikon. Bármilyen ügynek koncentrált figyelmet tudnak szentelni. Nem pazarolnak időt és pénzt olyasmire, ami nem válik a hasznukra.

9. Ha mi nem vagyunk képesek erre, annak az az oka, hogy eddig még messze nem tettük meg a szükséges erőfeszítéseket. Az eredmény egyenes arányban áll a kifejtett erővel. Az egyik leghathatósabb kijelentés, amelyet akarunk megacélozása, illetve a siker elérése érdekében tehetünk, a következő: „az lehetek, ami csak lenni akarok”.
10. Valahányszor elismételjük ezt a mondatot, tudatosítsuk magunkban, ki és mi is ez a bizonyos „Én”; próbáljuk alaposan megérteni az „Én” valódi természetét. Ha így teszünk, legyőzhetetlenek leszünk; már amennyiben céljaink és törekvéseink építő jellegűek, vagyis összhangban vannak a Világegyetem teremtő elvével.
11. Használjuk fel, amennyire csak lehet, ezt a kijelentést. Mondjuk el többször, este, reggel és napközben is, valahányszor eszünkbe jut. Folytassuk ezt addig, amíg lényünk részévé nem válik. Legyen rutinszerű.
12. Ha ezt nem tudjuk garantálni, inkább bele se fogjunk az egészbe, hiszen a modern pszichológia szerint, ha elkezdünk valamit, de nem fejezzük be, vagy fogadalmat teszünk, de nem tartjuk be, azzal a kudarcra kondicionáljuk magunkat—az abszolút és megalázó kudarcra. Ha a kisujjunkt sem akarjuk mozdítani, inkább neki se induljunk. Ha mégis elkezdjük, csináljuk végig, bármi történjen is; ha elhatározzunk valamit, tartsunk ki mellette; ne hagyjuk, hogy bárki vagy bármi közbelépjen; ha a bennünk lévő „Én” eltökéli magát, nyert ügyünk van; a kocka el van vetve, vitának nincs helye.
13. Ha megvalósítjuk az elképzelésünket, kis dolgokkal kezdjük, amelyeket könnyen az irányításunk alatt tudunk tartani, majd fokozatosan növeljük az erőfeszítést, de semmilyen körülmények között ne engedjük, hogy az „Én” maradjon alul. Azt fogjuk tapasztalni, hogy minden tekintetben uralni tudjuk az életünket. Sokan érezték már úgy, hogy egy birodalmon is könnyebb uralkodni, mint saját magukon.
14. De ha megtanulunk uralkodni magunkon, rátalálunk a „Belső Világra”, amely a külső világot irányítja; ellenállhatatlanokká válunk; az emberek és a dolgok minden különösebb erőfeszítésünk nélkül alkalmazkodnak az elképzeléseinkhez.
15. Mindez nem is olyan furcsa vagy elképzelhetetlen, mint amilyennek tűnik, ha felidézzük, hogy a „Belső Világ”-ot az „Én” irányítja, ez az „Én” pedig része vagy teljes megfelelője a „Végtelen Én”-nek, amely az Egyetemes Energia vagy Szellem, és rendszerint Istennek nevezik.

16. Ez nemcsak pusztá kijelentés vagy elmélet, amelyet arra találtak ki, hogy igazoljon vagy megalapozzon egy elképzelést, hanem olyan tény, amelyet a legnagyobb teológusok mellett a legelismertebb tudós gondolkodók is elfogadnak.
17. Herbert Spencer szerint: „A sok rejtély közepette, amely körülvesz minket, semmi sem biztosabb, mint az, hogy egy Végtelen és örökkévaló Energia jelenlétében élünk, amely minden dolog forrása.”
18. Lyman Abbott egy beszédében, amelyet az Alumni of Bangor Teológiai Szeminárium előtt tartott, a következőt mondta: „Kezdünk úgy tekinteni Istenre, mint aki az emberen *belül* lakozik, nem pedig kívülről *irányítja* azt.”
19. A tudomány kis lépést tesz előre a kutatásban, aztán megáll. A tudomány a mindenütt jelen lévő örökkévaló Energiáról beszél, a vallás viszont az Erőt is megtalálja az energia mögött, és az emberen belül helyezi el azt. Ez azonban semmiképpen sem új felfedezés; a Biblia pontosan ugyanezt állítja, méghozzá ugyanilyen egyszerűen és meggyőzően: „Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek?”² Íme, ez a „Belső Világ” csodálatos teremtmőerejének a titka!
20. Ez hát az erő, a nagyság titka. Felülkerekedni valamin nem azt jelenti, hogy mindenről le kell mondanunk. Az önmegtagadás nem siker. Nem adhatunk, ha nem kapunk; nem tudunk segíteni, ha nem vagyunk erősek. A Végtelen nem nincstelen, és mi, akik a Végtelen Erő megtestesítői vagyunk, sem lehetünk nincstelenek, mert ha mások szolgálatára szeretnénk lenni, minél több erőre van szükségünk. De ahhoz, hogy kapjunk, adnunk is muszáj. Szolgálunk kell.
21. Minél többet adunk, annál többet kapunk; csatornává kell válnunk, amelyen keresztül az Egyetemes ki tudja fejteni a tevékenységét. Az Egyetemes folyamatosan kifejezésre próbálja juttatni magát, mások szolgálatára akar lenni, és keresi a csatornát, amelyen keresztül a legkomolyabb tevékenységet tudja végezni, a legtöbb jót tudja tenni és a leginkább az emberiség szolgálatára lehet.
22. Az Egyetemes addig nem tud kifejeződésre jutni rajtunk keresztül, amíg a saját terveinkkel és törekvéseinkkel vagyunk elfoglalva; csendesítsük le az érzékeinket, keressünk inspirációt, szellemi tevékenységünket összpontosítsuk a belső világunkra, tudatosan éljük át a Min-

² 1Kor 3,16

denhatóval való egységünket. „Lassú víz partot mos.” Vegyük sorra azt a számtalan lehetőséget, amelyhez az erő mindenütt jelenlétvése szellemi síkon hozzáférést biztosít.

23. Képzeld el azokat az eseményeket, körülményeket és feltételeket, amelyek elérésében ezek a spirituális kapcsolatok a segítségünkre lehetnek. Tudatosítsuk magunkban, hogy lényegében minden lelki eredetű, és a lélek maga a valóság, mert az jelenti minden létező életét. Ha a lélek elszáll, az élet is elszáll; meghal - megszűnik létezni.
24. Ezek a szellemi tevékenységek a belső világhoz, az ok világához tartoznak; a létrejövő körülmények és feltételek jelentik a következőt. így lesz belőlünk teremtető. Ez fontos feladat, és minél emelkedettebb, magasabb, grandiózusabb és nemesebb ideálok fognak meg bennünk, annál jelentősebbé válik a munkánk.
25. A túlzott munka, a túlzott pihenés vagy a túlzott testi erőfeszítés szellemi közönyt és megrekedést okoz, ami lehetetlenné teszi a tudatos erőt eredményező fontosabb feladatok elvégzését. így tehát gyakran kell Csندességbe merülnünk. Az erő feltétele a nyugalom. Csak a Csندességben lehetünk nyugodtak, és csak amikor nyugodtak vagyunk, tudunk gondolkodni, márpedig a siker legfőbb titka a gondolkodás.
26. A gondolkodás a mozgás egy fajtája, amely ugyanolyan rezgési törvények szerint zajlik, mint a fény vagy az elektromosság. A szeretet törvénye szerint az érzelmektől kapja az erejét; a növekedés törvénye alapján ölt formát és kerül kifejezésre; a spirituális „Én” terméke, ezért isteni, spirituális és kreatív természetű.
27. Ebből már nyilvánvaló, hogy ahhoz, hogy hatalmat, jólétet vagy más építő jellegű célt érjünk el, az érzelmeket kell segítségül hívni, hogy megtöltsék a gondolatot, és így életre keltsék azt. Hogyan tudjuk megvalósítani ezt a célt? Ez itt a legfontosabb kérdés: honnan vegyük a hitet, a bátorságot, az érzelmeket, amelyek elvezetnek bennünket a sikerhez?
28. A válasz: a gyakorlásból. A szellemi erőt pontosan ugyanúgy lehet létrehozni, mint a fizikait-, gyakorlás által. Kigondolunk valamit, lehet, hogy először még nagy nehézségek árán; aztán megint ugyanarra gondolunk, de most már könnyedebben; aztán megint ugyanarra gondolunk, amíg a szokásunkká nem válik az egész. Továbbra is gyakran elgondoljuk ugyanazt, míg végül automatikus nem lesz; önkéntelenül is

ott motoszkál majd a fejünkben, és már el is hisszük, amit gondolunk; többé nem kételkedünk benne; biztosak vagyunk benne; tudjuk.

29. A múlt héten arra kértem önöket, hogy relaxáljanak, hogy lazítsák el a testüket. Ezen a héten az lesz a feladat, hogy szellemiekben is tegyék meg ugyanezt. Ha napi tizenöt-húsz percet szántak a múlt heti gyakorlatra és betartották az utasításokat, mos már bizonyára képesek a fizikai ellazulásra; az, aki nem képes tudatosan megtenni ezt, még-hozzá gyorsan és hibátlanul, az nem ura önmagának. Nem szabadult fel: továbbra is a körülmények rabja. Én azonban azt gondolom, hogy mindenkinek! sikerült elsajátítania ezt a gyakorlatot, és készen áll arra, hogy megtegye a következő lépést, ami a szellemi szabadság megteremtése.
30. Ezen a héten, miután felvettük a szokásos testhelyzetünket* lazítsuk el magunkat és szabaduljunk meg minden feszültségtől] majd gondolatban engedjük el az összes ártó körülményt, amilyen például a gyűlölet, az aggodalmaskodás, az irigység, a féltékenység, a bánat, a szenvedés vagy a csalódás.
31. Felmerülhet bennünk a gondolat, hogy képtelenek vagyunk „elengedni” ezeket a dolgokat, de ez nem igaz. Meg tudjuk tenni, ha gondolatban elhatározzuk ezt, és kitartunk a szándékunk mellett.
32. Egyesek azért nem képesek erre, mert hagyják, hogy az intellektusuk helyett az érzelmeik vezéreljék őket. Az intellektus által vezérelt akarat azonban mindig győzedelmeskedik. Nem elsőre fog sikerülni, de gyakorlat teszi a mestert. Ugyanúgy, ahogy minden más területen is; arra kell törekednünk, hogy elengedjük, eltöröljük és végleg megsemmisítsük a negatív és romboló gondolatokat, mert ezek alkotják azt a magot, amelyből az összes elképzelhető diszharmonikus körülmény sarjad.

„Semmi sem igazabb annál, hogy a fejünkben megszülető gondolatok milyensége egybecseng a külső világ bizonyos jelenségeivel. Ez az a Törvény, amely alól nincs kivétel. És ez az a Törvény, a gondolatnak a gondolat tárgyával való kölcsönhatása, amely az idők kezdete óta arra készítette az embereket, hogy higgyenek a felsőbb gondviselés erejében.” (Williams)

Összefoglaló kérdések

31. *Mi a gondolat?*
A gondolat spirituális energia.
32. *Hogyan terjed?*
Rezgés által.
33. *Honnan kapja az erejét?*
A szeretetből.
34. *Hogyan ölt testet?*
A növekedés törvénye szerint.
35. *Mi a titka teremtettségének?*
Az, hogy spirituális tevékenység.
36. *Honnan meríthetjük a sikerhez szükséges hitet, bátorságot és lelkesedést?*
Spirituális természetünk felismeréséből.
37. *Mi az erő titka?*
A szolgálat.
38. *Miért van ez így?*
Mert azt kapjuk, amit adunk.
39. *Mi a Csendesség?*
Fizikai elcsendesedés.
40. *Mi a jelentősége?*
Ez az első lépés az önuralom felé.

5. hét

A teremő elme

Kísérőlevél

Ezennel átnyújtom az ötödik hét anyagát. Miután gondosan áttanulmányoztuk ezt a részt, látni fogjuk, hogy minden elképzelhető erő, tárgy vagy tény az elme tevékenységének az eredménye.

Az elme tevékenysége a gondolkodás, a gondolkodás pedig kreatív folyamat. A mai ember úgy gondolkodik, ahogyan azelőtt sohasem. Korunk tehát kreatív kor, és a világ busásan megjutalmazza a gondolkodókat.

Az anyag erő nélküli, passzív, tehetetlen. Az elme erő, energia, hatalom. Az elme alakítja és irányítja az anyagot. Minden forma, amit az anyag felvesz, nem más, mint egy már létező gondolat kifejeződése.

A gondolat azonban nem képes mágikus átalakulásokra, a természet törvényeinek engedelmeskedik, természeti erőket lendít mozgásba, a természet energiáit szabadítja fel, viselkedésünkben és tetteinkben ölt testet, ez pedig visszahat a körülöttünk élőkre, végeredményben pedig egész környezetünkre.

A gondolatnak megjelölhető forrása van, és mivel teremtetőerővel is rendelkezik, mindent megteremthetünk magunknak, amit csak szeretnénk.

1. Szellemi tevékenységünk legalább kilencven százaléka tudat alatt zajlik, így azok, akik képtelenek a maguk hasznára fordítani ezt a szellemi erőt, nagyon szűk keretek között élnek.
2. A tudatalatti meg tudja oldani és meg is oldja a problémáinkat, ha tisztában vagyunk azzal, hogyan irányítsuk. A tudat alatti folyamatok mindig működésben vannak; csupán az a kérdés, egyszerűen passzív elszenvedői vagyunk ennek a tevékenységnek, vagy tudatosan irányítjuk a folyamatot? Van elképzelésünk az elérendő célról, az elkerülendő veszélyekről, vagy csak sodródunk az árral?
3. Azt már tudjuk, hogy az elme uralja a teljes fizikai testet, és minden pillanatban készen áll arra, hogy engedelmeskedjen az objektív vagy dominánsabb részből érkező parancsoknak.
4. Az elme, amely a testet uralja, nagyrészt öröklődés, azaz mindazon környezeti adottság eredménye, amelyeket az érzékeny és örökké mozgásban lévő erők alakítottak ki az előző generációk számára. Ha elfogadjuk ezt a tényt, alkalmazni tudjuk a hatalmunkat egy-egy nemkívánatos tulajdonság esetében.
5. Tudatosan alkalmazni tudjuk mindazokat a nekünk megfelelő tulajdonságokat, amelyekkel megáldott bennünket a sors, ugyanakkor vissza tudjuk szorítani a kedvezőtleneket és meg tudjuk akadályozni azok kifejlődését.
6. Ez az elme azonban, amely a fizikai testünket uralja, nemcsak örökletes tendenciák, hanem otthoni, munkahelyi és társadalmi környezetünk eredménye is egyben, ahol sok ezer benyomás, sugallat, előítélet és gondolat ér bennünket. Ezek nagy része a többi embertől ered (vélemények, javaslatok és kijelentések), másik része viszont a saját gondolkodásunk végterméke, de szinte mindegyiket kritikátlanul vagy különösebb megfontolás nélkül fogadjuk be.
7. Az elképzelés meggyőzőnek tűnt, a tudatos elme befogadta, majd továbbította a tudatalattinak, ahol a szimpatikus idegrendszer segítségével elkezdett beépülni a fizikai testbe. A szó „húsunkká és vérünk-ké” vált.
8. Így teremthetjük meg és teremthetjük újra magunkat. Mai lényünk múltbeli gondolkodásunk eredménye, és később azok leszünk, amit ma gondolunk. A Vonzás Törvénye nem azt hozza el nekünk, amit szeretnénk, amire vágyunk, vagy ami másnak már megvan, hanem a „saját dolgainkat” - azokat, amelyeket a gondolataink segítségével teremtet-

tünk meg magunknak, akár tudatosan, akár tudattalanul. Sajnos, sokunk tudattalanul hozza létre ezeket.

9. Ha bármelyikünk házat akarna építeni magának, alaposan megnézné a tervrajzokat, behatóan tanulmányozna minden apró részletet, gondosan ellenőrizné az alapanyagot, és mindenből csak a legjobbat választaná; milyen slamposak is vagyunk azonban, amikor Szellemi Otthonunk felépítésére kerül a sor, ami pedig kétségkívül fontosabb, mint bármiféle kézzelfogható épület, hiszen az, hogy mi minden jelenik meg az életünkben, azon múlik, milyen minőségű az az alapanyag, amelyet Szellemi Otthonunk felépítéséhez használunk.
10. Milyen hát ez az anyag? Tudjuk, hogy azoknak a benyomásoknak az eredménye, amelyeket a múltban halmoztunk fel és zártunk el a tudatalattinkban. Ha ezek a benyomások a Félelemmel, az aggodalommal, a szorongással, az idegeskedéssel állnak kapcsolatban, ha elkese-rítők, negatív előjelűek és kétségbeejtőek, akkor az anyag, amit ma szövünk magunknak, ugyanilyen silány minőségű lesz. Nem lesz semmi értéke: penészes és rothadt lesz, és csak még több kint, szorongást és idegeskedést hoz a nyakunkra. Ezért tehát örökösen arra kell törekednünk, hogy megfoltozzuk, és legalább egy picit előkelőséget csempésszünk bele.
11. Ha viszont kizárólag merész gondolatokat raktároztunk el magunknak, ha optimista, pozitív szemlélettel rendelkezünk, és azonnal a szemétdombra hajítottuk a negatív gondolatokat, egy csöppnyi figyelmet sem fordítottunk rájuk, nem kerültünk kapcsolatba és nem is azonosítottuk magunkat velük, vajon mi lehet az eredmény? Szellemi matériánk a legjobbak közül való; olyan anyagot szőhetünk magunknak, olyan színt használhatunk, amelyet csak akarunk, hiszen tudjuk, hogy a szálak erősek, hogy az anyag strapabíró és nem fog kifakulni; nem félünk, nem szorongunk a jövő miatt; nincs mit befoltozni, és nincs egyetlen pecsét sem, amit el kellene tüntetni.
12. Ezek pszichológiai tények, nem csupán teóriák vagy légből kapott találgatások. Semmi titok nem övezi a szellemi folyamatokat. Valójában olyan nyilvánvalóak, hogy mindenki meg tudja érteni őket. Annyi a feladatunk, hogy végezzünk szellemi nagytakarítást, méghozzá mindennap, és tartsuk tisztán a házat. A szellemi, erkölcsi és fizikai tisztaság teljesen nélkülözhetetlen, ha bármiféle fejlődést akarunk elérni.
13. Amikor végeztünk a szellemi nagytakarítással, a megmaradó alapanyagok már alkalmasak lesznek arra, hogy olyan ideálokat vagy men-

tális képeket teremthessünk magunknak, amelyeket meg szeretnénk valósítani.

14. Egy szép telek tulajdonost keres. Hatalmas földjei, amelyeken bőségesen nő a termés, jó a vízellátás és gyönyörűek az erdők, addig terjednek, ameddig a szem ellát. Van rajta egy ház is: tágas és vidám, kép-ritkaságokkal, gazdag könyvtárral, dúsan leomló drapériákkal, továbbá minden kényelemmel és luxussal. Az örökösnek csupán annyi a dolga, hogy magának követelje az örökségét, vegye a birtokába és használja azt. Használnia kell: nem engedheti, hogy romlásnak induljon; csak azzal a feltétellel tarthatja meg, ha használja is. Amennyiben elhanyagolja, elveszíti a tulajdonjogot.
15. A szellem és a lélek — a gyakorlati erő birodalmában ez a telek a miénk. Mi vagyunk az örökösök! Magunknak követelhetjük, majd a birtokunkba vehetjük és használhatjuk ezt a gazdag örökséget. A körülmények fölötti uralom lesz az egyik hozadéka. Az egészség, a harmónia és a gazdagság is ott szerepelnek a bevételi oldalon. Béke és nyugalom vár ránk. Csupán annyit kell tennünk, hogy átnézzük és betakarítjuk hatalmas készleteit. Mindez csupán annyi áldozatot igényel, hogy meg keli szabadulnunk korlátainktól, béklyóinktól, gyengeségeinktől. Mindez önbecsüléssel vértéz tel bennünket, és a kezünkbe adja az uralkodói pálcát.
16. Ahhoz, hogy megszerezzük ezt a telket, három dologra van szükség, őszintén akarnunk kell. Magunknak kell követelnünk. Birtokba kell vennünk.
17. Valljuk be: ezek nem is olyan terhes feladatok.
18. Most már tisztában vagyunk az öröklődés fogalmával. Darwin, Huxley, Haeckel és más természettudósok egész hegynyi bizonyítékot hordtak össze arra vonatkozóan, hogy az öröklődés olyan Természeti Törvény, amely segíti a teremtés folyamatát. Az ember a progresszív öröklődésnek köszönheti egyenes tartását, mozgási erejét, emésztőszerveit, vérkeringését, idegi és izomerejét, csontozatát és egyéb fizikai tulajdonságait. A szellemi erők Öröklődését érintően még meggyőzőbb tények állnak a rendelkezésünkre. Ezek összessége alkotja mindazt, amit mi emberi örökségnek nevezünk.
19. De van egy olyan örökség, amelyet még a természettudósoknak sem sikerült (elismerniük, mert túlmutat kutatásaikon és megelőzi azokat. Ez az isteni örökség azon a ponton található teljes valójában, ahol a

természettudósok kétségbeesetten tárják szét a karjukat, mondván, nem tudnak magyarázatot adni arra, amit látnak.

20. A kegyes erő az, ami elrendeli az ősteremtést. Rezgéssel jut el az Istenitől egyenesen az egyes teremtményekig. O teremti meg az életet, amire a természettudós soha nem volt és nem is lesz képes. Minden erő felett áll, megközelíthetetlenül. Egyetlen emberi lény sem tud a közelébe férkőzni. Egyetlen emberi lény sem ér fel hozzá.
21. Ez a Végtelen Élet áramlik keresztül rajtunk — alkot bennünket. Kapunyílásai nem mások, mint azok a jellemzők, amelyek tudatunkat alkotják. Nyitva hagyni a kapunyílásokat: ez az Erő Titka. Hát nem érdemes erőfeszítést tenni?
22. Ami a legfontosabb: minden élet és hatalom belülről (akad. Adott személyek, körülmények és események teremthetnek ugyan bizonyos szükségleteket és lehetőségeket, de a szükségletek kielégítéséhez fontos megérzéseket, akaratot és erőt belül fogjuk megtalálni.
23. Kerüljük a hamisítványokat. Építsünk szilárd alapot a tudatos elme számára: olyan erőkre támaszkodjunk, amelyek egyenesen a Végtelen Forrásból, az Egyetemes Elméből erednek, aminek képére és hasonlatosságára mi magunk is teremttettünk.
24. Azok, akik a birtokába jutottak ennek az örökségnek, soha többé nem lesznek ugyanazok, mint akik voltak. Olyan erőnek vannak a birtokában, amelyről addig álmodni sem mertek. Soha többé nem tudnak már alázatosak, gyengék, bizonytalanok vagy aggályoskodók lenni. Felbonthatatlan kötelék fűzi őket a Mindenhatóhoz. Valami felébredt bennük; hirtelen rádöbbenetek, hogy olyan komoly képességek rejtőznek bennük, amelyekről korábban még csak sejtelmük sem volt.
25. Ez az erő belülről fakad, de nem kaphatjuk meg, ha nem adunk belőle. A használat az a feltétel, amellyel a miénk lehet ez az örökség. Nem vagyunk mások, mint csatornák, melyeken keresztül a Mindenható erő fórmát tud öltetni; ha nem adjuk ki magunkból, a csatorna eltömődik, és nem kapunk utánpótlást. Ez a létezés minden szintjére, mindenféle törekvésre és minden társadalmi helyzetre igaz. Minél többet adunk, annál többet kapunk vissza. Annak a sportolónak, aki edzett akar lenni, minden erejét be kell vetnie, és minél többet ad, annál többet fog visszakapni. Annak a pénzembernek, aki keresni akar, az összes pénzét meg kell forgatnia, mert csak a pénz használatával gyarapodhat.

26. Az a kereskedő, aki nem értékesíti az áruját, egy idő után nem kap utánpótlást; annak a vállalatnak, amely nem képes megfelelő szolgáltatást nyújtani, egy idő után nem lesznek ügyfelei; attól az ügyvédtől, aki nem képes eredményeket felmutatni, egy idő után elpártolnak a kliensei. Az erő megléte attól függ, megfelelően használjuk-e a már birtokunkban lévő hatalmat; ami az életben létező minden törekvésben, minden tapasztalatban jelen van, az jelen van abban az erőben is, amelyből az emberek körében ismert összes többi erő származik — a spirituális erőben. Vegyük el a spiritualitást, és mi marad? Semmi.
27. Ha tehát a spiritualitás mindenütt ott van, ennek a ténynek az elfogadásán múlik, képesek vagyunk-e megmutatni az erőnket — legyen az fizikai, szellemi vagy lelki.
28. Minden tulajdon az elme gyűjtögető hajlamának vagy anyagiasságának köszönhető; ez jelenti a varázspálcát, amely lehetővé teszi, hogy megfogadjon bennünk az ötlet, ez kovácsol a számunkra terveket, amelyeket aztán megvalósíthatunk, és ugyanakkora örömmel fogjuk lelteni a megvalósításban, mint a siker elérésében.
29. Most menjünk a szobánkba, foglaljuk el ugyanazt a helyet és vegyük fel ugyanazt a testhelyzetet, mint annak előtte, majd gondolatban válasszunk ki egy helyet, amely kellemes érzéseket kelt bennünk. Képzeljük el teljes részletességgel — lássuk tisztán az épületeket, a tereket, a fákat, a barátokat, az asszociációkat, a teljes egészet. Először azt fogjuk tapasztalni, hogy az égarda világon mindenre gondolunk, kivéve azt a képet, amelyre összpontosítani szeretnénk. Ez azonban ne kedvetlenítsen el bennünket. A kitartás meghozza gyümölcsét, ám ehhez az kell, hogy minden áldott nap elvégezzük a gyakorlatot.

Összefoglaló kérdések

41. Szellemi életünk mekkora hányada zajlik tudat alatt?
Legalább kilencven százaléka.
42. Általában ki szoktuk használni ezt a hatalmas szellemi tárházat?
Nem.
43. Miért nem?
Kevesen ismerik fel, vagy fogadják el a tényt, hogy ez egy olyan tevékenység, amelyet tudatosan irányítani tudunk.
44. Honnan kapja a tudatos elme uralkodó tendenciáit?
Öröklődés útján — ami azt jelenti, hogy az összes előző generáció környezetének az eredménye.
45. Mit hoz a számunkra a Vonzás Törvénye?
„Önmagunkat.”
46. Mi az az „Önmagunk”?
Amik örökletesen vagyunk: múltbeli tudatos és tudat alatti gondolkodásunk eredménye.
47. Mi alkotja azt az alapanyagot, amelyből felépíthetjük szellemi otthonunkat?
A fejünkben megfogalmazódó gondolatok.
48. Mi az Erő Titka?
Az a felismerés, hogy a Mindenható mindenütt jelen van.
49. Honnan származik?
Minden élet és minden erő belülről fakad.
50. Mitől függ, hogy birtokába jutunk-e az erőnek?
Attól, hogy megfelelően használjuk-e a már meglévő erőnket.

„Az összefüggés és a kapcsolat nem valahol és valamikor van jelen, hanem mindenütt és mindig.” (Emerson)

6. hét

Az emberi agy

Kísérőlevél

Nagy örömömről szolgál, hogy ezennel rendelkezésükre bocsáthatóm a Hatodik hét anyagát. Ebben a részben megismerkedünk a valaha alkotott legcsodálatosabb mechanizmussal. Azzal a mechanizmussal, amelynek segítségével egészséget, erőt, sikert, jólétet, vagy más nekünk tetsző körülményeket teremthetünk magunknak. A szükségletek igények, az igények tetteket szülnek, a tettek pedig eredményeket hoznak. Az evolúció folyamata a mából hozza létre a holnapot. Az egyéni fejlődés — csakúgy, mint az Egyetemes fejlődés fokozatos, folytonosan növekvő teljesítmény és volumen mellett.

Az a tudat, hogy amennyiben megnyírbáljuk mások jogait, elveszítjük feddhetetlenségünket, és lépten-nyomon bonyodalmakba keveredünk, már jelzi, hogy a siker alapja a legnemesebb erkölcsi eszme, amely így hangzik: „A legtöbb jót a legnagyobb tömegeknek.”

A folyamatosan és megingat hatatlanul fenntartott törekvések, a vágyak és a harmonikus kapcsolatok meghozzák a maguk eredményét. A legnagyobb akadályt a téves és kiüríthatatlan rögeszmék jelentik.

Ahhoz, hogy összhangban legyünk az örökérvényű igazsággal, belső egyensúlyra és harmóniára van szükség. Ahhoz, hogy intelligenciára tegyünk szert, a fogadónak összhangban kell lennie a küldővel.

A gondolat az Elme szüleménye, az Elme pedig kreatív, de ez nem azt jelenti, hogy az Egyetemes megváltoztatja a *modus operandi*-jét hogy megfeleljen nekünk vagy az elképzeléseinknek, hanem azt, hogy harmonikus kapcsolatba kerülhetünk az Egyetemessel, és amennyiben ezt sikerül megvalósítanunk, bármit kívánhatunk, amire csak jogosultak vagyunk, mert az út sima lesz előttünk.

1. Az Egyetemes Elme olyan csodálatos, hogy nehéz felfogni haszonelvűségen alapuló és korlátlan teremtmőerőit.
2. Azt már tudjuk, hogy ez az Elme nemcsak maga az intelligencia, hanem maga az anyag is. De akkor hogyan tudjuk megkülönböztetni különféle formáit? Hogyan biztosíthatjuk magunknak a kívánt hatást?
3. Kérdezzük meg bármelyik elektrotechnikust, milyen hatása van az elektromosságnak, és ő azt fogja válaszolni: „Az elektromosság egyfajta mozgás, a hatása pedig attól a gépezettől függ, amelyhez kapcsolódik.” Az adott gépezettől függ, amely ezt az éltető energiát felhasználja, hogy hő, fény, energia, zene vagy valami más termelődjön ennek az erőnek a csodálatos megnyilvánulásaképpen.
4. Milyen hatást érhetünk el a gondolatokkal? A válasz; a gondolkodás maga a mozgásban lévő elme (mint ahogy a szél is maga a mozgásban lévő levegő), hatása pedig kizárólag „attól a gépezettől függ, amelyhez kapcsolódik”.
5. Ebben rejlik tehát a szellemi erő titka: teljességgel azon múlik, milyen gépezetet kapcsolunk hozzá.
6. Mi ez a gépezet? Mindenki hallott már azokról a gépezetekről, amelyeket Edison, Bell, Marconi és más elektrotechnikai zsenik találtak fel, és amelyek segítségével a tér és az idő egyszerű metaforává vált. De azt végiggondolta már valaki, hogy azt a gépezetet, amely az Egyetemes, Mindenütt Jelenvaló és Potenciális Energia átalakítására szolgál, egy Edisonnál is nagyobb feltaláló adta a kezünkbe?
7. Nem szokatlan tett tőlünk, ha megvizsgáljuk azokat a szerszámokat, amelyeket a föld megműveléséhez használunk, vagy megpróbáljuk megérteni az autó működési elvét, a legtöbb embernek azonban fel sem tűnik, hogy semmit sem tud a valaha létezett legbámulatosabb gépezetről, az emberi agyról.
8. Vegyük számba e gépezet csodáit. így talán jobban megértjük azokat a különféle hatásokat, amelyek belőle indulnak.
9. Először is, itt van ez a hatalmas szellemi világ, amelyben élünk, mozgunk és gyökerezünk. Ez a világ Mindenható, Mindentudó és Mindenütt Jelenvaló, céljainkkal és hitünkkel egyenes arányban reagál a vágyainkra. Minden célnak összhangban kell állnia létünk törvényeivel, azaz, kreatívnak és építő jellegűnek kell lennie, a hitünknek pedig elég szilárdnak kell lennie ahhoz, hogy elő tudja állítani a céljaink megva-

lósításához szükséges mennyiségű energiát. A „legyen néked a te hited szerint”³ kiállja a tudomány próbáját.

10. Azok a hatások, amelyek a külső világban jelentkeznek, az egyén és az Egyetemes közötti hatások és ellenhatások eredményei; ezt a folyamatot hívjuk mi gondolkodásnak; az agy az a szervünk, amelynek segítségével ez a folyamat végbemegy. Gondoljuk csak meg, micsoda fantasztikus dolog is ez! Szeretik önök a zenét, a virágokat, az irodalmat, a művészetet, vagy talán az ókori és modern zsenik gondolataiban találják meg az inspirációt? Ne feledjék, hogy minden szépségnek, ami reakciót vált ki belőlünk, már azelőtt megjelenik a leképeződése az agyunkban, mielőtt ez tudatosulna bennünk.
11. Nincs olyan erény vagy elv a természet tárházában, amit az agy ne tudna kifejezni. Az agy egy csírájában lévő világ, amely készen áll a kibontakozásra, amint a szükség úgy kívánja. Ha elfogadjuk, hogy ez egy tudományos igazság és a természet egyik törvénye, könnyebben át tudjuk látni azt a gépezetet, amelynek segítségével ezek a rendkívüli eredmények megvalósulnak.
12. Az idegrendszer áramkörhöz szokták hasonlítani, amelynek sejtjei, akárcsak az akkumulátorok, energiát termelnek, a fehérállományt pedig huzalokhoz, amelyek az elektromosság végighalad; ezek azok a csatornák, amelyek minden benyomást és vágyat végigvezetnek a gépezeten.
13. A gerincvelő az a hatalmas motor és érzékelő pálya, amely oda-vissza szállítja az üzeneteket az agyba és az agyból; aztán ott van a vér, amely lüktetve halad át a vénákon és az artériákon, friss erővel és energiával töltve (el a testet — tökéletesen megalkotott szerkezet, amelyre az egész fizikai test épül —; végül pedig a finom és gyönyörű bőr, amely a szépség ruhájával borítja be az egész gépezetet.
14. Ez hát az „élő Isten temploma”, amelyet akár az egyén is uralhat, de az eredmény azon múlik, ismeri-e ezt az irányítása alatt álló gépezetet.
15. Minden gondolat megmozgatja az agysejteket. A szubsztancia, amelyre a gondolat irányul, először nem reagál, de a gondolat megfelelő finomításának és összpontosításának hatására végül megadja magát, és tökéletesen kifejezi, amit szeretnénk.
16. Az elmének ezt a befolyását a test bármely részén tudjuk alkalmazni, hogy kiküszöböljünk bizonyos nem kívánt hatásokat.

³ Máté 8,13

17. A szellemi világot irányító törvények tökéletes átlátása az üzleti életben is felbecsülhetetlen értéket jelent, mivel fejlesztí az ítézőképességet, továbbá a tények pontosabb megértését is elősegíti.
18. Az az ember, aki a belső, nem pedig a külső világgal foglalkozik, minden bizonnyal a maga hasznára tudja fordítani azokat a hatalmas erőket, amelyek végül meghatározzák az életútját, és a legjobb, a legerősebb, a legkívánatosabb dolgokkal hozzák összhangba őt.
19. A figyelem és az összpontosítás talán a két legalapvetőbb eleme a szellemi kultúra kialakításának. Ha a figyelmünket a megfelelő dolgokra irányítjuk, olyan döbbenetes lehetőségek nyílnak meg előttünk, amelyek az avatatlanok számára talán hihetetlennek tűnhetnek. A lankadatlan figyelem a sikeres férfiak és nők megkülönböztető jegye, és az elérhető legnagyobb egyéni eredmény.
20. Könnyebben megérthetjük, mekkora ereje van a figyelemnek, ha egy üvegdarabhoz hasonlítjuk, amely összegyűjti a nap sugarait — ha az üveget megmozdítjuk, a szétszóródó sugaraknak nem lesz különösebb erejük, de tartsuk csak az üveget teljesen mozdulatlanul, és hagyjuk, hogy a napsugarak valamennyi ideig egy pontba koncentrálódjanak: a hatás nagyon is nyilvánvaló lesz.
21. A gondolat ereje is ugyanígy működik: Ha hagyjuk, hogy gondolataink ide-oda csapongjanak és erejük szétforgácsolódjon, nem tapasztalunk kézzelfogható eredményt, de összpontosítsuk csak őket figyelmünk segítségével bármilyen célra egy adott ideig, és semmi sem lesz lehetetlen.
22. Igencsak egyszerű gyóymód egy igencsak bonyolult problémára, mondhatják egyesek. Rendben, akkor tegyünk egy próbát — szólítom fel önöket, akiknek nincs gyakorlatuk az egy adott célra vagy tárgyra való összpontosításban. Válasszanak egy tárgyat, és határozott céllal összpontosítsák rá a figyelmüket kerek tíz percig. Képtelenek lesznek rá — a gondolataik vagy egy tucatszor el Fognak vándorolni, erőszakkal kell majd visszairányítani őket az eredeti célra, a hatás pedig nyilván minden esetben el fog veszni, míg végül a tíz perc leteltével semmi eredményt nem tudnak majd felmutatni, mert képtelenek voltak a gondolatukat szilárdan egy célra összpontosítani.
23. Mégis a figyelem az, ami végül segít legyőzni azokat az akadályokat, amelyek előre és felfelé vezető utunkon elénk kerülnek, ezt a varázslatos erőt viszont kizárólag gyakorlással lehet elsajátítani — itt is, mint minden másban, gyakorlat teszi a mestert.

24. Ahhoz, hogy növelni tudjuk figyelmünk erejét, vigyünk be magunkkal egy fényképei a megszokott helyiségbe, üljünk le a megszokott helyre, és vegyük fel a megszokott testhelyzetet. Nézzük figyelmesen a képet legalább tíz percig: vizsgáljuk meg az illető tekintetét, arcvonásait, ruházatát, hajviseletét — azaz, alaposan vegyük szemügyre a fénykép minden egyes részletét. Most takarjuk le, hunyjuk be a szemünket, és próbáljuk magunk elé képzelni. Ha minden apró részletet élesen látunk, és a fotó tisztán jelenik meg lelki szemeink előtt, gratuláljunk magunknak; ha nem, addig ismételgessük a gyakorlatot, amíg csak bírjuk.
25. Ez a lépés egyszerűen arra szolgál, hogy előkészítsük a talajt, a következő héten már elvethetjük a magokat.
26. Az ilyen és ehhez hasonló gyakorlatok segítenek abban, hogy végül irányításunk alatt tudjuk tartani szellemi állapotunkat, viselkedésünket és tudatunkat.
27. A nagy pénzemberek megtanulják, hogyan vonuljanak vissza a nyüzsgésből, hogy több idejük jusson tervezésre, gondolkodásra és a megfelelő szellemi állapot megteremtésére.
28. A sikeres üzletemberek az élő példák arra, hogy érdemes más sikeres üzletemberekkel eszmét cserélni.
29. Egy egyszerű ötlet akár több ezer dollárt is érhet, ezek az ötletek azonban csak azokat találják meg, akik fogékonyak, akik készek befogadni az újat, akik kedvező szellemi állapotban vannak.
30. Ezek az emberek megtanulják, hogyan kerüljenek harmóniába az Egyetemes Elmével; megtanulják, hogy minden mindennel összefügg; megtanulják a gondolkodás alapvető módszereit és elveit, ami segít megváltoztatni a körülményeket és megsokszorozni az eredményeket.
31. Ezek az emberek azt tapasztalják, hogy a körülmények a szellemi és lelki fejlődéssel párhuzamosan alakulnak. Azt tapasztalják, hogy a megismerést gyarapodás, az ihletet tett, a felismerést kedvező lehetőség követi — mindig a spirituális eredmény az első, ez alakul át később végtelen és korlátlan lehetőségekké.
32. Mivel az egyén nem más, mint az Egyetemes szétválasztására szolgáló csatorna, ezek a lehetőségek szükségszerűen kimeríthetetlenek.
33. A gondolkodás az a folyamat, amelynek segítségével magunkba szívjuk az Erő Szellemét, az eredményt pedig addig őrizzuk legbensőbb tudatunk mélyén, amíg az a hétköznapi tudatunk részévé nem válik. Az, hogy ezt az eredményt kézzelfoghatóvá próbáljuk tenni és követ-

kezetesen tartjuk magunkat a Rendszerben megfogalmazott alapelvekhez, maga a Mester-kulcs, amely megnyitja előttünk az Egyetemes Igazság tárházát.

34. Az emberi szenvedés két fő forrása a mai világban a testi betegségek és a belső szorongás. Mindkettőt egyenesen a Természeti Törvények megsértésére lehet visszavezetni. Nem vitás, hogy ennek nagyrészt hiányos tudásunk az oka, de a sötét fellegek, amelyek hosszú évszázadok során gyűltek össze a fejünk fölött, lassanként elvonulnak és magukkal viszik azokat a gondokat is, amelyek a hézagos információkat táplálják.

„Az ember képes rá, hogy megfordítsa a sorsát, fejlessze és újratemtse önmagát, uralja környezetét, és saját kezébe vegye a boldogulását — erre a következtetésre jut minden gondolkodó, aki tisztában van a pozitív gondolkodás és az értelmes tevékenységek erejével.” (Larsen)

Összefoglaló kérdések

51. *Milyen hatásokat válthat ki az elektromosság?*
Hőt, fényt, energiát, zenét.
52. *Mitől függenek ezek a különféle hatások?*
A gépezettől, amelyhez az elektromosság kapcsolódik.
53. *Mit eredményez az egyén és az Egyetemes közötti akció és interakció?*
Az életünkben létrejövő körülményeket és tapasztalatokat.
54. *Hogyan lehet megváltoztatni ezeket a körülményeket?*
Ha átalakítjuk azt a gépezetet, amely által az Egyetemes szétválasztódik.
55. *Melyik ez a gépezet?*
Az agy.
56. *Hogyan lehet átalakítani?*
A gondolkodásnak nevezett folyamat segítségével. A gondolkodás agysejteket hoz létre, ezek az agysejtek pedig reagálni tudnak az Egyetemes nekik megfelelő gondolataira.
57. *Milyen értékekkel bír az összpontosítás képessége?*
Ez az elérhető legnagyobb egyéni eredmény, a sikeres nők és férfiak megkülönböztető jegye.
58. *Hogyan lehet elsajátítani?*
Ha lelkiismeretesen gyakoroljuk a Rendszerben bemutatott feladatokat.
59. *Miért olyan fontos ez?*
Mert lehetővé teszi a számunkra, hogy az irányításunk alatt tartsuk a gondolatainkat, és mivel a gondolatok az okok, a körülmények pedig a következmények, ezért ha irányítani tudjuk az okokat, a következményeket is az uralmunk alatt tudjuk tartani.
60. *Mit jelent a körülmények megváltoztatását és az eredmények megsokszorozását az objektív világban?*
Az emberek elsajátítják a konstruktív gondolkodás alapvető módszereit.

„Mindenek fölött
Légy hű magadhoz: így, mint napra éj, Követ-
kezik, hogy ál máshoz se léssz”⁴

⁴ William Shakespeare: *Hamlet, dán királyfi*. Ford.: Arany János.

7. hét

A Mindenható Erő kiaknázása

Kísérőlevél

Az ember minden korban hitt egy láthatatlan erő létezésében, amely által a dolgok megteremtődtek és azóta is folyamatosan újrateremtődnek.

Meg is személyesíthetjük ezt az erőt, hívhatjuk Istennek, de olyan esszenciaként vagy szellemként is gondolhatunk rá» amely minden dolgot áthat: a végeredmény mindkét esetben ugyanaz.

Ami az egyént illeti, nála az objektív, a fizikai, a látható jelenti a személyes ént, amit az érzékek felismernek; ezt a rest, az agy és az idegek alkotják. Ezzel szemben a szubjektív, a spirituális, a láthatatlan jelenti a személytelen.

A személyes én tudatos, mert önálló entitás. A személytelen, mivel jellegében és sajátosságaiban nem különbözik az összes többi Létezőtől, nem tud magáról, ezért tudatalattinak nevezik.

A személyes vagy tudatos én akaraterővel és a választás szabadságával is rendelkezik, ezért a szelekció során különbséget tud tenni azon módszerek között, amelyek segíthetnek megoldani a nehézségeket.

A személytelen vagy spirituális „Én”, mivel részben vagy teljesen egy minden erő forrásával és eredetével, szükségképpen nem képes ilyen különbségtételre, hanem, éppen ellenkezőleg, végtelen számú erőforrás áll a rendelkezésére. Olyan módszerekkel tud elérni és ér is el eredményeket, amelyekről az embernek vagy az egyénnek még csak fogalma sem lehet.

Látni fogjuk tehát, hogy rajtunk áll: az emberi akarattól függünk-e, elfogadva annak minden korlátját és téveszméjét, vagy a tudatalattink segítségével kihasználjuk a Végtelenben rejlő lehetőségeket! Íme, a tudományos magyarázata annak a csodálatos erőnek, amely fölött mi rendelkezhetünk, ha megértjük, elfogadjuk és elismerjük azt.

A Hetedik hét anyaga részletesen bemutatja az egyik módszert, amelynek segítségével tudatosan a magunk céljaira fordíthatjuk ezt a Mindenható Erőt. Nagy öröömre szolgál, hogy ezennel rendelkezésükre bocsáthatom.

1. A vizualizáció olyan folyamat, amelynek segítségével mentális képeket tudunk előállítani, és ez a kép lesz a minta vagy a modell, amelyből a jövőnk kialakul.
2. A minta legyen tiszta és szép; ne féljünk — merjünk nagyot álmodni. Ne feledjük, hogy saját magunkon kívül senki és semmi nem korlátozhat bennünket, a költségeket vagy az anyagi dolgokat illetően sincsenek határok. Forduljunk a Végtelenhez ihletért, állítsuk össze a képet a képzeletünkben; ott kell lennie ahhoz, hogy később máshol is megjelenhessen.
3. A kép legyen tiszta és éles, ne hagyjuk elsikkadni, így fokozatosan, lépésről lépésre egyre közelebb kerül hozzánk. Azok lehetünk, akik csak lenni akarunk.
4. Ez egy másik jól ismert pszichológiai tény, de azzal, hogy csupán olvasunk róla, sajnos, még nem érjük el a kívánt eredményt, sőt még a mentális kép megalkotásához sem kapunk segítséget, hogy a megvalósításáról már ne is beszéljünk. Munkára is szükség van — komoly szellemi munkára, olyan erőfeszítésre, amilyenre csak kevesen hajlandóak.
5. Az első lépés az idealizáció. Ez a legfontosabb lépés is egyben, mert ez az a terv, amelyre építeni fogunk. Szilárdnak és tartósnak keli lennie. Az építész, amikor megtervez egy harmincemeletes épületet, minden egyes vonalat és részletet előre lát. A mérnök, amikor hidat álmodik egy szakadék fölé, először meghatározza a több millió különböző alkatrészre vonatkozó teherbírási követelményeket.
6. Látják a végeredményt, mielőtt még egyetlen lépést is tettek volna. Nekünk is így kell elképzelnünk, mit szeretnénk; elvetjük a magokat, de mielőtt erre kerülne a sor, tudni akarjuk, milyen termésre számíthatunk. Ez az *idealizáció*. Ha nem vagyunk biztosak magunkban, naponta ülünk vissza a székre, amíg ki nem rajzolódik előttünk a kép. Fokozatosan fog kialakulni — kezdetben teljesen homályos lesz de, aztán elkezd testet öltetni, a körvonalak határozottá válnak, majd a részletek is előtűnnek, és lassanként feltámad bennünk az erő, amelynek segítségével képesek leszünk olyan terveket szőni, amelyek végül az objektív világban is megvalósulnak. Megtudjuk, mit tartogat számunkra a jövő.
7. Ezután következik a vizualizáció. Egyre határozottabban, egyre részletesebben kell látnunk a képet, és ahogy a részletek is kezdenek kirajzolódni, azt is jobban fogjuk érezni, milyen úton és módon tudjuk

megvalósítani az álmunkat. A gondolat lenekhez vezet, a tettek módszereket, a módszerek barátokat szereznek nekünk, a barátok megteremtik a körülményeket, és végül sikerül eljutnunk a harmadik lépésig, a Megvalósításig.

8. Azt mindannyian elismerjük, hogy a Világegyetemet meg kellett álmódni, mielőtt kézzelfogható valóság lett volna belőle. És amennyiben hajlandóak vagyunk a Világegyetem Nagy Építészének a nyomdokain járni, azt fogjuk tapasztalni, hogy a gondolataink testet öltnek, mint ahogyan a Világegyetem is konkrét formát vett föl. Ugyanaz a szellemi erő munkál az egyénben is. Sem jellegbeli, sem minőségi különbség nincs, az eltérés csupán fokozatbeli.
9. Az építész megálmodja az épületet, olyannak látja, amilyennek látni szeretné. Gondolatai agyaggá válnak, amelyből végül megszületik az épület — magas vagy alacsony, szép vagy egyszerű látomása papíron is testet ölt, végül pedig, a szükséges anyagok felhasználásával, az épület ott áll a maga valóságában.
10. A feltaláló pontosan ugyanígy képzei maga elé a találmányát. Például Nicola Tesla⁵, a hatalmas tudású ember, minden idők egyik legnagyobb feltalálója, a férfi, aki a legdöbbenetesebb ötleteket valósította meg, először mindig elképzei a találmányait, mielőtt kidolgozná azokat. Nem siet a konkrét megalkotásukkal, hogy aztán minden idejét a hibák kijavításával kelljen töltönie. Miután a képzeletében felépíti az ötletet, egy darabig ott őrizgeti mentális kép formájában, hogy gondolatai segítségével újraalkossa és továbbfejlessze azt. „Ily módon — írja az *Electrical Experimenter* című műszaki tudományos lapban lehetőségem van gyorsan kifejleszteni és tökéletesíteni egy ötletet, anélkül, hogy szerszámot fognék a kezembe. Amikor eljutok odáig, hogy már minden elképzelhető javítást elvégeztem a találmányon, és semmiben sem találok hibát, konkrétan is megvalósítom az agyam szüleményét. A szerkezeteim egytől egyig úgy működnek, ahogyan elképzeltem; húsz év alatt egyetlen kivétel sem akadt.”
11. Ha lelkiismeretesen követni tudjuk ezeket az útmutatásokat, feltámad bennünk a Hit, az a fajta Hit, amely „a reménylett dolgoknak valósá-

5 Nicola Tesla (1856-1943) horvát-amerikai feltaláló és kutató volt, aki felfedezte a forgó mágneses mezőt, a legtöbb váltakozó árammal működő modern gép alapját. 1891-ben feltalálta a Teslatekercset, egy indukciós tekercset, amelyet széles körben használnak a rádiótechnikában, Halálakor három Nobel-díjas adózott tisztelettel „a világ egyik legkiemelkedőbb intellektusa” előtt, aki „számos modern technikai vívmány előtt nyitotta meg az utat”.

ga, és a nem látott dolgokról való meggyőződés”⁶; feltámad bennünk a magabiztosság, az a fájtá magabiztosság, amely kitartáshoz és bátorsághoz vezet; feltámad bennünk az erő, hogy összpontosítani tudjunk, ami lehetővé teszi, hogy minden gondolatot kizárjunk magunkból, kivéve azokat, amelyek kapcsolatban állnak a céljainkkal.

12. A törvény szerint a gondolat testet tud öltetni, de csak az válhat Mesterre és beszélhet hitelesen, aki tudja, hogyan legyen saját gondolatainak isteni kigondolója.
13. A tisztaságot és pontosságot kizárólag úgy tudjuk elérni, ha újra meg újra felidézzük magunkban a képet. Az ismétlés hatására az új kép mindig tisztább és pontosabb lesz, mint az előző, és külső megnyilvánulása is egyenes arányosságban lesz ezzel a tisztasággal és pontossággal. Szilárdan és biztosan be kell építenünk szellemi - belső - világunkba, hogy a külső világban is testet ölthessen, de megfelelő alapanyagok nélkül még a szellemi világban sem építhetünk semmi értékeset. Ha megvan az alapanyag bármit fel tudunk építeni, amit csak szeretnénk, de vizsgáljuk meg tüzetesen, miből építkezünk. A silány szövetet nem lehet selyemmé változtatni.
14. Ezt az anyagot több millió néma szellemi munkás készíti és formálja a fejünkben lévő kép hasonlatosságára.
15. Gondoljuk csak meg! Több mint ötmillió ilyen szellemi munkás dolgozik a fejünkben, mindig serényen és készségesen 1 agysejteknek nevezzük őket. Ezenkívül legalább ugyanennyien alkotják a tartaléklományt, amely ugrásra készen várja, hogy szükség esetén harcba hívják. Gondolkodási képességünk tehát szinte korlátlan. Ez azt jelenti, hogy az erőnk, mélyen megteremthetjük azt az alapanyagot, amely az általunk óhajtott környezet kialakításához szükséges, gyakorlatilag kimeríthetetlen.
16. A több millió szellemi munkás mellett, a testünkben is több millió ugyanilyen dolgozik, amelyek mindegyike elegendő intelligenciával rendelkezik ahhoz, hogy megértse és megvalósítsa a hozzá eljutó üzeneteket vagy sugallatokat. Ezek a sejtek bőszen alakítják a testünket, emellett azonban pszichés tevékenységet is folytatnak, amelynek segítségével magukhoz tudják vonzani a tökéletes fejlődéshez szükséges szubsztanciákat.
17. Ugyanolyan törvényszerűségek és módszerek alapján teszik ezt, mint ahogyan a többi élőlény is magához vonzza a növekedéséhez szüksé-

⁶ Zsid II, 1

ges anyagokat. A tölgyfának, a rózsának, a liliomnak mind-mind bizonyos anyagokra van szüksége a tökéletes kiteljesedéshez: ők ezt néma követelés, a Vonzás Törvénye útján biztosítják maguknak, ami a legbiztosabb módja annak, hogy megszerezzük magunknak mindazt, amire a tökéletes kiteljesedéshez szükségünk van.

18. Alkossuk meg a Mentális Képet. Legyen tiszta, éles, tökéletes. Ne engedjük el, a módszerek világossá válnak, kéréseink meghallgatásra lellenek, valaminek a hatására a megfelelő dolgot fogjuk cselekedni, a megfelelő időben és a megfelelő módon. Az Őszinte Vágy Magabiztos Várákozást szül, amit egy Erős Óhajjal kell megszilárdítani. E három dolog egyenes következménye a Megvalósítás, mivel az Őszinte Vágy az érzélem, a Magabiztos Várákozás a gondolat és az Erős Óhaj az akarat; és mint tudjuk, az érzélem életre kelti a gondolatot, az akarat pedig szorosan a markában tartja azt, amíg a növekedés törvénye nyomán végül meg nem valósul.
19. Hát nem csodálatos, hogy az emberben ilyen mérhetetlen erők, ilyen transzcendentális tulajdonságok lakoznak, de ő maga nem is tud ezek létezéséről? Hát nem furcsa, hogy mindig arra tanítottak minket, hogy az erőt és az energiát „kívül” kell keresni? Arra tanítottak minket, hogy keresgéljünk mindenhol, kivéve „belül”, és valahányszor ez az erő megnyilvánult az életünkben, azt mondták róla, hogy természetfeletti eredetű.
20. Sokan vannak, akik értik ennek a csodálatos erőnek a működését, és akik komoly, lelkiismeretes erőfeszítéssel próbálnak egészséget, hatalmat és egyéb körülményeket teremteni maguknak, de látszólag hiába. Úgy tűnik, nem tudják működésbe hozni a Törvényt. Szinte minden esetben az okozza a nehézséget, hogy leragadnak a külsőségeknél. Pénzt, hatalmat, egészséget és gazdagságot akarnak, de nem veszik észre, hogy ezek csak következmények, és csak akkor jönnek el, ha megtaláltuk az okot is.
21. Azok, akik nem törődnek a külső világgal „akik csak azon fáradoznak, hogy megtalálják az igazságot, akik csak a bölcsességet keresik, azt fogják tapasztalni, hogy ez a bölcsesség tárja fel és mutatja meg minden erő forrását, hogy gondolatban és célban testesül meg, ami megteremti a vágyott külső körülményeket. Ez az igazság nemes célokban és bátor tettekben kerül kifejeződésre”.
22. Mi csak teremtsük meg az ideáljainkat. Ne foglalkozzunk a külső Körülményekkel. Varázsoljuk széppé és fényűzővé belső világunkat, a

külső világ pedig azokat a körülményeket fogja kifejezni és megtestesíteni, amelyeket belül már létrehoztunk. Felkészültté válunk arra, hogy erőnk kiaknázásával ideálokat teremtsünk, ezek az ideálok pedig kivetülnek a következmények világába.

23. Például, ha valakinek adóssága van, és állandóan az adósság jár a fejében, csak arra tud koncentrálni, mivel a gondolatok okok, az eredmény az lesz, hogy az illető nemcsak még jobban magához láncolja az adósságot, de még sokkal nagyobb bajba is keveri magát. Működésbe hozza a Vonzás Törvényét a szokásos és elkerülhetetlen végeredménnyel együtt — a Veszteség még nagyobb Veszteséget szül.
24. Akkor hát mi a helyes eljárás? Összpontosítsunk arra, amit szeretnénk, ne pedig arra, amit nem szeretnénk. Gondoljunk a jólétre; képzeljük el, milyen módszerekkel és tervekkel akarjuk működésbe hozni a Jólét Törvényét. Lássuk magunk előtt, milyen körülményeket teremt nekünk a Jólét Törvénye — ez fog megvalósulni.
25. Ahogy a törvény megbízhatóan okoz szegénységet, hiányosságokat és mindenféle korlátokat azoknál, akik folyton csak a hiányosságokra és a félelemre összpontosítanak, ugyanilyen biztonsággal teremt jólétet és fényűzést mindazok számára, akik merész és energikus gondolatokat dédelgetnek.
26. Sokunk problémája ez. Túlságosan gondterheltek vagyunk; a szorongást, a félelmet, a fájdalmat testesítjük meg; el akarunk érni valamit; segíteni szeretnénk; olyanok vagyunk, mint a kisgyerek, aki elültet egy magot, aztán negyedóránként kimegy és feltúrja a földet, hogy megnézzé, kikelt-e már. Persze, hogy ilyen körülmények között a mag soha nem fog kicsírázni, és sokan pontosan ugyanezt tesszük, csak szellemiekben.
27. El kell ültetnünk a magot, aztán békén kell hagynunk. Ez persze egyáltalán nem azt jelenti, hogy leülhetünk és lógathatjuk a lábunkat; több minőségi munkát fogunk végezni, mint valaha. Folyamatosan újabb csatornák, újabb ajtók tárulnak fel előttünk — és ehhez csupán nyitottságra van szükség. Álljunk készenlétben, ha eljön az idő.
28. A gondolat ereje a leghatékonyabb módja a tudás megszerzésének, és akármilyen dologra irányítjuk is, megoldja a problémát. Semmi sem lehetetlen az emberi értelem számára, ahhoz azonban, hogy a saját szolgálatunkba tudjuk állítani a gondolat erejét, tenni is kell valamit.
29. Ne feledjük, hogy a gondolat a tűz — ez termeli a gőzt, amely az élményeinket meghatározó sors kerekét elfordítja.

30. Tegyük fel magunknak néhány kérdést, majd türelmesen várjuk a válaszokat: Időnként nem érezzük magunkban az „Én” jelenlétét? Ehhez az énhez igazodunk, vagy a többségei követjük? Ne feledjük, hogy a többséget mindig mások vezetik, ők sohasem vezetnek senkit. A többség volt az, aki foggal-körömmel harcolt a gőzgép, a szövőgép és minden valaha felmerült haladás vagy reform ellen.
31. Ezen a héten az lesz a feladat, hogy képzeljük magunk elé egy barátunkat. Úgy jelenjen, meg előttünk, ahogyan legutoljára láttuk. Emlékezzünk vissza a helyiségre, a bútorokra, idézzük fel a beszélgetést. Most koncentráljunk a barátunk arcára, ügyeljünk rá, hogy élesen lássuk. Most beszélgessünk el veje egy mindkettőnket érdeklő témáról; figyeljük, hogyan változik meg az arckifejezése, nézzük, ahogy elmosolyodik. Sikerült? Rendben, sikerült. Akkor most keltsük fel a barátunk érdeklődését, meséljünk el neki egy kalandos történetet, figyeljük, hogyan csillan fel a szeme a vidámságtól vagy az izgalomtól. Ez is sikerült? Ha igen, akkor élénk a képzelőerőnk, sokat fejlődünk.

Összefoglaló kérdések

61. *Mi az a vizualizáció?*

Mentális képek létrehozása.

62. *Milyen hatással van ez a módszer a gondolkodásra?*

Ha az elménk megőrzi ezt a képet, az lassan, de biztosan egyre közelebb kerül hozzánk. Azok leszünk, akik csak lenni akarunk.

63. *Mi az az idealizáció?*

Folyamat, melynek során vizualizáljuk vagy elképzeljük azokat a terveket, amelyeket végül meg fogunk valósítani az objektív világban.

64. *Miért fontos a tisztaság és a pontosság?*

Mert ha „látunk”, akkor „érezünk”, és ha „érezünk”, akkor „létezünk”. Első a szellemi szint, aztán jön az érzelmi szint, majd pedig a megvalósulás korlátlan lehetőségei.

65. *Hogyan lehet eljutni ide?*

Minden egyes ismétléssel pontosabb képet kapunk az előzőnél.

66. *Hogyan biztosíthatjuk a mentális kép megalkotásához szükséges alapanyagokat?*

Több millió szellemi munkás segítségével. Agysejteknek nevezik őket.

67. *Hogyan biztosíthatók azok a feltételek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az ideálkép az objektív világban megvalósuljon?*

A Vonzás Törvénye által. Ez a Természeti Törvény teremti meg az összes körülményt és tapasztalatot.

68. *Mi az a három lépés, ami ahhoz szükséges, hogy ez a törvény működésbe lépjen?*
Őszinte Vágy, Magabiztos Várakozás, Erős Óhaj.

69. *Miért vallanak kudarcot olyan sokan?*

Mert a veszteségekre, a betegségekre és a tragédiákra összpontosítanak. A törvény hibátlanul működik; mindaz, amitől ezek az emberek rettegnek, meg is valósul az életükben.

70. *Mi a másik megoldás?*

Azokra az ideálokra Összpontosítsunk, amelyeket meg szeretnénk valósítani az életünkben.

8. hét

A gondolkodás és eredményei

Kísérőlevél

Következzék a Nyolcadik hét. Ebben a részben azt fogjuk megtanulni, hogy gondolatainkat szabadon választhatjuk meg, azok eredményeit azonban állandó törvények szabályozzák. Hát nem csodálatos mindez? Hát nem csodálatos tudni, hogy életünk nincs kitéve szeszélyes vagy változékony erőknél? Ez a stabilitás jelenti számunkra a nagy lehetőséget, mert ha alkalmazkodunk a törvényhez, tökéletes pontossággal tudjuk biztosítani magunknak a kívánt hatást.

A Törvény teszi a Világegyetemet a Harmónia Szentélyévé. Ha nem létezne, a Világegyetem Káosz lenne, nem pedig Kozmosz.

Ebben rejlik tehát a jó és a rossz eredetének a titka; ez minden jó és rossz, ami valaha létezett és létezni fog.

Hadd mondjak egy példát. A gondolat tetteket eredményez. Ha a gondolataink építő jellegűek és harmonikusak, az eredmény jó lesz; ha a gondolataink rombolóak vagy diszharmonikusak, akkor rossz.

Ennélfogva tehát csupán egyetlen törvény, egyetlen alapelv, egyetlen ok, egyetlen Erőforrás létezik; a jó és a rossz pedig mindössze két szó, amelyeket azért alkottak, hogy tetteink eredményét minősítsék, vagy megmutassák, mennyire tudunk vagy nem tudunk alkalmazkodni ehhez a törvényhez.

Ennek jelentősége jól illusztrálható Emerson⁷ és Carlyle⁸ életével. Emerson szerette a jót, ezért élete a béke és a harmónia szimfóniája volt. Carlyle gyűlölte a rosszat, ezért életét örökös békétlenség és diszharmónia jellemezte.

Íme, két nagy ember, akik mindketten ugyanazt az ideált kergették, egyikük azonban a konstruktív gondolkodást alkalmazta, így harmóniában élt a Természet Törvényével, a másik ugyanakkor destruktív gondolkodást folytatott, így mindenféle bajt hozott a saját fejére.

Nyilvánvaló tehát, hogy semmit sem szabad gyűlölnünk — még a „rosszat” sem —, mert a gyűlölködés romboló hatású, így hamarosan azt

⁷ Ralph Waldo Emerson (1803-1882) látnók volt, aki kiállt a független véleményalkotás fontossága mellett. Gyakran támadt nézeteltérése Carlyle-lal.

⁸ Thomas Carlyle (1795-1882) történelmi regények, pl. a *The French Revolution*, továbbá olyan gazdasági szerződések írója volt, mint a *Chartism*.

fogjuk tapasztalni, hogy destruktív gondolatainkkal „szelet” vetünk és „vihart” aratunk.

1. A gondolkodás fontos elv szerint működik, mert nem más, mint a Világegyetem teremthető elve, és természeténél fogva összekapcsolódik a hasonló gondolatokkal.
2. Mivel az élet egyik célja a növekedés, minden létezéssel kapcsolatos alapelvnek hozzá kell járulnia a kívánt hatás eléréséhez, A gondolat tehát formát ölt, és a növekedés törvénye végül megvalósítja azt.
3. Szabadon megválaszthatjuk, mit gondolunk, de gondolataink eredményét állandó törvények szabályozzák. Azok a gondolatok, amelyekhez hűen ragaszkodunk, mindenképpen meghozzák eredményüket az egyén jellemében, egészségében vagy körülményeiben. Kiemelkedően fontosak tehát azok a módszerek, amelyek segíthetnek a konstruktív gondolkodás szokásával felváltani a kizárólag kellemetlen következményekkel járó gondolatmeneteket.
4. Mindnyájan tudjuk, hogy ez nem is olyan egyszerű. A mentális szokásokat nehéz ellenőrzés alatt tartani, de nem lehetetlen, és a siker érdekében azonnal el kell kezdenünk konstruktívakra cserélni destruktív gondolatainkat. Váljon szokásunkká, hogy minden gondolatunkat elemzés alá vetjük. Ha a gondolat szükséges, ha az objektív világban való megtestesülése hasznot jelent — nemcsak nekünk, hanem minden érintettnek is —, tartsuk meg, óvjuk és védjük, mert értékes, összhangban van a Végtelennel, növekszik, fejlődik és százféleképpen lesz majd gyümölcsöző. Ugyanakkor érdemes jól megjegyeznünk ezt a George Matthew Adamstól származó idézetet: „Tanuljuk meg csukva tartani az ajtót, zárjunk ki az elménkből, a munkánkból és a világunkból minden olyan dolgot, ami úgy kér bebocsátást, hogy közben semmilyen konkrét kedvező végkifejletet nem helyez kilátásba.”
5. Ha gondolkodásunk kritikus és destruktív, és bármiféle /avart vagy diszharmóniát okoz a környezetünkben, érdemes lenne olyan szellemi beállítottságra váltanunk, amely elvezet bennünket a konstruktív gondolkodáshoz.
6. A képzeletünk nagy segítségünkre lehet ebben; a képzelet előtérbe helyezésével létrehozhatjuk azt az ideált, amelyből majd a jövőnk fog sarjadni.
7. A képzelet gyűjti össze az alapanyagot, amelyből az Elme megszövi a jövőnk felöltöztetéséhez szükséges kelmét.
8. A képzelet az a fénysugár, amelynek segítségével a gondolatok és az élmények új világába hatolhatunk be.

9. A képzelet az a csodálatos eszköz, amelynek segítségével a felfedezők és a feltalálók lehetővé tették az átjárási: előzetes várakozás és tapasztalat között. Az előzetes várakozás azt mondta: „Nem lehet megcsinálni.” A tapasztalat erre azt felelte: „Megcsináltuk.”
10. A képzelet teremtetőerő, amely az érzéki tapasztalatokból új formákat és ideálokat hoz létre.
11. A képzelet az a konstruktív gondolkodásmód, amelynek minden konstruktív tettet meg kell előznie.
12. A kőműves semmit sem tud megépíteni, amíg az építészről meg nem kapja a terveket, a tervek pedig az építész-mérnök képzetéből származnak.
13. Az iparmágus nem tud létrehozni egy óriásvállalatot, amelynek több száz kisebb vállalatot és több ezer alkalmazottat kell koordinálnia, sőt a többmilliós tőkéjét sem tudja használni, amíg képzeletben fel nem építette az egész cégbirodalmat. Az anyagi világ tárgyai olyanok, mint az agyag a fazekas kezében; a Vezérelmében teremtnének meg az igazi dolgok, a munka pedig a képzelet segítségével kerül elvégzésre. Ahhoz, hogy fejleszteni tudjuk a képzeletünket, edzenünk kell. Az edzés a szellem és a test izmainak építéséhez is egyaránt fontos. £1 kell látnunk őket táplálékkal, különben nem tudnak gyarapodni.
14. Ne keverjük össze a Képzeletet az Ábrándozással, azzal a fajta képzelgéssel, amelybe egyesek annyira szeretnek belemerülni. Az ábrándozás a szellemi erők szétforgácsolásának egyik formája, amely szellemi katasztrófához vezethet.
15. A képzelet konstruktív használata szellemi munkát - egyesek szerint a legnehezebb szellemi munkát — igénylő foglalatosság. De, ha ez igaz, busásan meg is térül, hiszen az életben a legnagyobb dolgok mindig azoknak a nőknek és férfiaknak adatnak meg, akik képesek gondolkodni, használni a képzeletüket és megvalósítani az álmaikat.
16. Ha végképp sikerült megértenünk, hogy az Elme az egyetlen teremtető elv, hogy Mindenható, Mindentudó és Mindenütt Jelenvaló, illetve, hogy gondolataink ereje által tudatosan harmóniába tudunk kerülni ezzel a Mindenhatóval, nagy lépést tettünk előre.
17. A következő lépésben a megfelelő helyzetbe kell kerülnünk, hogy fogadni tudjuk ezt az erőt. Mivel Mindenütt Jelenvaló, ott kell lennie bennünk. Tudjuk, hogy ez így van, mert tudjuk, hogy minden erő belülről fakad, de elő kell csalogatni, ki kell bontakoztatni, fejleszteni kell. Ahhoz, hogy ezt megtehessük, fogékonynak kell lennünk, ezt a

fogékonyságot pedig ugyanúgy tudjuk a magunkévá tenni, mint a fizikai erőt — gyakorlással.

18. A Vonzás Törvénye biztosan és tévedhetetlenül megteremti nekünk a szokásos, jellemző és alapvető szellemi beállítottságunknak megfelelő körülményeket, környezetet és tapasztalatokat. Nem az számít, ami csak hébe-hóba jut az eszünkbe, amikor éppen templomban vagyunk, vagy amit nemrég olvastunk egy jó könyvben, hanem az alapvető szellemi beállítottságunk.
19. Ha napi tíz órán keresztül félelemmel teli, ártó, negatív gondolatokat forgatunk a fejünkben, nem várhatjuk el, hogy tízpercnyi bizakodó, pozitív és kreatív gondolkodás hatására szép, biztos és harmonikus körülmények teremődjenek körülöttünk.
20. Az igazi erő belülről fakad. Minden erő, aminek valaha is hasznát vehetjük, ott lakozik az emberben, és csak arra vár, hogy napvilágra kerüljön: hogy az ember először is felismerje, aztán a magáénak tekintse, és beépítse a tudatába, amíg eggyé nem válik vele.
21. Az emberek azt állítják, hogy gazdag életre vágnak — ez igaz is —, de ezt sokan úgy értelmezik, hogy ha megdolgoztatják az izmaikat, vagy tudományosan lélegeznek, adott ételeket esznek, adott módon elkészítve, mindennap adott hőmérsékletű vizet isznak, adott mennyiségben, és nem írnak alá váltót, megadatik nekik az a gazdagság, amire vágnak. Az ilyen módszerek eredménye azonban lényegtelen. Amikor viszont az ember ráébred az igazságra, és elismeri egységét az Élet teljességével, azt tapasztalja, hogy élesedik a látása, ruganyossá válnak a léptei, megtelik fiatalos életerővel; úgy érzi, rátalált minden erő forrására.
22. Minden hiba a tudatlanságból ered. A tudás megszerzése és az ebből származó erő az, ami meghatározza a növekedést és a fejlődést. A indás felismerése és alkalmazása az, ami az erőt alkotja; ez az erő spirituális erő, és ez a spirituális erő az, ami mindennek a lényegét jelenti. Ez a Világegyetem lelke.
23. Ez a tudás az emberi gondolkodás eredménye; a gondolkodás tehát az ember tudatos fejlődésének a. gyökere. Ha az ember megszűnik továbbfejlődni gondolataiban és ideáljaiban, ereje azonnal elkezd szétforgácsolódni, és lassan a magatartása is tükrözni kezdi ezeket a változó körülményeket.
24. A sikeres emberek nem, hagyják szertefoszlni a megvalósítani kívánt körülményekre vonatkozó ideáljaikat. Folyamatosan észben tartják a

következő lépést, amely az áhított ideál megvalósításához szükséges. A gondolatok jelentik számukra az építőanyagot, a képzelet pedig a szellemi műhelyt. Az elme az az örökké mozgásban lévő erő, amely biztosítja a sikerhez szükséges személyeket és körülményeket a képzelet pedig az az öntőforma, amelyben az összes nagy dolog formát ölt.

25. Ha kitartunk az ideálunk mellett, érezni fogjuk, mikor jött el az idő, hogy megvalósítsuk a terveinket, az eredmények pedig egyenes arányban fognak állni a hűségünkkel. A szilárdan fenntartott ideál segíti elő és vonzza hozzánk a megvalósuláshoz szükséges körülményeket.
26. Így fonhatunk tehát spiritualitást és erőt teljes létezésünk szövődékébe, így élhetünk varázslatos életet, így lehetünk örökre védettek minden baj ellen, így válhatunk pozitív erővé, melynek segítségével fényűző és harmonikus körülményeket vonzunk magunkhoz.
27. Ez az a kovász, amely fokozatosan beszivárog a tudatunkba, és elsődlegesen felelős a mindenütt tapasztalható zűrzavarért.
28. A múlt héten létrehoztunk egy mentális képet — láthatatlanból láthatóvá tettük. Ezen a héten válasszunk ki egy tárgyat, és menjünk vissza az eredetéig, nézzük meg, valójában miből áll. Ha képesek vagyunk erre, fejlesztjük a képzelőerőnket, a megérző-és megfigyelőképességünket, valamint az éleslátásunkat. Mindez nem a sokaság felületes szemléléséből ered, hanem olyan kifinomult elemző megfigyelésből, amely a felszín alá hatol.
29. Kevesen tudják, hogy mindaz, amit látnak, csak következmény, és kevesen ismerik az okokat, amelyek létrehozták ezeket a következményeket.
30. Vegyük fel ugyanazt a testhelyzetet, mint eddig, és képzeljünk magunk elé egy csatahajót. Figyeljük, hogyan halad ez a zord monstrum a víz felszínén. Úgy tűnik, körös-körül mindenütt . megszűnt az élet, néma csönd honol, tudjuk, hogy a hajó legnagyobb része a víz alatt van, elrejtve; tudjuk, hogy a hajó olyan nagy és súlyos, mint egy húszemeletes felhőkarcoló; tudjuk, hogy emberek százai állnak ugrásra készen, hogy azonnal teljesítsék a feladatukat; tudjuk, hogy minden részleget rátermett, képzett, gyakorlott tisztek vezetnek, akik alkalmasnak bizonyultak ennek az elképesztő gépezetnek az irányítására; tudjuk, hogy bár a hajó látszólag közönyösen halad előre, több mérföldnyire is ellát minden irányba, semmi sem kerülheti el a figyelmét;

tudjuk, hogy miközben csöndesnek, alázatosnak és ártatlannak tűnik, bármikor képes lenne egy több ezer kilós acéllövedéket kilőni a kilométerekre tanyázó ellenségre; ezt és még sok mindent különösebb erőfeszítés nélkül el tudjuk képzelni. De honnan került a csatahajó oda, ahol most van, hogyan jött létre tulajdonképpen? Ha jó megfigyelők vagyunk, ezt mind tudni szeretnénk.

31. Kövessük a hatalmas acéllemezeket az öntödébe, és láthatjuk a több ezernyi embert, akik részt vettek az előállításukban. Menjünk még tovább vissza az időben, és láthatjuk a vasércet, amint kikerül a bányából; láthatjuk, amint uszályokra vagy kocsikra rakják; láthatjuk, amint megolvasztják és megfelelő kezeléseknak vetik alá. Menjünk még tovább, és láthatjuk az építész meg a mérnököket, akik megtervezték a hajót. Hagyjuk, hogy a gondolataink még tovább repítsenek bennünket, hogy megtudjuk, mi célból is tervezték ezt a hajót. Látni fogjuk: olyan messzire jutottunk, hogy a hajó szinte megfoghatatlan, már nem is létezik, csupán egy gondolat az építész fejében; de honnan jött a parancs, hogy a hajó megtervezésre kerüljön? Talán a hadügyminisztértől, de az is lehet, hogy a hajó tervei már jóval a háború gondolatának a megszületése előtt léteztek, és a Kongresszusnak, a pénzt kiutalandó, el kellett fogadnia egy törvényjavaslatot; talán volt némi ellenkezés, és voltak a törvényjavaslat ellen és mellett szóló beszédek is. Kiket képviselnek a Kongresszus tagjai? Engem és önöket, tehát a gondolatmenetünk a csatahajóval kezdődik, és velünk végződik. Azaz, a végső elemzés során arra a megállapításra jutunk, hogy a saját gondolataink a felelősek ezért és sok más dologért is — ami csak ritkán jut az eszünkbe —, egy kicsit alaposabb elemzéssel pedig a legfontosabb tény is napvilágra kerül: ha valaki nem fedezi föl azt a törvényt, amelynek segítségével ez az irdatlan mennyiségű vas és acél lebegni tud a víz felszínén, ahelyett, hogy azonnal a tenger fenekére süllyedne, a csatahajó létre sem jöhetett volna.
32. A törvény így szól: „Minden folyadékba vagy gázba merülő testre felhajtóerő hat, amelynek nagysága egyenlő a test által kiszorított folyadék vagy gáz súlyával.” Ennek a törvénynek a felfedezése forradalmasította a tengeri utazást, a kereskedelem és a harcászat minden formáját, továbbá a csatahajó létrejöttét is lehetővé tette.
33. Az ilyen és ehhez hasonló gyakorlatok felbecsülhetetlen értékűek. Ha elérjük, hogy gondolataink a felszín alá hatoljanak, minden más alakot öli, a jelentéktelen fontossá, az érdektelen érdekessé válik. Azok a

dolgok, amelyekről azt hittük, semmi jelentőségük sincs, minden létező dolog közül a legfontosabbaknak fognak bizonyulni.

„A Mára figyelj
Mert az az Élet, az Életek Élete.
Rövid tartamában él minden Igazság
és
Létezésed valósága;
A Növekedés öröme;
A Tett Dicsősége;
A Szépség Ragyogása;
Mert a Tegnap csak Álom,
A Holnap pedig Látomás;
De a Ma, ha jól élsz vele, minden
Tegnapot a Boldogság Álmává
és
Minden Holnapot a Reménység Látomásává tesz.
Figyelj hát jól a mára!”
(Szanszkrit nyelvből fordítva)

Összefoglaló kérdések

71. *Mi a képzelet?*

A konstruktív gondolkodás egyik formája. Fénysugár, amelynek segítségével a gondolatok és az élmények új világába hatolhatunk be. Csofálatos eszköz, amelynek segítségével a felfedező és a feltaláló lehetővé tették az átjárást előzetes elvárás és tapasztalat között.

72. *Mi a képzelet eredménye?*

A képzelet előtérbe helyezésével létrehozhatjuk azt az ideált, amelyből majd a jövőnk fog sarjadni.

73. *Hogyan tudjuk előtérbe helyezni a képzeletet?*

Gyakorlással — tápanyaggal kell ellátnunk, különben elpusztul.

74. *Miben különbözik a képzelet az ábrándozástól?*

Az ábrándozás a szellemi erő szétforgácsolásának, míg a képzelet a konstruktív gondolkodásnak az egyik formája és minden konstruktív tett előzménye is egyben.

75. *Mi a hiba?*

A tudatlanság eredménye.

76. *Mi a tudás?*

A gondolkodás eredménye.

77. *Melyik az az erő, amelynek segítségével a sikeres emberek építkeznek?*

Az elme az az örökké mozgásban lévő erő, amely biztosítja a sikerhez szükséges személyeket és körülményeket.

78. *Mi határozza meg az eredményt?*

A szilárdan fenntartott ideál vonzza hozzánk a megvalósuláshoz szükséges körülményeket.

79. *Milyen eredménnyel jár a kifinomult elemző megfigyelés?*

Képzelőerőnk, megérző- és megfigyelőképességünk, valamint az éleslátásunk fejlődésével.

80. *Mihez vezet mindez?*

Jóléthez és harmóniához.

„Akik elérték, hogy mindenki más velük együtt gondolkodjon, rendszerint azok, akik kezdetben nem féltek önállóan gondolkodni.”
(Colton)

9. *hét*

Pozitív megerősítések és az elme

Kísérőlevél

Ezennel rendelkezésükre bocsátom a Kilencedik hét anyagát. Ebből a részből megtanulhatjuk azoknak az eszközöknek a kidolgozását, amelyek segítségével bármilyen vágyott körülményt meg tudunk teremteni magunknak.

Ha változtatni szeretnénk a körülményeinken, nekünk magunknak kell megváltoznunk. Vesszőparipáinkat, kívánságainkat, ábrándjainkat, ambícióinkat minden egyes lépésünkkel keresztülhúzzhatják, legbensőbb gondolataink azonban olyan biztosan fognak kifejezésre jutni, mint ahogyan a növény kikel a magból.

Tegyük fel tehát, hogy változtatni szeretnénk a körülményeinken. Hogyan érhetjük el ezt? A válasz egyszerű: a Növekedés Törvénye által. Az ok és az okozat ugyanolyan abszolút és szilárd részei a gondolatok rejtett birodalmának, mint az anyagi világnak.

Összpontosítsunk a vágyott körülményre, jelentsük ki, mintha már létező tény lenne. Innen látszik, mekkora értékük van a pozitív megerősítéseknek. Ha újra meg újra elismételjük őket, énünk részévé válnak. Tulajdonképpen átváltozunk; olyanná alakítjuk magunkat, amilyenek lenni szeretnénk.

A jellem nem a véletlen műve, hanem állandó erőfeszítések eredménye. Ha félénkek, bizonytalanok, szégyellősek vagyunk, ha folyton szorongunk, ha nyugtalanító gondolatok gyötörnek minket, vagy kerüljük a veszélyt, jusson eszünkbe az axióma, miszerint: „két dolog nem lehet jelen egy időben, egy helyen”. Pontosan ugyanez igaz a szellemi és lelki világra is. A megoldás tehát mindössze annyi, hogy a félelemmel, hiányérzettel és korlátokkal teli gondolatokat merész, energikus és magabiztos gondolatokra cseréljük.

Ennek legegyszerűbb és legtermészetesebb módja, ha kiválasztunk egy pozitív megerősítést, amely illik az esetünkre. A pozitív gondolat ugyanolyan biztosan pusztítja el a negatív gondolatot, mint a fény a sötétséget, és az eredmények is ugyanolyan hathatósak lesznek.

A tett a gondolat virága, a körülmények pedig a tettek következményei, így hát állandóan a birtokunkban vannak azok az eszközök, amelyek segítségével biztosan és elkerülhetetlenül fel vagy le tudjuk építeni saját magunkat, és az öröm vagy a szenvedés lesz a jutalmunk.

1. Csak három dolog van, amit kívánni lehet a „külső világban”, és mindegyiket a „belső világban” lehet megtalálni. Megtalálásuk titka egyszerűen a megfelelő „mechanizmus” alkalmazásában, a minden egyén által hozzáférhető Mindenható Erőhöz való kapcsolódásban rejlik.
2. A három dolog, amire az egész emberiség vágyik, ami a legnagyobb fokú kiteljesedéshez és a legtökéletesebb fejlődéshez szükséges: az Egészség, a Jólét és a Szeretet. Mindenki készséggel egyetért abban, hogy az Egészség kulcsfontosságú - senki sem lehet boldog, ha testi fájdalmak gyötrik. Mindenki egyetért abban is — igaz, kissé vonakodva -, hogy a Jólét is lényeges; mindenesetre azt el kell ismernünk, hogy legalább az alapvető megélhetésre szükségünk van, de ami az egyikünknek már elegendő, az a másikunk szemszögéből abszolút és fájdalmas hiány; és mivel a természet nemcsak hogy eleget kínál mindenből, hanem bőségesen, pazarlóan, túlzóan sokat, rá kell ébrednünk, hogy bármiféle hiány vagy korlát csak az elosztás mesterséges módszerei nyomán jön létre.
3. Valószínűleg mindenki egyetért azzal, hogy a Szeretet a harmadik — egyesek szerint az első — alapvető összetevője az emberiség boldogságának. Mindenesetre azoknak, akik mindhárom dolgot — Egészség, Jólét, Szeretet — a magukénak mondhatják, semmi sem hiányzik a boldogságukhoz.
4. Már tudjuk, hogy az Egyetemes Szubsztancia a „Tökéletes j Egészség”, a „Tökéletes Szubsztancia” és a „Tökéletes Szeretet”, I és hogy az összekapcsolódás mechanizmusa, amelynek segítségével tudatosan kapcsolatba tudunk lépni a Végtelen kincsestárral, szellemi beállítottságunkon múlik. Ha tehát helyesen! gondolkodunk, beléphetünk a „Legfelsőbb Erő Titkos Birodalmába”.
5. Mit gondoljunk? Ha ezt tudjuk, megtaláltuk az összekapcsolódás megfelelő mechanizmusát, amely összehoz minket „mindazzal, amire vágyunk”. Ez a mechanizmus első látásra nagyon egyszerűnek tűnhet, de olvassunk csak tovább. Rá fogunk jönni, hogy valójában ez a „Mesterkulcs”, vagy ha úgy tetszik, „Aladdin csodalámpája”; rá fogunk jönni, hogy ez az alap, a szükséges feltétel, a boldogulás abszolút törvénye, ami a jóléthez vezet.
6. Ahhoz, hogy helyesen — józanul — tudjunk gondolkodni, ismernünk kell az „Igazságot”. Az Igazság tehát minden üzleti vállalkozás vagy emberi kapcsolat vezérelve. Ez a helyes tettek szükséges előfel-

tétele. Ha ismerjük az Igazságot, ha megingathatatlanok és magabiztosak vagyunk, mással össze nem hasonlítható elégedettség lesz a részünk. Ez jelenti a szilárd talajt a kétségek, konfliktusok és veszélyek világában.

7. Ismerni az Igazságot annyit tesz, hogy harmóniában vagyunk a Végtelen és Mindenható erővel. Ismerni az Igazságot tehát azt jelenti, hogy összekapcsolódunk egy erővel, amely ellenállhatatlan és kisöpör belőlünk minden feszültséget, diszharmóniát, kételyt vagy hibát, mert: „Az Igazság hatalmas, és győzedelmeskedni fog.”⁹
8. A leghétköznapibb elme is pontosan meg tudja jósolni bármilyen tett eredményét, ha tudja, hogy az az Igazságon alapszik, de a legnagyobb lángész, a legalaposabb, legélesebb elme is reménytelenül eltéved, és hiába próbál fogalmat alkotni a várható következményekről, ha reményei olyan premisszán nyugszanak, amelyről tudható, hogy hamis.
9. Minden olyan tett, amely — akár tudatlanságból, akár készakarva — nincs összhangban az Igazsággal, mértékével és jellegével arányos feszültséget, végül pedig veszteséget eredményez.
10. Akkor hát hogyan tudjuk megismerni az Igazságot, ha kapcsolatba szeretnénk lépni azzal a mechanizmussal, amely összefüggésbe hoz bennünket a Végtelennel?
11. Nem követhetünk el hibát, ha elfogadjuk, hogy az Igazság az Egyetemes Elme alapelve, és mint ilyen, Mindenütt Jelenvaló. Ha például egészségre vágyunk, annak a felismerése, hogy a bennünk lakozó „Én” lelki-szellemi eredetű, továbbá minden lelek és szellem egy — hogy ahol rész van, ott egésznek is kell lennie —, végül meghozza nekünk az egészséget, mert testünk minden sejtjének a mi meglátásunk szerinti Igazságot kell tükröznie. Ha a betegségről fantáziálunk, betegséget fognak létrehozni, ha a tökéletességről, kénytelenek a tökéletességet megvalósítani. „Kiteljesedett, tökéletes, erős, energikus, szeretetteljes, kiegyensúlyozott és boldog ember vagyok.” Ez a pozitív megerősítés harmonikus feltételeket teremt. Ennek oka, hogy szigorúan megfelel az Igazságnak, és ha az Igazság megjelenik, a tévhittek vagy feszültségek szükségképpen megsemmisülnek.
12. Láttuk, hogy az „Én” lelki eredetű. Ezért szükségképpen soha nem lehet más, csak tökéletes. Az előbbi pozitív megerősítésünk tehát („Egészséges, tökéletes, erős, energikus, szeretetteljes, kiegyensúlyozott és boldog ember vagyok.”) egzakt tudományos megállapítás.

⁹ Mark Twain

13. A gondolkodás lelki-szellemi eredetű tevékenység, a lélek és a szellem pedig kreatív. Ha tehát nem hagyjuk elhalványulni ezt a gondolatot, szükségképpen a vele összhangban lévő körül menyek fognak megvalósulni.
14. Ha Jólétre vágyunk, annak a ténynek a felismerése, hogy a bennünk lakozó „Én” egy az Egyetemes Elmével - amely a Tökéletes Szubsztancia és Mindenható —, segíteni fog működésbe lendíteni a Vonzás Törvényét, amely összhangba hoz minket azokkal az erőkkal, amelyek a sikerért felelősek és a pozitív , megerősítésünk jellegével és céljával egyenes arányosságban teremtik meg az erő és a bőség feltételeit.
15. A vizualizáció az az összekapcsolódási mechanizmus, amelyre szükségünk van. A vizualizáció nagyban különbözik a látástól; a látás fizikai folyamat, tehát az objektív, a „külső” világhoz kapcsolódik, míg a vizualizáció a képzelet, tehát a szubjektív! elme, a „belső világ” terméke. Ennélfogva életerővel rendelkezik - képes a növekedőre, A vizualizált dolgok testet öltenek. A mechanizmus tökéletes; a Legfőbb Tervező hozta létre, aki „mindent jól csinál”.¹⁰ Sajnos a kivitelező néha tapasztalatlan vagy szakszerűtlen, de gyakorlással és eltökéltséggel túl lehet lépni ezeken a hiányosságokon.
16. Ha Szeretetre áhítozunk, próbáljuk tudatosítani magunkban, hogy csak akkor fognak szeretni bennünket, ha mi magunk is szeretünk; hogy minél többet adunk, annál többet kapunk vissza belőle; de csak akkor tudunk adni, ha úgy feltöltekezünk szeretettel, hogy szinte már sugárzunk. Ennek módszeréről egy korábbi leckében már volt szó.
17. Aki rájön, hogyan tudja összekapcsolni a legnagyobb spirituális igazságokat az un. világi dolgokkal, megismeri a titkot, amely megoldást jelenthet a problémájára. Az ember mindig felélénkül és megfontoltabbá válik, ha módszereiben nagy eszméket, nagy eseményeket, nagy természeti tárgyakat és nagy embereket közelít meg. Lincoln állítólag mindenkire, akivel csak kapcsolatba került, olyan pezsdítő hatást gyakorolt, mint amikor az ember egy hegy előtt találja magát, és ez az érzés — az Igazság ereje — még tovább erősödik, amikor ráébredünk, hogy örökkévaló dolgok kerültek a birtokunkba.
18. Néha ösztönzésként hathat olyasvalakiről hallani, aki ténylegesen is próbának vetette alá ezeket az elveket — olyasvalakiről, akinek a saját élete volt a példa. Ma is a birtokomban van egy levél

¹⁰ Fanny I. Crosby: *All the Way My Savior Leads Me*

Mr. Andrewstól.¹¹ Így szól:

„Kedves Barátom! Tapasztalataim a *Nautilus* márciusi számában kerülnek megjelenésre. Ezennel felhatalmazom, hogy céljainak megfelelően szabadon idézzon belőle, vagy utalást tegyen rá. Tisztelettel:

Frederick Elias Andrews

512 Odd Fellows Bldg.,

1917. március 7.

Indianapolis, Ind.

19. Tizenkilenc éves lehettem, amikor a néhai Dr. T. W. Marsee így szólt anyámhoz: »Nincs remény, Mrs. Andrews. Én is ugyanígy vesztettem el a kisfiamat, holott mindent megtettem érte, ami csak tőlem telt. Áttanulmányoztam az összes ilyen esetet, és tudom, hogy nincs remény a gyógyulásra.«
20. »Doktor úr, mit tenne, ha a maga fiáról lenne szó?« - fordult felé anyám. Mire az orvos így válaszolt: »Küzdenék – küzdenék, amíg csak egy hajszálnyi értelmét is látom.«
21. Így kezdődött hosszadalmas csatánk, sok hullámheggyel és hullámvölgygel. Az orvosok mind egyetértettek abban, hogy nincs remény a gyógyulásra, bár mindent megtettek, hogy bátorságot öntsének belénk és felvidítsanak bennünket.
22. De végül eljött a győzelem napja, és kicsi, púpos, torz, négykézláb kúszó-mászó nyomorékból erős, szálfageyenes, kifejlett férfiúvá váltam.
23. Tudom, hogy most mindannyian a titkos receptre kíváncsiak. El is mondom önöknek, milyen röviden és gyorsan csak lehet.
24. Megfogalmaztam magamnak egy állítást, beleszöve mindazokat a tulajdonságokat, amelyekre a leginkább áhítoztam, és gondolatban számtalanszor elismételtem: »Egészséges, tökéletes, erős, energikus, szeretetteljes, kiegyensúlyozott és boldog ember vagyok.« Reggelente ezzel keltem, esténként ezzel feküdtem.
25. De nemcsak magamat gyógyítottam ezzel a mondattal, hanem másokat is, akikről tudtam, hogy szükségük van rá. Ezt nem győzőm hangsúlyozni. Kívánjuk ugyanazt másoknak is, amit magunknak, és mind a ketten jól járunk. Azt aratjuk le, amit elvetettünk. Ha kifelé sugárzott gondolataink a szeretetről és az egészségről szólnak, duplán térülnek meg; ha viszont félelemmel, aggodalommal, irigységgel, dühvel, gyűlölettel vannak tele, annak a saját életünkben is meglesz a böjtje.

¹¹ Andrews levele a 18-tól a 28. bekezdésig tart.

26. Azt mondják, az ember hétévente teljesen kicserélődik, egyes tudósok azonban azt állítják, hogy tizenegy havonta tökéletesen újrateremtődünk - valójában tehát csupán tizenegy hónaposak vagyunk. Ha évről évre visszaépítjük magunkba hiányosságainkat, csak saját magunkat hibáztathatjuk.
27. Az ember saját gondolatainak az összessége; a kérdés tehát az, Hogyan érjük el, hogy kizárólag pozitív gondolatok legyenek a fejünkben, negatívak ne. Ami fontos: nem tudjuk elhárítani a negatív gondolatokat, de azt meg tudjuk akadályozni, hogy figyelmet szenteljünk nekik. Ennek egyetlen módja, hogy elfelejtjük őket - ami annyit tesz, hogy keresünk valamit ellenük. Itt lép a képbe az előre gyártott pozitív megerősítésünk.
28. Ha dühvel, irigységgel félelemmel vagy aggodalommal terhes gondolatok sejlenek fel a fejünkben, mondjuk el a megerősítő mondatunkat. A sötétség ellen fénnel kell harcolni, a hideg ellen meleggel és a rossz fölött a jóval kell győzedelmeskedni. Én magam nem nyertem semmit a tagadásból. Erősítsük meg a jót, és a rossz eltűnik. Frederick Elias Andrews”
29. Ha vágyunk valamire, ezt a pozitív megerősítést érdemes segítségül hívni; ennél tökéletesebbet már nem is tudnánk kitalálni. Használjuk eredeti formájában; vigyünk magunkkal a Csendességbe, amíg bele nem ivódik a tudatalattinkba, hogy bárhol hasznát vehessük — a vilamoson, az irodában, otthon. Ez az előnye a spirituális módszereknek - mindig kéznél vannak. A lélek és a szellem Mindenütt jelenvaló, mindig készen áll, mindössze arra van szükségünk, hogy felismerjük mindenhatóságát, és készen álljunk jótékony hatásainak befogadására.
30. Ha alapvető szellemi beállítottságunkat az energikusság, a bátorság, a kedvesség és az együttérzés jellemzi, azt fogjuk tapasztalni, hogy környezetünk is ezekkel a gondolatokkal összhangban lévő körülményeket fog tükrözni; ha viszont a gyengeség, a kritikusság, az irigység és a destruktivitás jellemez bennünket, környezetünk is az ezeknek megfelelő körülményeket fogja mutatni.
31. A gondolatok okok, a körülmények pedig következmények. Itt rejlik a magyarázat a jó és a rossz eredetére. A gondolat kreatív és automatikusan összefüggésbe kerül a tárgyával. Ez a Kozmologikus Törvény, a Vonzás Törvénye, az Ok-okozat Törvénye; ennek a törvénynek a megismerése és alkalmazása egyaránt meghatározza a kezdetet és a véget; ez az a törvény, amelynek hatására az emberek minden korban

és minden időben hittek az imádság hatalmában. A „legyen néked a te hited szerint”¹² ennek egy másik, egyszerűbb és frappánsabb megfogalmazása.

32. Ezen a héten képzeljünk magunk elé egy növényt. Válasszunk egy virágot, amit a legjobban szeretünk, és varázsoljuk láthatatlanból láthatóvá. Ültessük el a parányi magot, öntözzük meg, foglalkozzunk vele, tegyük olyan helyre, ahol a felkelő nap sugarai közvetlenül érik. Figyeljük, hogyan fakad a mag; most már élőlény, valami, amiben élet rejlik és keresi a létezés értelmét. Figyeljük, ahogy a gyökerek keresztülhatolnak a talaj felszínén; nézzük, ahogy minden irányban szétterjednek, és ne lefedjük, hogy élő sejtek osztódnak többfelé, nemsokára több millióan lesznek; hogy minden egyes sejt intelligens: jól tudja, mit akar, és azt is, hogyan érheti el a célját. Figyeljük, ahogy a szár fölfelé igyekszik, nézzük, amint áttöri a talaj felszínét, figyeljük, ahogy szétválik és ágakat növeszt, vegyük szemügyre a tökéletes és szimmetrikus hajtásokat, nézzük, hogyan kezdenek fejlődni a levelek, majd az aprócska virágszárak, amelyek mindegyikén egy-egy bimbó himbálózik. Ha jól figyelünk, láthatjuk, ahogyan a bimbóból szép lassan előbukkan a kedvenc virágunk; és most, ha erősen koncentrálnak, hirtelen finom illat csapja meg az orrunkat. A virág illata az, ahogyan a szellő lágyan ringatja az elképzelt tünemény?
33. Ha sikerül élesen és tökéletesen megjeleníteni látomásainkat, képesek vagyunk behatolni egy-egy dolog lényegébe; képzeletünk tárgya teljesen valóságos lesz a számunkra; megtanulunk összpontosítani, és a folyamat mindig ugyanígy fog zajlani, koncentrálnak akár az egészségre, a kedvenc virágunkra, egy ideálra, egy komplikált üzleti feladatra, vagy bármilyen más problémára.
34. A siker azon múlik, képesek vagyunk-e kitartóan összpontosítani az elérendő célra.

¹² Máté 8,f13

Összefoglaló kérdések

81. *Mi a boldogulás szükséges feltétele?*
A helyes tett.
82. *Minek kell megelőznie a helyes tetteket?*
Helyes gondolkodásnak.
83. *Mi minden üzleti vállalkozás vagy emberi kapcsolat vezérelve?*
Az Igazság ismerete.
84. *Milyen következménnyel jár az Igazság ismerete?*
Pontosan meg tudjuk jósolni bármilyen igaz premisszán alapuló tett eredményét.
85. *Milyen következménnyel járnak a hamis premisszán alapuló tettek?*
Nem tudunk fogalmat alkotni a várható következményekről.
86. *Hogyan ismerhetjük meg az Igazságot?*
Annak a ténynek a felismerésével, hogy az Igazság a Világegyetem alapelveit ennél fogva Mindenütt Jelenvaló.
87. *Mi az Igazság természete?*
Spirituális.
88. *Mi a titka annak, hogy minden problémára találjunk megoldást?*
A spirituális Igazság alkalmazása.
89. *Mi az előnye a spirituális módszereknek?*
Mindig kéznél vannak.
90. *Melyek a szükséges követelmények?*
A spirituális erő mindenhatóságának felismerése, és az, hogy készek legyünk jótékony hatásainak befogadására.

„A gondolkodás maga az élet, hiszen azok, akik nem gondolkodnak, magasabb vagy valódi értelemben véve nem is élnek. A gondolkodás teszt az embert.” (A. B. Alcott)

10. hét

Konkrét ok

Kísérőlevél

Ha maradéktalanul megértjük a Tizedik hét anyagában foglaltakat, rá fogunk jönni, hogy semmi sem történik konkrét ok nélkül. Képesek leszünk egzakt tudásunkkal összhangban megfogalmazni a terveinket. Tudni fogjuk hogyan legyünk urai bármilyen helyzetnek a megfelelő okok működésbe hozásával. Ha nyerünk, már pedig nyerni fogunk, pontosan tudni fogjuk, miért.

A hétköznapi embert, akinek nincsenek konkrét ismeretei az ok-okozat törvényéről, az érzelmei irányítják. Elsősorban azért gondolkodik, hogy megindokolja a tetteit. Ha kudarcot vall, mint üzletember, azt mondja, hogy a szerencse elpártolt tőle. Ha nem szereti a zenét, azt mondja, hogy a zene megfizethetetlen luxus. Ha nincstelen hivatalnok, azt mondja, hogy nem irodai munkában jobban érvényesülhetett volna. Ha nincsenek barátai, azt mondja, az egyénisége túl összetett ahhoz, hogy azt mások is értékelni tudják.

Soha nem gondolja végig a problémáját. Röviden: nincs tisztában az-
zal, hogy minden következmény konkrét ok eredménye, ehelyett magyarázkodással és kifogásokkal próbálja nyugtatgatni magát. Kizárólag önvédelemből gondolkodik.

Ezzel szemben az az ember, aki megérti, hogy adott ok nélkül nincs következmény, személytelenül gondolkodik. A kőkemény tényekre támaszkodik, a következményektől függetlenül. Szabadon halad az igazság nyomán, bárhová is vezessen az út. Tisztán átlátja a helyzetet, tökéletesen és maradéktalanul megfelel az elvárásoknak, ami azt eredményezi, hogy a világ mindent megad neki, amire csak szüksége van: barátságot, hírnevet, szeretetet és elismerést.

1. A gazdagság a Világegyetem egyik Természeti Törvénye. Ennek nagyon is meggyőző bizonyítékai vannak, lépten-nyomon találkozhatunk velük. A Természet mindenütt adakozó, pazarlóan bőkezű, extravagáns. Egyetlen létezőn sem fedezhetők fel a takarékoság jelei. Minden a nagyvonalúságról árulkodik. A több millió fa, virág, növény, állat és a reprodukció egész hatalmas rendszere, amelyben megállás nélkül zajlanak a teremtető és újrateremtető folyamatok — ezek mind 111 ind azt a bőkezűséget bizonyítják, amellyel a Természet az emberről gondoskodik. Az, hogy a bőség mindenki számára elérhető, magától értetődik, mint ahogyan az is, hogy sokaknak nem sikerül részesülniük ebből; még nem ébredtek rá, hogy minden szubsztancia Egyetemes, és hogy az elme az a cselekvő elv, amelyen keresztül összeköttetésbe kerülünk vágyaink tárgyaival.
2. Minden gazdagság az erő sarjadéka; javaink csak annyiban értékesek, hogy hatalommal ruháznak fel; az események csak annyiban jelentősek, hogy befolyásolják a hatalmat; minden létező dolog bizonyos formában és mértékben a hatalmat képviseli.
3. Az ok-okozati összefüggések ismerete, amelyek az elektromosság, a kémiai affinitás vagy a gravitáció törvényeiben is megmutatkoznak, lehetővé teszi az ember számára, hogy merészen tervezzen és félelem nélkül cselekedjen. Ezeket a törvényeket Természeti Törvényeknek nevezik, mert ezek uralják a fizikai világot, de nem minden erő fizikai; létezik szellemi, morális vagy spirituális erő is.
4. A spirituális erő felsőbbrendű, mert magasabb szinten létezik. Ez tette lehetővé, hogy az ember felfedezze azt a törvényt, amelynek segítségével ezek a csodálatos természeti erők a hasznunkra lehetnek, mert emberek százainak vagy ezreinek a munkáját tudják elvégezni. Ez tette lehetővé, hogy az ember felfedezze azokat a törvényeket, amelyek segítségével tér és idő meg-szünt létezni, és úgy tűnik, most már a gravitációt is sikerül legyőznünk. Ennek a törvénynek a működése spirituális kapcsolatokon alapul. Henry Drummond¹³ helyesen jegyzi meg:
5. „Az általunk ismert fizikai világban léteznek organikus és nem organikus dolgok. A nem organikus, azaz az ásványi világ teljesen el van vágva a növény- vagy az állatvilágtól; az átjáró hermetikusan le van

¹³ Henry Drummond (1851-1897) a skóciai Edinburgh-i Egyetem professzora volt. Komoly érdeklődési mutatott a természettudományok és a vallás iránt. Azért küzdött, hogy megértesse az emberekkel, a szeretet a valódi boldogsághoz vezető út.

zárva. Ezeket a határvonalakat eddig még senki sem lépte át. Sem az anyag átalakítása, sem a környezet módosítása, sem a kémia, sem az elektromosság, sem az energiák bármely formája, sem az evolúció nem képes az ásványi világ legparányibb atomját az élet attribútumaival felruházni.

6. Ezek az élettelen atomok csak akkor tudják az élet jeleit mutatni, ha bizonyos élőlények lehajolnak hozzájuk; ha nem kerülnek kapcsolatba az élettel, örökre a szervetlen szférában fognak maradni. Huxley szerint a biogenezis, avagy az élőből élő tana kiállta az idő próbáját, Tyndall pedig egyenesen azt állítja: »Határozottan ki merem jelenteni, egy fikarcnyi olyan hiteles bizonyíték sem létezik, amely arra mutatna, hogy mai életünk független lenne elődeink elejétől.«
7. A fizikai törvények talán magyarázatot tudnak adni a nem organikus világra, a biológia talán be tud számolni az organikus világ alakulásáról, de a kapcsolódási pontot illetően a Tudomány néma. Ugyanilyen átjáró található a Természeti és a Spirituális Világ között, de ez az átjáró a természet oldaláról hermetikusan le van zárva. Az ajtót lepecsételték, senki sem tudja kinyitni: sem az organikus változások, sem a szellemi energia, sem az erkölcsi törekvések, sem a fejlődés bármely fajtája nem teszi lehetővé az ember számára, hogy belépessen a spiritualitás világába.”
8. De ahogyan a növény eléri az ásványi világot, és az élet misztériumával tölti meg azt, úgy nyúl le az Egyetemes Elme is az emberi elméhez, hogy új, különleges, csodálatos, vagy akár elképesztő tulajdonságokkal ruházza fel. Minden ember, aki valaha is elért valamit az iparban, a kereskedelemben vagy a művészetben, ennek a folyamatnak a segítségével valósította meg a célját.
9. A gondolkodás az összekötő kapocs Végtelen és véges, Egyetemes és egyéni között. Tudjuk, hogy átjárhatatlan korlátok vannak az organikus és nem organikus világ között, és az anyag csak egyféleképpen tud kibontakozni: ha élettel itatódik át; ahogyan a mag lejut az ásványi világba, és ott fejlődésnek indul, az élettelen anyag élni kezd, ezernyi láthatatlan ujj kezdi létrehozni a megfelelő környezetet az új jövevény számára, és amint a növekedés törvénye működésbe lendül, nyomon követhetjük a folyamat előrehaladását, amíg végül meg nem jelennek a liliomvirágok — „Salamon minden ő dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy.”¹⁴

¹⁴Luk 12,27

10. Ugyanígy, amikor egy gondolatmag belepottyan az Egyetemes Elme láthatatlan szubsztanciájába, abba a szubsztanciába, amelyből minden más fakad, és ott kigyökerezik, szintén működésbe lép a növekedés törvénye, és azt tapasztaljuk, hogy a körülmények és a környezeti feltételek nem mások, mint gondolataink objektív leképeződései.
11. A törvény szerint a Gondolat a dinamikus energia aktív, élő formája, amelynek megvan a hatalma ahhoz, hogy kapcsolatba kerüljön a tárggyával, és kibontsa azt abból a láthatatlan szubsztanciából, amely a látható vagy objektív világ összes tárgyának a bölcsője. Ez az a törvény, amely által a dolgok megtestesülnek: ez a Mesterkulcs, amelynek segítségével bebocsátást nyerünk a Legfelsőbb Erő Titkos Ott-honába, és „nekünk adatik minden”¹⁵ Ha megértjük ezt a törvényt, „mihelyt valamit elgondolsz, sikerül az néked”.¹⁶
12. Másképpen nem is lehet. Ha az általunk ismert Világegyetem lelke az Egyetemes Lélek, akkor a Világegyetem egyszerűen egy körülmény, amit az Egyetemes Lélek teremtett magának. Mi csupán individualizált lelkek vagyunk, akik pontosan ugyanígy teremtyük meg magunknak gyarapodásunk feltételeit.
13. A teremtyőerő, amelyet nem szabad összekeverni az evolúcióval, azon alapul, felismerjük-e a lélek vagy a szellem potenciális erejét. A teremtyéssel életre hívunk valamit, ami még nem létezik az objektív világban. Az evolúció pedig egyszerűen a már létező dolgokban rejtőző potenciálok kibontakoztatása.
14. Amikor a magunk hasznára (ordítjuk mindazokat a csodálatos lehetőségeket, amelyeket ennek a törvénynek a működése nyitott meg előttünk, nem szabad elfelejtenünk, hogy mi magunk semmivel sem járunk hozzá a törvény hatékonyságához. Ahogyan azt a Nagy Tanító mondta: „A beszédek, a melyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, a ki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat.”¹⁷ Nekünk is pontosan ugyanezt a nézetet kell vallanunk; sehogyan sem tudunk részt venni a megvalósításban, mi csupán alkalmazkodunk a törvényhez, az eredmény a Mindent Létrehozó Elmetől fog származni.
15. Korunk egyik nagy tévedése, hogy az Embertől kell származnia annak az intelligenciának, amelynek segítségével a Végtelen; megvalósít

¹⁵ Gen 9,3

¹⁶ Jób 22,28

¹⁷ Ján 14,10

egy adott célt vagy eredményt. Erre egyáltalán nincs szükség. Nyugodtan rábízhatjuk magunkat az Egyetemes Elmére: ő majd felfedezi, milyen úton-módon jöhetnek létre a szükséges dolgok. Ehhez azonban meg kell teremtenünk az ideált, és ennek az ideálnak tökéletesnek kell lennie.

16. Tudjuk, hogy az elektromosság törvényeit úgy alakították ki, hogy ezt a láthatatlan erőt irányítani tudjuk és ezerféleképpen felhasználhassuk saját céljainkra és kényelmünkre. Tudjuk, hogy üzeneteket szállít szer- te a világban, hogy hatalmas gépezetek engedelmeskednek neki, hogy manapság már gyakorlatilag az egész világot elárasztja fényével, de azzal is tisztában vagyunk, ha tudatosan vagy véletlenül megsértjük a törvényeit, mondjuk, megérintünk egy földetlen elektromos vezeté- ket, az eredmény kellemetlen, sőt akár katasztrofális is lehet. A látha- tatlan világot irányító törvények meg nem értése ugyanilyen követ- kezményekkel járhat — sokan egyfolytában szenvednek tőlük.
17. Arról már volt szó, hogy az okság törvénye a kétpólusosságon alapul — egy áramkört kell kialakítani. Ez azonban csak úgy valósítható meg, ha a törvénnyel összhangban cselekszünk. De hogyan tudunk a törvénnyel összhangban cselekedni, ha nem ismerjük magát a tör- vényt? Hogyan tudjuk megismerni? Tanulással és megfigyeléssel.
18. Látjuk, hogy a törvény mindenütt hat; az egész természet a törvény működéséről tanúskodik, amikor a növekedés törvénye által csönde- sen, nyugodtan kifejezi magát. Ahol növekedés van, ott élet is van; ahol élet van, ott harmónia is van, hogy minden, ami él, folyamatosan magához tudja vonzani a megfelelő körülményeket és a legtökélete- sebb kiteljesedéséhez szükséges táplálékot.
19. Ha a gondolkodásunk összhangban van a természet teremtmő elvével, valamint a Végtelen Elmével, létre tudja hozni az áramkört, amely nem fog üresen visszatérni hozzánk; de olyan gondolatokat is dédel- gethetünk, amelyek nincsenek harmóniában a Végtelennel — ilyen- kor sem kétpólusosság, sem áramkör nem jön létre. Mi lesz ilyenkor az eredmény? Mi az eredménye, ha a dinamó elektromosságot termel, de mi elvágjuk az áramkört, és nincs kivezetés? A dinamó leáll.
20. Pontosan ugyanez történik velünk is. Ha olyan gondolatokat forga- tunk a fejünkben, amelyek nincsenek összhangban a Végtelennel, ez- által nem polarizálhatlak, nem jön létre áramkör. Elszigetelődünk, a gondolatok ránk tapadnak, és addig zaklatnak, addig idegesítenek bennünket, hogy végül betegséghez, sőt akár halálhoz is vezethetnek;

egy orvos talán nem így diagnosztizálná az esetet, hanem adna neki egy kacifántos nevet, amit a téves gondolkodásból eredő különféle betegségekre találtak ki, de az ok akkor is ugyanaz.

21. A konstruktív gondolkodásnak tehát szükségképpen kreatívnak kell lennie, de a kreativitás harmóniát is jelent, amely minden romboló vagy ellentétes gondolatot semlegesíteni tud.
22. A bölcsesség, az energikusság, a bátorság és minden harmonikus körülmény az erő eredménye, és azt már megtanultuk, hogy minden erő belülről fakad; ugyanígy minden hiány, korlát vagy visszás körülmény a gyengeség következménye, a gyengeség pedig egyszerűen az erő hiánya; sehonnan sem ered, semmit sem hordoz magában — a gyógyír tehát mindössze annyi, hogy fejleszteni kell az erőnket, ezt pedig ugyanúgy tudjuk elérni, mint minden más esetben is: gyakorlással.
23. A gyakorlás annyit tesz, hogy alkalmazzuk a tudásunkat. A tudás nem képes önmagát alkalmazni. Nekünk kell megtennünk helyette. A gazdagság nem csap le ránk csak úgy, mint derült égből a villám, nem is hullik az ölünkbe, de a Vonzás Törvényének tudatos felismerése és az az igyekezetünk, amivel egy konkrét és egyéni cél érdekében működésbe akarjuk hozni azt, továbbá az a törekvésünk, hogy megvalósítsuk ezt az adott célt, az energiaátvitel Természeti Törvényének a segítségével végül valóra váltja álmainkat. Ha az üzleti életben tevékenykedünk, a szokásos csatornák mentén fog növekedni és fejlődni. Valószínűleg új vagy szokatlan csatornák is megnyílnak előttünk, és amikor a törvény már teljes gőzerővel működik, azt fogjuk tapasztalni, hogy vágyunk tárgyai megtalálnak bennünket.
24. Ezen a héten válasszunk ki egy üres falfelületet vagy valamilyen más területet, ami jól látszik onnan, ahol ülni szoktunk. Gondolatban rajzoljunk fel rá egy kb. tizenöt centiméteres vízszintes fekete vonalat. Próbáljuk olyan élesen látni a vonalat, mintha föl lenne festve a falra. Most gondolatban rajzoljunk fel egy-egy függőleges vonalat, amelyek a vízszintes vonal két végéhez kapcsolódnak. Aztán rajzoljunk fel még egy vízszintes vonalat, amely a függőleges vonalak végeit köti össze. Egy négyzetet kaptunk. Próbáljuk élesen látni ezt a négyzetet. Ha sikerül, rajzoljunk egy kört a négyzet belsejébe. Most helyezzünk el egy pontot a kör közepén, és húzzuk ki magunk felé a pontot kb. húsz centiméterre. Egy négyzet alapon álló kúpot kaptunk. Talán emlékszünk rá, hogy az egész rajznak feketének kell lennie. Színezzük át fehérre, pirosra, majd sárgára.

25. Ha sikerült megoldanunk a feladatot, komoly lépést tettünk előre, és hamarosan bármilyen minket foglalkoztató problémára képesek leszünk összpontosítani.

„Ha elég erősen koncentrálnak egy tárgyra vagy célra, megfogható és látható lecsapódása csupán idő kérdése. Mindig a látomás az első; ez határozza meg a megvalósulást.” (Lillian Whiting)

Összefoglaló kérdések

91. *Mi a Jólét?*
A Jólét az erő sarjadéka.
92. *Milyen értékkel bírnak a javaink?*
Csak annyiban értékesek, hogy hatalommal ruháznak fel.
93. *Milyen énekkel bír az ok-okozati összefüggés ismerete?*
Lehetővé teszi, hogy az ember merészen tervezzen és félelem nélkül cselekedjen.
94. *Hogyan jöhet létre élet a nem organikus világban?*
Kizárólag valamilyen élőlény befolyása által. Nincs más út.
95. *Mi az összekötő kapocs véges és Végtelen között?*
A gondolkodás az összekötő kapocs.
96. *Miért van ez így?*
Mert az Egyetemes csak az egyénen keresztül tud kifejezésre jutni.
97. *Min alapul az okság?*
A kétpólusosságon; áramkört kell létrehozni; az Egyetemes az élet elemének a pozitív, az egyén pedig a negatív pólusa, és a gondolkodás hozza létre az áramkört.
98. *Miért nem sikerül sok embernek harmonikus körülményeket teremtenie?*
Nem értik a törvényt; nincs polaritás; nem hozzák létre az áramkört.
99. *Mi jelenti a gyógyírt?*
Ha tudatosan felismerjük a Vonzás Törvényét, még hozzá azzal a céllal, hogy egy konkrét eredmény elérése érdekében hívjuk életre.
100. *Milyen eredménnyel jár mindez?*
A gondolat kapcsolatba kerül a tárgyával, és megvalósítja azt, mert a gondolat a lelki-szellemi beállítottságú ember terméke, a lélek és a szellem pedig a Világegyetem teremtménye Elve.

„Az átható gondolat elég erőt termel saját maga kiszínezéséhez; kivételének ereje pedig egyenes arányosságban áll forrásának mélységével.” (Emerson)

11. hét

Az induktív okfejtés
és az objektív elme

Kísérőlevél

Életünket törvények irányítják — tényleges, állandó alapelvek, amelyek sohasem változnak. A törvény mindig és mindenhol működésben van. Minden emberi cselekedetet adott törvények határoznak meg. Ez az oka annak, hogy az óriásvállalatok vezetői teljes pontossággal meg tudják mondani, százezer embernek hány százaléka fog reagálni bizonyos körülményekre.

Nem árt azonban észben tartani, hogy míg minden okozat egy ok következménye, maga az okozat is válhat okká, amely aztán újabb okozatokat szül; tehát amikor működésbe hozzuk a Vonzás Törvényét, nem szabad elfelejtenünk, hogy egész oksági láncolatot indítunk el, amelynek végtelen számú kimenetele lehet.

Gyakran hallhatjuk: „Nagyon elkeserítő helyzetbe kerültem, de nem én tehetek róla, hiszen soha nem fordult meg a fejemben olyasmi, aminek ez lenne a következménye. Megfeledkezünk arról, hogy a hasonló a hasonlót vonzza a szellemi világban is, azaz a fejünkben megszülető gondolatok meghatározott barátságokat — tulajdonképpen speciális szövetségeket — hoznak az életünkbe, és ezek aztán olyan körülményeket és környezeti feltételeket teremtenek, amelyek végül is felelőssé tehetőek a kifogásolt körülményekért.

1. Az induktív okfejtés az objektív elme módszere, amelynek segítségével addig hasonlítgatunk össze több különálló esetet, amíg meg nem találjuk azt a közös vonást, amely mindegyikre jellemző.
2. Az indukció a tények összehasonlítására épül. Ez a természet tanulmányozásának az a módszere, amely egy sereg olyan törvényszerűség felfedezéséhez vezetett, amely mérőföldkövet jelentett az emberiség fejlődésében.
3. Ez jelenti a határvonalat a babonák és az intelligencia között. Kiiktatja a bizonytalanság és szeszélyesség elemeit az emberek életéből, hogy törvényszerűséggel, józansággal és bizonyossággal helyettesítse azokat.
4. Ez az „őr”, amelyet egy előző leckében említettünk.
5. Amikor — ennek az elvnek köszönhetően — az érzékszerveink számára ismerős világot forradalmasították; amikor megállították a Nap járását, a látszólag lapos Földből gömböt formáztak és Nap körüli pályára állították; amikor az élettelen anyagot aktív részecskékre bontották, a Világegyetem pedig mindenütt energiáról, mozgásról és életről tanúskodott, ahova csak a tele vagy a mikroszkópunkat irányítottuk; kénytelenek vagyunk feltenni a kérdést: mindeközben hogyan képesek karbantartani magukat az élet kifinomult formái?
6. Két egyező pólus és két egyező erő taszítja egymást vagy átjárhatatlan egymás számára — ez az ok általában véve elegendő ahhoz, hogy megfelelő helyet és távolságot biztosítson a csillagoknak, az embereknek és az erőknek. Ahogyan a különböző erényekkel bíró emberek szövetségre lépnek egymással, úgy vonzzák egymást az ellentétes pólusok is; kémiai elemek, például savak és gázok, amelyek semmiféle rokonságban nem állnak egymással, nagy előszeretettel kapcsolódnak össze, továbbá a fölösleg és a kereslet között is folyamatos interakció tapasztalható.
7. Ahogyan a szem az adott színek kiegészítő színeiben keres fel-frissülést, úgy kényszeríti, irányítja és határozza meg a legtágabb értelemben vett szükséglet, akarat és vágy is a tetteket.
8. Abban a kivételes helyzetben vagyunk, hogy tudatosíthatjuk magunkban ezt az elvet, és hozzá alkalmazkodva cselekedhetünk. Cuvier megpillant egy fogat, amely egy kihalt állatfajé volt. Ennek a fognak testre van szüksége ahhoz, hogy ellássa a feladatát, és olyan precizitással határozza meg a testet, amelyhez kapcsolódni kíván, hogy Cuvier rekonstruálni tudja a szóban forgó állat felépítését.

9. Az Uránusz mozgásában perturbációk figyelhetők meg. Leverriernek csak egy adott helyen lévő másik csillagra van szüksége, hogy rájöjjön a Naprendszer működési elvére, és a Neptunusz a megjelölt helyen és időpontban jelenik meg.
10. Az állat ösztönszerű és Cuvier intellektuális, a természet és Leverrier elméjének vágyai hasonlóak voltak, csakúgy, mint az eredményeik; itt van egy gondolat egy létezőről, és már ott is van maga a létező. Egy jól meghatározott, a törvényekhez igazodó akarat tehát a természet összetettebb működését segíti elő.
11. Ha pontosan lejegyezzük a természet által adott válaszokat, és érzékeinket a fejlődő tudománnyal összhangban terjesztjük ki egész felületére, ha szövetségre lépünk bolygónk mozgatórugóival, olyan szoros, változatos és mély kapcsolatot alakíthatunk ki a külvilággal, amely által vágyaink és céljaink nem kevésbé lesznek azonosíthatók ennek a hatalmas rendszernek a harmonikus működésével, mint ahogyan a polgár élete, szabadsága és boldogsága azonosítható kormánya létezésével.
12. Ahogyan az egyén érdekeit önmagán kívül az adott ország hadserege is védi, és szükségletei bizonyos forrásoktól függenek, ugyanúgy óv meg minket tudatos életünk a Természet Köztársaságában az alárendelt erők zaklatásától, ha felsőbbrendű erőkkkel lépünk szövetségre, és felhasználjuk a mechanikai és kémiai tényezők segítségét, a feltalálók legnagyobb meglepedésére.
13. Ha Platón láthatta volna a napfény által, a fotográfus asszisztenciájával készült fényképeket, vagy valamelyiket a több száz példa közül, mire képes az ember az indukció segítségével, talán eszébe jutottak volna mestere gondolatai, lelki szemei előtt pedig egy olyan világ képe derengett volna fel, ahol minden egyszerű rutinmunkát a természet erőire bíznak, ahol vágyainkat kizárólag az akarat által működtetett szellemi cselekedetek tudják kielégíteni, és ahol a kereslet határozza meg a kínálatot.
14. Bármennyire is távolinak tűnik ez a világ, az indukció arra sarkallja az embert, hogy tegyen erőfeszítéseket a megvalósítása érdekében, hiszen hatalmas előnnyel rendelkezik, még akkor is, ha mindez kizárólag csak a kitartó hűség és maximális elkötelezettség jutalma lehet.
15. Abban is a segítségünkre van, hogy a hátralévő időnkben összeszedjük és megacélozzuk minden erőnket, hiszen csak a szellemi te-

- vékenységek legtisztább formában való alkalmazása kínál megoldást az egyéni és az Egyetemes problémákra.
16. Íme egy módszer, amelynek lényege: ahhoz, hogy elérjük, amit szeretnénk, el kell hinnünk, hogy már elértük azt — ezt ugyanaz a Platon hagyományozta ránk, aki, ettől a kérdéskörtől eltekintve, sehogy sem tudott rájönni, hogyan válnak az ideák valósággá.
 17. Ezt az elképzelést Swedenborg is kifejtette összefüggéstanában. Egy még nála is nagyobb tanító pedig azt mondta: „A mit könyörgétekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.”¹⁸
 18. Először is el kell hinnünk, hogy már elértük, amire vágytunk, ezután következhet a beteljesülés. Ez egy tömör útmutatás arra vonatkozóan, hogyan aknázzuk ki a gondolkodás teremtőerejét, azt sugallva az Egyetemes Szubjektív Elmének, hogy amire vágyunk, az már kézzelfogható tény.
 19. Ezáltal az abszolút szintjén gondolkodunk, félretéve minden, a körülményekkel vagy a korlátokkal kapcsolatos tépelődést, és elvetjük a magot, amelyből, ha nem háborgatjuk, végül kézzelfogható tény fog sarjadni.
 20. Összegzésképpen: Az induktív okfejtés az objektív elme módszere, amelynek segítségével addig hasonlítgatunk össze több különálló esetet, amíg meg nem találjuk azt a közös vonást, amely mindegyikre jellemző. Azt tapasztalhatjuk, hogy az emberek a világ minden civilizált országában olyan módszerekkel próbálnak eredményeket elérni, amelyeket ők maguk sem értenek, és amelyeket többé-kevésbé valamiféle titokzatosság leng körül. Azért adatott az elménk, hogy a segítségével megfogalmazhassuk a törvényt, amely által elérhetjük ezeket a bizonyos eredményeket.
 21. Ezt a szellemi folyamatot látjuk működni azoknál a szerencséseknél, akiknek mindenük megvan, amit mások csak komoly küszködés árán tudnak megszerezni maguknak; akiket nem furdal a lelkiismeret, hiszen mindig helyesen cselekszenek és tisztelik saját magukat; könnyen tanulnak; mindent sikerre visznek, amibe csak belefognak; örökös harmóniában élnek önmagukkal, anélkül, hogy túl sokat foglalkoznának azzal, mit tesznek, és valaha is nehézségekkel kellene szembenéznük.

¹⁸ Márk II,24

22. Ennek a gondolkodásmódnak a gyümölcse nem más, mint az istenek ajándéka, de olyan ajándék, amelyet most még csak kevesen ismernek, fogadnak el vagy értenek. Az elmében kedvező körülmények között meglévő csodálatos erőnek, továbbá annak a ténynek a felismerése, hogy ezt az erőt alkalmazni és irányítani is tudjuk, ráadásul bármilyen emberi probléma megoldására felhasználhatjuk, óriási jelentőséggel bír.
23. Az igazság mindig ugyanaz, akár modern tudományos szakszavakkal, akár az apostolok nyelvén fogalmazzuk meg. Akadnak gyermeteg lelkek, akik nem látják be, hogy az igazság teljessé válásához különféle kifejezési formák szükségesek — hogy egyetlen ember által alkotott képzet sem tudja megmutatni annak minden oldalát.
24. A változás, a hangsúlyok áthelyezése, az új nyelvezet, a merész értelmezések, a szokatlan perspektívák nem az igazságtól való eltávolodás jelei, mint ahogyan azt sokan gondolják, hanem éppen ellenkezőleg: bizonyítékok arra, hogy az emberi szükségletekhez igazodva új szemszögből közelítjük meg az igazságot, amely így mindenki számára érthetőbb lesz.
25. Az igazságot minden generációnak és minden népnek új, más szavakkal kell átadni. A Nagy Tanító azt mondta: „Higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.”¹⁹ Pál azt mondta: „A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.”²⁰ A modern tudomány azt mondja: „A Vonzás Törvénye az a törvény, amely által a gondolat kapcsolatba kerül saját tárgyával.” De ha ezeket a kijelentéseket egyenként elemzésnek vetnénk alá, azt találnánk, hogy pontosan ugyanazt az igazságot tartalmazzák. Az egyetlen különbség a kifejezés módja.
26. Új kor küszöbén állunk. Elérkezett az idő, amikor az ember a hatalom titkainak fel fedezésévei egy olyan új társadalmi rend alapjait fekteti le, amely minden eddigi álmunkat felülmúlja. A modern tudomány és a teológia konfliktusa, a vallások összehasonlító vizsgálata, az új társadalmi mozgalmak átható ereje, ezek mind utat nyitnak az új rend előtt. Lehet, hogy leromboltak néhány elavult és értelmetlen hagyományt, de ami érték, az nem vészett el.

¹⁹ Uo.

²⁰ Zsid II,1

27. Új hit születik, olyan hit, amely új kifejezési formát kíván. Ez a hit azzal a mély tudatossággal egyenlő, amellyel a jelenleg elterjedt spirituális tevékenységünkben megtestesülő erőhöz viszonyulunk.
28. A lélek, amely ott szunnyad a kőben, ott lélegzik a zöldségben, ott mozog az állatban, és az emberben éri el legfejlettebb megnyilvánulási formáját, maga az Egyetemes Elme: ez sarkall minket arra, hogy hidat verjünk a létezés és a cselekvés - az elméletet és a gyakorlatot - elválasztó szakadék fölött, így bizonyítva, hogy ismerjük azt a birodalmat, amelyet a gondjainkra bízunk.
29. A gondolat ereje évszázadok óta messze a legnagyobb felfedezés. Ennek a felfedezésnek a jelentősége kissé lassan tudatosult az emberekben, de már tudunk róla, és minden kutatási területen érezhetjük a jelentőségét.
30. Felmerül a kérdés, miben áll a gondolat teremtmőereje. Elképzelések megalkotásában, amelyek a körülményekhez való igazodás, feltalálás, megfigyelés, felismerés, felfedezés, elemzés, szabályozás, irányítás, kombinálás, továbbá anyag és erő bevonása útján testesülnek meg. Azért képes erre, mert intelligens teremtmőerő.
31. A gondolkodás akkor éri el tevékenységének csúcspontját, amikor önmaga titkos mélységeibe merül; amikor áttöri az én keskeny határvonalát, és igazságtól igazságig haladva jut el az örök világosságig, ahol minden, ami van, volt vagy valaha lesz, egyetlen nagy harmóniában olvad össze.
32. Ebből a belső elmélkedésből fakad az inspiráció, amely kreatív intelligencia, és amely kétségtelenül fölötte áll minden elemnek, erőnek vagy Természeti Törvénynek, mert saját céljainak megfelelően képes megérteni, módosítani, irányítani és alkalmazni, tehát birtokolni is azokat.
33. A bölcsesség az értelem megcsillanásával kezdődik, az értelem pedig nem más, mint magunkévá tenni azokat a tudnivalókat és elveket, amelyek segítségével megismerhetjük a dolgok valódi jelentését. A bölcsesség tehát felvilágosult értelem: ez vezet az alázatossághoz, hiszen a bölcsesség nagyrészt alázat.
34. Sok olyan embert ismerünk, akik szinte lehetetlen dolgokat vittek véghez, akik életük nagy álmát valósították meg, akik mindent megváltoztattak, beleértve saját magukat is. Néha csodálattal néztük, hogyan nyilvánul meg ez a szemmel láthatóan ellenállhatatlan erő, amely, úgy tűnt, csak akkor elérhető, amikor a legnagyobb szükség

van rá, de most már minden világos. Csak annyi a teendőnk, hogy megértsünk bizonyos alapelveket, és tudjuk, hogyan kell megfelelően alkalmazni azokat.

35. Ezen a héten az lesz a feladatunk, hogy összpontosítsunk erre a Bibliából származó idézetre: „A mit könyörgétekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.”²¹ Vegyük észre, hogy nincs határ. A „mindazt” kellően konkrét, és azt sugallja, hogy az jelentheti az egyetlen korlátot, ha nem vagyunk képesek gondolkodni, ha nem vagyunk méltóak a helyzethez, ha nem nővünk fel a feladathoz, ha elfelejtjük, hogy a Hit nem árny, hanem szubsztancia: „a reményien dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.”²²

„A halál az a természetes folyamat, melynek során minden, ami anyagi, olvasztótégelybe kerül, hogy másféle változatban szülessen újjá.”

²¹ Márk II,24

²² Zsid II,I

Összefoglaló kérdések

101. *Mi az induktív okfejtés?*

Az objektív elme módszere, amelynek segítségével addig hasonlítgatunk össze több különálló esetet, amíg meg nem találjuk azt a közös vonást, amely mindegyikre jellemző.

102. *Milyen eredménnyel járt ez a vizsga hiti módszer?*

Egy sereg olyan törvényszerűség felfedezéséhez vezetett, amely mérőldkövet jelentett az emberiség fejlődésében.

103. *Mi irányítja és határozza meg a tetteket?*

A legtágabb értelemben vett szükséglet, akarat és vágy kényszeríti, irányítja és határozza meg a tetteket.

104. *Mi jelenti a tökéletes megoldást az egyéni problémákra?*

El kell hinnünk, hogy már elértük, amire vágytunk, ezután következhet a beteljesülés.

105. *Mely nagy tanítók hirdették ezt?*

Jézus, Platón, Swedenborg²³.

106. *Mi az eredménye ennek a szellemi folyamatnak?*

Az abszolútum szintjén gondolkodunk, és elvetjük a magot, amely, ha nem háborgatjuk, szépen kicsírázik.

107. *Miért tudományosan egzakt mindez?*

Mert Természeti Törvény.

108. *Mi a Hit?*

„A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.”

109. *Mi a Vonzás Törvénye?*

Az a törvény, amely által a Hit megnyilvánul.

110. *Milyen jelentőségei tulajdonítunk e törvény megértésének?*

Kiiktatta a bizonytalanság és szeszélyesség elemeit az emberek életéből, hogy törvényszerűséggel, józansággal és bizonyossággal helyettesítse azokat.

²³Emanuel Swedenborg (1688-1772) korának elismert polihisztora, XII. Károly hadmérnöke és királyi szenátor volt. Ötvenöt éves koráig közel huszonöt kötetet publikált az ásványtan, matematika, csillagászat, anatómia és filozófia témakörében. (*A Szerke.*)

12. hét

A koncentráció ereje

Kísérőlevél

Ezennel rendelkezésükre bocsátom a Tizenkettedik hét anyagát. A negyedik bekezdésben a következő kijelentést Fogjuk találni: „Először ismeretekre van szükségünk, hogy tudjuk, mekkora erővel bírunk; másodszor bátorságra, hogy merjünk; harmadszor pedig hitre, hogy cselekedjünk.”

Ha konkrét gondolatokra összpontosítunk, ha a teljes figyelmünket ezeknek szenteljük, minden egyes mondatban jelentések egész sorát találjuk, és velük összhangban lévő más gondolatokat is magunkhoz vonzunk, hamarosan pedig teljes rálátásunk lesz arra az alapgondolatra, amelyre éppen koncentrálnunk.

A tudás nem képes önmagát alkalmazni; ezt nekünk egyéneknek kell megtennünk, és az alkalmazás annyit jelent, hogy valós céllal termékenyítjük meg a gondolatot.

Az az idő- és gondolatmennyiség, amelyet a legtöbben fölösleges erőfeszítések során pazarolnak el, csodákra lenne képes, ha konkrét célra irányulna. Ennek érdekében egy adott gondolatra kell összpontosítanunk szellemi erőinket, és minden más gondolatot ki kell zárunk a fejünkből. Ha átnézünk egy fényképezőgép keresőjén, azt tapasztaljuk, hogy amikor a téma nincs a középpontban, a kompozíció széteső és valószínűleg homályos is, amikor viszont rendesen a témára fókuszálunk, a kép éles és határozott. Mindez jól példázza, mekkora erővel bír a koncentráció. Ha nem tudunk a számunkra fontos témára összpontosítani, elmosódott, jellegtelen, halvány, széteső és homályos képet látunk az ideálunkról, és az eredmények is ezzel a mentális képpel lesznek összhangban.

1. Nincs olyan életcél, amelyet ne a gondolat teremtmőerejének a tudományos megértésével lehetne a legtökéletesebben megvalósítani.
2. A gondolkodás képessége mindenki számára adott. Az ember attól ember, hogy gondolkodik. Az ember gondolkodóereje végtelen, következőképpen a teremtmőereje is határtalan.
3. Tudjuk, hogy a gondolat megteremti és közelebb hozza a számunkra mindazt, amire gondolunk, mégis nehezen tudjuk legyőzni a félelmet, a szorongást vagy a csüggedést, amelyek mindegyike komoly szellemi erő, és egyre távolabb taszítja tőlünk mindazt, amire vágyunk, tehát gyakran egy lépést teszünk előre, kettőt pedig hátra.
4. A hátrafelé haladás egyetlen ellenszere, ha mindig előre felé megyünk. A siker ára a lankadatlan éberség. Három lépést kell megjegyeznünk ezek mindegyike rendkívül fontos. Először ismeretekre van szükségünk, hogy tudjuk, mekkora erővel bírunk; másodszor bátorságra, hogy merjünk; harmadszor pedig hitre, hogy cselekedjünk.
5. Erre az alapra tökéletes vállalkozást, tökéletes otthont, tökéletes barátságokat és tökéletes környezetet lehet építeni. Anyag vagy költség nem akadályozhat bennünket. A gondolat mindenható: módjában áll az elsődleges szubsztanciák végtelen készletéből vételezni mindazt, amire szüksége van. Ennélfogva tehát végtelen források állnak a rendelkezésünkre.
6. Az ideálunknak azonban élesnek, áttekinthetőnek, határozottnak kell lennie; ha ma ez az ideálunk, holnap az, holnapután pedig amaz, szétforgácsoljuk az erőinket, és semmit sem érünk el; eredményeink hulladék anyagok jellegtelen és kusza halmazai lesznek.
7. Sajnos a legtöbben csak ezt az eredményt tudják biztosítani maguknak, ennek oka pedig magától értetődő. Ha a szobrász fog egy darab márványt meg egy vésőt, és negyedóránként váltogatja a témáit, mégis milyen eredményre számíthat? És mi magunk miért várunk mást a legnagyobb és legképlékenyebb szubsztancia - az egyetlen valódi szubsztancia - alakításakor?
8. A határozatlanság és a negatív gondolkodás eredménye gyakran anyagi veszteségben mutatkozik meg. Az állítólagos függetlenség, amely sok-sok éven át annyi lemondást és erőfeszítést követelt, hirtelen semmivé foszlik. Ilyenkor szoktunk rájönni, hogy a pénz és a vagyon nem egyenlő a függetlenséggel. Éppen ellenkezőleg: a függetlenséget kizárólag a gondolkodás teremtmőerejének alkalmazására vonatkozó gyakorlati ismereteink jelentik.

9. Ezt a gyakorlati ismeretet csak úgy tudjuk elsajátítani, ha megtanuljuk: az az igazi erő, ha igazodni tudunk az isteni és megmásíthatatlan alapelvekhez. A Végtelent nem tudjuk megváltoztatni, de a Természeti Törvényeket meg tudjuk érteni. Ennek a megértésnek a jutalma az a tudatos felismerés, hogy képesek vagyunk a Mindenütt Jelenvaló Egyetemes Elméhez igazítani szellemi erőinket. A Mindenhatóval való együttműködési képességünk mutatja meg, mekkora sikerben lesz részünk.
10. A gondolat erejének számos ellenlábasra van, amelyek néha még magukkal is ragadhatják az embert, a hozadékaik viszont inkább károsak, mint hasznosak.
11. Az aggodalom, a félelem és minden negatív gondolat természetesen hozzá hasonló termést hoz. Azoknál, akik ilyen gondolatokat dédelgetnek, szintén elkerülhetetlen, hogy amint vetnek, úgy aratnak majd.
12. Aztán ott vannak a Csodakeresők, akik mohón isszák a megidéző szeánszokon szerzett ún. bizonyítékokat és jeleket. Szélesre tárják szellemük kapuját, és az érzékeken túli világ legmérgezőbb áramlatában lubickolnak. Nem fogják fel, hogy negatívvá, befogadóvá, passzívvá válásuk, tehát az életerőtől való teljes megszabadulásuk teszi lehetővé ezeknek a gondolati rezgéseknek a létrejöttét.
13. Aztán léteznek olyan hindu hívők is, akik az ún. mesterek révén megtestesülő jelenségekben látják az erő forrását, feledve, hogy az akarat visszavonásával a formák azonnal zsugorodni kezdenek, az őket felépítő rezgések pedig eltűnnek.
14. A telepátia, avagy gondolatátvitel komoly figyelmet kap mostanában, de mivel a fogadó részéről negatív szellemi állapotot követel, a gyakorlat ártó hatású. Lehet, hogy magát a gondolatot a hallás vagy a látás szándékával küldjük, de az eljárás magában hordozza azt a veszélyt, hogy az alkalmazott elv a visszájára fordul.
15. A hipnózis az alanyra és a végrehajtóra nézve is kifejezetten káros. A szellemi világot irányító erők ismerői közül senki sem merné megkísérelni, hogy az uralma alá vonja egy másik ember akaratát, hiszen ha így tesz, lassan, de biztosan megfosztja magát saját erejétől.
16. Ezeknek az eltévelyedéseknek mind megvannak a maguk átmeneti örömei, amelyek egyesekben különös elragadtatást keltenek, de mérhetetlenül nagyobb boldogságot jelent, ha megismerjük a bensőnkben rejlő erőt: azt az erőt, amely az alkalmazása során egyre hatalmasabbá válik; amely tartós, nem mulékony; amely nemcsak gyógyító erőként

hatásos, nemcsak a régebbi hibákat vagy a helytelen gondolkodás eredményeit képes orvosolni, hanem, mivel mindenféle veszélytől megóv bennünket, megelőzésre is alkalmas; végezetül pedig az a tényleges teremtetőerő, amelynek segítségével új körülményeket és környezetet teremthetünk magunknak.

17. A törvény úgy szól, hogy a gondolat kapcsolatban áll saját tárgyával, és az anyagi világban megteremti a szellemi világban kigondolt vagy létrehozott dolog kézzelfogható megfelelőjét. Annak érdekében tehát, hogy a növekedés törvénye jó dolgokat hozzon létre - hiszen csak a jó tud tartósan erőt közvetíteni —, feltétlenül be kell látnunk, hogy minden gondolatban ott rejlik az igazság csírája.
18. Az az elv, amely dinamikus erőt biztosít a gondolatnak, hogy az kapcsolatba tudjon lépni saját tárgyával, ezáltal pedig uralni tudjon minden kellemetlen emberi tapasztalatot, nem más, mint a Vonzás Törvénye, más néven a Szeretet. Ez az az örökkévaló és megdönthetetlen alapelv, amely mindenben - minden filozófiában, minden vallásban és minden tudományban benne foglaltatik. A szeretet törvénye elől nincs menekvés. Ez az érzés lehel életet a gondolatba. Az érzés vágy, a vágy pedig szeretet. A szeretettel átitatott gondolat legyőzhetetlen.
19. Ezt az igazságot mindenütt hangsúlyozzák, ahol tisztában vannak a gondolat erejével. Az Egyetemes Elme nem csupán Intelligencia, hanem Szubsztancia is, és ez a Szubsztancia az, amely a Vonzás Törvénye által Összekapcsolja az elektronokat, hogy azok atomokat hozzanak létre. Az atomok aztán ugyanezen törvény alapján alkotnak molekulákat, a molekulák objektív alakot vesznek fel. Láthatjuk, tehát, hogy a szeretet törvénye az a teremtetőerő, amely nemcsak az atomok, hanem a világok, a Világegyetem és minden elképzelhető dolog mögött ott áll.
20. A Vonzás Törvényének ez a csodálatos működése sarkallta arra az embert minden korban, hogy higgyen egy olyan lény létezésében, aki meghallgatja az emberek könyörgéseit és vágyait, és úgy alakítja az eseményeket, hogy azok összhangban legyenek ']' •a kérésekkel.
21. A Gondolkodás és a Szeretet Összekapcsolódása alkotja azt az ellenállhatatlan erőt, amit Vonzás Törvényének nevezünk. Minden Természeti Törvény ellenállhatatlan. A gravitáció vagy az elektromosság törvénye, a többi törvénnyel egyetemben, matematikai pontossággal működik. Nincs variációs lehetőség. Csupán a közvetítő csatorna lehet tökéletlen. Ha leszakad egy híd, nem a gravitáció törvényének tu-

lajdonítjuk az összeomlást. Ha elromlik egy villanykörte, nem azt a következtetést vonjuk le az esetből, hogy az elektromosság törvényeire nem lehet támaszkodni. Azaz, ha egy gyakorlatlan vagy tájékozatlan j ember rosszul alkalmazza a Vonzás Törvényét, nem azt kell leszűrnünk mindebből, hogy a teremtés egész rendszerének az alapját képező leghatalmasabb és legmegbízhatóbb törvény átmenetileg megszűnt működni. Ehelyett azt a következtetést kell levonnunk, hogy érdemes lenne kicsit közelebbről is megismerkednünk ezzel a törvénnyel, hiszen egy bonyolult matematikai feladat helyes megoldása sem érhető el mindig gyorsan és egyszerűen.

22. A dolgok a szellemi vagy a spirituális világban jönnek létre, mielőtt külső tett vagy esemény formájában megnyilvánulnának. Ha ma egy egyszerű folyamat követésével sikerül uralnunk a gondolatainkat, közre tudunk működni azoknak az eseményeknek a megteremtésében, amelyek a jövőben — akár már holnap — megjelennek az életünkben. Az okos vágyakozás a leghathatósabb módja annak, hogy működésbe hozzuk a Vonzás Törvényét.
23. Az ember úgy van megalkotva, hogy először létre kell hoznia a módszereket vagy az eszközöket, amelyekkel megszerzi a gondolkodáshoz szükséges erőt. Az elme addig nem képes felfogni egy teljesen új benyomást, amíg a neki megfelelő rezgésszámú agysejt fel nem készült a fogadására. Ez a magyarázat arra, miért olyan nehéz be vagy elfogadnunk egy teljesen új dolgot. Nincsen a fogadására alkalmas agysejtünk. Ezért aztán kételkedünk benne — nem hisszük el.
24. Ha tehát nem vagyunk tisztában a Vonzás Törvényének mindenhatóságával, és azzal a tudományos módszerrel, amellyel a törvényt működésbe hozhatjuk, vagy ha nem ismerjük azokat a végtelen lehetőségeket, amelyek azok számára nyílnak meg, akik képesek hasznát venni a törvény nyújtotta forrásoknak, lássunk munkához, és hozzuk létre az agysejteket, amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy meglássuk azokat a korlátlan lehetőségeket, amelyeket a Természeti Törvénnyel való együttműködésünk során szerezhethetünk meg magunknak. Ezt koncentráció vagy odafigyelés útján valósíthatjuk meg.
25. A szándék irányítja a figyelmet. Az erő pihenés útján szerezhető meg. Az összpontosítás segít a mély gondolatok, a bölcs szavak és a mérhetetlen erő létrehozásában.
26. A Csendesség az, aminek segítségével kapcsolatba kerülhetünk a tudatalatti mindenható erejével, ahonnan minden erő származik.

27. Azok, akik bölcsességre, hatalomra vagy bármilyen tartós sikerre vágnak, kizárólag önmagukban fogják megtalálni mindezt; kibontakozásra van szükségük. A meggondolatlanok arra a következtetésre juthatnak, hogy a Csendesség nagyon egyszerű és könnyen elérhető dolog, de nem szabad elfelejteniük, hogy csak a teljes Csendesség által kerülhetünk kapcsolatba az Istenséggel; ismerhetjük meg a megváltoztathatatlan törvényt, és nyithatjuk meg magunkban azokat a csatornákat, amelyek segítségével a kitartó gyakorlás és összpontosítás tökéletességhez vezet.
28. Ezen a héten is ugyanabba a helyiségbe menjünk be, ugyanabba a székbe ülünk le és ugyanazt a pozíciót vegyük fel, mint eddig. Lazítsunk. Testileg és szellemileg is engedjük el magunkat. Semmiképpen se erőltessük a”gondolkodást, figyeljünk oda, hogy izmaink és idegeink ne feszüljenek meg, helyezzük teljes kényelembe magunkat. Most próbáljuk átérezni a Mindenhatóval való egységünket; igyekezzünk kapcsolatba kerülni ezzel a hatalom mai: igyekezzünk alaposan megérteni, elfogadni és felismerni azt, hogy a gondolkodásra való képességünkkel hatni tudunk az Egyetemes Kimére, és meg is tudjuk testésíteni azt. Tudatosítsuk magunkban, hogy minden kívánságunk teljesülni fog; hogy pontosan ugyanolyan képességekkel rendelkezünk, mint eddig vagy a jövőben bárki, mert minden egyén az Egyetlen kifejeződése vagy megtestesülése, Mindannyian a nagy egész részei vagyunk. Nincs jelleg - vagy minőségbeli különbség - csak fokozatbeli.

„Nem támadhat olyan gondolatunk, amelyet ne lehetne megvalósítani. Az, aki először kimondta, talán a sugalmazó csupán, de a végrehajtó is meg fog jelenni.” (Wilson)

Összefoglaló kérdések

111. *Hogyan tudjuk a legjobban megvalósítani életcélunkat, bármi legyen is az?*
Ha elfogadjuk a tudományos tény, hogy a gondolat spirituális természetű.
112. *Mi az a három lépés, ami elengedhetetlen?*
Ismeret, hogy tudjuk, mekkora erővel bírunk; bátorság, hogy merjünk; hit, hogy cselekedjünk.
113. *Hogyan tudjuk biztosítani gyakorlati ismereteinket?*
Ha megértjük a Természeti Törvényeket.
114. *Mi a jutalma annak, ha megértjük ezeket a törvényeket?*
Az a tudatos felismerés, hogy képesek vagyunk a Mindenütt Jelenvaló Egyetemes Miméhez igazítani szellemi erőinket.
115. *Mitől függ, mekkora sikereket érünk el?*
Attól, hogy milyen mértékben tudatosul bennünk: a Végtelent nem tudjuk megváltoztatni, de együtt kell működnünk vele.
116. *Melyik az az elv, amely dinamikus erőt ad a gondolatnak?*
A Vonzás Törvénye, amely a szeretet törvényéből fakadó együttrezgésen alapul. A szeretettel átitatott gondolat legyőzhetetlen.
117. *Miért ellenállhatatlan ez a törvény?*
Azért, mert Természeti Törvény. Minden Természeti Törvény ellenállhatatlan, megváltoztathatatlan, és matematikai pontossággal működik. Nincs eltérés vagy variációs lehetőség.
118. *Akkor miért tűnik néha mégis nehéznek, hogy megoldást találjunk az életünkben felbukkanó problémákra?*
Ugyanabból az okból, ami miatt néha egy bonyolult matematikai probléma helyes megoldását is nehéz megtalálni. A végrehajtó tájékozatlan vagy gyakorlatlan.
119. *Miért lehetetlen, hogy az elme felfogjon egy teljesen új benyomást?*
Nincsen a befogadására alkalmas, neki megfelelő rezgésszámú agysejtünk.
120. *Hogyan lehetünk bölcssek?*
Összpontosítással; ki kell bontakoznunk; a bölcsesség belülről fakad.

13. hét

Az álmodozók álmai

Kísérőlevél

A természettudománynak köszönhető a felfedezéseknek az a csodálatos kora, amelyben ma is élünk, a spirituális tudományok karrierje viszont még csak most kezd felívelni, és senki sem tudja megjósolni, milyen lehetőségeket teremt majd.

A spirituális tudományok egészen mostanáig csak a műveletleneket, a babonásokat, a misztikum kedvelőit hozták lázba, míg a többi embert kizárólag a konkrét módszerek és a kimutatható tények érdekelték.

Sikerült eljutnunk addig a felismerésig, hogy a gondolkodás spirituális folyamat, hogy a látomások és a képzelet megelőzik a tetteket és az eseményeket — hogy eljött az álmodozók ideje. Herbert Kaufman következő sorai rendkívül érdekesek ebben a vonatkozásban.

„Ők a kiemelkedőség építései, látomásaik a lelkükben rejtőznek, a kétely fátylai és homálya mögé kukucskálnak, és a meg nem született idő falait döfködi. Az abroncsos kerék, az acélkés, a forgócsavar a vetélői annak a szövőszéknek, amelyen mágikus kárpitjaikat szövik. Egy birodalom alapítóiként a koronánál nagyobb dolgokért és a trónnál magasabb ülőhelyekért küzdenek. Otthonaink egy álmodozó által felfedezett földön nyugszanak. A képek a falakon az álmodozó lelkéből vett látomások.

Ők a szerencsés kiválasztottak — az úttörők. Falak dőlnek le, és birodalmak omlanak össze, a szökőár kicsap a tengerből, és akár egy várat is ízzé-porrá zúz. A romlásnak indult nemzetek lepottyannak az idő ágáról, csak az álmodozók teremtményei élnek tovább.”

A Tizenharmadik hét anyagából, amelyet ezennel rendelkezésükre bocsátok, megtudhatjuk, hogy az álmodozók álmai miért válnak valóra. Megismerhetjük az okság törvényét, amelynek segítségével az álmodozók, a feltalálók, az írók és a pénzemberek megvalósítják elképzeléseiket. Megismerhetjük azt a törvényt is, amely által az elképzelt dolgok végül a sajátjaink lesznek.

1. A tudománynak tendenciózus, sőt bizonyítottan szükségszerű feladata olyan magyarázatot találni a hétköznapi tényekre, amely a kevésbé gyakori, kivételesnek számító tények általánosításából ered. Ugyanígy testesíti meg a vulkánkitörés is a hőt, amely folyamatosan ott munkálkodik a föld belsejében, és amely nagymértékben befolyásolja az utóbbi összetételét.
2. Ugyanígy mutatkozik meg a villámlásban is az a rejtett erő, amely állandóan azon munkálkodik, hogy változásokat vigyen végbe a nem organikus világban; és ahogyan a ma már alig hallható holt nyelvek egyszer uralkodóak voltak egy-egy nép körében, egy hatalmas fog Szi-bériában vagy egy kövület a föld mélyén nemcsak az evolúció múltbeli alakulását mutatja, hanem az általunk benépesített dombok és völgyek kialakulására is magyarázatot ad.
3. Ebből adódóan a ritka, furcsa vagy kivételesnek számító tényekből levont általánosítás az iránytű, amely elvezet az induktív tudomány összes felfedezéséhez.
4. Ez a módszer a logikán és a tapasztalaton alapul, kizárva minden babonát, előzetes várakozásokat vagy sablonosságot.
5. Lord Bacon több mint kétszáz évvel ezelőtt javasolta ezt a tudományos módszert: a civilizált nemzetek nagyrészt ennek köszönhetik gazdagságukat és tudásuk jelentős részét; sokkal hatékonyabban tisztította meg az elmét a sötét előítéletektől és bizonyos dogmáktól, mint a legélesebb irónia; meglepő kísérletek bemutatásával sokkal sikeresebben irányította az emberek figyelmét a mennyről a földre, mintha mindenáron az említettek tudatlanságát próbálta volna bizonygatni; annak ígéretével, hogy nemsokára hasznos felfedezések szolgálgják majd az emberiség javát, sokkal inkább tudta leleményességre tanítani az embereket, mint ha arról papolt volna, hogy mindenki próbálja előcsalogatni elméje veleszületett képességeit.
6. Bacon módszere a nagy görög filozófusok szellemiségét és céljait egyesítette, de egy másik kor megfigyelési módszerei által hasznosította azokat, így fokozatosan elképesztő tényeket tárt fel az űrről a csillagászatban, a mikroszkopikus méretű petesejtről az embriológiában és a történelem előtti időről a geológiában. Felfedte a pillangósok rendjének létezését, amit Arisztotelész logikájával soha nem lehetett volna leleplezni, és addig ismeretlen alkotóelemekre bontotta az anyagötvözeteket, amelyeket a skolasztikusok dialektikája soha nem tudott volna szétfeszíteni.

7. Meghosszabbította az életet, csillapította a fájdalmat, betegségeket győzött le, növelte a talaj termékenységet, biztonságosabb feltételeket hozott létre a tengerészek számára, apáink szemében ismeretlen formájú hidakat húzott fel nagy folyók fölött, az égből a földre vezette a villámot, nappali világosságot teremtett az éjszakában, tágitotta az ember látókörét, megsokszorozta az emberi izomerőt, növelte a sebességet, megszüntette a távolságokat, megkönnyítette az érintkezési, a levelezést, az irodai munkát és az ügyintézés minden fajtáját, lehetővé tette, hogy az ember lemerüljön a tenger mélyére, felrepüljön az égbe, vagy biztonságosan lehatoljon a föld félelmetes zugaiba.
8. Ez tehát az indukció igazi természete és hatóköre. De minél komolyabb sikereket érnek el a nagyok az induktív tudomány területén, tanításaik és példájuk jellegüknél fogva annál inkább arra sarkallnak bennünket, hogy gondosan, türelmesen és alaposan, a rendelkezésünkre álló összes eszköz és erőforrás felhasználásával vizsgáljuk meg az egyes tényeket, mielőtt általános törvények megfogalmazására vetemednénk.
9. Hogy kiderítsük, hogyan viselkedik a villamos gépekből kipattanó szikra különböző körülmények között, Franklin példáján felbátorodva, egy papírsárkány képében kérdést intézhetnénk a felhőkhöz a villámlás természetéről. Galilei pontosságát utánozva képet kaphatnánk arról, hogyan zuhannak a testek. Newtont követve kifaggathatnánk a Holdat, milyen erő köti Őt a Földhöz.
10. Röviden: mivel ekkora értéket tulajdonítunk az igazságnak, és mivel hiszünk az egyenletes és egyetemes fejlődésben, nem tűrjük el a zsarnoki előítéletet, amely figyelmen kívül hagyja, vagy megcsonkítja a kedvezőtlen tényeket, hanem széles és szilárd alapra emeljük a tudomány építményét, ahol a legelszigeteltebb jelenségnek is ugyanakkora figyelmet szentelünk, mint a leggyakoribbnak.
11. A megfigyelés során egyre több anyag gyűlik össze, de a felhalmozott tények a tudományos vizsgálódás szempontjából nagyon eltérő értékekkel bírnak, és ahogy mi is azokat az emberi tulajdonságokat becsüljük a legnagyobbra, amelyek a legritkábban fordulnak elő, a természetfilozófia is átrostálja a tényeket, és azoknak a kivételes fajtáknak tulajdonít kiemelkedő jelentőséget, amelyeket az élet szokásos és hétköznapi megfigyelése során nem lehet megmagyarázni.
12. Ha tehát azt tapasztaljuk, hogy egyesek különleges képességekkel rendelkeznek, milyen következtetést vonhatunk le mindebből? Lehet,

hogy elsőre azt mondjuk, az egész nem igaz — amivel csupán a tájékoztatatlanságunkról adunk tanúbizonyságot, hiszen minden becsületes kutató elismeri, hogy sok furcsa és mindmáig megmagyarázhatatlan jelenség létezik a világban. Azok viszont, akik tisztában vannak a gondolkodás teremtményével, nem fogják megmagyarázhatatlannak tartani ezeket.

13. Másodszorra talán azt mondjuk, hogy az egész természetfölötti erők közbeavatkozásának az eredménye, a Természeti Törvények tudományos ismerete azonban hamar meggyőző minkéi arról, hogy nincsenek természetfölötti erők. Minden jelenség konkrét ok következménye, az ok pedig olyan megváltoztathatatlan törvény vagy elv, amely állandó precizitással működik, akár tudatosan, akár szándékunkon kívül hozzuk működésbe.
14. Harmadszorra talán azzal állunk elő, hogy „tiltott területre” tévedtünk, hogy vannak dolgok, amelyeket nem szabad bolygatni. A múltban is ezzel az ellenvetéssel próbáltak megakadályozni minden haladó gondolatot. Azokat, akik a múltban bármikor formabontó ötlettel álltak elő — lehetett az akár Kolumbusz, Darwin, Galilei, Pulton vagy Emerson — vagy kigúnyolták, vagy üldözték, ezért ennek az ellenvetésnek nem is szabad komoly figyelmet szentelni. Ezzel szemben alaposan meg kell vizsgálnunk minden tényt, amely felkelti a figyelmünket. Így könnyebben meg tudjuk határozni a törvényt, amelyen alapulnak.
15. Azt fogjuk tapasztalni, hogy a gondolkodás teremtménye minden lehetséges körülményre vagy jelenségre magyarázatul tud szolgálni, legyen az fizikai, szellemi vagy spirituális.
16. A gondolkodás alapvető szellemi beállítottságunknak megfelelően teremti meg a körülményeket. Ha tehát rettegünk a katasztrófáktól, mivel a félelem erőteljes gondolkodási forma, bizonyosan be is fog következni a tragédia. Ez az, ami a leggyakrabban teszi tönkre több évnyi küszködés és erőfeszítés eredményeit.
17. Ha az anyagi jólét valamelyik formájára gondolunk, meg is tudjuk szerezni azt. Komoly összpontosítással megvalósulnak a szükséges feltételek, megfelelő erőfeszítéssel pedig a vágyaink valóra váltásához szükséges körülmények is létrejönnek; de gyakran mire elérjük mindazt, amit gondolatban kívántunk, hirtelen rájövünk, hogy nem azt kaptuk, amire vártunk. Azaz, a siker csak átmeneti, vagy az eredmény éppen az ellenkezője annak, amit szerettünk volna.

18. Akkor hát mi a megfelelő módszer? Mire gondoljunk, hogy azt kapjuk, amire ténylegesen vágyunk? Amire önök és én is vágyunk, amire mindenki vágyik, amit mindenki szeretne elérni, nem más, mint a Boldogság és a Harmónia. Ha igazán boldogok tudunk lenni, mindenkünk meglesz, amit csak kívánni lehet. Ha mi magunk boldogok vagyunk, másokat is azzá tudunk tenni.
19. De nem lehetünk boldogok, ha nem vagyunk egészségesek és energikusak, ha nincsenek szeretetre méltó barátaink, kellemes életkörülményeink és megfelelő anyagi forrásaink, amelyek nemcsak az alapvető szükségletekre elegendőek, hanem a minket megillető kényelem és luxus élvezetére is feljogosítanak.
20. Az ortodox gondolkodásmód szerint az ember „féreg”, akinek azzal kell megelégednie, amije van, a modern felfogás szerint azonban mindenből a legjobbat érdemeljük. „Én és az Atya egy vagyunk”²⁴; az „Atya” pedig nem más, mint az Egyetemes Elme, a Teremtő, az ősi Szubsztancia, amiből minden más ered.
21. Elfogadva, hogy az elmélet igaz, hiszen kétezer éve tanítják, és minden filozófiai vagy vallási rendszernek ez képezi az alapját, hogyan vehetjük gyakorlati hasznát saját életünkben? Hogyan érhetünk el tényleges, kézzelfogható eredményeket itt és most?
22. Először is, elméleti tudásunkat át kell ültetnünk a gyakorlatba. Másképp nem tudunk eredményt elérni. Az atléta is hiába olvas egész életében könyveket és leírásokat a testedzésről, ha nem tesz tényleges erőfeszítéseket, soha nem fog megerősödni; végül pontosan annyit fog kapni, amennyit belead, de először adnia kell. Velünk is ugyanez a helyzet: pontosan annyit kapunk, amennyit adunk, de először adnunk kell. A beleadott erő ezután többszörösen is megtérül, ráadásul az adás csupán szellemi folyamat, mert a gondolatok az okok, a körülmények pedig a következmények; ezért ha a bátorságról, az inspirációról, az egészségről vagy bárminemű segítségről alkotunk gondolatokat, mozgásba lendítjük az okokat, amelyek aztán meghozzák a maguk eredményét.
23. A gondolkodás szellemi tevékenység, ennélfogva teremtmőerővel bír. De nehogy tévedésbe essünk: a gondolatok csak akkor hoznak létre barmit is, na tudatosan, szisztematikusan és konstruktívan irányítjuk őket. Ez a különbség az ábrándozás és a konstruktív gondolkodás

²⁴ Ján 10,30

- között — az előbbi csupán erőink szétforgácsolása, az utóbbi viszont gyakorlatilag korlátlan mennyiségű sikereket hozhat.
24. Tudjuk, hogy minden, amit kapunk a Vonzás Törvénye által jut el hozzánk. Boldogtalan tudati környezetben nem létezhet boldog gondolat; tehát a tudatnak meg kell változnia, ezzel egyidejűleg pedig az összes körülmény is, amelynek igazodnia kell a megváltozott tudathoz, lassanként kénytelen megváltozni, hogy alkalmazkodjon az új helyzet kívánalmaihoz.
 25. Mentális Kép vagy Ideál létrehozásánál kivetítünk egy gondolatot az Egyetemes Szubsztanciába, ahol a dolgok megteremtődnek. Ez az Egyetemes Szubsztancia Mindenütt Jelenvaló, Mindenható és Mindentudó. Vajon azért informáljuk a Mindentudót, hogy a megfelelő csatornán keresztül teljesüljenek a kéréseink? Vajon a véges hatást tud gyakorolni a Végtelenre? Ez a kudarc — minden kudarc — legfőbb oka. Felismerjük ugyan az Egyetemes Szubsztancia Mindenütt Jelenvalóságát, de nem fogadjuk el a tényt, hogy ez a szubsztancia nemcsak Mindenütt Jelenvaló, hanem Mindenható és Mindentudó is, végeredményben tehát olyan okokat is működésbe hozhat, amelyekről talán nincs is tudomásunk.
 26. Úgy tudjuk a leginkább megvédeni az érdekcinket, ha felismerjük az Egyetemes Elme Végtelen Erejét és Végtelen Bölcsességét, így csatornává válhatunk, amelyen keresztül a Végtelen megvalósíthatja vágyainkat. Ez azt jelenti, hogy a felismerés megvalósuláshoz vezet. Ezért ezen a héten ezt az elvet használjuk fel a gyakorlatunkban. Tudatosítsuk magunkban, hogy az egész részei vagyunk, és hogy a rész jellegében és minőségében megegyezik az egésszel. Az egyetlen különbség a fokozatban lehet.
 27. Amikor ez a hatalmas igazság kezd beszivárogni a tudatunkba, amikor komolyan ráébredünk a tényre, hogy nem a testünk, hanem az egonk, a gondolkodó énünk, ami szerves része a nagy egésznek, és szubsztanciájában, minőségében, jellegében ugyanolyan, hogy a Teremtő nem tud mást létrehozni, csak ami olyan, mint ő maga, mi is ki tudjuk jelteni: „Én és az Atya egy vagyunk”²⁵; és meg fogjuk érteni, milyen gyönyörű, fantasztikus és transzcendentális lehetőségeket bocsátottak a rendelkezésünkre.

²⁵ Uo

„Gyarapítsa bennem a bölcsességet, amely ráébreszt legigazabb érdekeimre, erősítsd meg az elhatározásomat, hogy végre tudjam hajtani, amit a bölcsesség diktál.” (Franklin)

Összefoglaló kérdések

121. *Melyik az a módszer, a mellyel a természetfilozófusok megszerzik és alkalmazzák a tudásukat?*
Gondosan, türelmesen és alaposan, a rendelkezésükre álló összes eszköz és erőforrás felhasználásával vizsgálják meg az egyes tényeket, mielőtt általános törvények megfogalmazására vetemednének.
122. *Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy helyes ez a módszer?*
Ha nem engedjük, hogy a zsarnoki előítélet figyelmen kívül hagyja, vagy megcsonkítsa a kedvezőtlen tényeket.
123. *A tények mely fajtáit becsülik a legnagyobbra?*
Azokat, amelyeket az élet szokásos és hétköznapi megfigyelése során nem lehet megmagyarázni.
124. *Min alapul ez az elv?*
A logikán és a tapasztalaton.
125. *Mit zár ki?*
A babonákat, az előítéleteket és a sablonosságot.
126. *Hogyan fedezték fel ezeket a törvényeket?*
A szokatlan, ritka, furcsa vagy kivételesnek számító tényekből levont általánosításokon keresztül.
127. *Mivel tudjuk magyarázni azt a sok furcsa és mindmáig megmagyarázhatatlan jelenséget, amely a világban létezik?*
A gondolkodás teremtőerejével.
128. *Miért van ez így?*
Mert amikor tudomást szerzünk egy tényről, biztosra vehetjük, hogy konkrét ok következménye, és ez az ok állandó precizitással működik.
129. *Mi az eredménye ennek az ismeretnek?*
Minden lehetséges körülményre magyarázatul tud szolgálni, legyen az fizikai, szellemi vagy spirituális.
130. *Hogyan tudjuk megóvni az érdekeinkéit?*
Annak a ténynek a felismerésével, hogy ha tisztában vagyunk a gondolkodás teremtő jellegével, kapcsolatba tudunk kerülni a Végtelen Erővel.

14. hét

A gondolat teremtmőereje

Kísérőlevél

Az eddigiekből már kiderült, hogy a gondolkodás spirituális tevékenység, és mint ilyen, teremtőerővel bír. Ez nem azt jelenti; hogy csak néhány gondolat kreatív, hanem mindegyik az. A tagadással pedig ugyanezt; az elvet lehet működésbe hozni, csak negatív előjellel.

A tudatos elme és a tudatalatti nem más, mint egy elméhez kötődő tevékenység két fázisa. A tudatalatti kapcsolata a tudatos elmével nagyjából a szélkakas és a légkör közötti viszonyra hasonlít. Ahogyan a legkisebb légköri változás mozgásba hozza a szélkakast, úgy mozgatja meg a tudatos elmében felsejlő leghalványabb gondolat is a tudatalattit, ami a gondolatot kísérő érzelemmel és a gondolat intenzitásával egyenes arányban történik.

Mindebből az következik, ha tagadjuk a kedvezőtlen körülmények létét, visszavonjuk gondolataink teremtőerejét ezekből a körülményekből. Gyökerestől irtjuk ki őket. Kiszívjuk belőlük az életerőt.

Ne feledjük, hogy szükségképpen a növekedés törvénye irányítja a dolgoknak az objektív világban való megtestesülését, ezért a kedvezőtlen körülmények tagadása nem hoz azonnali változást. A növény is látható marad egy darabig, hiába vágtuk el a gyökerét, de lassanként elhervad, végül pedig teljesen megsemmisül. Ha tehát nem szentelünk túl sok energiát a kedvezőtlen körülményeken való rágódásnak, lassan, de biztosan felszámolhatjuk azokat.

Láthatjuk, hogy pontosan az ellenkezőjét tesszük annak, mint amit ösztönösen cselekednénk. Ezért lesz teljesen ellentétes az eredmény is azzal, amit általában el szoktunk érni. A legtöbb esetben kényszeresen a kedvezőtlen körülményekre összpontosítsanak, ezáltal olyan mennyiségű energiát és életerőt biztosítanak azok számára, amely garantálja erőteljes növekedésüket.

1. Az Egyetemes Energia, amelyből minden mozgás, fény, hő és szín ered, nem rendelkezik ugyanolyan korlátokkal, mint az a sok következmény, amelynek ő az oka, hanem minden fölött áll. Ez az Egyetemes Szubsztancia minden Erő, Bölcsesség és Intelligencia forrása.
2. Ahhoz, hogy felismerjük ezt az Intelligenciát, az Elme felfogóképességével kell ismeretségbe kerülnünk, hogy rajta keresztül eljussunk az Egyetemes Szubsztanciához és a segítségével harmonikus kapcsolatokat teremtsünk az életünkben.
3. Ez valami olyasmi, amit még a természettudományok legtanultabb tanára sem kísérelt meg - olyan kutatási terület, amelyre még senki sem merészkedett. Tulajdonképpen a materialista iskolák közül csak nagyon keveset érintett meg ez a fénysugár. Úgy tűnik, nem jöttek rá, hogy a bölcsesség ugyanúgy jelen van mindenütt, mint az erő vagy az anyag.
4. Lesznek, akik azt mondják: ha ezek az elvek tényleg léteznek, miért nem mutatkoznak meg az életünkben? Mivel az alapelv nyilvánvalóan helyes, miért nem érünk el megfelelő eredményeket? Igenis érünk el eredményeket. Méghozzá a törvény megértésével és annak megfelelő alkalmazására való képességünkkel egyenes arányosságban. Az elektromosság törvényei által sem tudtunk eredményeket elérni, amíg valaki meg nem fogalmazta azokat, és meg nem mutatta, hogyan alkalmazzuk őket.
5. Ezáltal teljesen új kapcsolatba kerülünk a környezetünkkel, olyan lehetőségek tárulnak elénk, amelyekről addig álmodni sem mertünk, és mindezt törvények rendezett sorozatának köszönhetjük, amely szerves része új szellemi beállítottságunknak.
6. Az elme kreatív: az elv, amelyen ez a törvény nyugszik, megdönthetetlen, legitim, és a dolgok természetéből fakad; ez a teremtetőerő azonban nem az egyéntől, hanem az Egyetemestől ered, amely minden energia és szubsztancia forrása, míg az egyén csupán elosztó csatornája ennek az energiának. Az egyén az eszköz, amelynek segítségével az Egyetemes létrehozza azokat a különféle kombinációkat, amelyek a jelenségek létrejöttét eredményezik.
7. Tudjuk, hogy a tudósok molekulák sokaságára bontották szét az anyagot. Ezeket a molekulákat aztán atomokra szedték, az atomokat pedig elektronokra. Az elektronok olvasztott keményfém végződésekkel ellátott vákuumos kémcsőben való vizsgálata azt mutatja, hogy ezek az elektronok kitöltik a teret, hogy mindenütt tudnak létezni,

hogy mindenütt jelen vannak. Minden anyagi természetű testet kitöltenek, minden üres helyet benépesítenek. Ez az Egyetemes Szubsztancia, amelyből minden más dolog ered.

8. Az elektronok örökké elektronok maradnának, ha nem terelgetnék őket afelé, hogy atomokká és molekulákká álljanak össze; ez a nagy rendezőerő pedig az Elme. Egy erőközpont körül keringő adott számú elektron alkot egy atomot, az atomok teljesen szabályos matematikai arányszámok alapján egyesülnek és hoznak létre molekulákat, ezek a molekulák pedig szintén egyesülnek, hogy vegyületek sokaságát hozzák létre, amelyek összekapcsolódva végül felépítik a Világegyetemet.
9. A legkönnyebb atom a hidrogénatom, amely 1700-szor nehezebb, mint egy elektron. A higanyatom 300 ezerszer nehezebb, mint egy elektron. Az elektronok tisztán negatív elektromos töltéssel rendelkeznek, és mivel ugyanakkora potenciális sebességgel tudnak mozogni, mint a kozmikus energia többi fajtája (pl. a hő, a fény vagy a gondolat) — ez kb. 300 ezer km/s —, sem az idő, sem a tér nem igényel figyelmet. A fény sebességét érdekes módszerrel állapították meg.
10. A fény sebességét egy dán csillagász, Roemer határozta meg 1676-ban, miután megfigyelte a Jupiter holdjainak fogyatkozását. Amikor a Föld a legközelebb volt a Jupiterhez, a holdfogyatkozás nyolc és fél perccel megelőzte a számításokat, amikor pedig a Föld a legtávolabb volt a Jupitertől, nagyjából nyolc és fél perccel később következett be. Roemer azt a következtetést vonta le, hogy a fénynek 17 percre van szüksége, hogy keresztülhaladjon a Föld keringési pályáján, ami megegyezik a Föld-Jupiter közötti távolság különbségével. A számítást azóta többször is leellenőrizték, és bebizonyosodott, hogy a fény sebessége valóban kb. 300 ezer km/s.
11. Az elektronok sejtekként vannak jelen a testben, és elegendő intelligenciával rendelkeznek ahhoz, hogy ellássák feladatukat az emberi szervezetben. Testünk minden része sejtekből épül fel, melyek közül egyesek elkülönülten működnek, mások csoportosan. Egyesek a szövetek felépítésén munkálkodnak, míg mások a test számára nélkülözhetetlen váladékokat termelnek. Egyesek tápanyagokat szállítanak, mások sebészként tevékenykednek (az a munkájuk, hogy helyrehozzák a károsodásokat), megint mások a tisztaságért felelnek (elszállítják a hulladékot), megint mások állandó készenlétben állnak, hogy távol

tartsák a betolakodókat vagy más, a mikrobák családjába tartozó nemkívánatos elemeket.

12. Ezek a sejtek mind közös cél érdekében tevékenykednek, és nemcsak élő organizmusok, hanem elegendő intelligenciával is rendelkeznek, hogy el tudják látni a feladataikat. Ahhoz is elég intelligensek, hogy energiát raktározzanak el és fönntartsák saját magukat. Ennek érdekében megfelelő mennyiségű tápanyagot kell biztosítaniuk, és azt is bebizonyították róluk, hogy a tápanyag kiválasztásánál válogatni is tudnak.
13. A sejtek megszületnek, reprodukálják magukat, elpusztulnak, majd felszívódnak. Az egészség és az élet fenntartása a sejtek állandó regenerálódásán múlik.
14. Nyilvánvaló tehát, hogy a test minden atomjában jelen van egy elme. Ez az elme negatív, és az egyén teszi pozitívvá, hogy uralkodni tudjon rajta. Ez a metafizikai gyógyulás tudományos magyarázata, amelynek nyomán bárki megértheti, milyen elven alapul ez a figyelemre méltó jelenség.
15. Ezt a negatív elmét, amely a test minden sejtjében megtalálható, nevezzük tudatalattinak, mert a tudtunk nélkül tevékenykedik. Azt találtuk, hogy ez a tudatalatti reagálni tud a tudatos elme által kifejezett akaratra.
16. Minden az elmében gyökerezik, a külsőségek pedig a gondolat eredményei. Be kell látnunk tehát, hogy a dolgoknak Önmagukban nincs eredetük, folytonosságuk vagy realitásuk. Mivel a gondolkodás termékei, gondolkodással ki is lehet törölni őket.
17. A természettudományokhoz hasonlóan a szellemi tudományokban is végeznek kísérleteket, és minden egyes felfedezés egy lépéssel közelebb viszi az embert lehetséges céljához. Azt tapasztaljuk, hogy minden ember azoknak a gondolatoknak a leképeződése, amelyek élete során a fejében kavarnak. Rá vannak írva az arcára, az alkatára, a jellemére és a környezetére.
18. Minden következmény mögött egy ok áll, és ha visszatérünk a kiindulóponthoz, a teremtetőerő elvét találjuk ott, amelyből az egész minden-ség ered. Az ezt igazoló bizonyítékok ma már olyan kidolgozottak, hogy általános igazságként fogadjuk el az előbbi kijelentést.
19. Az objektív világot egy láthatatlan és mindezidáig megmagyarázhatatlannak számító erő irányítja. Mostanáig megszemélyesítettük ezt az erőt, és Istennek neveztük. Most azonban megtanultunk úgy tekinteni

rá, mint minden létező esszenciájára vagy Alapjára - ő a Végtelen vagy Egyetemes Elme.

20. Az Egyetemes Elme, mivel Végtelen és Mindenható, korlátlan erőforrásokkal rendelkezik, és amikor eszünkbe jut, hogy ráadásul még Mindenütt Jelenvaló is, nem juthatunk más következtetésre, mint arra, hogy mi magunk is ennek az Elmének a kifejeződései vagy megtestesülései vagyunk.
21. Ha felismerjük és megértjük a tudatalatti erőforrásait, azt fogjuk látni, hogy a tudatalatti és az Egyetemes között csupán fokozatbeli különbség van. Csak annyiban különböznek, mint a csepp és a tenger. Jellegükben és minőségükben ugyanazok, a különbség mindössze fokozatbeli.
22. Méltányoljuk — tudjuk méltányolni ennek a mindennél jelentősebb ténynek az értékét? Tisztában vagyunk azzal, hogy ennek az óriási ténynek a felismerése kapcsolatba hoz minket a Mindenhatóval? Mivel a tudatalatti az összekötő kapocs az Egyetemes Elme és a tudatos elme között, nem magútól értetődő, hogy a tudatos elme tudatosan képes sugallni gondolatokat, amelyeket a tudatalatti aztán megvalósít, és mivel a tudatalatti egylényegű az Egyetemessel, nem magától értetődő, hogy képtelenség korlátozni a ténykedését?
23. Ennek az elvnek a tudományos értelmezése a magyarázat azokra a csodálatos eredményekre, amelyek az ima ereje által jönnek létre. Az így megvalósuló eredmények nem a gondviselés valamiféle speciális közbenjárásának köszönhetőek, hanem éppen ellenkezőleg: egy hamisíthatlan Természeti Törvény következményei. Semmi vallási vagy misztikus elem nincs tehát az egészben.
24. Mégis sokan vannak, akik nem állnak készen a helyes gondolkodás tudományának befogadására, annak ellenére, hogy világosan látszik, a téves gondolkodás kudarchoz vezet.
25. A gondolat az egyetlen valóság, a körülmények csupán ennek külső megnyilvánulásai. A gondolkodás változásával minden külső vagy anyagi körülménynek is változnia kell, hogy harmóniában legyen teremtetőjével, a gondolattal.
26. A gondolatnak azonban határozottnak, szilárdnak, stabilnak, konkrétnek, megmászhatatlannak kell lennie. Nem léphetünk egyet előre, aztán kettőt hátra, de azt sem tehetjük meg, hogy húsz-harminc éven keresztül negatív gondolatokkal negatív körülményeket teremtsünk

magunk körül, aztán elvárjuk, hogy ezek tizenöt-husz perc pozitív gondolkodás hatására szertefoszoljanak.

27. Ha elhatározzuk, hogy megismerkedünk az életünk radikális megváltoztatásához szükséges tudománnyal, saját elhatározásból kell cselekednünk, miután minden oldalról alaposan megromoltuk a dolgot, és ezt követően nem szabad hagynunk, hogy bármi is eltántorítson bennünket.
28. Ez a tudomány, ez a megváltozott gondolkodásmód, ez a szellemi beállítottság nemcsak a legtökéletesebb és legmaradéktalanabb anyagi jóléthez szükséges dolgokat hozza el a számunkra, hanem egészséget és harmonikus körülményeket is biztosít.
29. Ha harmonikus körülményeket szeretnénk teremteni az eleiünkben, szellemi beállítottságunkat is harmonikussá kell tennünk.
30. A külső világ belső világunk visszatükröződése lesz.
31. Ezen a héten az lesz a feladatunk, hogy koncentráljuk a Harmóniára, és amikor azt mondom, koncentráljunk, azt a szó legszorosabb értelmében kell venni — összpontosítsunk olyan mélyen, olyan komoly erőfeszítéssel, hogy kizárólag a Harmónia gondolata töltse be az egész tudatunkat. Ne feledjük, hogy cselekvés közben tanulunk. Ha csak olvassuk ezeket a leckéket, sehova sem jutunk. Egyedül a gyakorlati alkalmazás vezet eredményre.

„Tanuljuk meg zárva tartani a kaput; minden olyan elemet száműzzünk az elménkből és a világunkból, amely úgy kér bebocsátást, hogy közben nem kecsegtet kedvező végeredménnyel.” (George Matthew Adams)

Összefoglaló kérdések

131. *Mi a forrása minden Bölcsességnek, Erőnek és Intelligenciának?*

Az Egyetemes Elme.

132. *Honnan ered minden mozgás, fény, hő és szín?*

Az Egyetemes Energiából, amely az Egyetemes Elme egyik megjelenési formája.

133. *Honnan származik a gondolat teremtmőereje?*

Az Egyetemes Elmétől.

134. *Mi a gondolat?*

Mozgásban lévő elme.

135. *Hogyan differenciálható az Egyetemes?*

Az egyén az eszköz, amelynek segítségével az Egyetemes létrehozza azokat a különféle kombinációkat, amelyek a jelenségek létrejöttét eredményezik.

136. *Hogyan megy ez végbe?*

Az egyén gondolkodásra való képességével befolyást tud gyakorolni az Egyetemesre, és meg tudja testesíteni azt.

137. *Mi az az elsődleges firma, amit az Egyetemes tudomásunk szerint felvesz?*

Az elektronoké, amelyek teljesen kitöltik a teret.

138. *Hol gyökerezik minden?*

Az elmében.

139. *Milyen eredménnyel jár gondolkodásmódunk megváltoztatása?*

A körülmények változásával.

140. *Milyen eredménnyel jár a harmonikus szellemi beállítottság? Harmonikus életkörülmények megjelenésével.*

„A gondolat, bármennyire megfoghatatlan is, az az öntőforma, amelyben az élet dolgai alakot öltenek. Az elme az élet minden területén aktívan működött ennek a gyümölcsöző évszázadnak a során, de a tudományban kell keresnünk azokat a gondolatokat, amelyek a legnagyobb befolyást gyakorolták általános gondolkodásmódunkra..”

15. hét

A törvény, amely szerint élünk

Kísérőlevél

A növényeken található élősködőkkel végzett kísérletek azt mutatják, hogy még az élet legalacsonyabb rendű formái is képesek a maguk hasznára fordítani a Természeti Törvényeket.

A kísérleteket Jaques Loeb, M.D., Ph.D., a Rockefeller Intézet tagja végezte el.

„A kísérlet idejére cserepes rózsabokrokat helyezünk el egy szobában, a csukott ablak előtt. Ha hagyjuk kiszáradni a növényeket, a levéltetvek (paraziták), amelyeknek eredetileg nincsenek szárnyaik, szárnyas rovarrá változnak. A metamorfózist követően az állatok elhagyják a növényeket, az ablakhoz repülnek, és felmásznak az üvegen.”

Nyilvánvaló, hogy ezek a parányi rovarok rájöttek, a növények, amelyeken addig élősködtek, elpusztultak, és hogy emiatt ebből a forrásból már nem tudnak enni és innivalót biztosítani maguknak. Az egyetlen lehetőség, hogy megmeneküljenek az éhhaláltól, az volt, hogy átmenetileg szárnyakat kellett növeztessenek, amit meg is tettek.

Az ilyen és ehhez hasonló kísérletek is azt jelzik, hogy a Mindentudó, csakúgy, mint a Mindenható mindenütt jelen van, és vészhelyzetben még a legapróbb élőlénynek is a segítségére tud sietni.

A Tizenötödik hét anyagából közelebbről is megismerhetjük azt a törvényt, amely szerint élünk. Megtudhatjuk, hogy ezek a törvények a mi érdekünkben működnek; hogy minden körülményes tapasztalat a mi hasznunkat szolgálja; hogy a kifejtett erőfeszítéssel egyenes arányban tudjuk növelni az energiánkat; és hogy a boldogságot leginkább a Természeti Törvényekkel való tudatos együttműködés révén tudjuk elérni.

1. A törvények, amelyek szerint élünk, kifejezetten a mi érdekünkben lettek megalkotva. Ezek a törvények megváltoztathatatlanok, és nem tudjuk kivonni magunkat a működésük alól.
2. Minden nagy örökkévaló erő ünnepélyes csöndben működik, de az már rajtunk áll, hogy harmóniába tudunk-e kerülni velük, és így viszonylag békés és boldog életet tudunk-e élni.
3. A nehézségek, a diszharmónia és az akadályok azt mutatják, hogy vagy nem vagyunk hajlandóak megszabadulni attól, amire már nincs szükségünk, vagy nem vagyunk hajlandóak elfogadni azt, amit szeretnénk.
4. Fejlődést úgy lehet elérni, ha a régit újra, a jobbat még jobbra cseréljük. Ez egy feltételes vagy kölcsönös tevékenység, hiszen mindannyian teljes gondolkodó entitások vagyunk, és ez a teljesség teszi lehetővé a számunkra, hogy csak akkor kaphassunk, ha adunk is.
5. Nem kaphatjuk meg, ami hiányzik, ha szívósan ragaszkodunk ahhoz, amink már megvan. Akkor vagyunk képesek tudatosan alakítani a körülményeinket, ha megértjük, hogy mindennek, amit magunkhoz vonzunk, célja van, és ha minden egyes tapasztalatból csak azt szemezgetjük ki magunknak, amire a további fejlődésünkhöz szükségünk van. Az, hogy mennyiben vagyunk képesek erre, meghatározza, milyen mértékű harmónia vagy boldogság lesz a részünk.
6. Az a képességünk, hogy a magunkévá tegyük mindazt, amire a gyarapodásunkhoz szükségünk van, folyamatosan fejlődik, ahogyan magasabb szintre kerülünk és tágul a látókörünk, és minél konkrétabban tudjuk, hogy mire van szükségünk, annál biztosabbak lehetünk benne, hogy észlelni tudjuk a jelenlétét, közelebb tudjuk vonzani, és magunkba tudjuk szippantani. Semmi más nem kerülhet közel hozzánk, csak ami a fejlődésünkhöz szükséges.
7. Minden körülmény és tapasztalat, amely az életünkben megjelenik, a mi hasznunkat szolgálja. Egészen addig nehézségekbe és akadályokba fogunk ütközni, ameddig magunkba nem szívjuk az előbbiek bölcsességét, és össze nem gyűjtjük belőlük a további növekedésünkhöz alapvetően szükséges elemeket.
8. Ki mint vet, úgy arat — ez egy matematikailag tökéletesen egzakt kijelentés. Pontosan olyan mértékben tudunk megerősödni, mint amennyi erőfeszítés a nehézségek leküzdéséhez szükséges.
9. A növekedés könyörtelen feltételei azt követelik tőlünk, hogy a lehető legnagyobb mértékű figyelmet szenteljük annak a kérdésnek, mi az,

ami teljes összhangban áll velünk. A számunkra tökéletes boldogságot a Természeti Törvények megértése és a velük való tudatos együttműködés révén tudjuk a legegyszerűbben elérni.

10. A gondolat teremtetőerővel bír, az az elv pedig, amelyen ez a törvény alapul, szilárd és ott rejtőzik mindenben; de ahhoz, hogy életre keljen, a gondolatnak szeretetteljesnek kell lennie.
11. A szeretet lehel életet a gondolatba, és teszi alkalmassá azt a kicsírázásra. A Vonzás Törvénye, más néven a szeretet törvénye — hiszen a kettő egy és ugyanaz — biztosítja számára a növekedéshez és a kifejlődéshez szükséges anyagokat.
12. A szeretet elsődleges kifejeződési formája a nyelv, vagyis a szavak. Ez jelentőséggel ruházza fel a szavakat, ők a gondolat első megjelenési formái — a szállítóeszközök, amelyeken a gondolat utazik. Elfoglalják az étert, és annak mozgásba hozásával hangok formájában reprodukálják a gondolatot mások számára.
13. A gondolat tettekhez vezet, de bármi legyen is a tett, az tulajdonképpen maga a gondolat, amely látható formában próbál megnyilvánulni. Nyilvánvaló tehát, hogy ha kedvező körülményekre vágyunk, kizárólag kedvező gondolatok dédelgetését engedhetjük meg magunknak.
14. Mindez arra az elkerülhetetlen végkövetkeztetésre juttat bennünket, hogy ha jólétre vágyunk, kizárólag a jólétre szabad gondolnunk, és mivel a szavak csupán konkrét alakot Öltő gondolatok, fokozottan ügyelnünk kell arra, hogy csakis építő jellegű és harmonikus kifejezéseket használjunk, amelyek, amikor végül objektív formában is testet öltenek, még a hasznunkra lehetnek.
15. Nem menekülhetünk el a képek elől, amelyek egymás után születnek az elménkben, és amikor olyan nyelvezetet használunk, amely semmiféle előnyt nem jelent a számunkra, ugyanazt műveljük a szavak segítségével, mint amikor tévképzeteket jelenítünk meg a fejünkben.
16. Ahogyan a gondolkodásunk egyre tisztább és emelkedettebb lesz, úgy valósítunk meg egyre több mindent. Az előbbi állapotot könnyen el tudjuk érni, ha élesen körvonalazott szóképeket használunk, amelyeket megszabadítunk a gondolkodás alacsonyabb szintjén hozzájuk kapcsolt elképzelésektől.
17. Gondolatainkat szavakkal kell kifejeznünk, és ha az igazság magasabb rendű formáit akarjuk a magunk hasznára fordítani, kizárólag olyan

anyagot használhatunk, amelyet gondosan és intelligensen, e célt szem előtt tartva választottunk ki.

18. A gondolatok szavakba való öltöztetésének ez a csodálatos képessége különbözteti meg az embert az állatvilág más képviselőitől. Az írott szó használatával az ember vissza tud tekinteni a századokra, és láthatja azokat a felkavaró jeleneteket, amelyek jelenlegi örökségéhez segítették őt.
19. Lehetősége nyílik kapcsolatba kerülni minden idők legnagyobb íróival és gondolkodóival; az a gyűjteményes írásos anyag tehát, amelyet ma birtokolunk, az Egyetemes Gondolat kifejeződése, ahogyan az alakot próbál öltetni az emberi elmében.
20. Tudjuk, hogy az Egyetemes Gondolat a forma kialakítását tűzte ki céljául, tudjuk, hogy az egyéni gondolat is hasonlóképpen próbálja Örökösen kifejezésre juttatni magát, és azt is tudjuk, hogy a világ a gondolat egyik megnyilvánulási formája, a mondat pedig gondolati formák kombinációja. Ha tehát azt szeretnénk, hogy az ideálunk szép és erős legyen, látnunk keli, hogy a szavak, amelyekből ez a szentély végül majd felépül, egzaktak; hogy nagy alapossággal rakták össze őket, mert a szavak és mondatok felépítésénél mutatott alaposság az építészet legmagasabb formája a civilizációnkban és egyenes út a sikerhez.
21. A szavak gondolatok, azaz láthatatlan és legyőzhetetlen erők, amelyek végül a nekik rendelt formában mutatják meg magukat.
22. A szavak lehetnek szellemi paloták, amelyek örökké fennmaradnak, de roskatag kunyhók is, amelyeket az első szellő összedönt. Élvezetet jelentenek a szemnek és a fülnek, magukban foglalják minden tudásunkat, bennük találjuk meg a történelmünket, de a jövőt illető reményeinket is, élő hírnökök, amelyektől minden emberi és emberfeletti tevékenység ered.
23. A szó szépsége a gondolat szépségéből fakad, a szó ereje a gondolat erejéből, a gondolat ereje pedig a vitalitásból. Miről ismerhetjük fel a vitális gondolatot? Melyek a megkülönböztető jegyei? Elveken kell alapulnia. Miről ismerhetjük fel az elveket?
24. A matematikának van alapelve, a hibának nincs; az egészségnek van alapelve, a betegségnek nincs; az igazságnak van alapelve, az őszintétlenségnek nincs; a fénynek van alapelve, a sötétségnek nincs; a jólétnek van alapelve, a szegénységnek nincs.

25. Honnan tudjuk, hogy mindez igaz? Mert ha helyesen alkalmazzuk a matematika alapelvét, biztosak lehetünk az eredményben. Ahol egészség van, ott nem kell betegségtől tartani. Ha ismerjük az Igazságot, nem hibázhatunk. Ha beengedjük a fényt, nem lehet sötétség. És ahol gazdagság van, ott nincs szegénység.
26. Ezek nyilvánvaló tények, de az a legfőbb igazság, mely szerint az elveken alapuló gondolat vitális, azaz életképes, következőképpen gyökeret tud eresztetni, és végül lassan, de biztosan kiszorítja a negatív gondolatokat, amelyek lényegükből fakadóan semmiféle életerővel nem rendelkeznek. Olyan igazság ez, amely fölött, úgy tűnik, eddig elsiklott a figyelmünk.
27. Olyan tény, amely viszont az egyet nem értés, a hiány és a korlátok minden fajtáját segít kiirtani.
28. Nem kérdéses, hogy az, aki „olyan bölcs férfiú, hogy értse ezeket”²⁶, azonnal rájön, hogy a gondolat teremtménye legyőzhetetlen fegyvert helyez a kezébe, amely szerencséjének kovácsává teszi őt.
29. A fizikai világban létezik az energia-megmaradás törvénye, mely szerint adott mennyiségű energia megjelenése egy helyen ugyanakkora mennyiségű energia elvesztését jelenti egy másik helyen, tehát csak annyit kaphatunk, amennyit mi magunk adunk. Ha megfogadjuk, hogy megteszünk valamit, a tett véghezvitelének felelősségét is készeknek kell lennünk magunkra vállalni. A tudatalatti nem tud érveket latolgatni. Szavunkon fog minket; ha egyszer kértünk valamit, akkor azt meg is kapjuk; ha á-t mondtunk, mondjunk b-t is; a kocka el van vetve; amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten.
30. Ezért kell fejlesztenünk az éleslátás képességét, hogy a fejünkben megszülető gondolatban semmiféle olyan szellemi, erkölcsi vagy fizikai jelenség csírája ne rejtőzzön, amelyet nem szeretnénk kisarjadni látni az életünkben.
31. Az éleslátás az elmének az a képessége, amelynek segítségével hosszú távra előre tudjuk vetíteni a tények és körülmények alakulását — egyfajta emberi teleszkóp; lehetővé teszi a számunkra, hogy előre lássuk egy vállalkozás nehézségeit és lehetőségeit.
32. Az éleslátásnak köszönhetjük, hogy fel tudunk készülni a várható akadályokra, így már azelőtt túljuthatunk rajtuk, hogy lehetőségük adódna bármiféle kárt okozni.

²⁶ Jer 9,12

33. Az éleslátásnak köszönhetjük, hogy előre tudunk tervezni, és a megfelelő irányba terelhetjük a gondolatainkat és a figyelmünket, ahelyett, hogy olyan csatornák felé fordulnánk, amelyek semmiféle eredménnyel nem kecsegtetnek.
34. Az éleslátás tehát alapvető jelentőséggel bír, ha komolyabb eredményeket szeretnénk elérni. Segítségével bebocsátást nyerünk a szellem világába, hogy felfedezzük és birtokba vegyük azt.
35. Az éleslátás belső világunk terméke, amely a Csendességben tud fejlődni — a koncentráció által.
36. Ezen a héten az lesz a feladatunk, hogy koncentráljunk az Éleslátásra. Vegyük fel a megszokott testhelyzetünket, és összpontosítsuk gondolatainkat a tényre, miszerint attól, hogy tisztában vagyunk a gondolat teremtmőerejével, még nem feltétlenül! vagyunk a gondolkodás mesterei. Merengjünk el azon, hogy a tudás nem képes önmagát alkalmazni. Hogy a tetteinket nem, a tudás, hanem a megszokás, az előzetes tapasztalatok és a beidegződések irányítják. Hogy a tudás alkalmazásának az az egyetlen módja, ha tudatos és elszánt erőfeszítésre kényszerítjük magunkat. Emlékeztessük magunkat arra, hogy a kihasználatlan tudás elfelejtődik, hogy az információ értéke az elvek alkalmazásában rejlik. Kövessük ezt a gondolatmenetet, amíg azt nem érezzük, elegendő éleslátással rendelkezünk ahhoz, hogy konkrét programot dolgozzunk ki, amelynek során ezt az elvet a saját problémánkra fogjuk alkalmazni.

„Gondolj igazat, s gondolatod
 Lesz a világ aranya;
 Beszélj igazat, s szavad
 Lesz a lelkek vigasza;
 Élj igazul, s léted lesz
 A nagyság országa.”
 (Horatio Bonar)

Összefoglaló kérdések

141. *Mi határozza meg a harmónia fokát, amelyben élhetünk?*

Az a képességünk, hogy minden egyes tapasztalatból csak azt szemezessük ki magunknak, amire a fejlődésünkhöz szükségük van.

142. *Mit jeleznek a nehézségek és az akadályok?*

Hogy szükségesek a bölcsességünk és spirituális Fejlődésünk szempontjából.

143. *Hogyan kerülhetjük el ezeket a nehézségeket?*

A Természeti Törvények tudatos megértése és a velük való együttműködés révén.

144. *Melyik az az elv, amely által a gondolat megtestesül?*

A Vonzás Törvénye.

145. *Mi biztosítja egy megtestesülő idea növekedéséhez, fejlődéséhez és teljes kibontakozásához szükséges nyersanyagot?*

A Szeretet Törvénye, amely a Világegyetem teremtménye, életet lehel a gondolatba, a Vonzás Törvénye pedig a Növekedés Törvénye által szállítja a szükséges nyersanyagot.

146. *Hogyan biztosíthatunk magunknak kedvező körülményeket?*

Ha csakis kedvező gondolatokat forgatunk a fejünkben.

147. *Hogyan jönnek létre a kedvezőtlen körülmények?*

Ha olyan körülményekről gondolkodunk, beszélgetünk, vagy képzelgünk, amelyek hiánnyal, korlátokkal, betegséggel, diszharmóniával vagy békétlenséggel állnak összefüggésben. A tudatalatti megjegyzi ezeket a téveszmékről készült szellemi fotográfiákat, a Vonzás Törvénye pedig elkerülhetetlenül objektív formába önti őket. A „ki mint vet, úgy arat” tudományosan egzakt megállapítás.

148. *Hogyan kerekedhetünk felül a félelem, a hiány, a korlátok, a szegénység és a zűrzavar bármely fajtáján?*

Ugy, hogy a hibákat elvekkkel helyettesítjük.

149. *Hogyan ismerhetjük fel az elveket?*

Annak a tudatosításával, hogy az Igazság minden esetben megsemmisíti a hibát. Nem kell fáradságos munkával kitessekelnünk a sötétséget, csupán annyit kell tennünk, hogy felkapcsoljuk a villanyt. Ugyanez az elv érvényes a negatív gondolatok minden fajtájára is.

150. *Miben áll az éleslátás értéke?*

Neki köszönhetően jövünk rá, mekkora értékkel bír, ha hasznosítjuk

mindazt a tudást, amit megszerzünk. Sokan azt hiszik, hogy a tudás majd automatikusan alkalmazza önmagát, ami semmi esetre sem felel meg a valóságnak.

„Mindenkinek megnyílik az út,
És nemes lelke a csúcsokra jut,
De a torz lélek a mélybe zuhan,
A ködös lapályon megragad.
A többi bolyong, amerre lát,
Pedig van, ki kinyitná
A fent s a lent kapuját
És mindenki láthatná
Lelke végső útját.”

16. hét

A spirituális megértéshez vezető út

Kísérőlevél

A Világegyetem rezgéseit a periodicitás törvénye irányítja. Minden élet a születés, a növekedés, a kiteljesedés és a hanyatlás periódusaiból áll. Ezeket a periódusokat a Hetes Szám Törvénye uralja.

A Hetes Szám Törvénye uralkodik a hét napjaiban, a Hold fázisaiban, a hang, a fény, a hő, az elektromosság, a mágnesesség harmóniájában, és az atom szerkezetében is. Befolyással van az egyének és a nemzetek életére, továbbá az üzleti világ alakulásában is domináns szerepet kap.

Az élet fejlődés, a fejlődés pedig változás. Minden hétéves periódus új ciklust jelent. Az első hét év a kisgyerekkor periódusa. A következő hét év a gyerekkoré, amely a személyes felelősség kezdetét jelenti. A következő hét év a kamaszkor időszaka. A negyedik periódus a teljes kifejelettség elérését jelzi. Az ötödik periódus a konstruktív szakasz, amikor az emberek vagyont szereznek, otthont teremtenek és családot alapítanak. A 35 és 42 év közötti időszak az ellenhatások és változások periódusa, ezt aztán az újjáépítés, az alkalmazkodás és a felépülés szakasza követi, hogy felkészüljünk az újabb hétéves ciklusra, amely az ötvenedik életévünktől veszi kezdetét.

Sokan vélekednek úgy, hogy a világ nemsokára a hatodik periódus végére ér, és belép a hetedik periódusba: az átszerveződés, az újjáalakulás és a harmónia időszakába, amelyet gyakran csak úgy emlegetnek: a Millennium.

Azok, akik ismerik ezeket a ciklusokat, nem esnek kétségbe, ha a dolgok látszólag rossz irányba kezdenek haladni, hanem abban a biztos tudatban alkalmazzák a leckékben körvonalazott elveket, hogy egy magasabb rendű törvény nyilvánvalóan hatással van az összes többi törvényre, és hogy a spirituális törvények megértése és tudatos alkalmazása révén minden látszólagos nehézséget áldásossá tudunk alakítani.

1. A gazdagság munka eredménye. A tőke következmény nem pedig ok; szolga, nem pedig úr; eszköz, nem pedig cél.
2. A legelfogadottabb meghatározás szerint a gazdagság mindazoknak a hasznos és kellemes dolgoknak az összessége, amelyek csereértékkel rendelkeznek. A csereérték a gazdagság elsődleges jellemzője.
3. Ha megnézzük azt az aprócska hozzájárulást, amit a gazdagság a vagyonos ember boldogságában jelent, azt találjuk, hogy az igazi érték nem a gazdagság hasznosságában, hanem annak csereértékében rejlik.
4. Ez a csereérték teszi az igazi értékkel bíró dolgok megszerzésének médiumává, amelyen keresztül az álmaink megvalósulhatnak.
5. A gazdagságra tehát nem végső célként, hanem mindössze egy cél megvalósításának az eszközeként kell tekinteni. A siker a javak pusztá felhalmozásánál magasabb rendű ideálokra alapul, és annak, aki ilyen jellegű sikerre vágyik, meg kell fogalmaznia egy ideált, amelyért küzdeni akar.
6. Egy ilyen ideállal a tarsolyunkban az elérési módok adottak lehetnek és lesznek is, de nem szabad elkövetnünk azt a hibát, hogy az eszközt összekeverjük a céllal. Lennie kell egy konkrét célnak — egy ideálnak.
7. Prentice Mulford szerint: „A sikeres ember a legnagyobb spirituális tudás birtokosa, a nagy vagyonok pedig egy felsőbbrendű és hamisítatlanul spirituális erőből származnak.” Sajnos, sokan vannak, akiknek nem sikerül felismerniük ezt az erőt. Elfelejtik, hogy amikor Andrew Carnegie családja Amerikába jött, a megélhetés érdekében az édesanyjának is dolgoznia kellett... hogy Harriman édesapja nincstelen lelkész volt, mindössze 20.000 dolláros éves jövedelemmel... hogy Sir Thomas Lipton csupán 25 centtel kezdte a vállalkozását. Ezek az emberek nem támaszkodhattak más erőforrásra, de nem kellett csatlódniuk.
8. A teremtetőerő teljes egészében a spirituális erő függvénye. Három lépésből áll, ezek: az idealizálás, a vizualizáció és a materializáció. Minden iparmágnás kizárólag ettől az erőből függ. Az *Everybody's Magazine*-ban megjelent cikkében Henry M. Flagler, a Standard Oil multimilliomos tulajdonosa bevallotta, sikerének titka az a képesség, hogy minden dolgot a maga teljességében tud szemlélni. A riportterrel való beszélgetéséből kiderül, milyen jól megy neki az idealizálás, az összpontosítás és a vizualizáció — ezek mind spirituális képességek.

9. „ - Látta ezt előre? Ügy értem, ha lehunyta a szemét, ténylegesen ott látta maga előtt a síneket? A száguldó vonatokat? Hallotta a mozdonyok füttyét? Eljutott egyáltalán idáig?
—Igen.
—Mennyire tisztán látta?
—Kristálytisztán.”
10. Most már van némi képünk a törvényről, látjuk az ok-okozati összefüggést, látjuk, hogy a gondolat szükségképpen megelőzi és meghatározza a tettet. Ha okosak vagyunk, ráébredünk arra a komoly tényre, hogy véletlen körülmények egy pillanatig sem létezhetnek, és hogy az emberi tapasztalat rendszeres és harmonikus eseménysorozat eredménye.
11. A sikeres üzletember a legtöbb esetben idealista, aki mindig magasabbra és magasabbra törekszik. A napi hangulatainkban kikristályosodó rejtett szellemi erőkből áll össze az élet.
12. A gondolat képlékeny anyag, amelynek segítségével egyre táguló életünkről alkotunk képeket. A hasznossága határozza meg a létezését. Mint minden más dolog esetében is, a felismerésére és helyes alkalmazására való képességünk a megvalósítás szükséges feltétele.
13. A korán jött gazdagság a megszegyenülés és a katasztrófa előfutára, mert nem tudunk hosszú távon megtartani olyasmit, amit nem tudunk a magunk hasznára fordítani, vagy amiért nem dolgoztunk meg.
14. Azok a körülmények, amelyeket a külső világban tapasztalunk, összefüggésben állnak azokkal a körülményekkel, amelyek a belső világunkban uralkodnak. Ezt a Vonzás Törvényének köszönhetjük. De akkor hogyan határozzuk meg, mi nyerhessen bebocsátást belső világunkba?
15. Bármilyen érzék vagy az objektív tudatunk nyomán bejut az elménkbe, nyomot hagy rajta, és mentális képpé válik, amely aztán mintául szolgál a teremtő energiák számára. Ezek a tapasztalatok nagyrészt a környezet, a véletlen, múltbeli gondolkodásmódok vagy más negatív gondolatok eredményei, ezért alapos vizsgálatnak kell alávetni őket, mielőtt foglalkozni kezdenénk velük. Ugyanakkor viszont saját belső szellemi folyamataink segítségével mi magunk is megteremthetjük saját mentális képeinket, mások gondolataitól, a külső körülményektől, a környezettől függetlenül, és ennek az erőnek az alkalmazásával tudunk uralmat gyakorolni saját sorsunk, testünk, elménk és lelkünk fölön.

16. Ennek az erőnek az alkalmazásával tudjuk kitépni sorsunkat a véletlen kezéből és tudatosan megteremteni a vágyott élményeket, mert amikor egy körülmény létezése tudatosan bennünk, az a körülmény végül meg is fog valósulni az életünkben. Magától értetődik tehát, hogy az utolsó elemzés során a gondolkodás az élet elsődleges kiváltó oka.
17. Ha tehát irányítani tudjuk a gondolatainkat, akkor a körülményeket, a feltételekét a környezetünket és a sorsunkat is irányítani tudjuk.
18. De hogyan tudjuk irányítani a gondolatainkat? Hogyan zajlik a folyamat? Gondolkodni annyit jelent, mint gondolatot létrehozni, de a gondolat eredménye a gondolat formáján, minőségén és életképességén alapul.
19. A forma attól a mentális képtől függ, amelyből a gondolat ered; a benyomás mélységétől, az elképzelés elsődlegességétől, a kép élességétől és az ötlet merészségétől.
20. A minőség a szubsztanciától függ, ez utóbbi pedig attól az anyagtól, amelyből az elme áll. Ha ezt az anyagot lendületes, energikus, merész és eltökélt gondolatokból szőtték, akkor a gondolatot is ezek a tulajdonságok fogják jellemezni.
21. Végül pedig, az életképesség a gondolatot átító érzéstől függ. Ha a gondolat konstruktív, életképes lesz; lesz benne életerő, nőni, fejlődni, terjeszkedni fog; teremtetőerővel fog rendelkezni; mindem magához fog vonzani, ami a kiteljesedéséhez szükséges.
22. Ha a gondolat destruktív, saját pusztulásának csíráit fogja magában hordozni; meg fog semmisülni, de megsemmisülése során betegséget, bajt és mindenféle negatív körülményt okoz.
23. Ezt nevezzük mi rossznak, és amikor a fejünkre hozzuk, sokan vagyunk hajlamosak a Legfőbb Lénynek tulajdonítani nehézségeinket, holott ez a Legfőbb Lény egy egyensúlyban lévő Elme.
24. Se nem jó, se nem rossz — csak van.
25. Ha mi vagyunk azok, akik Képesek formába önteni, akkor mi hozzuk létre a jót vagy a rosszat.
26. A jó és a rossz tehát nem entitás, csupán két szó, amellyel tetteink eredményeit minősítjük, ezeket a tetteket pedig gondolataink jellege határozza meg.
27. Ha gondolataink építő jellegűek és harmonikusak, a jót jelenítjük meg; ha rombolóak és zavarosak, akkor a rosszat.

28. Ha egy másik környezetet szeretnénk vizualizálni, egyszerűen addig összpontosítsunk az ideálunkra, amíg az meg nem valósul. Ne foglalkozzunk személyekkel, helyekkel vagy tárgyakkal, ezeknek nincs helyük az abszolútumban. A környezet, amire vágyunk, minden szükséges dolgot magában fog foglalni; a megfelelő emberek és a megfelelő tárgyak a megfelelő időben és a megfelelő helyen lesznek.
29. Néha nem látszik világosan, hogyan lehetünk befolyással tulajdonságainkra, képességeinkre, eredményeinkre, környezetünkre és sorsunkra a vizualizáció erejével, pedig ez egy egzakt tudományos tény.
30. Azonnal látni fogjuk, hogy mindaz, amit gondolunk, meghatározza az elménk jellegét, és hogy az elménk jellege viszont a képességeinkre és szellemi kapacitásunkra van hatással. Így azt is azonnal megértjük, hogy képességeink fejlődésének természetes következménye a remények könnyebb megvalósítása és a körülményekre gyakorolható nagyobb befolyás.
31. Ebből aztán világosan kiderül, hogy a Természeti Törvények tökéletesen természetes és harmonikus módon működnek, minden „csak úgy megtörténik”. Ha bizonyítékot kívánunk szerezni erre a tényre, vessük össze, milyen eredménnyel jártak saját erőfeszítéseink, amikor a tetteinket magasabb rendű ideálok, és milyennel, amikor önző vagy hátsó szándékok vezérelték. Nem lesz szükségünk több bizonyítékra.
32. Ha bármelyik álmunkat meg szeretnénk valósítani, alkossunk mentális képet a sikerünkről: folyamatosan képzeljük magunk elé vágyaink tárgyát; így sikerre leszünk ítélve, és a tudományos módszerek segítségével tárgyasítani is tudjuk ezt a sikert.
33. Az objektív világban csak azt látjuk, ami már létezik, de az, amit elképzelünk magunknak, a spirituális világban már megtalálható, és ez a vizualizáció a garancia arra, hogy ha kitartunk az ideálunk mellett, az egy napon az objektív világban is meg fog jelenni. Ennek a magyarázata nem túl bonyolult: a vizualizáció egyfajta képzelgés; ez a szellemi folyamat benyomásokat kelt az elmében, ezek a benyomások pedig fogalmakat és ideálokat alkotnak: ezek jelentik a terveket, amelyek alapján a Nagy Építész felépíti a jövőt.
34. A pszichológusok arra a következtetésre jutottak, hogy csak egyetlen érzék létezik, az, amelyik az érzelmekről tudósít, és hogy minden más érzék ennek az előbbinek a módosulása. Ha ez igaz, már érthető, miért az érzelmek az erő forrásai, miért lesznek úrrá az érzelmek olyan

könnyen az intellektuson, és miért kell érzelmet vinnünk a gondolatainkba, ha eredményeket akarunk elérni. A gondolat és az érzelem legyőzhetetlen párost alkot.

35. A vizualizációt természetesen az akaratnak kell irányítania; pontosan azt kell magunk elé képzelni, amire vágyunk; vigyáznunk kell, a képzeletünk nehogy ámokfutásba kezdjen. A képzelőerő jó szolgál, de csapnivaló úr: ha nem tartjuk féken, olyan spekulációkba és következtetésekbe sodorhat bennünket, amelyeknek semmiféle valóságalapja nincs. Nagy a kísértés, hogy a hangzatos érveket mindenféle elméleti elemzés nélkül fogadjuk el, aminek a szellemi káosz az egyenes következménye.
36. Ezért tehát csakis olyan mentális képeket szabad alkotnunk, amelyek létezése tudományosan megalapozott. Minden ötletünket vessük alá elemzésnek, és ne fogadjunk el semmit, ami tudományosan nem igaz. Ha ezt megtesszük, kizárólag olyasmit kísérelünk meg, amiről tudjuk, hogy kivitelezhető, és erőfeszítéseinket siker fogja koronázni; ez az, amit az üzletemberek előrelátásnak neveznek; nagyjából meg egyezik az éleslátással, és minden jelentős vállalkozás esetében a siker egyik legfontosabb titka.
37. Ezen a héten az lesz a feladatunk, hogy ráébredjünk arra a jelentős tényre, hogy a harmónia és a boldogság nem más, mint tudatállapot, amely nem függ vagyon birtoklásától. Tudatosítsuk magunkban, hogy a dolgok következmények, amelyek a megfelelő tudatállapotok eredményeként jönnek létre. Ha tehát anyagi jólétre vágyunk, arra kellene a leginkább odafigyelnünk, hogy olyan szellemi beállítottságba kerüljünk, amely végül meghozza a kívánt eredményt. Ezt a szellemi beállítottságot úgy teremthetjük meg, ha ráébredünk spirituális természetünkre és az Egyetemes Elmével való egységünkre, amely mindennek a szubsztanciája. Ez a felismerés mindent meghoz a számunkra, ami a tökéletes boldogságunkhoz szükséges. Ez a tudományos vagy helyes gondolkodás. Amikor sikerül kialakítanunk ezt a szellemi beállítottságot, viszonylag könnyű úgy gondolni a kívánságunkra, mint egy már megvalósult tényre. Ha erre is képesek vagyunk, rátalálunk az „Igazságra”, amely minden hiánytól és korláttól „megszabadít” bennünket.

„Lehet, hogy az ember képes megalkotni egy csillagot, aztán elengedni, hadd keringjen a pályáján, mégsem tud olyan emlékezetes

dolgot véghezvinni, mint Isten, aki hagyja, hogy az aranyglóriás gondolatok generációkon haladjanak végig.” (H. W. Beecher)

Összefoglaló kérdések

151. *Min alapul a gazdagság?*

A gondolat teremtőerejének megértésén.

152. *Miben áll az igazi értéke?*

A csereértékében.

153. *Min múlik a siker?*

A spirituális erőn.

154. *Mitől függ ez az erő?*

A hasznosságától — a hasznossága határozza meg a létezését.

155. *Hogyan tudjuk kivenni sorsunkat a véletlen kezéből?*

Ha tudatosan felismerjük, milyen körülmények megvalósulását szeretnénk látni az eleiünkben.

156. *Akkor hát mi a legfontosabb teendők az életben?*

Gondolkodni.

157. *Miért van ez így?*

Mert a gondolat spirituális jellegű, ebből adódóan kreatív. Ha képesek vagyunk tudatosan irányítani a gondolatainkat, akkor a körülményeinket, a környezetünket és a sorsunkat is uralni tudjuk.

158. *Mi minden rossznak a forrása?*

A destruktív gondolkodás.

159. *Mi minden jónak a forrása?*

A tudományosan helyes gondolkodás.

160. *Mi a tudományos gondolkodás?*

A spirituális energia teremtő jellegének a felismerése, és az irányítására való képességünk.

„Egy kor legjelentősebb eseményei a legnagyobb szerűbb gondolatok. A gondolat természeténél fogva megtalálja a tettekhez vezető utat.”
(Bovee)

17. hét

Szimbólumok és a valóság

Kísérőlevél

Az az istenség, amelyet az ember, tudatosan vagy önkéntelenül, imád, komoly fokmérője a hívő intellektuális állapotának. Kérdezzük Istenről az indiánokat, és egy dicsőséges törzs erőskezű törzsfőnökéről kezdenek beszélni. Kérdezzük Istenről a pogányokat, és a tűz, a víz meg ki tudja még, minek az Istenét fogják emlegetni.

Kérdezzük Istenről a zsidókat, és Mózes Istenéről fogunk hallani, aki azt tartotta célravezetőnek, hogy korlátozó intézkedésekkel, azaz a Tízparancsolat szerint uralkodjon az emberek fölött. Vagy Józsué Istenéről, aki háborúba sodorta a zsidókat, minden vagyont elkobzott, megölte a foglyokat, és letarolta a városokat.

Az ún. primitív népek „bálványképeket” faragtak isteneikről, akiket szentként tiszteltek, de, ha másokéban nem is, a legintelligensebbek szemében ezek a képek nem voltak többek, mint látható vonatkoztatási pontok, amelyek segítettek azokra a tulajdonságokra koncentrálni, amelyeket ezek az emberek meg akartak valósítani az életükben.

Mi, huszadik századi emberek, elméletben a Szeretet Istenét magasztaljuk, de gyakorlatban a „Gazdagság”, a „Hatalom”, a „Dívat”, a „Szokás” és a „Konvenciók” „faragott bálványképeit” imadjuk, „leborulunk” előttük, és őket dicsőítjük. Minden figyelmünket rájuk összpontosítjuk, ezáltal meg is nyilvánulnak az életünkben.

Azok a követőim, akik tökéletesen elsajátítják a Tizenhetedik hét tartalmát, nem fogják összetéveszteni a szimbólumokat a valósággal; őket az okok fogják érdekelni, nem a következmények. Ok az élet realitásaira fognak összpontosítani, így nem is csalódnak majd az eredményekben.

1. Azt mondják, az Ember uralkodik mindenekfölött. Ez az uralkodás az Elme segítségével lehetséges. A gondolkodás az a tevékenység, amely minden nála alábbvaló elvet az irányítása alatt tart. A legmagasztosabb elv, felsőbbrendű voltának és tulajdonságainak köszönhetően, szükségképpen befolyással van minden körülményre, aspektusra és összefüggésre, amivel csak kapcsolatba kerül.
2. A szellemi erők rezgései a lehető legfinomabbak, következésképpen a legerőteljesebbek is. Azok számára, akik észlelni tudják a szellemi erő természetét és transzcendenciáját, a fizikai erő jelentéktelenné törpül.
3. Hozzászoktunk, hogy az öt érzék lencséjén keresztül tekintünk a Világegyetemre. Ezekből a tapasztalatainkból erednek antropomorf fogalmaink, holott valódi fogalmakat csakis spirituális éleslátással lehet alkotni. Az éleslátáshoz az elme fokozott rezgése szükséges, amit csak úgy lehet megvalósítani, ha gondolatainkat folyamatosan egy konkrét dologra irányítjuk.
4. A folyamatos összpontosítás egyenletes, töretlen gondolatáramlást hoz létre, és türelmes, kitartó, állhatatos, fegyelmezett viselkedés eredménye.
5. A nagy felfedezések mindig hosszas vizsgálódás eredményei. A matematikában sokéves megfeszített munkára van szükség, hogy mindent elsajátítsunk, a legnagyobb tudomány - az Elme tudománya - pedig csakis komoly erőfeszítések árán bontakozik ki előttünk.
6. A koncentráció fogalmát sokszor félreértik. Valamiféle idea, erőfeszítés vagy tevékenység képét társítják hozzá, holott ennek éppen az ellenkezője lenne szükséges. A színész nagysága abban rejlik, hogy a szerepe megformálása közben megfelelkezik magáról, és annyira azonosulni tud a karakterrel, hogy a közönség egészen elámul az előadás valóságosságán. Ez a példa jól mutatja, milyen az igazi koncentráció. Fontosnak kell tartanunk a gondolatainkat, úgy el kell merülnünk az adott témában, hogy szinte megszűnjön körülöttünk a világ. Az ilyen összpontosítás ösztönszerű felismerésekhez vezet, és lehetővé teszi, hogy azonnal meglássuk a koncentráció tárgyának természetét.
7. Minden tudás ilyesfajta koncentráció eredménye. Ennek köszönhető, hogy egyfolytában a Menny és a Föld titkait kutatjuk, hogy az elme mágnessé változik, hogy a tudásvágy szinte magához csalogatja, ellenállhatatlanul vonzza és a sajátunkká teszi a tudást.

8. A vágy nagyrészt ösztönszerű; a tudatos vágy a legritkább esetben valószínűsíti meg tárgyát, ha az nincs a közvetlen közelünkben. Az ösztönös vágy felébreszti az elme rejtett képességeit, és a súlyos problémák szinte maguktól megoldódnak.
9. A tudatalattit összpontosítással könnyen fel tudjuk csigázni, bármilyen irányba el tudjuk indítani, és bármilyen cél érdekében a szolgálatainkba tudjuk állítani. A koncentráció gyakorlása fizikai, szellemi és lelki önuralmat kíván; a tudatosság minden fajtájának — legyen az fizikai, szellemi vagy lelki — az ellenőrzésünk alatt kell állnia.
10. A Spirituális Igazság tehát a kontrolltényező. Ez teszi lehetővé, hogy kiszabaduljunk a korlátok közül, és elérjük azt a pontot, ahol a gondolkodási módokat jellemző sajátossággá és tudatossággá tudjuk változtatni.
11. A koncentráció nem pusztán gondolkodást jelent, hanem a gondolatok gyakorlati értékekre váltását; az átlagembernek fogalma sincs, mit jelent a koncentráció. Mindig azon „sír”, hogy „legyen neki”, nem azon, hogy „legyen”. Nem érti meg, hogy az egyik nem megy a másik nélkül, hogy először a „birodalmat” kell megtalálnia, hogy gyűjteni kezdhesse a „javakat”. A pillanatnyi fellángolás semmit sem ér, a célt csakis határtalan önbizalommal tudjuk elérni.
12. Előfordulhat, hogy az elme egy kicsit magasabbra helyezi a mércét, és aztán nem tudja átugrani; erőtlen szárnyakkal próbál a magasba szökni, de repülés helyett a földre zuhan. Ez azonban nem ok arra, hogy ne tegyünk egy újabb kísérletet.
13. A szellemi sikerek egyetlen gátja a gyengeség; tulajdonítsuk gyengeségünket a fizikai korlátoknak vagy a szellemi bizonytalanságunknak, és próbálkozzunk újra; a fesztelenség és a tökéletesség titka az ismétlés.
14. A csillagász a csillagokra összpontosítja minden figyelmét, azok pedig felfedik előtte titkaikat; a geológus a föld felépítésére koncentrál, és máris megszületik a geológia tudománya; így működik ez. Az emberek az élet problémái felé fordulnak, az eredmény pedig ott látható mai szerteágazó és összetett társadalmi rendszerünkben.
15. Minden szellemi felfedezés és siker a vágy és a koncentráció összefonódásának eredménye. A vágy a legerőteljesebb tevékenységi forma; minél lankadatlanabb a vágy, annál parancsolóbb a megvilágosodás. A koncentrációval kiegészült vágy a természet bármely titkát képes kifürkészni.

16. A nagy gondolatok megvalósításakor, a nagy gondolatokat kísérő nagy érzelmek átélésekor az elme olyan állapotban van, hogy meg tudja becsülni a magasabb rendű dolgok értékét.
17. Egy másodpercnyi komoly koncentráció intenzitása, illetve a változás és siker iránti kínzó vágyakozás messzebbre juttathat minket, mint többévnnyi lassú, normális és görcsös erőlködés. Felfeszíti a hitetlenség, a gyengeség, a tehetetlenség és a lekicsinylés börtönének rácsait, és végre mi is átélhetjük a győzelem örömét.
18. A kezdeményezőkézség és az eredetiség kitartás és folyamatos szellemi erőfeszítés révén fejleszthető. Az üzleti élet megtanít bennünket, hogy ne becsüljük alá az összpontosítás erejét, határozottságra ösztönöz; fejleszti az éleslátást és a döntésképeséget. Minden üzleti vállalkozásban a szellemi összetevő a legfőbb kontrolltényező, a vágy pedig az uralkodó erő. Minden üzleti kapcsolat a vágy külsődleges megnyilvánulása.
19. Az üzleti tevékenység során sok jelentős és komoly erényt fejleszthetünk ki; az elme egyensúlyba kerül és meghatározott irányba halad; hatékonyra válik. Az elsődleges feladat az elme megerősítése, hogy felül tudjon kerekedni a zavaró körülményeken vagy az ösztönös lét csalárd befolyásain, és így sikeresen túlélje a felsőbb és az alantas én közötti konfliktust.
20. Mindannyian generátorok vagyunk, de a generátor önmagában mit sem ér. Az elmének kell működtetnie a generátort, akkor hasznossá válik, és konkrét helyre tudja összpontosítani az energiáit. Az elme olyan motor, amelynek felbecsülhetetlen az ereje; a gondolat örökké el nem fogyó energia. Minden forma és formát öltött esemény ura és teremtetője. A fizikai energia semmi a gondolat mindenhatóságához képest, mert a gondolat azt is lehetővé teszi az ember számára, hogy igába fogja a természet erőit.
21. A rezgés a gondolat tevékenysége; a rezgés vonzza magához az építkezéshez szükséges anyagot. Nincs semmi rejtélyes a gondolat erejében; a koncentráció csupán azt jelenti, hogy a tudatunkat arra a pontra tudjuk összpontosítani, ahol az előbbi eggyé válik figyelme tárgyával. Ahogyan a felszívódott étel alkotja a test esszenciáját, úgy szívpantja fej az elme is figyelmének tárgyát, hogy életet adjon neki.
22. Amikor valami fontos dologra koncentrálunk, működésbe lendülnek az intuitív erőink, és információ formájában segítséget kapunk, ami végül sikerre vezet minket.

23. Az intuíció a tapasztalás vagy az emlékezet segítségével jut következtetésekre. Gyakran old meg olyan problémákat, amelyek józan ésszel nem felérhetőek. A megérzések sokszor meg- I hökkentő hirtelenséggel törnek ránk; olyan közvetlenül tárják| elénk a keresett igazságot, mintha egy felsőbb erőtől szármáznának. Az intuíciót ápolni és fejleszteni is lehet. Ehhez azonban fel kell ismernünk, és el kell fogadnunk a létezését; ha a megérzésnek királyi fogadtatásban van része, máskor is meglátogat bennünket; minél szívesebben látjuk, annál gyakrabban jön hozzánk, ha viszont semmibe vesszük, vagy hanyagoljuk, akkor csak hébe-hóba teszi tiszteletét.
24. Az intuíció rendszerint a Csendességben tud kibontakozni. A nagy elmék gyakran keresik az egyed ü I létet, ennek során születnek megoldások az élet nagy problémáira. Ezért van az üzletembereknek, ha megengedhetik maguknak, privát irodájuk, ahol senki sem zavarja őket. Ha ilyet nem is tudunk biztosítani magunknak, legalább egy olyan helyet találjunk, ahol mindennap egyedül lehetünk pár percet, hogy megtornáztathassuk az agyunkat, és ezáltal kifejlesszük magunkban azt a legyőzhetetlen erőt, amely a sikerhez szükséges.
25. Ne feledjük, hogy a tudatalatti alapvetően mindenható; nincs olyan dolog, amit ne tudna elérni, ha elég ereje van a cselekvéshez. A siker mértékét vágyunk természete határozza meg. Ha a vágyunk természete összhangban van a Természeti Törvénnyel vagy az Egyetemes Elmével, az fokozatosan felszabadítja az elmét, és legyőzhetetlen bátorsággal ruház föl bennünket.
26. Minden legyőzött akadály, minden elért siker nyomán egyre jobban fogunk hinni az erőnkben, és egyre nagyobb esélyünk lesz a győzelemre. Erőnket a szellemi beállítottságunk határozza meg. Ha ez a beállítottság pozitív és tartósan ugyanarra a megdönthetetlen célra fókuszál, magunkhoz fogjuk vonzani a láthatatlan birodalomból mindazokat a dolgokat, amelyekre titokban vágyunk.
27. Ha nem hagyjuk elsikkadni a gondolatainkat, azok lassanként kézzelfogható alakot öltenek. Egy konkrét cél, mozgásba hozza az okokat, amelyek, kikerülve a láthatatlan világba, összeszedik a céljaink megvalósításához szükséges anyagokat.
28. Lehet, hogy most meg a hatalom szimbólumait hajszoljuk a hatalom helyett. Az ismertséget az elismertség, a gazdagságot a jólét, a pozíciót a szolgálat helyett; és mindegyik hamuvá porlad, amint megkaparintjuk.

29. A túl korán jött gazdagság vagy pozíció nem tartható fenn hosszú ideig, mert nem dolgoztunk meg érte. Csak annyit kapunk, amennyit adunk, és azok, akik mindig csak kapni szeretnének, anélkül, hogy adnának, azt fogják tapasztalni, hogy az energia-megmaradás törvénye minden esetben könyörtelenül egyensúlyba hozza a dolgokat.
30. A hajsza mostanáig a pénzért és egyéb pusztán hatalmi szimbólumokért folyt, de ha megértjük, mi a hatalom valódi forrása, nyugodtan elfelejthetjük ezeket a szimbólumokat. A zsíros bankszámlával rendelkező ember nem tartja szükségesnek, hogy arannyal tömje tele a zsebeit; csakúgy, mint az az ember, aki megtalálta a hatalom valódi forrását: őt már nem érdekli az alakoskodás és a nagyravágyás.
31. A gondolat hagyományosan kifelé, a Fejlődés irányába halad, de befelé is fordítható, ahol a dolgok alapjához — lényegéhez, szellemiségéhez — juthat el. Ha sikerül meglátnunk a dolgok lényegét, viszonylag könnyű megértenünk és irányítanunk őket.
32. Ennek oka, hogy egy dolog Szellemisége maga a dolog — ő a lényeg, a valódi szubsztancia. A forma csak a belső spirituális tevékenység külső megnyilvánulása.
33. Ezen a héten az lesz a feladatunk, hogy koncentráljunk, a lehető legpontosabban szem előtt tartva az ebben a leckében vázolt módszert. Ne társítsuk a tudatos erőfeszítés vagy a cselekvés képét a célunkhoz. Teljesen lazuljunk el, és ne szorongjunk az eredmények miatt. Ne feledjük, hogy az erő pihenés útján születik. Merengjünk el a koncentráció tárgyán, amíg a gondolataink teljesen egybe nem olvadnak vele, amíg már semmi másra nem tudunk gondolni.
34. Ha a félelmet szeretnénk kiirtani magunkból, koncentráljunk a bátorságra.
35. Ha a hiányérzetet szeretnénk kiirtani magunkból, koncentráljunk a bőségre.
36. Ha a betegséget szeretnénk kiirtani magunkból, koncentráljunk az egészségre.
37. Mindig már létező tényként koncentráljunk az adott ideálra. Ez az elohim, a csírasejt, az életelv, amely csak halad előre, mindenhová betör, és bármivé át tud változni, működésbe hozza az erőket, amelyek irányítanak, és létrehozzák mindazokat a kapcsolatokat, amelyek végül kézzelfoghatóan is megtestesülnek.

„A gondolat csak azoknak a sajátja, akik foglalkozni is tudnak vele.”
(Emerson)

Összefoglaló kérdések

161. *Mi a koncentráció igazi módja?*

Ha a gondolataink annyira egybeolvadnak a tárgyukkal, hogy már semmi másra nem tudunk gondolni.

162. *Mi az eredménye ennek a koncentrációs módszernek?*

Láthatatlan erők lendülnek működésbe, amelyek eltántoríthatatlanul megteremtik a gondolatainkhoz illeszkedő körülményeket.

163. *Mi a kontrolltényezője ennek a gondolkodásmódnak?*

A Spirituális Igazság.

164. *Miért van ez így?*

Azért, mert a vágyunk természetének összhangban kell lennie a Teremtés Törvényével.

165. *Mi a gyakorlati haszna ennek a koncentrációs módszernek?*

A gondolat jellemző sajátossággá változik, és a jellemző sajátosság az a mágnes, amely az egyén környezetét kialakítja.

166. *Mi a kontrolltényezője az üzleti életnek?*

A szellemi összetevő.

167. *Miért van ez így?*

Azért, mert az Elme minden forma és formát öltött esemény ura és teremtője.

168. *Hogyan működik a koncentráció?*

Az érzékelés, a bölcsesség, az intuíció és az elmesség fejlődése által.

169. *Miért felsőbbrendű az intuíció a józan észhez képest?*

Mert nem függ a tapasztalattól vagy az emlékezettől, és gyakran olyan módszerek segítségével talál megoldást a problémáinkra, amelyek létezéséről fogalmunk sincs.

170. *Milyen eredménnyel jár, ha a valóság szimbólumait hajszoľjuk?*

Gyakran hamuvá porladnak, amint megkaparintjuk őket, mert a szimbólum csak külső megjelenési formája a belső spirituális tevékenységnek, ebből adódóan, na nem tudjuk megteremteni magunknak spirituális valóságunkat, a forma eltűnik.

18. hét

A Vonzás Törvénye

Kísérőlevél

Ahhoz, hogy gyarapodhassunk, meg kell szereznünk mindazt, ami a gyarapodásunkhoz szükséges. Ez a Vonzás Törvénye által megy végbe. Ez az elv az egyetlen, amely az egyént megkülönbözteti az Egyetemestől.

Gondolkodjunk csak egy kicsit. Mi lenne az ember, ha nem lenne férj, apa vagy testvér; ha nem érdekelné a társadalom, a gazdaság, a politika vagy a vallás? Semmi sem lenne, csak egy absztrakt, elméleti ego. Az ember tehát kizárólag az egészhez, a más emberekhez, a társadalomhoz fűződő viszonya által létezik. Ez a viszony alkotja a környezetét. Vagyis a környezetével együtt létezik, sehogy máshogy.

Nyilvánvaló tehát, hogy az egyén pusztán az Egyetemes Elme -"a mely megvilágosít minden embert"²⁷ — egyik változata, és az úgynevezett egyénisége vagy személyisége nem áll másból, mint abból, ahogyan az egészhez kapcsolódik.

Ezt nevezzük környezetnek, amelyet a Vonzás Törvénye hoz létre. A Tizennyolcadik hét, amelynek anyagát ezennel rendelkezésükre bocsátom, többet is elárul erről a fontos törvényről.

²⁷ Ján 1,9

1. Változás zajlik a világ gondolkodásmódjában. Ez a változás csöndben megy végbe a bensőkben, és fontosabb bárminél, ami a világban a pogányság bukása óta történt.
2. Ez a mostani szellemi forradalom, amely minden osztály képviselőjét - legyen az a legkifinomultabb, legműveltebb ember, vagy a munkásosztály tagja - érinti, páratlan a világtörténelemben.
3. A tudomány az utóbbi időben olyan hatalmas felfedezéseket tett, a források olyan végtelen tárházát tárta fel, olyan óriási lehetőségekről és nem is sejtett erőkről rántotta le a leplet, hogy a tudósok egyre nagyobb vonakodással jelentik ki, hogy bizonyos teóriák megalapozottak és megdönthetetlenek, míg mások abszurdak vagy lehetetlenek.
4. Új civilizáció van születőben. A szokások, a világnézetek és a hagyományok kezdenek kimenni a divatból. Az előrelátás, a hit és a szolgálat veszik át a helyüket. A hagyomány béklyói kezdenek lehullani az emberiségről, és ahogyan a materializmus salakja elhamvad, a gondolat felszabadul, az igazság pedig a maga teljességében emelkedik ki az ámuló tömegek szeme előtt.
5. Hamarosan az egész világra rávirrad az új tudatosság, az új erő és az új önkiteljesedés hajnala.
6. A természettudományok az anyagot molekulákra, a molekulákat atomokra, az atomokat energiára bontották, és J. A. Flemingre maradt az a feladat, hogy egy beszédében, amelyet a Királyi Tudományos Akadémia előtt tartott, ezt az energiát az elmével hozza összefüggésbe, „Végső esszenciájában az energia felfoghatatlan a számunkra, kivéve, ha az az általunk Elmének vagy Akaratnak nevezett valami közvetlen működésében nyilvánul meg” — mondta.
7. Ez az elme az elvitathatatlan és a végső. Mind anyagában, mind szellemiségében tiszteletet parancsoló, ő a Világegyetem fenntartó, stimuláló, mindent betöltő Lelke.
8. Minden élőlénynek ennek a Mindenható Intelligenciának a segítségével kell fenntartania magát, és azt tapasztalhatjuk, hogy az egyéni életek közötti különbségek nagyrészt aszerint mérhetők, hogy az előbbiek milyen arányban testesítik meg ezt az intelligenciát. A nagyobb intelligencia helyezi magasabb szintre az állatot a növénynél, az embert az állatnál. Tapasztalataink szerint ez a nagyobb intelligencia abban is megmutatkozik,

hogyan az egyén mennyire képes irányítani saját cselekedeteit, azaz tudatosan alkalmazkodni a környezetéhez.

9. Ez az alkalmazkodás az, ami a legnagyobb elmék figyelmét igazán leköti, az alkalmazkodás pedig nem jelent mást, mint felismerni az Egyetemes Elmében fennálló rendet, hiszen közismert, hogy ez az elme pontosan olyan mértékben fog engedelmeskedni nekünk, amennyire mi a kezdetek kezdetén engedelmeskedünk neki.
10. A Természeti Törvények felismerése tette lehetővé számunkra, hogy átlépjünk időn és téren, hogy felszálljunk a levegőbe, hogy lebegésre készítsük a vasat, és minél nagyobb fokú az intelligenciánk, annál jobban meg tudjuk ismerni ezeket a Természeti Törvényeket, és annál nagyobb erővel fogunk rendelkezni.
11. Az Egyetemes Intelligencia egyéniesedéseként működő „Én” felismerése teszi lehetővé az egyén számára, hogy irányítani tudja az intelligencia azon formáit, amelyek még nem értek el az önismeretnek erre a szintjére; ők még nem tudják, hogy ez az Egyetemes Intelligencia hat át minden tetre kész létezőt; ők még nem tudják, hogy ez az Egyetemes Intelligencia minden kérést meghallgat; vagyis önmaguk rabságában élnek.
12. A gondolat kreatív: az elv, amelyen ez a törvény nyugszik; megdönthetetlen, legitim, és a dolgok természetéből fakad. Ez a teremtetőerő azonban nem az egyéntől, hanem az Egyetemestől ered, amely minden energia és szubsztancia forrása. Az egyén csupán elosztó csatornája ennek az energiának.
13. Az egyén az eszköz, amelynek segítségével az Egyetemes létrehozza azokat a különféle kombinációkat, amelyek a jelenségek létrejöttét eredményezik; ez a rezgés törvényén alapszik, amelynek révén az elsődleges szubsztanciában jelenlévő különféle sebességű mozgások csupán meghatározón számtani arányban hoznak létre új szubsztanciákat.
14. A gondolat az a láthatatlan kapocs, amelyen keresztül az egyén érintkezésbe kerül az Egyetemessel, a véges a Végtelennel, a megszokott a Szokatlannal. A gondolat az a varázslat, melynek segítségével az ember gondolkodó, felvilágosult, érző és cselekvő lényé válik.
15. Ahogyan a megfelelő apparátus képessé teszi a szemet arra, hogy a külső világban több milliónyi kilométerre lévő világokat fedezzen fel, úgy, megfelelő háttérismerettel, az ember is képes kommunikálni az Egyetemes Elmével, minden erő forrásával.

16. Az a Megértés, amit általában produkálni tudunk, nagyjából olyan értékes, mint egy telefonkészülék vezeték vagy központ nélkül; tulajdonképpen nem több, mint „meggyőződés”, ami semmit sem jeleni. Az indiánok is hisznek valamiben, sőt a Kannibál Szigetek vademberei is, de ez még nem bizonyít semmit.
17. Az egyetlen meggyőződés, amely valamit is számít, az, amiről, miután próbának vetik alá, kiderül, hogy konkrét tény. Innentől kezdve nem meggyőződés többé, hanem élő Hit, vagyis Igazság.
18. Ez az Igazság aztán, amelyet több százezer ember vet próba alá, az alkalmazott apparátus hasznosságával egyenes arányban bizonyul igaznak.
19. Az ember nem várja el, hogy több százmillió kilométerre lévő csillagokat megfelelően erős távcső nélkül tudjon megtalálni, ezért munkálkodik a tudomány folyamatosan nagyobb és hatékonyabb távcsövek összerakásán, jutalmul pedig mindig újabb és újabb ismereteket szerez az égi testekről.
20. Így van ez a megértéssel is: az emberek folyamatosan csiszolják azokat a módszereket, amelyek révén kapcsolatba akarnak lépni az Egyetemes Elmével és annak végtelen lehetőségeivel.
21. Az Egyetemes Elme az atomok végtelen intenzitású vonzóerejét kihasználva nyilvánul meg az objektív világban.
22. A dolgok az összekapcsolódás és a Vonzás Törvényének hatására kerülnek érintkezésbe egymással. Ez az elv általánosan alkalmazható, és az egyetlen eszköz, amely által a létezés célja foganatosítható.
23. A növekedés ténye a legszebb módon kerül kinyilvánításra ennek az Egyetemes Elvnek a közbenjárásával.
24. Ahhoz, hogy növekedni tudjunk, mindent meg kell szerezünk, ami a növekedésünkhöz feltétlenül szükséges, de mivel minden időben teljes gondolkodó entitások vagyunk, ez a teljesség teszi lehetővé számunkra, hogy csak annyit kapjunk, amennyit adunk. A növekedés feltétele tehát a kölcsönösség, és azt tapasztalhatjuk, hogy szellemi síkon a hasonló a hasonlót vonzza: a szellemi rezgések rezgési harmóniájuk mértéke szerint reagálnak.
25. Világosan látható tehát, hogy a bőséggel kapcsolatos gondolatok kizárólag hasonló gondolatokra fognak reagálni; az egyén számára ön maga jelenti a legnagyobb kincset. A belső gazdagság a titka a külsődleges gazdagság megszerzésének. Ezért van az, hogy annak, aki szívét-

- lelkét beleadja a munkába, határtalan sikerben lesz része. Folyton csak ad és ad, és minél többet ad, annál többet kap is.
26. Mivel járulnak hozzá a Wall Street-i pénzemberek, az iparmágnások, az államférfiak, a nagy jogászok, a feltalálók, az orvosok, és az írók az emberiség boldogságához, ha nem a gondolataik erejével?
 27. A gondolat az az energia, amelynek segítségével — a végül jólétben megnyilvánuló - Vonzás Törvénye működésbe hozható.
 28. Az Egyetemes Elme statikus Elme, más néven egyensúlyban lévő Szubsztancia. Gondolataink ereje által tud alakot ölteni. A gondolkodás az elme dinamikus állapota.
 29. Az erő a tudatosságunkon múlik; ha nem alkalmazzuk, elveszítjük, de ha nem vagyunk a tudatában, nem tudjuk alkalmazni.
 30. Az erő alkalmazása az odafigyeléstől függ. Figyelmünk mértéke határozza meg, mennyire vagyunk képesek elsajátítani a tudást, ami az erő másik megnevezése.
 31. A figyelem a zsenik megkülönböztető jegye. Az odafigyelés tökélyre fejlesztése gyakorlás kérdése.
 32. A figyelem ösztönzője az érdeklődés. Minél nagyobb az érdeklődés, annál nagyobb a figyelem; minél nagyobb a figyelem, annál nagyobb az érdeklődés - hatás-ellenhatás. Kezdjük az odafigyeléssel; ezzel nemsokára felkeltjük az érdeklődést; ez az érdeklődés még több figyelmet teremt; ez a figyelem pedig még több érdeklődést, és így tovább. Ez a gyakorlat segít tökélyre fejleszteni a figyelmünket.
 33. Ezen a héten koncentráljunk a teremtetőerőnkre. Vizsgáljuk meg az éleslátásra és észlelésre való képességünket. Próbáljunk logikus alapot teremteni a bennünk lakozó hitnek. Merengjünk el azon a tényen, hogy a fizikai értelemben vett ember minden organikus élet fenntartójában él, mozog és van jelen - a levegőben, amelyet be kell lélegeznie, hogy életben maradjon. Aztán időzzünk el annál a télynél, hogy a spirituális értelemben vett ember egy hasonló, de nehezebben megfogható energiában él, mozog és van jelen, amelyre szintén szüksége van az életben maradáshoz. A fizikai világban pedig addig nem sarkadhat élet, amíg el nem vetettük a magot, és a termés sem lehet jobb annál, mint amit a szülők génállománya lehetővé tesz; ugyanígy a spirituális világban sem tudunk eredményt felmutatni, amíg el nem vetettük a magot, a termés pedig a mag minőségén múlik. Vagyis az ok-okozati összefüggések hatalmas birodalmában - amely az emberi tu-

dat legmagasabb fejlettségi foka - elérhető eredmények is a törvények figyelembevételén alapulnak.

„Nincs olyan gondolat a fejemben, amely gyorsan erővé ne tudna alakulni, és eszközök egész tárházát ne tudná elővarázsolni.
(Emerson)

Összefoglaló kérdések

171. *Hogyan tudunk különbséget tenni az egyéni életek között?*
Az általuk megtestesített intelligencia alapján.
172. *Hogyan tudja irányítani az egyén az intelligencia egyéb formáit?*
Ha felismeri, hogy az „Én” az Egyetemes Intelligencia egyediesedése.
173. *Honnan ered a teremtetőerő?*
Az Egyetemestől.
174. *Hogyan ölt formát az Egyetemes?*
Az egyénen keresztül.
175. *Mi az összekötő kapocs az egyén és az Egyetemes között?*
A gondolat.
176. *Melyik az az elv, amely révén a létezést fogantatosítani lehet?*
A Szeretet Törvénye.
177. *Hogyan jut kifejeződésre ez az elv?*
A Növekedés Törvénye által.
178. *Milyen feltételen alapul a Növekedés Törvénye?*
A kölcsönösségen. Az egyén minden időben teljes egész, és ez teszi lehetővé, hogy annyit kapjunk, amennyit adunk.
179. *Mi az, amit adunk?*
Gondolat.
180. *Mit kapunk?*
Gondolatot, amely egyensúlyban lévő szubsztancia, és amely folyamatosan aszerint ölt testet, amit gondolunk.
„A gondolatok még a nyílt tetteknél is jobban felfedik a jellemet.”
(W. S. Plumer)

19. hét

Szellemi táplálékunk

Kísérőlevél

A félelem erőteljes gondolkodási forma. Megbénítja az idegközpontokat, így a vérkeringésre is befolyással van. Ez aztán megbénítja az izomrendszert is, vagyis a félelem az egész lényünkre hat — a testünkre, az agyunkra és az idegeinkre, a fizikumunkra, a szellemünkre és az izmainkra is.

Természetesen ahhoz, hogy legyőzzük a félelmet, rá kell ébrednünk saját erőnkre. Mi ez a titokzatos energia, amit erőnek nevezünk? Nem tudjuk; még azt sem tudjuk, mi az elektromosság. Azt viszont tudjuk, hogy ha alkalmazkodunk az elektromosságot irányító törvény követelményeihez, engedelmes szolgánk lesz. Megvilágítja otthonainkat, városainkat, működteti a gépeinket, és még sok más módon szolgálja az érdekeinket.

Ugyanez a helyzet az életerővel is. Bár nem tudjuk, mi az, és lehet, hogy soha nem is fogjuk megtudni, azzal tisztában vagyunk, hogy olyan elsődleges erő, amely élő testekben nyilvánul meg, és ha szem előtt tartjuk azokat a törvényeket és elveket, amelyek irányítják, sokkal bőségebb áradását indíthatjuk el ennek az éltető energiának, és így a lehető legmagasabb szintű szellemi, erkölcsi és spirituális hatékonyságot tudjuk kifejezni.

A lecke, amelyet a következőkben bocsátok mindenki rendelkezésére, az életerő fokozásának nagyon egyszerű módját mutatja be. Ha a gyakorlatba is átültetjük az itt leírt információkat, hamarosan olyan erőt fogunk érezni magunkban, amely a zsenik megkülönböztető jegye.

1. Az igazság keresése nem ötletszerű vállalkozás többé, hanem szisztematikus folyamat, amelynek a működése is logikus. Minden tapasztalatunknak teret adunk a végső döntés meghozatalánál.
2. Az igazság keresésekor a végső okot kutatjuk. Tudjuk, hogy minden emberi tapasztalat következmény; így ha megtaláljuk az okot, és arra jutunk, hogy ezt az okot tudatosan irányítani tudjuk, akkor a következményt vagy a tapasztalatot is az uralmunk alá tudjuk vonni.
3. Az emberi tapasztalat innentől kezdve nem lesz többé a sors játékszere. Az embernek nem kell többé Fortuna kegyeit keresnie, hanem olyan könnyedén irányíthatja sorsát és szerencsáját, mint ahogyan a kapitány irányítja a hajóját vagy a mérnök a vonatát.
4. Mindent ugyanarra az egy elemre lehet lebontani, így a dolgok egymásba alakíthatók. Mindig összefüggésben kell lenniük egymással, és soha nem lehetnek egymással ellentétesek.
5. A fizikai világban számtalan ellentét létezik, amelyeket, a kényelem kedvéért, megkülönböztető nevekkel illetünk. Minden dolognak van mérete, színe, alakja és értelme. Van az Északi-sark és a Déli-sark, a belül és a kívül, a megszokott és a nem megszokott, de ezek a kifejezések pusztán arra szolgálnak, hogy végleteket állítsanak szembe egymással.
6. Egy mennyiség két különböző részének a megnevezései ezek. A két véglet relatív; nem különálló entitások, hanem az egész különböző részei vagy aspektusai.
7. A szellemi világban is ugyanez a törvény érvényes. Tudásról és tudatlanságról beszélünk, de a tudatlanság nem más, mint a tudás hiánya, ezért a szó is csupán a tudás hiányát fejezi ki; önmagában nincs alapja.
8. Az Erkölc Világban megint csak ugyanez a törvény érvényes; Jóról és Gonoszról beszélünk, miközben a Jó a realitás, a megfogható, a Gonosz viszont csak egy negatív állapot, a Jó hiányai. Néha úgy hiszünk, a Gonosz nagyon is valóságos tényező, pedig nincs elve, nincs életeréje, nincs léte. Ezt onnan tudjuk, hogy a Jó mindig el tudja pusztítani; ahogyan az Igazság el tudja pusztítani a Hamisságot, a fény pedig a sötétséget, úgy tűnik el a Gonosz is, ha a Jó megjelenik. Ebből következik, hogy csak egy elv létezik az Erkölc Világában.
9. Azt tapasztalhatjuk, hogy a Spirituális Világban is pontosan ugyanez a törvény uralkodik; az Elméről és az Anyagról, mint két külön entitás-

ról beszélünk, holott egy behatóbb vizsgálat nyomán nyilvánvalóvá válik, hogy csak egy működő elv létezik, az pedig az Elme.

10. Az Elme az igazi és az örök. Az anyag állandóan változik. Tudjuk, hogy az eónokhoz* képest száz év csak egy nap. Ha megállunk egy nagyvárosban, és tekintetünkkel elidőzünk a rengeteg hatalmas és méltóságteljes épületen, a síneken, a villamosokon, a telefonokon, a lámpákon és a modern civilizáció többi kényelmet szolgáló vívmányán, eszünkbe juthat, hogy ezek közül még egy sem létezett száz évvel ezelőtt, és ha száz év múlva ugyanezen a helyen állnánk, nagy valószínűséggel csak néhányukat látnánk viszont.
11. Az állatvilágban is ugyanez a változás tapasztalható. Állatok milliói jönnek és mennek, élettartamuk csupán néhány évre tehető. A növényvilágban még gyorsabb a változás. Sok növény - pl. majdnem az összes fűféle — egyetlen év leforgása alatt eltűnik. Amikor a szerven világra gondolunk, arra számítunk, hogy tartósabb dolgokkal fogunk találkozni, de amint szemügyre vesszük a látszólag szilárd kontinenst, máris megtudhatjuk, hogy az az óceánból emelkedett ki; látjuk az óriási hegyeket, de azonnal közlik velünk, hogy az a hely, ahol most állnak, egykor tó volt; és miközben tátott szájjal csodáljuk a Yosemite-völgy szikláit, a szemünkkel könnyedén végigkövethetjük a gleccserek útvonalát, amelyek jóval megelőzték Őket.
12. Állandó változások közepette élünk, és tudjuk, hogy a változás nem más, mint az Egyetemes Elme evolúciója, a nagy folyamat, amelynek során minden folyamatosan újrateremtődik, és arra is rájövünk, hogy az anyag nem más, mint az Elme egyik megjelenési formája, amely ebből következően pusztán körülmény csupán. Az anyagnak nincs elve, az Elme az egyetlen elv.
13. Ebből aztán arra is rájövünk, hogy az Elme az egyetlen olyan elv, amely a fizikai, a szellemi, az erkölcsi és a spirituális világban is működőképes.
14. Azt is tudjuk, hogy ez az elme statikus — nyugalmi állapotban van. Azt is tudjuk, hogy az egyénnek a gondolkodásra való képessége egyet jelent azzal, hogy az egyén befolyásolni tudja az Egyetemes Elmet, és dinamikus vagy mozgásban lévő elmévé tudja alakítani.
15. Ahhoz, hogy ezt megtehessük, üzemanyagra van szükség, ami étel formájában kerül bevitelre, hiszen az ember evés nélkül nem tud gondolkodni, így eljuthatunk addig a következtetésig, hogy még az olyan

* Ősi világkorszakok. (*A szerk.*)

spirituális tevékenység, mint a gondolkodás is csak materiális eszköz segítségével alakítható át az öröm vagy a nyereség forrásává.

16. Energiára van szükség, hogy összegyűjtsük az elektromosságot és mozgási erővé alakítsuk azt, a nap sugaraira van szükség, hogy biztosítva legyen a növényi élet fenntartásához szükséges energiamennyiség, tehát ahhoz is energiára van szükség méghozzá étel formájában —, hogy az egyén gondolkodni tudjon és hatást gyakorolhasson az Egyetemes Elmére.
17. Akár tudjuk, hogy a gondolat állandóan örökösen - alakot próbál öltetni, és mindig keresi az önkifejezés lehetőségeit, akár nem, a tény akkor is tény marad: ha a gondolkodásunk határozott, építő jellegű és pozitív, ez szemmel láthatóan megmutatkozik majd az egészségi állapotunkban, az üzleti ügyeinkben és a környezetünkben is. Ha a gondolkodásunk határozatlan, kritikus, destruktív és általában véve negatív, akkor félelem, aggodalom és idegesség formájában fog megmutatkozni a testünkben, hiányként és korlátokként a pénzügyeinkben, zűrzavaros körülményekként pedig a környezetünkben.
18. A jólét az erő hozadéka; a birtokunkban lévő dolgok kizárólag akkor értékesek, ha erőt közvetítenek. Az események csak akkor jelentősek, ha kihatással vannak az erőnkre; minden az erő bizonyos formáit és fokozatait képviseli.
19. A gőzt, az elektromosságot, a kémiai affinitást és a gravitációt irányító törvényekben megmutatkozó ok-okozati összefüggés ismerete lehetővé teszi, hogy az ember merész terveket szőjön, és félelem nélkül cselekedjen. Ezeket a törvényeket Természeti Törvényeknek nevezzük, mert a fizikai világot uralják, de nem minden erő fizikai erő. Létezik szellemi, erkölcsi és spirituális erő is.
20. Mik az iskoláink, az egyetemeink, ha nem szellemi erőművek - helyek, ahol a szellemi erőnket tudjuk fejleszteni?
21. Ahogyan sok hatalmas, a nehézgépeket energiával ellátó erőmű létezik, amely összegyűjti a nyersanyagokat, és mindenféle szükséges, illetve az életünket megkönnyítő dolgot készít belőlük, a szellemi erőművek is összegyűjtik a nyersanyagot, és olyan erőt nyernek ki belőle, amely minden természeti erőt — bármilyen csodálatosak legyenek is azok — messze felülmúl.
22. Mi ez a nyersanyag, amelyet ebben a több ezer szellemi erőműben gyűjtögetnek világszerte, hogy olyan erőt nyerjenek belőle, amely nyil-

vánvalóan minden más erő fölött áll? Statikus formában az Elme, dinamikus formában a Gondolat.

23. Ez az erő azért felsőbbrendű, mert magasabb szinten létezik, mert lehetővé tette, hogy az ember felfedezze azt a törvényt, amely által ezek a csodálatos természet erői igába foghatók, és emberek százainak vagy ezreinek a munkáját tudják elvégezni. Lehetővé tette, hogy az ember felfedezze azokat a törvényeket, amelyek révén tűi tud lépni időn és téren, és, úgy tűnik, mára már a gravitáció törvényét is képes legyőzni.
24. A gondolat az az éltető energia, amely folyamatosan fejlődik, és amely olyan megdöbbentő eredményeket produkált az elmúlt fél évszázadban, hogy az általa létrehozott világ az ötven, de még a huszonöt évvel ezelőtt élők számára is teljesen felfoghatatlan lenne. Ha ezeknek a szellemi erőműveknek a megszervezése ilyen eredményeket hozott az elmúlt ötven évben, mit várhatunk a következő ötven esztendőben?
25. A szubsztancia, amelyből minden származik, mennyiségében végtelen. Tudjuk, hogy a fény kb. 300 ezer km/s sebességgel halad, tudjuk, hogy léteznek olyan távoli csillagok, amelyeknek a fénye 2000 év alatt ér el hozzánk, és tudjuk, hogy ilyen csillagok az égbolt bármely részén fellelhetők. Azt is tudjuk, hogy ez a fény, hullámokban terjed, ha tehát az éter, amelyben ezek a hullámok haladnak, nem lenne folytonos, a fény el sem jutna hozzánk. Mindebből azt az egyetlen következtetést tudjuk levonni. Hogy ez a szubsztancia, éter vagy nyersanyag egyetemesen jelen van.
26. De hogyan testesül meg? Az elektromosságtan szerint úgy készítünk elemet, hogy összekötjük egy darab cink és réz ellentétes pólusait, ami áramot hoz létre, és ezáltal energiát biztosít. Ugyanez a folyamat ismétlődik meg minden polaritás esetében, és mivel a forma csupán a rezgésszámtól és az atomok tartós összekapcsolódásától függ, ha megszeretnénk változtatni a megjelenési formát, a polaritáson kell módosítanunk. Ez az ok-okozat elve.
27. Ezen a héten az lesz a feladatunk, hogy koncentráljunk, és amikor ezt mondom, a szó teljes értelmét veszem alapul: merülünk el olyan mélyen gondolatunk tárgyában, hogy megszűnjön körülöttünk a világ, és ezt ismétljük meg mindennap. Ha arra nem sajnáljuk az időt, hogy együnk és ezzel tápláljuk a testünket, miért mondanánk le arról, hogy szellemi táplálékot vegyünk magunkhoz?

28. Időzzünk el annál a gondolatnál, hogy a látszat csal. A Föld nem lapos, még csak nem is egy helyben áll, az égbolt nem kupola, a Nap nem mozog, a csillagok nem apró fénypöttyök, és az anyag, amelyről egykor azt hitték, hogy állandó, a jelek szerint örökös mozgásban van.
29. Próbáljuk tudatosítani magunkban, hogy közeleg a nap — már a hajnalán vagyunk —, amikor a gondolkodási és cselekvési módokat az Örökérvényű elvek működéséről szerzett egyre gyarapodó ismereteinkhez kell igazítanunk.

„Tulajdonképpen a néma gondolat a leghatalmasabb hajtóerő az emberi kapcsolatok terén.” (Channing)

Összefoglaló kérdések

181. *Hogyan állítjuk egymással szembe a szélsőségeket?*
Megkülönböztető nevekkkel látjuk el Őket, mint például kívül és belül, felül és alul, világos és sötét, jó és rossz.
182. *Ezek különálló entitások?*
Nem. Az Egész részei vagy aspektusai.
183. *Melyik az egyetlen teremtő Elv a fizikai, szellemi és spirituális világban?*
Az Egyetemes Elme, vagy Egyetemes Energia, amelyből minden más ered.
184. *Hogyan kapcsolódunk ehhez a teremtő Elvhez?*
A gondolkodásra való képességünkkel.
185. *Hogyan lép működésbe ez a teremtő Elv?*
A gondolat a mag, amely tettekhez vezet, a tettek pedig formákhoz.
186. *Min alapulnak ezek a formák?*
A rezgés erősségen.
187. *Hogyan lehet megváltoztatni a rezgés erősségét?*
Szellemi tevékenység által.

188. Mi az alapja a szellemi tevékenységnek?

A polaritás, az egyén és az Egyetemes közötti kölcsönhatás.

189. A teremtő energia az egyéntől vagy az Egyetemestől származik?

Az Egyetemestől, de az Egyetemes csak az egyénen keresztül tud megvalósulni.

190. Miért fontos az egyén?

Mert az Egyetemes statikus, és energiára van szüksége, hogy mozgásba lendüljön. Ezt étellel lehet bevinni, amely aztán energiává alakul, és lehetővé teszi, hogy az egyén gondolkodni tudjon. Ha az egyén nem táplálkozik, gondolkodni sem tud. Többé nem tud hatást gyakorolni az Egyetemesre, vagyis megszűnik a kölcsönhatás. Az Egyetemes ilyenkor csak egy puszta elme statikus formában - nyugalmi állapotban.

20. hét

A dolgok lelke

Kísérőlevél

Hosszú éveken át parttalan viták folytak a gonosz eredetéről. A teológusok azt mondták, hogy Isten maga a Szeretet, és hogy Isten Mindenütt Jelenvaló. Ha ez igaz, nincs helye Isten hiányának. De akkor hol van a Gonosz, a Sátán és a Pokol?

Nézzük csak!

Isten maga a Lélek.

A Lélek a Világegyetem Teremtő Elve.

Az Ember az Isten képére és hasonlatosságára teremtetett.

Ennélfogva az Ember is lelki-spirituális lény. Az egyetlen tevékenység, amelyre a lélek és a szellem képes, a gondolkodás.

A gondolkodás tehát teremtő folyamat.

Ebből adódóan minden forma ennek a gondolkodási folyamatnak az eredménye.

A forma szétrombolása is szükségképpen a gondolkodási folyamat eredménye.

A forma fiktív megnyilvánulásai, például a Hipnózisban, a gondolat teremtőerejének az eredményei.

A forma látható megnyilvánulásai, például a spiritualizmusban, a gondolat teremtőerejének az eredményei.

Mindenféle találmány, szerveződés és építő jellegű munka, például koncentráció közben, a gondolat teremtőerejének az eredménye.

Amikor a gondolat teremtőereje az emberiség hasznára testesül meg, az eredményt jónak nevezzük.

Amikor a gondolat teremtőereje destruktív vagy gonosz módon testesül meg, az eredményt rossznak nevezzük.

Mindez szemléletesen láttatja a jó és a rossz eredetét; ezek csupán szavak, amelyeket azért alkottak, hogy legyen mivel jellemezni a gondolkodási vagy teremtő folyamatok eredményeit.

A gondolat szükségszerűen megelőzi és előre meghatározza a tettet^ a tett pedig megelőzi és előre meghatározza a körülményeket

A Huszadik hét anyaga ezt a fontos témát járja körül.

1. Egy dolog lelke maga a dolog; szükségszerűen kötött, változatlan és örök. A lelkünk mi magunk vagyunk, lélek nélkül semmik sem lennénk. A lélek pedig akkor aktiválódik, ha felismerjük a létezését és a benne rejlő lehetőségeket.
2. Hiába a miénk a világ Összes kincse: ha nem ismerjük fel és nem hasznosítjuk, semmilyen értéket nem fog képviselni. Ugyanez vonatkozik a spirituális értékekre is: ha nem ismerjük fel és nem hasznosítjuk Őket, semmilyen értéket nem fognak képviselni. A spirituális erő első és egyetlen feltétele a használat és a felismerés.
3. Minden nagy dolog felismerés útján jut el hozzánk. Az erő vezérlője a tudatosság, hírnöke a gondolat, amely folyamatosan az objektív világ körülményeivé és környezeti feltételeivé alakítja a láthatatlan világ realizációnak.
4. Az élet igazi értelme a gondolkodás. Az erő már következmény. Életünk minden pillanatában kapcsolatban állunk a gondolkodás és a tudat mágikus erejével. De milyen eredményre számítunk addig, amíg nem vagyunk tudatában, milyen erőt bíztak az irányításunkra?
5. Amíg ez történik, felszínes körülményekre korlátozzuk magunkat, és igazi istencsapásnak tűnünk azoknak az embereknek a szemében, akik gondolkodnak; akik tisztában vannak saját erejükkel; akik tudják, hogy ha nem akarunk gondolkodni, dolgoznunk kell, és minél kevesebbet gondolkodunk, annál többet kell majd dolgoznunk, és annál kevesebb jutalmat kapunk majd a munkánkért.
6. Az erő titka abban rejlik, hogy tökéletesen megértjük az Elme elveit, erőit, módszereit és kombinációit, és tökéletesen tisztában vagyunk azzal, milyen kapcsolat fűz minket az Egyetemes Elméhez. Nem árt megjegyezni, hogy ez az elv megváltoztathatatlan. Ha nem lenne az, megbízhatatlan lenne; minden elv változatlan.
7. Lehetőségeink a stabilitásban rejlenek. Mi vagyunk az aktív attribútumai, a tevékenységi csatornái. Az Egyetemes kizárólag az egyénen keresztül tud cselekedni.
8. Amikor kezdjük felfogni, hogy az Egyetemes esszenciája önmagunkon belül keresendő — mert az mi magunk vagyunk —, elkezdünk cselekedni, elkezdjük érezni az erőnket. Ez az a tüzelőanyag, amely a képzeletet táplálja, amely meggyújtja az inspiráció fáklyáját, amely életerőt önt a gondolatba, amely lehetővé teszi, hogy kapcsolatba lépjünk a Világegyetem láthatatlan erőivel. Ez az az erő, amely

- lehetővé teszi, hogy merészen tervezzünk, és félelem nélkül cselekedjünk.
9. Az észlelés azonban; kizárólag a Csendességen keresztül érkezik. Úgy tűnik, ez az a feltétel, amelynek megléte minden nagy cél megvalósulásához szükséges. Vizualizációra képes entitások vagyunk. A képzelet a műhelyünk. Itt kell magunk elé képzelni az ideálunkat.
 10. Mivel ennek az erőnek a megvalósulása attól az elsődleges feltételtől függ, hogy megértjük a természetét, újra meg újra képzeljük magunk elé a teljes módszert, hogy használni tudjuk, valahányszor a körülmények úgy kívánják. Végtelen bölcsességre vall, ha ezt a módszert követjük, amelynek révén bármikor a szolgálatunkba állíthatjuk a mindenható Egyetemes Elme inspiratív erejét.
 11. Attól, hogy nem sikerül felismernünk ezt a belső világot, és így kizárjuk a tudatunkból, még minden létezés alapvető ténye] lesz; és amikor végre megtanuljuk felismerni, nemcsak önmagunkban, hanem minden személyben, dologban és körülményben is, rátalálunk a „Mennyei Királyságra”, amely saját bensőnkben rejtőzik.
 12. Kudarcaink ugyanennek az elvnek a működéséből erednek. Az elv megváltoztál hatatlan; működése tökéletes, nincs kilengés. Ha folyton hiányokra, korlátokra és ellentétekre gondolunk, lépten-nyomon ezeknek a hozadékaiba fogunk botlani. Ha a szegénységen, a boldogtalanságon vagy a betegségen jár az agyunk, a hírnökök ugyanolyan készségesen fogják szállítani a parancsokat, mint bármilyen más gondolat esetében, és az eredmény is ugyanolyan biztos lesz. Ha valami súlyos csapás bekövetkeztétől tartunk, ugyanazt mondhatjuk, mint Jób: „Mert a mitől remegve remegtem, az jöve reám.”²⁸ Ha kellemetlen vagy elhamarkodott gondolatokat forgatunk a fejünkben, óvatlanságunknak meglesznek a következményei.
 13. A gondolat ereje, ha megértjük és megfelelően alkalmazzuk, a legnagyobb segítőtárs, amelyről valaha is álmodtunk, de ha félreértjük vagy rosszul használjuk, minden bizonnyal katasztrofális eredményeket hoz. Ennek az erőnek a segítségével nyugodtan belekezdhetünk bármibe, ami látszólag lehetetlen, mert ez az erő minden inspiráció és minden zsenialitás alapja.
 14. Ihletettnek lenni annyit jelent, mint letérni a kitaposott ösvényről, új utakat keresni, hiszen a különleges eredményekhez különleges eszközök szükségesek. Amikor felismerjük a dolgok Egységét, és azt, hogy

²⁸ Jób 3,25

minden erő forrása belül keresendő, megnyitjuk az inspiráció forrását.

15. Az inspiráció művészet, amelyben teleszívjuk magunkat életerővel; megvalósítjuk önmagunkat; az egyén elméjét az Egyetemes Elméhez igazítjuk; a megfelelő gépezetet csatoljuk az Erő Egyetemes Forrásához; alakot adunk az alaktalannak; a Végtelen Bölcsesség közvetítő csatornájává válunk; a tökéletest képzeljük magunk elé; rádöbbenünk a Mindenható Mindenütt Jelenvalóságára.
16. Ha megértjük és elfogadjuk, hogy a Végtelen Erő Mindenütt Jelenvaló, tehát mind a végtelenül kicsiben, mind a végtelenül nagyban megtalálható, lehetőségünk nyílik magunkba szívni az esszenciáját. Ha pedig azt is sikerül megértenünk, hogy ez az erő maga a lélek, vagyis láthatatlan, ugyanabban az időben minden helyen érezni tudjuk a jelenlétét.
17. Ha — először intellektuálisan, majd emocionálisan is — megértjük mindezt, lehetőségünk nyílik arra, hogy nagyot merítsünk a Végtelen Erő óceánjából. Az intellektuális megértéssel semmire sem megyünk, az érzelmeket is működésbe kell lendíteni. Az érzelem nélküli gondolat hideg. A gondolat és a szeretet a megfelelő párosítás.
18. Az inspiráció belülről faliad. Ehhez Csendességre van szükség: le kell tompítanunk az érzékeinket, el kell lazítanunk az izmainkat, nyugalomba kell helyeznünk magunkat. Ha így sikerül megéreznünk magunkban a kiegyensúlyozottságot és az erőt, készek leszünk annak az információnak, inspirációnak vagy bölcsességnek a fogadására, amely szükséges lehet célunk megvalósításához.
19. Ne keverjük össze ezeket a módszereket a látnók praktikáival; semmi közülük egymáshoz. Az inspiráció a fogadás művészete, és az élet legjavát hozza el a számunkra. Az a feladatunk az életben, hogy megértsük és irányítsuk ezeket a láthatatlan erőket, és nem szabad engednünk, hogy ők uralkodjanak fölöttünk. Az erő magában foglalja a szolgálatot, a szolgálat pedig az erőt; ha megértjük és alkalmazni tudjuk az inspiráció módszerét, felsőbbrendű emberré válunk.
20. Minden egyes pillanattal gazdagabbak lehetünk, ha tudatosan ezzel a szándékkal éljük az életünket. A HA nagyon fontos feltétel ebben az esetben, mivel a szándék vezérli a figyelmet, figyelem nélkül pedig csak azokat az eredményeket tudjuk elérni, mint bárki más: a kínálat alkalmazkodik a kereslethez.

21. Ahhoz, hogy nagyobb kínálatból válogathassunk, növelni kell az igényeinket, és ha tudatosan növeljük az igényeinket, a kínálat is szélesedni fog: egyre több élet, energia és vitalitás lesz bennünk.
22. Ennek az okát nem nehéz megérteni, de ez is egyike az élet azon alapvető rejtélyeinek, amelyek nem túl közismertek. Ha sikerül a magunkévá tennünk, az élet egyik legnagyobb valóságává válik.
23. Azt tanították nekünk, hogy: „Ő benne élünk, mozgunk és vagyunk”²⁹; ez az „Ő” pedig maga a Lélek és a Szeretet. Tehát valahányszor lélegzetet veszünk, ezt az életet, szeretetet és lelket szívjuk magunkba. Ez a Pránikus Energia vagy Pránikus Éter. Egy pillanatig sem tudnánk létezni nélküle. Ez a Kozmikus Energia, a Napfonatból Eredő Élet.
24. Valahányszor lélegzetet veszünk, megtöltjük a tüdőnket levegővel, és ugyanakkor felpeszdtítjük a testünket a Pránikus Éterrel, amely maga az Élet, így lehetőségünk nyílik tudatos kapcsolatba lépni a Teljes Élettel, a Teljes Intelligenciával és a Teljes Szubsztanciával.
25. Ha tudjuk, hogy kapcsolatban állunk és egyek vagyunk ezzel az Elvvel, amely a Világegyetemet irányítja, és ismerjük azt az egyszerű módszert, amelynek révén tudatosan azonosítani tudjuk magunkat vele, tudományosan is érteni fogjuk azt a törvényt, amelynek segítségével mindenféle betegségtől, hiánytól vagy korláttól képesek vagyunk megszabadulni. Tulajdonképpen lehetőségünk nyílik rá, hogy a saját orrunkon keresztül szívjuk be „az élet leheletét”.
26. „Az élet lehelete” tudaton fölüli realitás. Az „Én” esszenciája. A puszta „Létezés” vagy Egyetemes Szubsztancia, amelyet, ha tudatosan összekapcsolódunk vele, lokalizálni is tudunk, és azt az erőt is alkalmazni tudjuk, amely ebből a teremtő energiából fakad.
27. A gondolat teremtő rezgés, és a kialakuló körülmények minősége gondolataink minőségétől függ, mert olyan erőt nem tudunk gyakorolni, amellyel nem rendelkezünk. „Lennünk” kell, mielőtt „cselekedhetünk”, és csak olyan mértékben tudunk „cselekedni”, amilyen mértékben „vagyunk”, tehát amit teszünk, az szükségképpen egybe fog esni mindazzal, amik „vagyunk”, az pedig, hogy mik „vagyunk”, azon múlik, hogy mit „gondolunk”.
28. Minden gondolatunkkal okok és okozatok egész láncreakcióját indítjuk el, és ez olyan körülményeket hoz létre, amelyek szigorúan illeszkednek a kiinduló gondolat minőségéhez. Az a gondolat, amely össz-

²⁹ ApCsel 17,28

hangban áll az Egyetemes Elmével, ennek megfelelő körülményeket eredményez. A destruktív vagy diszharmonikus gondolatok is nekik megfelelő eredményeket hoznak létre. A gondolatot alkalmazhatjuk konstruktívan vagy destruktívan» de a megváltoztathatatlan törvény nem fogja megengedni, hogy egyfajta gondolat elültetése után egy másik gondolat gyümölcsit szüreteljünk le. Szabadon, tetszésünk szerint használhatjuk ezt a csodálatos teremtetőerőt, de vállalnunk kell a következményeket.

29. Ez az Akaraterő hátulütője. Akadnak emberek, akik azt hiszik, akaratuk erejével meg tudják zabolázni ezt a törvényt; elültetnek egy magot, aztán az „Akaraterő” segítségével elérik, hogy másfajta termést hozzon, a teremtetőerő alapelve azonban az Egyetemesben rejlik. Az az elképzelés tehát, hogy az egyéni akarat erejével majd kikényszerítjük kívánságaink teljesülését, teljesen] hibás. Egy darabig kecsegtethet ugyan némi sikerrel, de végeredményben halálra van ítélve, mert ellenszegül annak az erőnek, amelyet használni próbál.
30. Ilyenkor az egyén megpróbál erőszakot tenni az Egyetemesen - a véges szembeszáll a Végtelennel. Tartós jólétet azonban csak úgy tudunk fenntartani, ha tudatosan csatlakozunk a Nagy Egészhez egyenletesen előrehaladó mozgásában.
31. Ezen a héten az lesz a feladat, hogy vonuljunk Csendességbe, és összpontosítsunk arra a tényre, hogy az „ő benne élünk, mozgunk és vagyunk”³⁰ szó szerinti és tudományos értelmezésben is helyes! Azért VAGYUNK, mert Ő VAN; ha pedig Ő Mindenütt jelenvaló, akkor bennünk is ott kell lennie. Ha Ő a minden a mindenségben, akkor nekünk is ott kell lennünk Őbenne! Ő maga a Lélek, és mi az Ő „képére és hasonlatosságára” teremttettünk; az egyetlen különbség az Ő lelke és a mi lelkünk között a mértékben keresendő; a résznek jellegében és minőségében ugyanolyannak kell lennie, mint az egész. Ha mindez megvilágosodik előttünk, végre meg tudjuk fejteni a jó és a rossz eredetét, a koncentráció csodálatos erejének a titkát, és minden problémára megtaláljuk a megoldást, legyen az fizikai, anyagi vagy a környezetünket érintő.

„A folyamatos és elmélyült gondolkodás esküdt és halálos ellensége a hibáknak és a baklövéseknek, a babonáknak, a tudománytalan teóri-

³⁰ Uo

áknak, az irracionális hiedelmeknek, a léktelen lelkesedésnek és a fanatizmusnak.” (Haddock)

Összefoglaló kérdések

191. *Milyen feltételtől függ az erő?*

A felismeréstől és a használattól.

192. *Mi az a felismerés?*

Tudatosság.

193. *Hogyan kerülhetünk tudatába az erőnek?*

Gondolkodással.

194. *Akkor mi az élet valódi értelme?*

A helyes tudományos gondolkodás.

195. *Miben áll a helyes tudományos gondolkodás?*

Abban, hogy gondolkodási folyamatainkat képesek vagyunk az Egyetemes akaratahoz igazítani. Más szóval, képesek vagyunk együttműködni a Természeti Törvényekkel.

196. *Hogyan lehet ezt megvalósítani?*

Ha tökéletesen megértjük az elme elveit, erőit, módszereit és kombinációit.

197. *Mi az az Egyetemes Elme?*

Minden létezés alapvető ténye.

198. *Mi az oka a hiányoknak, a korlátoknak, a betegségnek és a diszharmóniának?*

Pontosan ugyanannak a törvénynek a működése. A törvény megszakítás nélkül működik, és folyamatosan szállítja az eredeti teremtő gondolatnak megfelelő körülményeket.

199. *Mi az inspirációi?*

Annak a művészete, hogy felismerjük a Mindentudó Mindenütt Jelenvalóságát.

200. *Mitől függenek az életünkben felbukkanó körülmények?*

Gondolataink minőségétől. Mert mindaz, amit teszünk, attól függ, mik vagyunk, és az, hogy mik vagyunk, attól függ, hogy mit gondolunk.

„Tanulni és nem gondolkodni: hiábavaló fáradság; gondolkodni és nem tanulni pedig: veszedelmes.” (Konfucius)

21. hét

Merjünk nagyot álmodni

Kísérőlevél

Nagy örömömre szolgál, hogy ezennel rendelkezésükre bocsáthatom a Huszonegyedik hét anyagát. A hetedik bekezdésben azt találjuk, hogy a siker egyik titka, a győzelem elérésének egyik módja, Vezéreiméhez illő tulajdonság, ha nagyot merünk álmodni.

A nyolcadik bekezdés arról szól, hogy minden, amit egy kicsit is megőröznék a tudatunkban, beleivódik a tudatalattinkba, és olyan mintává válik, amelyet a teremtő energia aztán beleszó az életünkbe és a környezetünkbe. Ebben áll az ima csodálatos erejének a titka.

Tudjuk, hogy a Világegyetemet törvények irányítják; hogy minden következménynek oka van; és hogy ugyanabból az okból, ugyanolyan körülmények mellett ugyanaz a következmény fog fakadni. Következésképpen, ha az ima egyszer meghallgatásra kerül, ez később sem lesz másként, ha a kérésünk összeegyeztethető az adott körülményekkel. Ehhez nem férhet kétség. Különben a Világegyetem nem kozmosz lenne, hanem káosz. Az imák meghallgatását tehát törvény szabályozza, ez a törvény pedig konkrét, egzakt és tudományos, csakúgy, mint a gravitáció vagy az elektromosság törvénye. Ennek a törvénynek a megértése emeli ki a kereszténységet a babonaság és a hiszékenység birodalmából, és helyezi a tudományos megértés szilárd alapjára.

Sajnos azonban viszonylag kevesen vannak, akik tudják, hogyan kell imádkozni. Azt még megértik, hogy léteznek az elektromosságot, a matematikát vagy a kémiát irányító törvények, de - érthetetlen módon - arra már nem jönnek rá, hogy vannak spirituális törvények is, és ezek a törvények is konkrétak, tudományosak, és tökéletesen megbízhatóan működnek.

1. Az erő igazi titka abban rejlik, hogy tudatában legyünk az erőnknek. Az Egyetemes Elme feltétel nélküli. Tehát minél tudatosabban érezzük, hogy egységet alkotunk ezzel az elmével, annál kevesebbet törődünk a körülményekkel és a korlátokkal, és amint sikerül kitörnünk a körülmények szorításából, máris ráébredünk a feltétel nélküliség tenyérére. Szabadok vagyunk!
2. Amint tudatára ébredünk a külső világban jelen lévő erő kimeríthetlenségére, elkezdünk erre támaszkodni, kihasználjuk és továbbfejlesztjük azokat a komolyabb lehetőségeket, amelyek ennek a megkülönböztetett tulajdonságnak a nyomán jöttek létre, mert bármi is ragad meg a tudatunkban, az feltétlenül meg fog valósulni az objektív világban — és kézzelfogható alakot fog öltetni.
3. Ennek oka, hogy a Végtelen elme, amely minden dolognak a forrása, egy és oszthatatlan, és minden egyén csatorna, amelyen keresztül ez az örökkévaló Energia megtestesül. A gondolkodásra való képességünk egyet jelent azzal a képességünkkel, hogy befolyást tudunk gyakorolni erre az Egyetemes Szubsztanciára, és amit kigondolunk, az fog megteremtődni és megvalósulni az objektív világban.
4. Ennek a felfedezésnek az eredménye több mint csodálatos, és azt jelenti, hogy az elme minőségében osztályon felüli, mennyiségében korlátlan, és számtalan lehetőséget tartogat. Amint a tudatára ébredünk ennek az erőnek, „áramra kapcsolt vezetékek” leszünk; ugyanolyan hatást érünk el, mint amikor egy közönséges vezetékot összekötünk egy feszültség alatt álló vezetékekkel. Az Egyetemes az áramra kapcsolt vezeték. Elegendő áramot szállít ahhoz, hogy bármilyen szituációt meg tudjon oldani, ami csak az egyén életében felmerülhet. Amikor az egyén elméje érintkezésbe lép az Egyetemes Elmével, minden szükséges erőt megkap. Ez a belső világ. Minden tudomány ismeri ennek a világnak a realitását, és minden erő attól függ, ismerjük-e ezt a világot.
5. A nem megfelelő körülmények kiküszöbölésének képessége a szellemi képességeken múlik, a szellemi képességek pedig azon, tudatában vagyunk-e az erőnknek. Tehát minél inkább tisztában vagyunk azzal, hogy egységet alkotunk minden erő forrásával, annál nagyobb lesz az erőnk, hogy minden körülményt az uralmunk és az irányításunk alá vonjunk.
6. A nagyobb elképzelések sokszor megsemmisítik a kisebbeket, ezért érdemes nagy ideákat dédelgetni, amelyek vissza tudják verni vagy ki

tudják iktatni a kisebb vagy nemkívánatos tendenciákat. Ez számtalan kisserű és bosszantó akadályt fog elhárítani az utunkból. Emellett tudatára ébredhetünk egy nagyobb gondolati világ létezésének is, aminek révén nemcsak a szellemi teljesítményünket növelhetjük, hanem olyan helyzetbe is kerülhetünk, amelyben értéket tudunk létrehozni.

7. Ez a siker egyik titka, a győzelem elérésének egyik módja, Vezérei-méhez illő tulajdonság. Ha nagyot merünk álmodni. Az elme teremő energiáinak nem jelent nagyobb nehézséget a komolyabb helyzetek kezelése, mint a jelentéktelenebbeké. Az Elme ugyanannyira van jelen a Végtelenül nagyban, mint a Végtelenül kicsiben.
8. Amikor felismerjük ezeket az elmére vonatkozó tényeket, megértjük, hogyan hozhatunk létre a magunk számára bármilyen körülményt az annak megfelelő körülményeknek a tudatunkban történő megteremtésével, hiszen bármi, amit egy kicsit is megőrzünk a tudatunkban, beleivódik a tudatalattinkba, és olyan mintává válik, amelyet a teremő energia aztán belesző az életünkbe és a környezetünkbe.
9. Így jönnek létre a feltételek, és azt tapasztalhatjuk, hogy életünk pusztán uralkodó gondolataink és szellemi beállítottságunk visszatükröző-dése. Ekkor világossá válik, hogy a helyes gondolkodás tudománya az egyetlen tudomány, a tudomány, amely magában foglalja az összes többi.
10. Ez a tudomány mutatja meg azt is, hogy minden gondolat benyomást kelt az agyban, hogy ezek a benyomások szellemi tendenciákat hoznak létre, és ezek a tendenciák teremtik meg a jellemet, a képességeket és a célokat, amelyek együttes tevékenysége határozza meg az életünk során átélt tapasztalatainkat.
11. Ezek a tapasztalatok a Vonzás Törvénye által jutnak el hozzánk. Ennek a törvénynek a tevékenysége révén találkozunk a „külső világban” azokkal a tapasztalatokkal, amelyek illeszkednek a „belső világunkhoz”.
12. Uralkodó gondolatunk vagy szellemi beállítottságunk a mágnes, a törvény pedig úgy szól, hogy a hasonló a hasonlót vonzza. Következésképpen szellemi beállítottságunk mindenképpen olyan körülményeket vonz majd, amelyek illeszkednek a természetéhez.
13. Ez a szellemi beállítottságunk a személyiségünk, és azokból a gondolatokból áll össze, amelyek saját elménk megteremtésénél működnek közre. Ha tehát változtatni akarunk a körülményeken, csupán arra

van szükség, hogy a gondolatainkon változtassunk. Ez aztán megváltoztatja a szellemi beállítottságunkat, ami aztán megváltoztatja a személyiségünket, ami aztán megváltoztatja az életünkben felbukkanó személyeket, tárgyakat, körülményeket vagy tapasztalatokat.

14. Nem könnyű feladat azonban változtatni a szellemi beállítottságunkon, bár komoly elszántsággal ezt is meg lehet valósítani. A szellemi beállítottság azoknak a mentális képeknek az alapján alakul ki, amelyek az agyban keletkeznek. Ha nem vagyunk megelégedve ezekkel, semmisítsük meg a negatív tartalmunkat, és készítsünk új képeket: ez a vizualizáció művészete.
15. Amint ezt megtesszük, új dolgokat kezdünk magunkhoz vonzani, ezek az új dolgok pedig hasonlóak lesznek az új képekhez. A teendőnk: égezzük bele a megvalósítani kívánt vágy tökéletes képét az elménkbe, és őrizzük meg ott az eredmények érkezéséig.
16. Ha a vágy megvalósítása eltökéltséget, különleges képességeket, tehetséget, bátorságot, energiát vagy bármilyen más spirituális erőt kíván, ezek is fontos részét kell, hogy alkossák a képnek. Építsük bele őket, hiszen elválaszthatatlanok tőle; ezek azok az érzelmek, amelyek a gondolattal összekapcsolódva létrehozzák azt az ellenállhatatlan mágneses erőt, amely hozzánk vonzza mindazt, amire vágyunk. Életet lehelnek a képbe, az élet pedig egyet jelent a növekedéssel, ha pedig a képünk nőni kezd, az eredmény gyakorlatilag garantált.
17. Ne féljünk a legnagyobb magasságokba törni abban, amire vállalkozunk, hiszen az elme erői mindig készek bevetni magukat egy értelmes akarat oldalán, amely a legnagyobb elvárásokat próbálja tettekké, eredményekké és eseményekké kristályosítani.
18. Ha megvizsgáljuk, hogyan alakulnak ki a szokásaink, világos képet kaphatunk az elme erőinek működéséről. Megteszünk valamit, aztán máskor is megtesszük, újra meg újra, amíg könnyűvé és szinte automatikussá nem válik. Ugyanez a szabály érvényes bármely és minden rossz szokás megtörésére is: abbahagyunk valamit, aztán újra meg újra elkerüljük, amíg teljesen meg nem szabadulunk tőle. És ha időnként meg is botlanánk, semmiképpen sem szabad elvesztenünk a reményt, hiszen a törvény abszolút és legyőzhetetlen, minden erőfeszítésünket és sikerünket megjutalmazza, még akkor is, ha ezek az erőfeszítések és sikerek esetleg váltakozó intenzitásúak.
19. Nincs határa annak, amit ez a törvény meg tud tenni értünk. Merjünk hinni az ideáljainkban. Ne feledjük, hogy a Természet igazodik az el-

képzeléseinkhez. Gondoljunk úgy az ideálra, mint egy már megvalósult tényre.

20. Az igazi harc az életben az ideák között folyik. A kisebbség küzd a többség ellen: az egyik oldalon az építő jellegű és kreatív, a másikon a romboló és negatív gondolatok állnak; a kreatív gondolatot egy ideál uralja, a passzívát a látszat. Mindkét oldalon tudósokat, írókat és közszereplőket találunk.
21. A kreatív oldalhoz tartoznak azok, akik laboratóriumokban, vagy mikroszkópok és távcsövek mellett töltik az idejüket, illetve az üzleti, a politikai és a tudományos élet képviselői. A negatív oldalon állnak azok, akik a törvény és a precedens tanulmányozásával töltik az idejüket, akik összetévesztik a teológiát a vallással, államférfiak, akik összetévesztik az erőszakot az igazságossággal, és azok a milliók, akik inkább a hagyományok továbbélését támogatják, akik örökösen hátrafelé tekintgetnek, ahelyett, hogy előre néznének, akik csak a külvilágot látják, de semmit sem tudnak a belső világ létezéséről.
22. Végeredményben már csak ez a két csoport létezik; mindenkinek el kell foglalnia a helyét az egyik vagy a másik oldalon; vagy előre megyünk, vagy hátra; nem ülhetünk ölbe tett kézzel egy olyan világban, ahol minden mozgásban van; ez a mozdulatlanság az, ami szentesíti és megerősíti az önkényes és igazságtalan emberi jogszabályokat.
23. Azt, hogy átmeneti időszakban élünk, jól bizonyítja a mindenhol tapasztalható békétlenség. Az emberiség méltatlankodása olyan, mint a mennydörgés: mély és fenyegető morgással kezdődik, amely egyre hangosabbá válik, míg végül szinte kiszakad a felhőkből, ahogyan a villámlás megrengeti a levegőt és a földet.
24. Az őrszemek, akik az Ipari, Politikai és Vallási világ legfontosabb állásait védik, idegesen szölongatják egymást. Ki van ott a sötétben? Minden órával egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy elfoglalt és megtartani kívánt pozíciójuk bizonytalanná vált és veszélybe került. Az új kor hajnala világosan megmutatja, hogy a jelenlegi rend nem tartható fenn tovább.
25. A régi és az új rezsim közötti vita tárgya, a társadalmi problémák sarkalatos pontja az a kérdés, milyen meggyőződés él az emberekben a Világegyetem természetével kapcsolatban. Ha az emberek ráébrednek, hogy a Kozmosz transzcendens, szellemi-spirituális jellegű ereje az egyénen belül keresendő, lehetőségünk nyílna olyan törvényeket

felállítani, amelyek a sokaság szabadságjogait tartanák szem előtt a kivételezett helyzetben lévő kisebbség előjogai helyett.

26. Amíg az emberek élettelennek és az emberiségtől idegennek tartják a Kozmikus erőt, addig a kiváltságosok osztálya viszonylag könnyen tud uralkodni az Isteni törvények szerint, minden társadalmi érzékenységtől fűtött tiltakozás ellenére is. A demokráciának tehát az az érdeke, hogy felemelje, felszabadítsa és isteni eredetűnek kiáltsa ki az emberi lelket, és ismerje fel, hogy minden erő belülről fakad. Hogy egyik ember sem erősebb a másiknál, csak ha szándékosan több erőt juttat magának. A régi rezsím azt akarta elhitetni velünk, hogy a törvény a törvényhozók fölött áll; ez annak a társadalmi büntettnak a lényege, amelyet a mindenféle kiváltság, az emberi egyenlőtlenség és az Isteni kiválasztás fatalista tanának az intézményesítése jellemez.
27. Az Isteni Elme maga az Egyetemes Elme. Nem tesz kivételt; nincsenek kegyeltjei; nem cselekszik szeszélyből, dühből, féltékenységből vagy gyűlöletből; nem lehet hízelegni neki, nem lehet önmagunk sajnáltatásával vagy könyörgéssel rávenni, hogy lásson el bennünket mindazzal, ami szerintünk a boldogságunkhoz vagy akár a létezésünkhöz elengedhetetlenül szükséges. Az Isteni Elme nem tesz kivételt senki kedvéért sem, de ha az egyénnek sikerül megértenie és felismernie egységét ezzel az Egyetemes Elvvel, mégis kivételezett helyzetbe kerül, mert rátalál az egészség, a jólét és a hatalom forrására.
28. Ezen a héten az lesz a feladatunk, hogy koncentráljunk az Igazságra. Próbáljunk ráébredni, hogy az Igazság szabadságot teremt a számunkra. Azaz, semmi sem tud tartósan a sikerünk útjába állni, ha megtanuljuk alkalmazni a tudományos szempontból megfelelő gondolkodásmódokat és elveket. Ismerjük fel, hogy környezetünkben velünk született lelki potenciálunkat tesszük láthatóvá. Ismerjük fel, hogy a Csendesség mindig kéznél lévő és szinte korlátlan lehetőséget kínál a legnemesebb értelemben vett Igazság életrekeltésére. Próbáljuk megérteni, hogy a Mindenható maga az abszolút Csendesség — minden egyéb csak változás, cselekvés, korlátozottság. A csendes koncentráció tehát a legmegfelelőbb módszer a belső világunkban rejlő csodálatos potenciális erő elérésére, felébresztésére és kifejezésére.

„A gondolkodás erősítésének lehetőségei végtelenek, következményei örökre szólóak, mégis csak kevesen veszik a fáradságot, hogy gondolataikat olyan csatornák felé irányítsák, amelyek jót hoznak a számukra, és inkább mindent a véletlenre bíznak.” (Marden)

Összefoglaló kérdések

201. *Mi az erő valódi titka?*

Az, hogy tudatában legyünk az erőnknek, mert aminek a tudatában vagyunk, az feltétlenül meg fog valósulni az objektív világban, és kézzelfogható alakot fog ölteni.

202. *Mi a forrása ennek az erőnek?*

Az Egyetemes Elme, amelyből minden más ered, és amely egy és szétválaszthatatlan.

203. *Hogyan nyilvánul meg ez az erő?*

Az egyénen keresztül; minden egyén csatorna, amelyen keresztül ez az energia formát ölt.

204. *Hogyan tudunk kapcsolatba kerülni ezzel a Mindenhatóval?*

A gondolkodásra való képességünk teszi lehetővé, hogy befolyásoljuk ezt az Egyetemes Energiát; és mindaz, amit gondolunk, az objektív világban is meg fog teremtni vagy valósulni.

205. *Milyen eredménnyel jár ez a felfedezés?*

Az eredmény több mint csodálatos. Példátlan és korlátlan lehetőségeket nyit meg előttünk.

206. *Hogyan tudjuk kiküszöbölni a nemkívánatos körülményeket?*

Ha tudatára ébredünk a minden erő forrásával alkotott Egységünknek.

207. *Mi a jellegzetessége a Vezérlésnek?*

Mer nagyot álmodni. Olyan gondolatokat dédelget, amelyek elég nagyok ahhoz, hogy visszaverjék vagy kiiktassák a kisszerű és bosszantó akadályokat.

208. *Hogyan jutnak el hozzánk a tapasztalatok?*

A Vonzás Törvényén keresztül.

209. *Hogyan hozható működésbe ez a törvény?*

Alapvető szellemi beállítottságunk segítségével.

210. *Mi a vita tárgya a régi. és az új rezsim között?*

Az a kérdés, hogy milyen meggyőződés él az emberekben a Világegyetem természetével kapcsolatban. A régi rezsim megpróbál kiktartani az Isteni kiválasztás fatalista tana mellett. Az új rezsim felismeri az egyénben rejlő Istent, és a demokráciát pártolja.

22. hét

Spirituális magok

Kísérőlevél

A Huszonkettedik héten azt fogjuk megtanulni, hogy a gondolatok spirituális magok, amelyeket, ha elültetünk a tudatalattiba, könnyen kicsíráznak és növekedésnek indulnak, de termésük gyakran nem felel meg az elvárásainknak.

A különféle gyulladások, a paralízis, az idegesség és más betegségek rendszerint a félelem, az aggodalom, a szorongás, az irigység, a gyűlölet és az ezekhez hasonló érzelmek megtestesülései.

Az életfolyamatok két különböző módszer szerint zajlanak. Az egyik a sejtépítéshez szükséges tápanyagok bevitele és hasznosítása, a másik a salakanyagok lebontása és kiválasztása.

Az élet minden formája ezeken a konstruktív és destruktív folyamatokon alapul, és mivel a sejtépítéshez mindössze ételre, vízre és levegőre van szükség, könnyen úgy tűnhet, hogy az élet korlátlan meghosszabbítása nem is lenne olyan nehéz feladat.

Bármennyire is furcsán hangzik azonban, kevés kivétellel a második, vagyis a destruktív folyamat a betegségek fő okozója. A salakanyagok felhalmozódnak, és átítatják a szöveteket, ami beindítja az automatikus méregtelenítő folyamatokat. Ezek lehetnek részlegesek vagy átfogóak. Az első esetben a zavar helyi jellegű, a második esetben az egész szervezetet érinti.

Ahhoz tehát, hogy meggyógyítsuk a betegséget, növelnünk kell az életető energia beáramlását és szétáradását a szervezetben, ezt viszont csak úgy tudjuk megtenni, ha kiiktatjuk a félelemmel, aggodalommal, szorongással, irigységgel, gyűlölettel teli és egyéb romboló gondolatokat, amelyek cafatokra tépik az idegeket, és tönkreteszik a mérgező salakanyagok kiválasztását és megsemmisítését irányító mirigyeket.

A „tápláló ételek és az erősítő elixírek” nem tudják fenntartani az életet, mert csak az élet másodlagos megjelenési formái. Azt, hogy mi az élet elsődleges megjelenési formája, és hogyan tudunk kapcsolatba lépni vele, a most következő részben fogom tárgyalni, amelyet nagy örömmel bocsátok mindenki rendelkezésére.

1. A tudás értéke felbecsülhetetlen, mert ismereteink alkalmazásával olyanná tehetjük a jövőnket, amilyenné csak szeretnénk. Amikor ráébredünk, hogy jelenlegi tulajdonságaink, környezetünk, képességeink és fizikai állapotunk mind a múltbeli gondolkodásunk eredményei, némi fogalmat nyerhetünk a tudás értékéről.
2. Ha az egészségi állapotunk messze nem ideális, vizsgáljuk meg a gondolkodásmódunkat. Jusson eszünkbe, hogy minden egyes gondolat lenyomatot képez az elmén; minden benyomás mag, amely belesüpped a tudatalattiba, és tendenciát alakít ki magának; ennek hatására saját magához hasonló gondolatokat kezd el vonzani, és mire felocsúdunk, már be is érett a termés, kezdhethük a betakarítást.
3. Ha ezek a gondolatok mérgező csírákat rejtenek, a termés betegségből, romlásból, gyengeségből és kudarcokból fog állni. A kérdés az: mit gondoljunk, mit hozzunk létre, milyen legyen a termés?
4. Ha meg szeretnénk változtatni egy fizikai körülményt, a vizualizációt irányító törvény éppen kapóra jöhet. Alkossunk mentális képet a fizikai tökéletességről, és őrizzük meg az elménkben, amíg a tudatunk magába nem szívja. Sokan vannak, akiknek ezzel a módszerrel pár hét alatt sikerült felszámolniuk krónikus betegségüket, és még többen vannak, akiknek néhány nap vagy akár néhány perc alatt sikerült leküzdeniük a kisebb testi zavarokat.
5. Az elme a rezgés törvénye által gyakorolja ezt a képességét a test fölött. Tudjuk, hogy minden szellemi tevékenység rezgés, és azt is tudjuk, hogy minden forma egyfajta mozgás vagy rezgési frekvencia. Egy adott rezgés tehát pillanatok alatt meg tudja változtatni a test atomjainak szerkezetét, minden sejtet képes befolyásolni, és ennek hatására a sejtek csoportjaiban alapvető kémiai változások mennek végbe.
6. A Világegyetemben mindent saját rezgésszáma határoz meg. Ha megváltoztatjuk a rezgésszámot, az adott dolog természetére, minősége és formája is megváltozik. A természet hatalmas panorámája — legyen az látható, vagy láthatatlan — is folyamatosan együtt változik a rezgésszámok változásával, és mivel a gondolkodás szintén rezgés, mi magunk is alkalmazni tudjuk ezt az erőt. A rezgés megváltoztatásával bármilyen vágyott körülményt létre tudunk hozni a testünkön belül.
7. Minden percben használjuk ezt az erőnket. Csupán az a baj, hogy a legtöbben tudattalanul tesszük ezt, és így nemkívánatos eredményeket hozunk létre. Arra kell törekednünk, hogy értő módon alkalmazzuk ezt az erőt, és kizárólag megfelelő eredményeket teremtsünk. Ez nem

is olyan nehéz, hiszen mindannyian elegendő tapasztalattal rendelkezünk arról, mi kelt kellemes rezgéseket a testben, és minek a hatására támadnak bennünk kellemetlen vagy rossz érzések.

8. Csupán arra van szükség, hogy megvizsgáljuk eddigi tapasztalatainkat. Amikor a gondolataink emelkedettek, haladó szelleműek, építő jellegűek, merészek, nemesek, jóindulatúak vagy bármilyen más módon kellemesek voltak, olyan rezgéseket sikerült keltenünk, amelyek bizonyos eredményekhez vezettek. Amikor gondolataink irigységet, gyűlöletet, féltékenységet, kritikusságot vagy bármilyen jellegű diszharmóniát sugároztak, olyan rezgéseket keltettünk, amelyek más jellegű eredményeket hoztak a számunkra, és ezek a rezgések, ha tartósan fennmaradtak, testet is tudtak öltetni. Az első esetben szellemi, erkölcsi és testi egészség, a második esetben diszharmónia, békétlenség és betegség formájában.
9. Így már van némi fogalmunk arról, hogyan gyakorol uralmat az elme a test fölött.
10. Az objektív elme olyan hatásokat is tud kelteni a testben, amelyek azonnal felismerhetők. Ha valami vicceset mondanak nekünk, és elkezdünk nevetni, de úgy, hogy az egész testünk beleremeg, jól látszik, hogy a gondolat irányítani tudja a test izmait. Ha felzaklató történetet hallunk, amely együttérzést vált ki belőlünk és könnyeket csal a szemünkbe, jól látszik, hogy a gondolat irányítani tudja a test mirigyeit. Ha pedig valami dühítőt vágnak a képünkbe, és a vér az arcunkba todul, jól látszik, hogy a gondolat a vérkeringést is irányítani tudja. De mivel ezek a reakciók mind az objektív elme tevékenysége nyomán jönnek létre, az eredmények átmeneti jellegűek; hamar elmúlnak, és minden visszaáll a régi kerékvágásba.
11. Most nézzük meg, mennyiben hat másképp a testre a tudatalatti. Megsebesülünk. Azonnal sejtek ezrei kezdenek dolgozni a gyógyulásunkért; pár nap vagy pár hét múlva már be is fejezik a munkát. Eltörik egy csontunk. A világ egyetlen sebésze sem tudja összeforrasztani a részeket, összerakni azért összerakja, a tudatalatti pedig máris hozzákezd, hogy összeforassza a részeket, és nemsokára a csont ugyanolyan szilárd lesz, mint annak előtte. Mérget nyelünk. A tudatalatti rögtön észleli a veszélyt, és heves erőfeszítésekbe kezd, hogy megszüntesse a bajt. Súlyos fertőzést kapunk. A tudatalatti azonnal falat épít a fertőzött terület köré, és hozzákezd a kórokozók

elpusztításához: felzabáltatja őket a fehérvérsejtekkel, amelyeket direkt erre a célra hoz létre.

12. Ezek a folyamatok rendszerint a mi tudtunk vagy irányításunk nélkül mennek végbe, és ha nem avatkozunk közbe, tökéletes eredménnyel zárulnak, de gyakran előfordul, hogy ez a több millió regeneratív sejt, mivel mind intelligens és reagálni tud a gondolatainkra, félelmeink, kételyeink és szorongásaink hatására megbénul és tehetetlennek bizonyul. Ezek a sejtek olyanok, mint egy sereg munkás, akik készen állnak egy fontos munka elvégzésére, de amint hozzákezdenének, valakik sztrájkot hirdetnek, vagy megváltoztatják a terveket, így végül a munkásoknak elmegy a kedvük és feladják az egészet.
13. Az egészséghez vezető út a rezgés törvényére épül, amely minden tudomány alapja, ezt a törvényt pedig az elme, a „belső világ” hozza működésbe. Egyéni erőfeszítés és gyakorlás kérdése az egész. Az erő bennünk van. Ha okosak vagyunk, nem fecsérünk időt és energiát a „külső világban” található következményekre, amelyek csak visszatükröződések.
14. Mindig a „belső világunkban” kell keresnünk az okot. Ha megváltoztatjuk az okot, a következmény is megváltozik.
15. Testünk minden sejtje intelligens, és reagál az utasításainkra. A sejtek mind képesek a teremtésre, és pontosan azt a mintát hozzák létre, amit mi akarunk.
16. Ha tehát tökéletes képeket tárunk a tudatalatti elé, a teremtő energiák tökéletes testet fognak alkotni.
17. Az agysejtek is ugyanígy vannak megalkotva. Az agy minőségét szellemi állapotunk vagy beállítottságunk határozza meg: ha nem megfelelő szellemi állapotban vagyunk, az átsugárzik a tudatalattiba és a testhez is eljut az üzenet. Teljesen világos tehát: ha azt akarjuk, hogy a testünk egészséges, erős és életteli legyen, mindig erre kell gondolnunk.
18. Tudjuk tehát, hogy az emberi test minden eleme bizonyos rezgések eredménye.
19. Tudjuk, hogy a szellemi tevékenység is rezgés.
20. Tudjuk, hogy a magasabb frekvenciájú rezgés képes irányítani, módosítani, ellenőrzése alatt tartani, megváltoztatni vagy megsemmisíteni egy alacsonyabb frekvenciájú rezgést.
21. Tudjuk, hogy a rezgés frekvenciáját az agysejtek jellege határozza meg.

22. Végezetül pedig: tudjuk, hogyan lehet létrehozni ilyen agysejteket.
23. Most már tehát azt is tudjuk, hogyan kell megfelelő fizikai változásokat létrehozni a testünkben, és ha már ennyire tisztában vagyunk az elme erejével, azt is tudnunk kell, gyakorlatilag semmi sem tudja meggátolni, hogy harmóniába kerüljünk a Természeti Törvénnyel, amely mindenható.
24. Az elmének ez a testre gyakorolt befolyása vagy hatalma egyre ismeretebbé kezd válni, és sok orvos is komoly figyelmet szentel a témának. Dr. Albert T. Shofield, aki már számos nagyszerű könyvet írt erről a témáról, így vélekedik: „Az orvosi gyakorlatban még mindig nem foglalkoznak a szellemi gyógyítás kérdésével. A pszichológiában sem találunk semmilyen utalást arra a vezető erőre, amely kedvező irányba tereli a test működését, és az elmének a testre gyakorolt hatásáról is ritkán esik szó.”
25. Nem kétséges, hogy sok orvos szakszerűen és megfelelően kezeli a funkcionális eredetű idegi problémákat. Mi csak azt nehezményezzük, hogy a tudásukat nem az iskolában és nem is könyvekből, hanem ösztönszerűen, empirikus módon szerezték.
26. Nem jól van ez így. A szellemi gyógyítás ereje alapos, speciális és tudományos igényű képzés tárgya kellene, hogy legyen minden orvosi egyetemen. Most folytathatnánk a félrekezelés vagy a kezelésben való részvétel megtagadása témakörével, és részletesen bemutatathatnánk az elhanyagolt esetek katasztrofális következményeit, de ez csak fölösleges indulatokat keltene.
27. Kétségtelen, hogy kevés beteg van tisztában azzal, mi mindent tehetne a saját gyógyulásáért. Az, hogy a beteg hogyan segíthet magán, milyen erőket lendíthet mozgásba, mindmáig nem ismert. De el kell hinnünk, hogy sokkal hatékonyabbak, mint azt a legtöbben hinnénk, és a jövőben bizonyára egyre többen fogják alkalmazni őket. A szellemi terápiát remélhetőleg maguk a betegek fogják arra használni, hogy felzaklatott elméjüket az öröm, a remény, a hit és a szeretet felébresztésével, az erőfeszítésre való motiválással, rendszeres szellemi munkával és a beteges gondolatok elterelésével csendesítsék le.
28. Ezen a héten az lesz a feladatunk, hogy koncentráljunk Tennyson gyönyörű soraira.
29. „Beszélj hozzá, mert ő hall, és lélek a lélekkel egyesül, közelebb van, mint a lélegzet, és közelebb, mint a legbelül.”

30. Aztán próbáljuk megérteni, hogy amikor „beszélünk hozzá”, a Mindenhatóval kerülünk kapcsolatba.
31. Azzal, hogy a tudatára ébredünk ennek a Mindenható Erőnek, gyorsan elpusztítunk minden betegséget vagy szenvedést, és harmóniával, tökéletességgel helyettesítjük ezeket. Aztán jusson eszünkbe, hogy vannak, akik azt hiszik, hogy a betegséget és a szenvedést Isten küldi ránk. Ha ez így van, akkor minden orvos, minden sebész és minden ápolónő Isten akaratával dacol, a kórházak és a szanatóriumok pedig a lázadás, nem a könyörület házai. Ez természetesen rögtön abszurditásba fojtja a gondolatot, ennek ellenére sokan vannak, akik még ma is dédelgetik magukban.
32. Aztán merengjünk el azon, hogy egészen mostanáig a teológia tanításai egy lehetetlen Teremtőről szóltak, aki olyan lényeket teremtett, akik képesek bűnt elkövetni, aztán hagyta, hogy az idők végezetéig bűnhődjenek a tetteik miatt. Természetes, hogy ennek az elképesztő ostobaságnak az lett az egyenes következménye, hogy szeretet helyett félelmet keltett az emberekben, így, kétezer évnyi ilyen irányú propaganda után, a teológia most minden erejével azon fáradozik, hogy tisztára mossa a kereszténységet.
33. Ennek ismeretében készségesebben fogadjuk el az ideális ember létezését, az emberét, aki Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve, és készségesebben fogadjuk el az Őselme létezését is, amely minden dolog alakítója, támogatója, fenntartója kiindulópontja és teremtője.

„Minden csak ott van a teljesen túl,
Hol a test a természet, s a lélek az Úr.” (Popé)

„Az észlelést lehetőség, az inspirációt tett, a tudást növekedés, a fejlődést kiválóság követi. Mindig a spirituális az első, utána következik ennek a siker végtelen és korlátlan lehetőségeivé való átalakulása.”

Összefoglaló kérdések

211. *Hogyan lehet felszámolni a betegséget?*

Ha összhangba kerülünk a Természeti Törvénnyel, amely Mindenható.

212. *Hogyan zajlik a Folyamat?*

Fel kell ismernünk, hogy az ember spirituális lény, és mint ilyen eredendően tökéletesnek kell lennie.

213. *Milyen eredménnyel jár ez?*

Ennek a tökéletességnek a tudatos felismerése először intellektuálisan, majd emocionálisan is ennek a tökéletességnek a megvalósulásához vezet.

214. *Miért van ez így?*

Mert a gondolat spirituális, ezáltal kreatív, kapcsolatba lép a tárgyával, és megvalósítja azt.

215. *Milyen Természeti Törvény lép működésbe?*

A Rezgés Törvénye.

216. *Miért uralkodó ez?*

Mert egy magasabb frekvenciájú rezgés képes irányítani, módosítani, ellenőrzése alatt tartani, megváltoztatni vagy megsemmisíteni egy alacsonyabb frekvenciájú rezgést.

217. *A szellemi gyógyításnak ez a rendszere általánosan elismert?*

Igen, több mint egymillió ember van az Egyesült Államokban, aki így vagy úgy, de alkalmazza.

218. *Mi az eredménye ennek a gondolatrendszernek?*

A történelem során először a legteljesebb módon kielégíthetjük minden ember szellemi igényét egy bizonyítható igazság segítségével, amely elsőprő gyorsasággal terjed a világon.

219. *Ez a rendszer más területeken is alkalmazható?*

Minden emberi vágyat vagy szükségletet képes kielégíteni.

220. *Ez a rendszer tudományos vagy vallási?*

Mindkettő. Az igazi tudomány és az igazi vallás ikertestvérek. Amerre megy az egyik, a másik biztosan ott lesz a nyomában.

23. *hét*

A siker törvénye a szolgálat

Kísérőlevél

Ebből a részből, amelyet ezennel rendelkezésükre bocsátok, megtudhatják, hogy a pénz egész létezésünket átszövi; hogy a siker törvénye a szolgálat; hogy annyi kapunk, amennyit adunk, és ezért nagy megtisztetésnek kell tekintenünk, ha lehetőségünk nyílik adni.

Azt már tudjuk, hogy a gondolat a minden konstruktív vállalkozás mögött álló teremtő tevékenység. Ezért nem létezik értékesebb hozzájárulás, mint amikor a gondolatainkat adjuk valamihez.

A teremtő gondolat odafigyelést kíván, az odafigyelés képessége pedig, mint azt már tudjuk, a Felsőbbrendű Ember fegyvere. Az odafigyelés fejleszti a koncentrációt, a koncentráció fejleszti a Spirituális Erőt, a Spirituális Erő pedig a létező leghatalmasabb erő.

Ez az a tudomány, amely magában foglalja az összes többi. Ez az a tudomány, amely minden más tudománynál jobban vonatkozik az emberi életre. Ha magas fokon űzzük, vég nélküli fejlődésre van lehetőségünk. A tökéletességet nem hat nap, nem hat hét, de még csak nem is hat hónap alatt érjük el. Egy élet munkája ez. Nem előre menni annyi tesz, mint hátrafelé haladni.

Nyilvánvaló, hogy a pozitív, építő jellegű és önzetlen gondolatoknak messzemenő jótékony hatásai lehetnek. A kiegyenlítődés a Világegyetem kulcseleme. A természet folyamatosan az egyensúlyi állapotra törekszik. Ha valami kikerül egy rendszerből, valami másnak jönnie kell helyette, különben vákuum keletkezik. Ennek a törvénynek az ismeretében olyan mértékű sikereket tudunk elérni, amelyek bőségesen megérnek minden erőfeszítést.

1. A pénztudatosság egyfajta gondolkodásmód. Nyitott kapu a kereskedelem főútvonalán. Maga a befogadóképesség. A vágy az a vonzóerő, amely mozgásba hozza az áramlatot, a félelem pedig az a nagy akadály, amelynek hatására az áramlat megáll vagy megfordul, és elkanyarodik tőlünk.
2. A félelem a pénztudatosság teljes ellentéte — szegénységtudatosság. Mivel a törvény megváltoztathatatlan, pontosan annyit kapunk, amennyit adunk. Ha félünk valamitől, az be is fog következni. A pénz egész létezésünket átszövi; a legnagyobb elmék legnagyobb gondolatait egyesíti.
3. Pénzt úgy szerezhetünk, ha barátokat szerzünk, baráti körünket pedig úgy tudjuk kibővíteni, ha pénzt keresünk a barátainknak, segítjük őket, és a szolgálatukra vagyunk. A siker első törvénye tehát a szolgálat, amely az integritásra és az igazságosságra épül. Az az ember, akit legalábbis nem becsületes szándék vezérel, egyszerűen tudatlan. Nem ismeri a cserekereskedelem alapvető törvényét; lehetetlenül viselkedik; biztosan veszíteni fog, bár ő még nem tudja ezt; még azt hiszi, hogy nyerni fog, de biztos kudarcra van ítélve. A Végtelent nem tudja becsapni. A kiegyenlítő törvénye alapján rá is érvényes lesz a szemet szemért, fogat fogért elve.
4. Az élet erői változékonyak, gondolatainkból és ideáljainkból állnak össze, amelyek aztán alakot öltenek. A mi dolgunk az, hogy nyitottak legyünk, hogy folyamatosan az újat keressük, hogy felismerjük a lehetőségeket, és hogy inkább a verseny érdekeljen bennünket, mint a cél, hiszen az öröm a vadászatban van, nem a zsákmány megszerzésében.
5. Könnyen tudunk pénzt vonzó mágnest csinálni magunkból, de ehhez először azt kell átgondolnunk, hogyan tudunk pénzt keresni másoknak. Ha elegendő éleslátással rendelkezünk, hogy észleljük és kihasználjuk a lehetőségeket, a kedvező körülményeket, és felismerjük az értékeket, olyan pozícióba kerülhetünk, hogy a magunk hasznára tudjuk fordítani azokat, de a legnagyobb sikereinket akkor fogjuk elérni, amikor képessé válunk arra, hogy másokon segítsünk. Ami egyvalakinek jó, az mindenkinek jó kell, hogy legyen.
6. Az önzetlen gondolat erővel és vitalitással van tele, az Önző gondolat a pusztulás csíráit hordozza magában; felbomlik és megsemmisül. A nagy pénzemberek, mint például Morgan vagy mások, csupán a vagyon elosztó csatornáik. Hatalmas összegek jönnek és mennek, de a kimenetet ugyanolyan katasztrofális lenne elzárni, mint a bemenetet.

Mindkét nyílásnak nyitva keli maradnia, így a legnagyobb sikert tudjuk elérni, hiszen adni éppolyan fontos, mint kapni.

7. Ha felismerjük a Mindenható Erőt, amely minden készlet forrása, olyan módon tudjuk hozzáigazítani a tudatunkat ehhez a készlethez, hogy folyamatosan magához vonzzon mindent, ami neki szükséges, és azt fogjuk tapasztalni, hogy minél többet adunk, annál többet kapunk. Az adás ebben az értelemben szolgálatot jelent. A bankára pénzt adja, a kereskedő az áruját, az író a gondolatait, a munkásember az ügyességét. Mindenkinek van valamije, amit adhat, de minél többet tudnak adni, annál többet kapnak, és minél többet kapnak, annál többet képesek adni.
8. A pénzember azért kap sokat, mert sokat ad. Gondolkodik; nem olyan ember, aki gyakran átengedné a gondolkodás lehetőségét másnak. Tudni akarja, hogyan érhet el eredményeket; bizonyítanunk kell neki, ha ezt megtesszük, megteremti az eszközöket, amelyek révén emberek százai vagy ezrei jutnak haszonhoz; és sikeressége egyenes arányban fog állni ezeknek az embereknek a sikerességével. Morgan, Rockefeller, Carnegie és a többiek nem azért lettek sikeresek, mert elherdálták mások pénzét. Éppen ellenkezőleg: azért lettek a világ legtehetősebb országának legtehetősebb emberei, mert másokat is gazdagabbá tettek.
9. Az átlagember teljességgel képtelen az elmélyült gondolkodásra. Elfogadja mások véleményét, és szinte úgy ismételteti azokat, mint egy papagáj. Ez világosan kitűnik, amikor rájövünk, milyen módszerekkel lehet alakítani a közvéleményt, és e nagy többség - amelynek tökéletesen megfelel, hogy néhány ember gondolkodjon helyettük — részéről tapasztalható engedelmesség az, ami lehetővé teszi, hogy sok országban alig egypár ember bitorolja a hatalmat, és elnyomás alatt tartson milliókat. A kreatív gondolkodás odafigyelést kíván.
10. Az odafigyelés képességét koncentrációnak nevezzük. Ezt a képességet az akarat irányítja; ezért nem szabad semmi másra koncentrálnunk vagy gondolnunk, mint amire vágyunk. Sokan állandóan csak a bánatra, a veszteségre és a diszharmóniára tudnak gondolni. Mivel a gondolat kreatív, ebből szükségképpen az következik, hogy ez a koncentráció elkerülhetetlenül még nagyobb veszteséghez, bánathoz és diszharmóniához vezet. Hogy is lehetne másképp? Amikor viszont a siker, a gyarapodás vagy valamilyen más kellemes körülmény jelenik meg az életünkben, természetes, hogy ezeknek a követ-

kezményeire gondolunk, és így még többet tudunk teremteni magunknak belőlük, amiből az következik, hogy a sok még többet hoz.

11. Azt, hogy ennek az elvnek a megértése hogyan használható az üzleti világban, Atkinson mutatja be *Advanced Thought* című könyvében. Így ír:
12. „A Szellemet, akármilyen is legyen egyébként, a Tudat Esszenciájának, az Elme Szubsztanciájának, a Gondolat mögött rejlő valóságnak kell tekintenünk. És mivel minden Idea a Tudat, az Elme vagy a Gondolat egy tevékenységi fázisa, mindebből az következik, hogy a Szellemben, és egyedül benne találhatjuk meg a Végső Tényt, a Valódi Dolgot vagy Ideát.”
13. Ha ezt elismerjük, nem tűnik ésszerűnek azt állítani, hogy a Szellem és a Szellem törvényeinek a megértése lenne a „leggyakorlatiasabb” dolog, amit egy „gyakorlati” ember el szeretne érni? Nem tűnik bizonyosnak, hogyha a világ összes „gyakorlati” embere felismerné ezt a tényt, „hanyatt-homlok igyekeznének”, hogy eljussanak arra a helyre, ahol ilyen ismereteket szerezhetnének a spirituális dolgokról és törvényekről? Ezek az emberek nem ostobák: csak ezt az alapvető tényt kell megérteniük, hogy abba az irányba kezdjenek haladni, amely minden siker esszenciája.
14. Hadd mondjak egy konkrét példát. Ismerek egy embert itt Chicagóban, akit mindig is elég materialista gondolkodásúnak tartottam. Rengeteg sikert ért el az életben, de a kudarcok sem kerülték el. Legutoljára akkor beszéltem vele, amikor a korábbi körülményeihez képest teljesen „maga alatt” volt. Úgy tűnt, végleg leáldozott neki, hiszen már eléggé benne járt a korban, és az új ötletek is lassabban és ritkábban találták meg, mint azelőtt.
15. Nagy vonalakban összefoglalva, ezt mondta nekem: „Tudom, hogy ha valami jól sül el az üzleti életben, az a Gondolatnak köszönhető; ezt minden hülye tudja. De én most híján vagyok a gondolatoknak és a jó ötleteknek. De ha ez az »Őselme« dolog igaz, biztosan van rá mód, hogy az egyén »közvetlen kapcsolatba« kerüljön a Végtelen Elmével; és a Végtelen Elmében biztosan vannak olyan jó Ötletek, amelyeknek egy olyan bátor és tapasztalt ember, mint amilyen én is vagyok, hasznát vehetné az üzleti életben, és nagy sikert kovácsolhatna belőlük. Tetszik ez a lehetőség, utána is fogok járni.”
16. Ez nagyjából két éve történt. A minap újra hallottam erről az illetőről. Megkérdeztem a barátomtól: „Mi van a régi barátunkkal, X-szel? Vé-

göl is talpra tudott állni?” A barátom csodálkozva nézett rám. „Mi az - kérdezett vissza -, te nem is hallottál X hatalmas sikeréről? O lett a vezérigazgató a ... Vállalatnál (itt egy céget említett, amely reklámjainak köszönhetően az elmúlt másfél évben átütő sikert aratott és komoly hírnevet szerzett magának az egész országban, sőt még külföldön is). Ő hozta a NAGY ÖTLETET a cégnek. Eddig már félmillió profitot termelt, de nemsokára eléri az egymilliót is; mindezt másfél év alatt.” Nem is álmodtam volna, hogy ennek az embernek köze van az említett vállalathoz, bár tudtam a szóban forgó cég sikereiről. Némi kutatómunkával kiderítettem, hogy a történet igaz, és hogy a fenti tények a legkevésbé sem túlzóak.

17. Erről mi a véleményük? Az én számomra mindez azt jelenti, hogy ez az illető tényleg „közvetlen kapcsolatba” került a Végtelen Elmével — vagy Szellemmel —, és miután rátalált, a maga szolgálatába állította. Felhasználta a saját céljaira.
18. Ez talán szentségtörésnek vagy blaszfémiának hangzik? Remélem, nem; nem ez volt a szándékom. Vegyük ki a Személyiség vagy a felnagyított Emberi Természet elemét a „végtelen” fogalmából, és egy Végtelen Jelenlévő Erő, a Tudat Kvintesszenciája marad — ami végül is maga a Szellem. Mint ahogy, mindent egybevetve, ezt az embert is a Szellem megtestesülésének kell tekintenünk. Nincs semmi szentségtörő abban az elképzelésben, hogy neki, Szellem lévén, összhangba kell hoznia magát Eredetével és Forrásával, hogy ha kismértékben is, de maga is képes legyen megtestesíteni annak erejét. Többé-kevésbé mindannyian ezt tesszük, amikor a kreatív gondolkodás irányába tereljük az elménket. Ez az ember még többet tett: teljesen „gyakorlatias” módon közelítette meg azt.
19. Még nem beszéltem vele erről az eljárási módszerről, bár az első adandó alkalommal szeretném megtenni. Hiszen Ő nemcsak, hogy a Végtelen Készletből merítette a hiányzó ötletet (amely a sikere kulcsát jelentette), hanem a Gondolat Teremtő Erejét is felhasználta, amikor felépítette magának az Ideális Mintát, amelyet szeretett volna megvalósulni látni — időről időre hozzáadott, változtatott rajta, továbbfejlesztette, az általános tervektől haladva a konkrét részletekig. Szerintem ezek az eset lényeges pontjai, nemcsak a két évvel ezelőtti beszélgetésről maradt emlékeim alapján, hanem azért is, mert ugyanezek a jellemzők azoknak a prominens személyiségeknek az esteire is, akik hasonló módon tették kézzelfoghatóvá a kreatív gondolatot.

20. Azoknak, akik húzódoznak a gondolattól, hogy a Végtelen Erőt hívják segítségül a munkájukban, nem szabad megfélekedezniük arról: ha egy hasonló esetben a legkisebb kifogást is emelnék a Végtelen ellen, a dolog meg sem történhetne. A Végtelen nagyon is tud vigyázni magára.
21. A „spiritualitás” eléggé „gyakorlatias”, nagyon „gyakorlatias”, rendkívül „gyakorlatias”. Azt tanítja, hogy a Szellem a Valódi, a Teljes, míg az Anyag csak egy képlékeny valami, amelyet a Szellem kedve szerint teremt meg, önt formába, manipulál és alakítgat. A spiritualitás a „leggyakorlatiasabb” dolog a világon — az egyetlen igazán és teljesen „gyakorlatias” dolog.
22. Ezen a héten koncentráljunk arra a tényre, hogy az ember nem szellemmel kiegészített test, hanem testtel kiegészített szellem, és ez az oka annak, hogy a vágyai képtelenek tartós kielégülést nyerni a nem spirituális dolgokból. A pénz ezért csak annyiban értékes, hogy létre tudja hozni a számunkra megfelelő körülményeket, és ezek a körülmények szükségképpen harmonikusak lesznek. A harmonikus körülményekhez megfelelő utánpótlás is szükséges, ha tehát bármiféle hiányérzetünk támad, tisztában kell lennünk azzal, hogy a pénz lelke a szolgálat, és amennyiben ez a gondolat formát tud ölteni, megnyílnak előttünk az ellátó csatornák, és elégedetten vehetjük tudomásul, hogy a spirituális módszerek teljességgel gyakorlatiasak.

„Azt tapasztaltuk, hogy az előre megfontolt, rendezett, célirányos gondolkodás konkrét formába önti a célunkat, ezért teljesen biztosak lehetünk dinamikus kísérletünk végeredményében.” (Francis Larimer Warner)

Összefoglaló kérdések

221. *Mi a siker elsődleges törvénye?*

A szolgálat.

222. *Hogyan tudjuk a legjobb szolgálatot nyújtani?*

Ha nyitottak vagyunk. Ha inkább a verseny és a vadászat érdekel bennünket, mint a cél vagy a zsákmány.

223. *Mi az eredménye az önző gondolatnak?*

A pusztulás csíráit hordozza magában.

224. *Hogyan tudjuk a lehető legnagyobb sikert elérni?*

Ha felismerjük a tényt, hogy adni éppen olyan fontos, mint kapni.

225. *Miért érnek el a pénzemberek komoly sikereket?*

Mert önállóan gondolkodnak.

226. *Miért hagyja minden országban az emberek többsége, hogy a kisebbség engedelmes és látszólag lelkes eszköze maradjon?*

Mert hagyják, hogy a kisebbség gondolkodjon helyettük.

227. *Milyen következménnyel jár, ha a bánatra és a veszteségre koncentrálunk?*

Még több bánattal és még több veszteséggel.

228. *Milyen következménnyel jár, ha a gyarapodásra koncentrálunk?*

Még nagyobb gyarapodással.

229. *Ezt az elvet alkalmazják az üzleti világban?*

Ez az egyetlen elv, amelyet egyáltalán alkalmaznak, vagy alkalmazhatnak; nincs másik. Az a tény, hogy nem tudatosan is alkalmazható, nem változtat a helyzeten.

230. *Mi a gyakorlati alkalmazhatósága ennek az elvnek?*

Az, hogy a siker következmény, nem pedig ok, és ahhoz, hogy a következmény meglegyen, azt az okot, ideát vagy gondolatot is biztosítanunk kell, amiből majd a következmény megszületik.

„Kényeztessük az elménket nagy gondolatokkal; a hősiességbe vetett hit teremti a hősöket.” (Disraeli)

24. *hét*

Alkímia

Kísérőlevél

Ezennel rendelkezésükre bocsátom a Huszonnegyedik hét anyagát. Ez az utolsó lecke.

Ha a javasoltak szerint minden gyakorlatra legalább néhány percet szántunk naponta, azt kellett tapasztalnunk, hogy pontosan azt kapjuk az élettől, amit szeretnénk, mert az elején bele is tettük mindazt, ami ehhez szükséges. Valószínűleg mindnyájan egyetértünk a tudóssal, aki azt mondta: „A gondolat szinte elsőprő erejű, olyan hatalmas, olyan kézenfekvő, olyan konkrét, olyan ésszerű, és olyan jól hasznosítható.”

Ennek a tudásnak a gyümölcse az istenek ajándéka. Az Igazság az, ami megszabadítja az embert — nemcsak minden hiánytól és korláttól, hanem a bánattól, az aggodalomtól és a szorongástól is. Hát nem csodálatos érzés rádöbbenni, hogy ez a törvény nem tesz különbséget az emberek között, hogy teljesen mindegy, milyen beállítottságúak vagyunk? Az út már ki van kövezve.

Ha vallási kötődéseink vannak: a világ legnagyobb vallási tanítója mái” úgy kitaposta az utat, hogy bárki a nyomába eredhet. Ha inkább a természettudományok felé húz a szívünk: a törvény matematikai megbízhatósággal működik. Ha inkább filozofikus alkatok vagyunk, Platón vagy Emerson lehet a tanítónk, de bárhová tartozzunk is, az erőnek olyan szintjére érhetünk el, amelyet már lehetetlen korlátozni.

Meggyőződésem szerint ennek az elvnek a megértése az a titok, amelyet az ókori alkimisták hiába kerestek; mert magyarázatot ad arra, hogy az arany az elmében miként változtatható arannyá a szívben és a kézben.

1. Amikor a tudósok először tették meg a Napot a Naprendszer középpontjának, a Földet pedig Nap körüli pályára bocsátották, a lépés általános megdöbbenést keltett. Az emberek úgy gondolták, az elképzelés nyilvánvalóan téves; hiszen semmi sem tűnt biztosabbnak, mint a Nap járása az égen, és mindenki láthatta, hogyan száll alá a nyugati dombok mögé, majd süllyed el a tengerben. A tudósok őrjöngtek, és abszurdnak bélyegezték az egészet, a bizonyítékoknak azonban végül mindenkit sikerült meggyőzniük.
2. A csengettyűt „hangszer”-nek nevezzük, holott jól tudjuk, hogy az mindössze csak rezgéseket képes küldeni a levegőbe. Amikor a rezgések száma eléri a tizenhatot másodpercenként, a hang már az agy számára is hallhatóvá válik. Az agy a másodpercenkénti 38 ezer rezgést is képes meghallani. Amikor a rezgésszám e fölé emelkedik, megint csöndbe borul minden, tehát tudjuk, hogy a hang nem a csengettyűben van, hanem a saját elménkben.
3. Azt szoktuk mondani, és azt is gondoljuk, hogy a Nap „lényt bocsát ki”. Pedig tudjuk, hogy mindössze energiát sugároz magából, amely négyszázbillió per szekundumos rezgéseket kelt az éterben. Ezekből aztán ún. fénysugarak lesznek, tehát tudjuk, hogy az, amit mi fénynek hívunk, csak az energia egyik formája, és hogy a fény csupán egy érzület, amelyet a hullámok mozgása kelt az agyban. Ha nő a rezgésszám, a fény színt vált, minden színváltozást rövidebb és gyorsabb rezgések okoznak; és noha arról beszélünk, hogy a rózsza vörös, a fű zöld, az ég pedig kék, tudjuk, hogy ezek a színek csak az elménkben léteznek, és csupán a fényhullámok rezgéseinek eredményeként létrejövő érzületek. Ha a rezgésszám négyszázbillió per szekundum alá csökken, már nem fény formájában jut el hozzánk, hanem hőként érzékeljük. Nyilvánvaló tehát, hogy nem hagyatkozhatunk az érzékeinkre, amikor a valóságról szeretnénk hiteles információkat szerezni. Ha így tennénk, azt kellene hinnünk, hogy a Nap kering a Föld körül, a Föld lapos és nem gömbölyű, a csillagok pedig picike fénypontok, nem pedig hatalmas napok.
4. A metafizika bármely rendszerét alkotó elmélet és gyakorlat egésze tehát abban áll, hogy ismerjük a ránk és minket körülvevő világra vonatkozó igazságot; tudjuk, hogy a harmónia megteremtéséhez harmóniát, az egészség megteremtéséhez egészséget, a jólét megteremtéséhez pedig jólétet kell álmodnunk magunknak. Ahhoz, hogy ezt

megtehessük, meg kell fordítanunk az érzékszerveink sugallta tényeket.

5. Amikor megtudjuk, hogy a betegség, hiány és korlátozottság minden formája a helytelen gondolkodásnak köszönhető, az is érthetővé válik, hogy mit jelent ez a mondat: „az igazság szabadokká tesz titeket”.³¹ Látni fogjuk, hogyan távoznak el a hegyek. Ha ezek a hegyek csupán kétségből, félelemből, gyanakvásból vagy a csüggedés egyéb formáiból állnak is, attól még ugyanolyan valóságosak, és nemcsak elbontani kell Őket, hanem egyenesen a tengerbe hajítani.
6. Az igazi feladatunk abban áll, hogy meggyőzzük magunkat ezeknek az állításoknak az igazságáról. Ha ezt sikerül megtennünk, nem fog nehézséget okozni helyesen gondolkodni, és ahogyan azt már láthatuk, az igazság élő elvekre épül, és képes a megnyilvánulásra.
7. Azok, akik szellemi módszerekkel gyógyítják a betegségeket, már rájöttek erre az igazságra, naponta adnak tanúbizonyságot róla önmaguk és mások életében is. Tudják, hogy az élet, az egészség és a jólét Mindenütt Jelenvaló, minden űrt betölt, és azt is tudják, hogy azok, akik hagyják megvalósulni a betegségeket és a hiányokat, még nem értették meg ezt a hatalmas törvényt.
8. Mivel minden körülmény a gondolat teremtménye, és mint ilyen tisztán szellemi eredetű, a betegség és a hiány is pusztán szellemi állapot, amelyben az ember nem tudja észlelni az igazságot. Amint a hiba kijavításra kerül, a körülmények is rendeződnek.
9. A hiba kijavításához Csندességbe vonulunk, hogy megismerjük az Igazságot. Mivel minden elme egy, ezt nemcsak magunknak, hanem másnak is meg tudjuk tenni. Ha megtanultuk, hogyan kell mentális képeket alkotni a vágyott körülményekről, ez vezet a legkönnyebben és a leggyorsabban eredményre; ha nem, az érvelés is segíthet — ennek során teljesen meggyőzzük magunka az állításunk valószínűségéről.
10. Ne feledjük, hogy - és ez most a legnehezebben érthető, de egyben a legcsodálatosabb kijelentés is — nem számít, milyen nehézséggel állunk szemben, nem számít, hol tűnt fel, nem számít, kit érint, nekünk kizárólag magunkkal kell foglalkoznunk. Semmi mást nem kell tennünk, mint meggyőzni magunkat arról az igazságról, amelyet szeretnénk megvalósulni látni.

³¹ Ján 8,32

11. Ez egy egzakt tudományos kijelentés, amely a metafizika minden létező rendszerével összhangban áll. Semmilyen más módon nem tudunk tartós eredményeket elérni.
12. A koncentráció minden formája - a Mentális Képek alkotása, az Érvelés és az Önszuggesztió — csupán módszer, amelynek segítségével lehetőségünk nyílik megvalósítani az Igazságot.
13. Ha segíteni szeretnénk valakin, vagy a hiány, a korlátozottság, a tévedés valamely formáját szeretnénk megsemmisíteni, akkor járunk el helyesen, ha nem gondolunk arra a személyre, akin segíteni szeretnénk; a segítő szándék éppen elegendő, hiszen így szellemi kapcsolatba kerülünk az illetővel. Hessegessünk el minden hiányra, korlátra, betegségre, veszélyre, nehézségre vagy egyéb bajokra vonatkozó gondolatot. Amint sikerül megtennünk, létrejön az eredmény, és az illető szabad lesz.
14. Ne feledjük azonban, hogy a gondolat kreatív, ezért valahányszor eszünkbe jut egy-egy diszharmonikus gondolat, tudnunk kell, hogy ezek a dolgok csak látszólagosak, nincs valós alapjuk, hiszen a szellem az egyetlen valóság, és az sosem veszít a tökéletességéből.
15. Minden gondolat egyfajta energia, rezgés, de az Igazságról szóló gondolat a valaha ismert legmagasabb frekvenciájú rezgés, ebből következően ugyanúgy elpusztít minden negatívumot, ahogyan a fény pusztítja el a sötétséget. Semmilyen negatív körülmény nem maradhat életben, amikor az Igazság megjelenik, és minden szellemi erőfeszítésünk azt szolgálja, hogy eljussunk ehhez az Igazsághoz. Ez teszi lehetővé, hogy mindenféle hiányon, korláton vagy betegségen felülkerekedhessünk.
16. A külső világból nem tudjuk megérteni az Igazságot; a külső világ relatív. Az Igazság abszolút, ezért a „belső világunkban” kell megkeresnünk.
17. Az elménket úgy tudjuk rászoktatni arra, hogy csak az Igazságot lássa meg, ha csak igaz körülményeket próbálunk kifejezésre juttatni. Ha ezt képesek vagyunk elérni, akkor sokat haladtunk előre.
18. Az abszolút Igazság az, hogy az „Én” teljes és tökéletes. A valódi „Én” spirituális, ezért nem lehet más, mint tökéletes; nem jellemezhetik hiányok, korlátok vagy betegségek. A zsenialitás nem az agy molekuláris működéséből fakad. Az egot, a spirituális „Én” inspirálja, amely egy az Egyetemes Elmével, és nekünk módunkban áll felismerni ezt az Egységet, amely minden inspiráció — minden zsenialitás

— oka. Ezek az eredmények messzire nyúlnak, és még az utánunk következő generációkra is hatással lesznek; ők a fáklyák, ők világítják meg az utat, amelyen milliók haladnak majd.

19. Az Igazság nem logikai képzés vagy kísérlet, de még csak nem is megfigyelés eredménye; a fejlett Tudat terméke. Cézár belső igazsága Cézár viselkedésében, életében, cselekedeteiben, a társadalmi formákra és fejlődésre gyakorolt hatásában testesül meg. A mi életünk, a mi cselekedeteink és a világra gyakorolt befolyásunk azon múlik, milyen mértékű igazságot vagyunk képesek felismerni, hiszen az Igazság nem a világnézetben, hanem a magatartásban mutatkozik meg.
20. Az Igazság a jellemben nyilvánul meg, egy ember jelleme pedig vallásának vagy meggyőződésének az interpretációja; ez pedig javai jellemben fog bizonyítást nyerni. Ha valaki a sorsának alakulására panaszkodik, éppen olyan igazságtalan Önmagával, mintha a racionális igazság létét tagadná, holott az nyilvánvaló és megcáfolhatatlan.
21. Környezetünk, valamint életünk számtalan körülménye és véletlen történése már ott rejtőzik a tudatalattinkban, amely minden, a természetével azonos szellemi és fizikai nyersanyagot magához vonz. Így hát a jövőnket a jelenünk határozza meg, és ha életünk bármely területén vagy szakaszában látszólag valamilyen igazságtalanság történne velünk, belül kell keresnünk az okot, meg kell próbálnunk megtalálni azt a szellemi tényt, amely ezért a külső megnyilvánulásért felelős.
22. Az Igazság az, ami „szabaddá” tesz minket, és ennek az Igazságnak a tudatos ismerete teszi lehetővé a számunkra, hogy minden nehézséget legyőzzünk.
23. Azok a körülmények, amelyekkel a külső világban találkozunk, kivétel nélkül a belső világunkban uralkodó körülmények eredményei, ebből pedig tudományos megfogalmazásban az következik, hogy a tökéletes ideál megőrzése az elmében ideális körülményeket teremt a környezetünkben.
24. Ha csak a hiányosat, tökéletlent, a relatívat és a behatároltat vesszük észre, akkor ezek a körülmények fognak megvalósulni az életünkben; de ha arra trenírozzuk az elménket, hogy a spirituális egot, az „Én”-t nézze és vegye komolyan, amely mindig tökéletes és teljes, akkor csakis harmonikus, kielégítő és egészséges körülmények jönnek létre.
25. Mivel a gondolat kreatív, az Igazság pedig a legmagasabb rendű és legtökéletesebb gondolat, amit valaha is kitalálhatunk, magától értetődik, hogy igazat gondolni azt jelenti, igazat teremteni, és az is nyil-

- vánvaló, hogy amikor az Igazság létrejön, mindennek, ami hamis, meg kell szűnnie létezni.
26. Az Egyetemes Elme minden létező elme összessége. A Szellem maga az Elme, mert a szellem intelligens. A két szó ezért szinonimája egymásnak.
 27. Az egyetlen nehézség, amellyel kénytelenek vagyunk megbirkózni, annak a felismerése, hogy az elme nem egyedi. Mindenütt jelenvaló. Mindenütt ott van. Más szóval: nincs olyan hely, ahol ne lenne jelen. Vagyis Egyetemes.
 28. Az emberek egészen idáig az „Isten” szót használták ennek az Egyetemes teremtménynek a megnevezésére, de az „Isten” szó nem a megfelelő jelentést hordozza magában. A legtöbben úgy értelmezik ezt a fogalmat, hogy valami rajtuk kívülállóra utal, miközben ennek éppen az ellenkezője az igaz. Ez a mi valódi életünk. Nélküle a világ halott lenne. Mi is megszűnnénk létezni. Abban a pillanatban, hogy a lélek elhagyja a testet, semmik vagyunk. A lélek és a szellem tehát teljes egészében mi vagyunk.
 29. Az egyetlen tevékenység, amelyre a szellem képes, a gondolkodás. A gondolatnak tehát kreatívnak kell lennie, hiszen a szellem is kreatív. Ez a teremtmény szellemi, és ha képesek vagyunk gondolkodni, képesek vagyunk irányítani, továbbá a magunk és mások hasznára fordítani.
 30. Ha felismerjük, megértjük és elfogadjuk az ebben az állításban rejlő igazságot, birtokunkban tudhatjuk a Mesterkulcsot, de ne feledjük, hogy csak azok nyernek bebocsátást ebbe a világba, akik elég bölcssek ahhoz, hogy értsék mindezt, elég éberek ahhoz, hogy megvizsgálják a bizonyítékokat, elég szilárdak ahhoz, hogy a saját ítéleteiknek higgyenek, és elég erősek ahhoz, hogy áldozatot hozzanak.
 31. Ezen a héten próbáljuk tudatosítani magunkban, hogy egy igazán csodálatos világban élünk, hogy mi magunk is csodálatos teremtmények vagyunk, hogy sokan kezdenek ráébredni az Igazságra, és amint megismerik „a miket Isten készített az őt szeretőknek”³², azt is gyorsan észreveszik: „a miket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt”³³, a csodákat, amelyek azok számára léteznek, akik egyszer csak az ígéret Földjén találják magukat. Átkelnek az ítélet folyóján, és elérvén arra a pontra, ahol igaz és hamis kettéválik,

³² iKor 2,9

³³ Uo

azt tapasztalták, hogy minden, amiről valaha is álmodtak, halvány mása volt csak a kápráztató valóságnak.

„Amíg földeket lehet másra hagyományozni, tudást és bölcsességet nem. A tehetős ember fizet, hogy mások végezzék el helyette a munkát, de azt már képtelen elérni, hogy más gondolkodjon helyette, vagy hogy pénzért vásároljon műveltséget.” (S. Smiles)

Összefoglaló kérdések

231. Milyen elven alapul a metafizika minden létező rendszerének elmélete és gyakorlata?
 Annak az ismeretén, hogy az „Igazság” határoz meg bennünket és a világot, amiben élünk.
232. Mi az „Igazság” saját magunk vonatkozásában?
 A valódi „Én” vagy ego spirituális, ezért nem tud más lenni, mint tökéletes.
233. Milyen módszerrel tudjuk megsemmisíteni a hibákat?
 Ha teljesen meggyőzzük magunkat az arra a körülményre vonatkozó „Igazsággal” kapcsolatban, amit szeretnénk megvalósulni látni.
234. Ezt mások helyett is meg tudjuk tenni?
 Az Egyetemes Elme, amelyben élünk, mozgunk és létezünk, egy és oszthatatlan, így hát éppen annyi lehetőségünk van másokon segíteni, mint saját magunkon.
235. Mi az Egyetemes Elme?
 Minden létező elme összessége.
236. Hol található az Egyetemes Elme?
 Az Egyetemes Elme Mindenütt Jelenvaló, mindenhol ott van. Nincs olyan hely, ahol ne lenne jelen. Vagyis bennünk van. Ő „A Belső Világ”. A lelkünk, a szellemünk, az életünk.
237. Milyen természetű az Egyetemes Elme?
 Spirituális, következőképpen kreatív. Arra törekszik, hogy formákon keresztül nyilvánuljon meg.

238. Hogyan tudjuk befolyásolni az Egyetemes Elmét?

Ha képesek vagyunk gondolkodni, képesek vagyunk befolyásolni az Egyetemes Elmét, és a magunk, továbbá mások hasznára fordítani.

239. Mit értünk gondolkodáson?

Tiszta, határozott, nyugodt, megfontolt, szilárd gondolatokat, határozott végcélal.

240. Mi lesz ennek az eredménye?

Akár azt is mondhatjuk: „Az Atya, a ki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat.”³⁴ Rá fogunk jönni, hogy az „Atya” az Egyetemes Elme, aki valóban és ténylegesen bennünk lakozik. Más szóval, rá fogunk jönni, hogy a Bibliában olvasható kecsegtető ígérek nem a képzelet művei, hanem tények, és bárki valóra tudja váltani őket, aki kellő ismeretekkel rendelkezik.

„Minden templomban ott vannak a szentképek, és láthatjuk, milyen befolyással vannak ezek az emberiség nagy részére. A valóságban azonban az emberi elmében rejlő ideák és képek azok a láthatatlan erők, amelyek szüntelenül vezetnek a tömegeket; ezek előtt mindenki készséggel hódol meg.” (Jonathan Edwards)

³⁴ Ján 14,10

Kérdések és válaszok

Ez a könyv utolsó fejezete. Ebben találhatjuk a magyarázatokat és az esetleges kérdéseinkre vonatkozó válaszokat.

Ez a rész kulcsfontosságú, ugyanolyan figyelmesen kell tanulmányozni, mint a Mesterkulcsrendszer bármely más fejezetét.

Igaz ugyan, hogy csupán a könyv újbóli összefoglalása, de sok olyan mélyenszántó és magvas gondolatot tartalmaz, amely teljes megvilágításba helyezi a tanultakat.

Ne feledjük: tanuljunk és végezzük el a feladatainkat.

Most már nálunk van a Mesterkulcs.

Anthony R. Michalski,
szerkesztő

A tudatalatti és a tudatos, vagy objektív és szubjektív elmére vonatkozóan mi a szakszem megfogalmazás: „Két elménk van, amelyek, bár kapcsolatban állnak egymással, különbözőek”; vagy: „Egy elménk van, két különböző funkcióval”?

A helyes megfogalmazás: „Egy elménk van, két különböző funkcióval.” Nincs két elme.

A Sátán a vallásban, a Negatív a tudományban és a Rossz a filozófiában csupán elképzelt megtestesülései a gondolati energiának, vagy rossz, ámde valós megnyilvánulásokként kell osztályoznunk őket? Ha minden, amink van és minden erőnk egyetlen örökké létező forrásból származik, minek tulajdonítsuk ezeket a képzeletbeli entitásokat?

Ezek nem képzeletbeli entitások. Csupán eltévelyedések. Ha az elektromosságot világításra használjuk, azt jónak gondoljuk. Ha hozzányúlunk egy nem megfelelően szigetelt vezetékhez, és az áram megöl minket, nem emiatt lesz rossz vagy gonosz. Csupán mi nem voltunk tekintettel az elektromosságot irányító törvényekre. Ugyanígy: az egyetlen Végtelen Erő, amely minden erő forrása, vagy a jó, vagy a rossz képében nyilvánul meg az életünkben, attól függően, hogy konstruktív vagy destruktív módon használjuk.

A Mesterkulcsrendszer istenfelfogása nem panteista?

Ez teljesen attól függ, mit értünk panteizmuson. A panteizmus tág fogalom, sokféleképpen lehet értelmezni. Például, a panteizmus szerint a Világegyetem egy Végtelen Létező örök, önkéntelen evolúciója, szemben az ateizmussal, amely kifejezett tagadása az Isteni Immanenciának, vagy az agnoszticizmussal, amely Isten létezésének dogmatikus megkérdőjelezése.

Helyes ez?

Az Igazság abszolút, de az Igazság felfogása az egyén tudatától függően változik. így hát senki sem tudja megmondani, mikor jutottunk el a végső Igazsághoz, mert senki sem tudja megmondani, vajon az egyéni tudat eljutott-e addig a pontig, ahonnan már lehetetlen továbblépni. Ugyanakkor viszont az Igazság nem meggyőződés kérdése. Hanem a bizonyításé. Nem autoritás kérdése, hanem az észlelésé.

Mivel a valódi „Én” spirituális, ennél fogva tökéletes, és mivel mind a testet, mind a lelket az uralma és az irányítása alatt tartja, hogyan lehetséges az, hogy ilyen tökéletes eredményekkel szembesülünk?

Nem tökéletes eredményeket látunk. Csakis tökéletességet. A tökéletesség azt jelenti, hogy a Törvény megváltoztathatatlan tökéletességgel működik. A spirituális törvény mindig tökéletesen működik. Ha az egyén konstruktívan gondolkodik, az eredmények is konstruktívak és harmonikusak lesznek. Ha destruktívan gondolkodik, ahogy vet, úgy arat. A Törvény tökéletesen működik. Ezért nem is láthatunk tökéletes eredményeket. Szabadon megválaszthatjuk, mit gondolunk, de gondolatunk eredményét egy megváltoztathatatlan törvény irányítja.

Mi az Élet?

Az Élet az Egyetemes Energia olyan minősége vagy elve, amely az ún. organikus tárgyakban fejlődésként és önkéntes cselekvésként jelenik meg, és amely általában, bizonyos mértékig együtt létezik ugyanannak az Egyetemes Energiának egy másik megtestesülésével, amelyet intelligenciaként szoktunk emlegetni. Meg kell értenünk, hogy csak egy Legfőbb Elv létezik, amelynek alapvető természetér sehogy sem sikerül körülírni. Ez az Abszolút. Az Ember mindig csak valamihez viszonyítva tud gondolkodni. Ezért hol Egyetemes Intelligenciaként, hol Éterként, Elmeként, Szellemisségként, Energiaként, Igazságként, Szeretetként definiálja. Az adott pillanatban érvényes meghatározás a Létező jelenségcinek konkrét kapcsolatától függ, amelyhez az ember az Elvet viszonyítja.

Hogyan lehet működésbe lendíteni a sikert vagy jólétet irányító törvényt?

Az emberi agy a létező legkifinomultabb és legvibrálóbb mechanizmus. Gondolkodás közben üzeneteket küldünk a formátlan energiába, ahonnan és amely által minden létrejön, ez ok-okozati hatások egész sorát indítja el, amelyek összefüggésbe kerülnek az elképzeléseinknek megfelelő dolgokkal. Ha a gondolatunk kellően kidolgozott és koncentrált, akkor hamar összhangba kerülhetünk gondolatunk tárgyával; ha nem, akkor több időre van szükség. A legtöbb ember nagy buzgalommal összpontosít a hiány, a korlátok, a veszteség és a diszharmónia minden lehetséges formájára, és ezzel sikeresen magához vonzza ezeket a körülményeket. Azok a kevesek, akik a sikerre, a jólétre és a harmonikus körülményekre koncentrálnak nagy buzgalommal, azt tapasztalják, hogy a környezetük visszatükrözi gondolataik minőségét.

Hogyan találunk meghallgatásra az imák?

Az Egyetemes Elme, a Mindenható Erő, a Legfőbb Létező nem változtatja meg a Világegyetem *modus operandi*ját, hogy teljesítse kívánságainkat, sőt még kivételt sem tesz, viszont jól ismert törvények alapján cselekszik, és ezeket a törvényeket — tudatosan vagy önkéntelenül; tervszerűen vagy ötletszerűen, de — működésbe lehet hozni. A csodálatos Vonzás Törvényének a működése sarkallta arra az embert minden korban, hogy elhiggye, van egy emberszerű Létező, aki meghallgatja a kéréseit, és úgy alakítja az eseményeket, hogy teljesüljenek a kívánságai.

Őn nagyon helyesen azt írja, hogy a tulajdon a használaton alapul. Hogyan tudnánk a legjobban elmagyarázni mindezt, hogy megmutassuk, ez az egyetlen módja, hogy olyan erő- és tárgybeli tartalékot hozzunk létre, amelyre vészhelyzet esetén támaszkodhatunk?

Vegyünk egy példát: Egy ember szeretné megerősíteni a karizmat. Erős akar lenni. Nem kötözi az oldalához a karját, hogy megőrizze az addigi erejét. Ha ezt tenné, hamarosan azt az erejét is elveszítené, amivel korábban rendelkezett. Éppen ellenkezőleg: Használni, edzeni kezdi a karját, és azt tapasztalja, hogy minél többet használja, annál több erőt tud gyűjteni. Minél többet ad az erejéből, annál többet kap vissza. Ugyanez a szabály vonatkozik a szellemi és a spirituális erőre is.

Ha nem akarunk gondolkodni, dolgoznunk kell, és minél kevesebbet gondolkodunk, annál többet kell majd dolgoznunk, és annál kevesebb jutalmat kapunk majd a munkánkért. Létezik olyan világ, amelyben nincsenek olyanok, „kik a fát vágják?”

A gondolkodás rengeteg fáradságot kiküszöbölt a munkából, de az ún. „tudományos üzemeltetés” és az „üzemszervező rendszerek” pusztán gépekként kezelik az emberek millióit, akik ennyivel meg annyival kevesebb vagy több mozgólátot képesek végrehajtani óránként.

Dolgozni annyit tesz, szolgálni, és minden szolgálat tiszteletre méltó. De akik „a fát vágják”, vakon szolgálnak, nem intelligensen. A munka a teremtmő ösztön megtestesülése. Az iparban végbemenő változások miatt a teremtmő ösztön már nem talál megnyilvánulási formát. Az ember nem tudja felépíteni a saját házát, még a saját kertjét sem tudja kialakítani, és semmiféleképpen sem tudja irányítani a saját munkáját. így hát meg van fosztva a legnagyobb örömtől, ami embert csak érhet: a megvalósítás, a teremtés, a teljesítmény örömétől, ez a hatalmas erő pedig eltévelyedik, és destruktív csatornákká válik. Az ember már semmit sem tud létrehozni magának, ezért elkezdi tönkretenni a szerencsésebb embertársai munkáját. A munka ezzel szemben megmutatja, hogy a Világegyetem nem káosz, hanem kozmosz, amelyet megváltoztathatatlan törvények uralnak, hogy minden következmény egy ok eredménye, és hogy ugyanazt az okot mindig ugyanaz a következmény követi. Megmutatja, hogy ezek az okok szellemiek, hogy a gondolat megelőzi a tettet. Megmutatja, hogy a konstruktív jellegű gondolkodás konstruktív, míg a destruktív gondolkodás destruktív jellegű körülményeket hoz létre.

Ön azt írja, hogy: „Az élet kibontakozás, nem gyarapodás. Amit elérünk a külső világban, az mára miénk a belső világban.” Azt a tudást nem veszi figyelembe, amit az emberek a könyvek, tapasztalatok stb. által szereznek?

Semmiféle hasznosat nem szűrhetünk le a könyvekből, a tapasztalatokból, a környezetből, vagy bármi másból, amíg létre nem hoztuk azokat az agysejteket, amelyek alkalmasak a gondolatok fogadására. Belső világunk teljesen megfelel a külső világunknak. Tegyük föl egy pillanatra, hogy nem ismerjük a héber nyelvet. Hiába adnak oda nekünk egy könyvet, amely a legcsodálatosabb gondolatokkal van tele, a leggyönyörűbb szavakkal megfogalmazva, semmit sem fog jelenteni a számunkra, amíg meg nem ismerkedünk a héber nyelvvel, és ez más esetekre is igaz. Egyetlen gondolatnak, ideának, tapasztalatnak sincs értéke, amíg nem vagyunk képesek a fogadására. Ezzel magyarázható az is, hogy ugyanaz a gondolat az egyik embert hidegen hagyja, míg a másikban mérhetetlen csodálatot kelt. Az első emberben nem fejlődtek ki a gondolat fogadására alkalmas agysejtek, a másodikban igen — felismeri az eszmében rejlő szépségeket.

Helytálló az az állítás, hogy az igazi vallás és az igazi tudomány „ikertestvérek”, és hogy az egyik pusztulása a másik pusztulásához vezet? Miért?

Az igazi tudomány és az igazi vallás természetesen ikertestvérek. De egyikük sem pusztulhat el, mert ami igaz, az halhatatlan. Az igazság alapvető tulajdonsága a rend és a Törvény iránt tanúsított rendületlen hűsége. Az elme minden olyan külső vagy belső tapasztalat megnyilvánulása ellen védekezni próbál, amely veszélyezteti ezt az igazság legbelsőbb lényegének tekintett állhatatosságát. Azt tapasztaljuk, hogy ez mind a tudományra, mind a vallásra igaz. Ami igaz a tudományban, annak igaznak kell lennie a vallásban is. Nincs külön tudományos és vallási igazság. Minden igazság egy és oszthatatlan.

Hogyan kerül harmóniába a materializmus és a spiritualizmus a Mesterkulcsrendszerben?

A Mesterkulcsrendszer tanítása szerint csak egyetlen Elv, Egyetlen Erő létezik. Minden létező ennek az Egyetlen Erőnek a megtestesülése. Az erő maga spirituális, de a megnyilvánulása materiális. Az egyik szubjektív, a másik objektív. Ugyanannak a létezőnek a két fázisa. A Természetben mindenhol ezt tapasztaljuk: az Ember spirituális lény, de materiális testtel is rendelkezik. A léleknek az objektív szinten objektív módon kell megnyilvánulnia. A spiritualizmusnak ebben az értelemben semmi köze az általában spirituálisnak nevezett jelenségekhez.

Mivel magyarázható az a tény, hogy bár az emberek nagy többsége, nemcsak az Egyesült Államokban, hanem Európában is, gyűlöli a háborút, és csak arra vágyik, hogy béke legyen és minden visszatérhessen a rendes kerékvágásba, ez a visszatérés mégis igen lassú és nehézkes folyamat?

Természetesen senki sem vágyik arra, hogy háború legyen, mint ahogy szegénységet, bűnözést vagy más destruktív körülményeket sem kíván senki, másrésről viszont, tudatosan vagy tudattalanul, de olyan dolgokra vágyunk, amelyek háborúhoz, szegénységhez vagy bűnözéshez vezetnek, és ez a hatalomra vagy elkülönülésre való áhítozás egy régi kérdésre vezethető vissza, amely így szól: „Vájjon ki nagyobb a mennyeknek országában?”³⁵

A törvény nincs tekintettel az emberekre. Ez a nemzetekre és az egyénekre is igaz. A nemzetek, csakúgy, mint az egyének, végül rá fognak jönni, hogy az erőre mindig ugyanakkora vagy még nagyobb erő lesz a válasz, éppen ezért semmiféle helyzetet nem tud eldönteni.

³⁵ Máté 18,1

Az objektív harmónia csakis a szubjektív harmónia nyomán tud megvalósulni, a szubjektív harmónia pedig előrelátás, megértés és észlelés eredménye.

A „Siker Csúcsán”, amelyre a Mesterkulcsrendszer is tör, hogyan tudjuk figyelmen kívül hagyni a teológiát?

Pár évszázaddal ezelőtt azt hittük, hogy választanunk kell a Biblia és Galilei között, ötven évvel ezelőtt azt hittük, hogy választanunk kell a Biblia és Darwin között, de amint azt W. R. Inge, a londoni Szent Pál székesegyház főesperese is megjegyezte: „Minden tanult ember tudja, hogy az organikus evolúció legfőbb tényei szilárd alapokon állnak, és sokban különböznek az ókori héberektől és babilóniaiaktól kölcsönvett legendáktól. Nem kell erőszakot tennünk a józan eszünkön, és elutasítanunk a modern tudomány igazolt eredményeit. A hagyományos kereszténységet egyszerűsíteni és spiritualizálni kell. A másodrendű tudomány hátráltatja, a másodrendű gazdaságtan pedig kikarikírozza, és minél inkább meg vagyunk győződve erről, annál kevésbé vagyunk kitéve annak, hogy hitünket olyan babonákra alapozzuk, amelyek a vallásosok vallását és a tudomány iránt nem érdeklődők tudományát képezik.”

Hogyan értelmezzük a következő kijelentést: „Csak öt százaléknak van anynyi előrelátása, hogy stratégiaiilag fontos pozíciót vegyenek fel, hogy már azelőtt lássák és hallják a dolgokat, mielőtt bármi is történne.”

Az emberek kilencvenöt százaléka azzal van elfoglalva, hogy következményeket próbál megváltoztatni. Valami történik, ami nem tetszik nekik, és ők azonnal megpróbálnak változtatni a helyzeten. Hamar rájönnek azonban, hogy csöbörből vödörbe kerültek. A maradék öt százalék az okokra figyel. Tudják, ahhoz, hogy tartós változásokat tudjanak kieszközölni, az okot kell megkeresniük. Hamar rájönnek, hogy ezek az okok az ő irányításuk alatt állnak. Az emberek öt százaléka gondolkodik, a maradék kilencvenöt százaléka pedig egyszerűen elfogadja mások véleményét. Csak a gondolkodók tudnak előre meglátni és megérezni dolgokat.

Egészen pontosan mit kell érteniünk a „polaritás”fogalmán a szellemi folyamatok vonatkozásában?

A polaritás egy gondolat vagy érzés elhajlása egy bizonyos irányba. Ha folyton ugyanolyan elvek mentén gondolkozunk, a gondolat polarizálttá válik: csak nehézségek árán vagy egyáltalán nem tudunk megérteni más nézőpontokat.

Mi az Igazság?

Az Igazság mindenfajta jólét alapvető feltétele. Ha biztosak vagyunk magunkban, ha ismerjük az Igazságot, és szilárdan támaszkodunk rá, az semmihez sem hasonlítható elégedettséggel tölt el bennünket. Az Igazság a mögöttes valóság, minden üzleti vagy szociális kapcsolat elsődleges feltétele. Az Igazság az egyetlen biztos pont egy konfliktusokkal, kételességekkel és veszélyekkel teli világban.

Minden olyan cselekedet, amely — akár eldöntötteen, akár a tudatlanságnak köszönhetően nincs összhangban az Igazsággal, kihúzza a talajt a lábunk alól, diszharmóniához, elkerülhetetlen veszteségekhez és zűrzavarhoz vezet, hiszen míg a legegyszerűbb elme is pontosan meg tudja jósolni egy helyes cselekedet eredményét, a legnagyobb, legműveltebb és legélesebb elme is reménytelenül eltéved, mivel nem tudja elképzelni, milyen eredményekkel jár a helyes elvektől való eltérés.

Hogyan jönnek létre a Csírák?

A teremtés során egymást vonzó erőket egyesítünk a megfelelő arányban; a megfelelő arányban vegyített oxigénből és hidrogénből például víz keletkezik. Az oxigén és a hidrogén láthatatlan gáz, a víz azonban látható.

A csírák azonban élőlények, vagyis egy étellel vagy intelligenciával rendelkező létező termékei. A Világegyetemben a Szellem az egyetlen Teremtő Elv, és a Gondolkodás az egyetlen cselekvés, ami a Szellemhez kötődik. A csírák tehát minden bizonnyal szellemi folyamat eredményei.

A gondolat elindul a gondolkodótól, Összetalálkozik más hasonló gondolatokkal, ezek egyesülnek, és létrehoznak egy magot más hasonló gondolatok számára; ez a mag hívójeleket küld a testetlen energiába, ahol minden gondolat és minden dolog tette készen várakozik, így a gondolat hamarosan olyan ruhát ölthet, amely megfelel a gondolkodó által hozzárendelt karakternek.

Egymillió ember, miközben haláltusáját vívta a csatatéren, gyűlölettel és gyötrellemmel teli gondolatokat küldött az éterbe, és nemsokára másik egymillió ember halt meg egy „influenza” nevű vírus szövődményeiben. Csak a tapasztalt metafizikus tudja, mikor és hogyan született meg ez a halálos vírus.

Ahogy a gondolatoknak végtelen számú változata létezik, úgy a csíráknak is: lehetnek konstruktívak és destruktívak, de sem a konstruktív, sem a destruktív csíra nem tud szárba szökkeni, amíg megfelelő táptalajra nem talál, ahol gyökeret ereszthet.

Mi nyitott teret a reinkarnáció elméletének?

Minden generáció csíraplazmája magában foglalja mindazt, ami addig történt. Minden sejt magjában ott vannak a kromoszómák, ezek reprodukálják a fajokat, a természetet és a körülményeket egy adott törvény szerint. Minden egyes kromoszóma, bármennyire mikroszkopikus nagyságú is, a kifejlett testet alkotó összes sejt elemeit tartalmazza, ezenkívül a faji és a külső jellegzetességeket, a családi hasonlóságot, a természetet, az elmét, az érettebb tendenciákat és mindent, ami a személyiséget és az egyéniséget alkotja. Fizikailag tehát pontosan ugyanolyanok vagyunk, mint az elődeink, és a környezetünk vagy az iskolázottsági szintünk sem eltérő. Az egyéni kromoszóma identitásának generációról generációra megmaradó állandósága az, ami teret nyitott a reinkarnáció elméletének.

Mi az a Fekete Mágia?

Az az elképzelés, hogy létezik Fekete Mágia nevű jelenség, a hiszékenységnak, a babonaságnak és a szellemi világot irányító törvények meg nem értésének tulajdonítható. Minden gondolat és minden dolog készenlétben áll az Egyetemes Elmében. Az egyénnek csak ki kell nyitnia a szellemi kapuit, hogy fogékony legyen bármilyen gondolatra. Ha azt hiszi, hogy léteznek olyan mágusok, boszorkányok vagy varázslók, akik ártani akarnak neki, ezáltal megnyitja a kapukat az ilyen irányú gondolatok előtt, és végül ugyanazt mondhatja, mint Jób: „A mitől remegve remegtem, az jöve reám.”³⁶ Ha viszont azt gondolja magában, hogy valakik segíteni akarnak rajta, ezáltal a segítség előtt nyitja meg a kapukat, és azt fogja tapasztalni, hogy a: „legyen néked a te hited szerint”³⁷ ugyanolyan igaz ma is, mint kétezer évvel ezelőtt.

Nem igazán értem a rezgés törvényének alkalmazását a gondolati világban. Itt például, hogyan tudjuk megváltoztatni a rezgésszámot? Milyen irányba kell megváltoztatnunk, hogy a legjobb eredményeket érjük el?

Minden gondolat változtatja a rezgésszámát. Ahogyan egyre nagyobb, mélyebb, emelkedettebb és erőteljesebb gondolatokat vagyunk képesek kialakítani, az agysejtek annál kifinomultabbá válnak: erősebbek lesznek, és képesek a finomabb rezgések fogadására is.

Ez nemcsak a szellemi és spirituális világban igaz, hanem a fizikaiban is. Ahogyan a fül hozzáedzódik a zenéhez, egyre finomabb rezgéseket is képes lesz érzékelni, a képzett zenész pedig már olyan harmóniákat is meghall, amelyet a hétköznapi ember egyáltalán nem.

³⁶ Jób 3,25

³⁷ Máté 8,13

A mai látszólagos zűrzavarban hogyan fogjuk felismerni az új hajnalt, amelyet a nagyok már előre megjósoltak: Krisztus második eljövetelét, avagy a Millenniumot?

Az általános felébredés egyik fontos jele az az optimizmus, amely a kétségen és a nyugtalanságon keresztül is átsejlik: ez az optimizmus a felvilágosultság formáját ölti magára, és ahogy ez a felvilágosultság terjedni kezd, a félelem, a harag, a kétkedés, az önzőség és a mohóság eltűnik a föld színéről. Nem Krisztusra van szükségünk, hanem a Krisztusi ön tudatra — az Igazság általánosabb megvalósulására várunk, amely végül felszabadítja az embereket. Aligha lehetséges, hogy egyetlen nő vagy férfi nyilvánítsa ki ezt az Igazságot az új érában, de azok az érvek vannak túlsúlyban, melyek szerint a Felvilágosodás Szikrája széles körben érinti majd meg az embereket.

Ön sokat beszél a teremtő elméről, amelyformába önti, fenntartja, ellátja és megteremti mindazt, ami van. Ugyanebből a forrásból származik az ember azon képessége is, hogy hiányokról, háborúról, bűnözésről formáljon gondolatokat?

Igen, ez magában foglalja az embernek ezt a képességét is. Ha az ember tud konstruktívan gondolkodni, akkor destruktívan is tud, de amint rájön, hogy a gondolkodás kreatív folyamat, hogy mi magunk is teremtők vagyunk, nem pedig teremtmények, azonnal felfüggeszti a magára és felebarátaira nézve ártó gondolatok létrehozását.

Önnek kétségtelenül igaza van, amikor azt állítja, hogy Carlyle hozzáállása a rosszhoz nem volt éppenséggel üdvös saját fejlődése szempontból; ugyanakkor hogyan lépünk fel a modern kor égbekiáltó gonoszságaival, a háborúval, a korrupcióval, a gyilkossággal, a bűnözéssel, a tolvajlással szemben? Nincs abban valami igazság, hogy a konstruktív munkát rombolásnak, hogy úgy mondjam, alapos nagytakarításnak kell megelőznie?

Nem, ez nem így van. A rombolásra egyáltalán nincs szükség. Nem szükséges fáradságos munkával kisöpörni a sötétséget a szobából, mielőtt beengednénk a fényt; éppen ellenkezőleg: csupán annyit kell tennünk, hogy felkapcsoljuk a villanyt, és a sötétség máris szertefoszlik. Ugyanígy, ha csak annak a pénznek és annak az erőfeszítésnek, amii most destruktív munkára fecsérünk, az egytized százaléka fordítanánk konstruktív munkára, az ön által égbekiáltó gonoszságoknak nevezett jelenségek mintegy varázsütésre eltűnnének.

A Nemzet egysége az egyén. A Kormány csak a Nemzetet magába foglaló egységek átlagos intelligenciáját képviseli. Azaz, az egységet kell megdolgoznunk. Amikor az egyén gondolkodása megváltozik, a kollektív gondolkodás védekezni kezd, de mi megpróbáljuk megfordítani a folya-

matot. A kormányt próbáljuk megváltoztatni az egyének helyett, ami persze lehetetlen. De némi átgondolt, tervszerű munkával a jelenlegi destruktív gondolatokat könnyedén konstruktívakra cserélhetjük.

Szójegyzék

- Abszolút* Mindaz, ami megmérhetetlen, meghatározhatatlan, korlátozhatatlan, kifejezhetetlen; az alapvetően és önmagában létező, amelyből minden más valóság ered.
- Akarat* Szellemi képesség a választásra; az erő, amely magában ötvözi az elme kifejeződési formáit; a vágyak megvalósítása.
- Altruista* Olyan ösztön vagy érzelem, amely arra sarkall bennünket, hogy mások érdekében tegyünk erőfeszítéseket.
- Analitikus* Elemzés általi; a dolgok alapelvekre való lebontása.
- Antropomorf* Az istenség emberi tulajdonságokkal, érzelmekkel és viselkedésmintákkal való felruházása; az emberi gondolkodás és nyelv korlátozott voltának természetes következménye.
- Anyag* Az a létezési forma vagy szubsztancia, amelynek kiterjedése, tehetetlensége, súlya stb. van; vagy, általánosságban véve, az érzékek által felismerhető tulajdonságokkal rendelkezik.
- Átformálás* Bármilyen, ami titkos vagy csendes befolyás gyakorlásával a tulajdonságok vagy a körülmények fokozatos változását okozza.
- Csírázás* A növekedés első lépése magban, spórában vagy petében.
- Dedukció* Az általánostól az egyedi felé haladó okfejtés; a dedukció egy általános alapelvből indul ki, és egy általános példán keresztül jut el a végkövetkeztetésig.
- Differenciálás* A különbözővé tevés vagy válás folyamata annak a hipotézisnek az alapján, hogy minden organizmus jellegzetes sejtnövekedése és széttartó egyéniesülése a környezetnek és a helyi körülményeknek köszönhető, szemben az örökletes differenciálódással, amelynek során a jellegzetességek már az embrióban is megtalálhatók.
- Ego* Az „én”, amely gondolkodik, érez és cselekszik; a tudatos egyén vagy gondolkodó önmagunk, amely a gondolatok minden tárgyától, továbbá saját állapotaitól vagy erőitől jól elkülöníthető; a személyes identitás tiszta elve.
- Egyetemes* Az egész világegyetemre vonatkozó; átfogó; korlátlan; egészként létező vagy egésznek tekintett; teljes.

- Egén* Teljesen független létező, amelynek további szétválasztása identitásvesztéssel járna.
- Elektromosság* Anyagiasuk cselekvő erő, amely, ha működésben van, mágneses, vegyi és hőhatásokat mutat.
- Elektron* Az anyag legkisebb ismert összetevője, amelyhez mindig egy egységnyi változatlan, negatív töltésű elektromos erőt társítanak.
- Elgondolás* Két vagy több tulajdonság gondolati egységbe rendezése, amelyet fogalomnak nevezünk.
- Elixír* Lappangó titok; valami, ami rejtve van a tömegek előtt; az egyik legnagyobb rejtély, amelyet az alkimisták le akartak leplezni.
- Ellazul* Kevésbé élénkké vagy keménnyé tesz; csökkenti a szigorúságot és a komolyságot; megnyugszik; felszabadul a teher vagy azt erőfeszítés alól; csökkenti a figyelmet és a szorgalmat; pihenteti az elmét.
- Elme* Absztrakt gyűjtőfogalom a tudatos intelligencia minden formájának a megnevezésére.
- Elohim* Az Ótestamentumban leggyakrabban előforduló, abszolút Isteni hatalmat kifejező héber rang.
- Elsődleges* Erejében, befolyásában, hatékonyságában felsőbbrendű; tekintéllyel vagy hatalommal rendelkező.
- Elv* A végső alapelem, amely minden létezőbe behatol. A mozgatóerő, amely által a létező megtestesül. Az Egyetemes Igazság, amely ennek a megtestesülésnek a törvényét fejezi ki; amely mindennek a természetét, jellegét és esszenciáját meghatározza.
- Evolúció* A természet működésében megmutatkozó cselekvési egység; a fejlődés tevékenysége vagy folyamata; változások sorozata, melynek hatására egy egyszerű élőlény komplexsége változik. „Az egymást követő korszakok nyomán az evolúció fölfelé, a fizikaitól a pszichikai felé vette az irányt.” (Funk)
- Éleselméjűség* Annak a képessége, hogy gyors, messzemenő és pontos következtetéseket vonjunk le kisebb tényekből, vagy előre lássuk a tettek eredményeit, különösen az emberi cselekedetek vagy viselkedés tekintetében.
- Éleslátás* Egy dolog belső természetének az észlelése.
- Észlelés* Olyan éleslátás vagy intuitív ítélet, amely a tények vagy az igazság szokatlan megkülönböztetéséhez vezet.
- Figyelem* Olyan tett vagy folyamat, melynek során különös élességgel próbálunk látni egy vagy két jellemzőt a tudatosság összetett tartalmában.

A hétköznapi ember és Newton elméje tehát elsősorban abban különbözik egymástól, hogy az utóbbi kitartóbb figyelemre képes.

Filozófia A minden tudás és létezés alapját képező elvek, elemek, okok és törvények tudományos ismerete, és ezek saját magyarázatára való alkalmazása.

Fizika Az a tudomány vagy tudománycsoport, amely az anyaggal összefüggésben lévő jelenségekkel foglalkozik, különös tekintettel az energiára és az ezeket a jelenségeket irányító törvényekre.

Fiziológia A biológiának az az ága, amely az állatok és növények által megtestesített életjelenségekkel foglalkozik.

Gátol Tiltással visszatart; ellenőrzés alatt tart; elnyom.

Gravitáció A világegyetem anyagrészecskéinek egymás felé tartása, továbbá a törvény, amely kifejezi ezt az erőt, és így szól: a testeknek a Föld középpontja felé tartó gyorsuló mozgása mennyiségileg megegyezik a Föld vonzóerejével, amelyből kivontuk a Föld tengely körüli forgásából adódó centrifugális erő mennyiségét.

Gyarapodás Külső adalékok által létrejövő növekedés vagy felhalmozódás.

Harmónia A különböző elemek egységéből adódó teljesség és tökéletesség; egyetértés egy kapcsolaton belül; rendezettség.

Hit Aktív meggyőződés; meggyőződés, amely kellő alapot jelent a cselekvésre az elfogadott premisszák figyelembevételével.

Idea Olyan gondolat, amelyet bizonyos mértékben függetlennek tartanak a gondolkodótól, és amely, mint ilyen, adott értelemben önállóan létező. A „gondolat” névvel az aktív elme közvetlen produktumát szoktuk illetni, amely nem létezne és nem is létezhetne az aktív elme nélkül, míg az „idea” elnevezés az aktívnek már nem tekinthető elme szüleményére utal; olyan szüleményre, amely akár az elmétől és az elme tevékenységeitől elkülönülten, függetlenül is létezhetne. A gondolat szorosan kötődik kigondolójához, míg az idea bizonyos mértékig öntörvényű, vagy annak a dolognak a természetéhez igazodik, amivel összefüggésbe hozzák, így minden elme ugyanolyanra formálná; a fogalom még mindig magán viseli Platón ideáinak — mint az alapvető valóság formáinak — a befolyását.

Idealizál Ideálissá tesz; a tökéletesség mentális mintájához igazít.

Indukció Tudományos eljárás, amely (1) pontos végrehajtás (2) helyes interpretáció, (3) racionális magyarázatok és (4) tudományos értelmezés alapján zajlik. Az egyeditől az általánosig halad. Az indukció néhány elem összehasonlításától, a közös attribútumokon keresztül vezet el az általános alapelv felállításáig.

Inspiráció Egy idea, egy érzelem, egy szellemi vagy spirituális befolyás belélegzése.

Intuíció Konklúzió, amelyre tudatos okfejtés nélkül jutunk, és amely az érzéki tapasztalatok általános értelmezéséből nem közvetlenül levezethető; a tudatalatti révén jutunk intuíciókhoz, vagy tudunk dolgokról, amelyekről azelőtt nem is hallottunk; a fizikai vagy erkölcsi értékek követlen vagy előzmény nélküli ismerete.

Isten A valóság egy bizonyos aspektusának vagy a világegyetem végső elveként ismert létezőnek a megtestesülése.

Képlékeny Formába Önthető; mint az Igazság képlékeny elméje; vagy az ember belső elméje, amely alakítani tudja a testet.

Képzelet Olyan cselekvés vagy képesség, amellyel a régi tapasztalatok produktumait új, módosított vagy ideális formában rakjuk össze. Az elme kreatív vagy konstruktív képessége. A konstruktív intellektus cselekvése, melynek során az ismereteket vagy a gondolatokat új, eredeti, racionális rendszerekbe csoportosítják. „A Tudomány, a Találmányok és a Filozófia nem sok hasznára vannak a képzeletnek, de a képzelet kreatív, átütő ereje az éltető levegőt, továbbá minden fejlődés és siker feltételét jelenti az előbbiek számára.”

Kérlelhetetlen Könyörgéssel nem megindítható; hajthatatlan; könyörtelen; engesztelhetetlen; rugalmatlan.

Kinetikus Mozgást létrehozó; aktív, nem látens; a kinetikus teóriával a gázok szinte minden jelenségét meg lehet magyarázni, és ma is általánosan elfogadott.

Koncentrálódik Egy közös középponthoz vagy középpont felé húzódik, rendeződik.

Kozmikus A világegyetemre vonatkozó harmonikus és szabályos rendszer szerinti; a kaotikus ellentéte.

Kozmologikus A kozmosz természetével és törvényeivel összefüggő, a dolgok szervezett és módosítható rendszere vagy kozmologikus argumentum szerinti.

Kulcs Bármilyen, ami egy téma vagy probléma kulcsaként elzár vagy megnyit valamit az értelem előtt; ami megnyitja az utat más projektek előtt, vagy további fejlődést tesz lehetővé.

Logika A helyes gondolkodás tudománya vagy tana; az okfejtés folyamatát irányító elvek az igazság keresése és ismertetése során.

Mechanizmus Bármely gépezet szerkezete vagy működési formája. „Az emberi szervezet a maga harmonikusan működő részeivel pompás mechanizmus.” (Winchell)

Megegyezés A különbözőség legkisebb foka.

Megfoghatatlan Megérinthatetlen; az érzékek által nem észlelhető; tényekkel világosan meg nem alapozott.

Meggyőződés Egy olyan állítással kapcsolatos bizonyosság, amelynek igazságtartalmát illetően nincs kézzelfogható bizonyíték; bizonyíték nélküli elfogadás; amiben hiszünk; hitvallás.

Megváltoztathatatlan Nem képes a változásra, sem növekedés, sem csökkenés, sem fejlődés, sem önmegújítás által; stabil és állandó.

Mester Irányító vagy hatalommal rendelkező; felsőbbrendű; uralkodó vagy vezér; aki az „én vagyok a sorsom irányítója”⁸ szellemében jut győzelemre.

Mesterkulcs Olyan kulcs, amely több olyan zárba is illik, amelyeknek a kulcsai egyenként nem összecserélhetők.

Metafizika A létezés és a tudás alaptörvényeinek a tudománya; minden valóságos dolog alapvető természetének és elsődleges kapcsolatainak érvekkel alátámasztott tana.

Mindenható Korlátlan vagy egyetemes erővel rendelkező; csak az Istenségre alkalmazható tulajdonság.

Mindentudás Minden dolognak az ismerete; végtelen vagy korlátlan tudás.

Mindenütt jelenvalóság Esszenciális jelenlét mindenütt, ugyanabban az időben.

Napfonat Az emberi testben található legnagyobb szimpatikus idegfonat, amely a gyomor mögött, részben az aorta, részben a rekeszizom területén helyezkedik el. A bolygóideg és a nagy zsigeri idegek nyúlványaiból áll; a legfontosabb idegdúcok, amelyek összeköttetésben vannak vele, a jobb és a bal szemilunáris billentyűk. Több kisebb idegfonat is ered belőle.

Negatív Minden pozitív vagy meghatározott dolog hiánya vagy homályossága; üresség; semmisség; érvénytelenség. „A valótlanságot nem lehet a negatívval megdönteni, csak az antagonisztikus igazság megteremtésével.” (Robertson)

Objektív Egy gondolati vagy észlelt tárgy vagy létező természetét viselő; a gondolkodó és az észlelő ellentéte.

Ok-okozatiság (1) Az elme képessége, amellyel tapasztalatokat hasonlítunk össze és következtetéseket vonunk le; (2) az a folyamat, amelynek során összehasonlítások segítségével jutunk következtetésre; (3) tétel, amelyből egy másik tétel érvényesen levezethető.

Polaritás A test azon jellemzője, amelynek révén a legkisebb összetevők tulajdonságai egy adott irányvonallal állnak összefüggésben a nagy egészen belül, és az irányvonal egyik végén álló tulajdonságok ellentétesek a másik végén állókkal, mint a mágnesnél.

Potenciális Lehetséges, de nem tényleges; önmagában rejlő lehetősége van a fejlődésre; veleszületett erő, rátermettség, hatékonyság; a tényleges ellentéte.

Pozitív Egy tárgyban elidegeníthetetlenül benne lakozó; más dolgokhoz vagy az emberi ítélethez és érzésekhez nem kapcsolódó; abszolút; velejáró; megkérdőjelezhetetlen; végső; tagadhatatlan és elvitathatatlan.

Prána Az élet lehelete.

Precedens Valami már előzőleg jelenlévő az anyagban, a viselkedésben vagy a formában, amely példaként, mintaként, irányadóként vagy bizonyítékként idézhető.

Premissza Lefektetett, bizonyított vagy feltételezett állítás, amely viták vagy következtetések alapjául szolgál.

Profilaktikum Eszköz, amely hatékonynak bizonyul a betegségek megelőzésében.

Pszechikai A szellemre és a lélekre vonatkozó; mentális; a fizikaitól és a fiziológiáitól elkülönült.

Pszechológia Tudomány, amely az elme funkcióival, tevékenységeivel és fejlődésével, alapvető természetével és a természet egészében elfoglalt helyével foglalkozik.

Radikális A gyökerektől, a forrástól, az alaptól kezdődő. így mélyreható, szélsőséges, alapvető.

Rezgés Gyors ide-oda mozgás; a rezgést teljes egészében az amplitúdója, a frekvenciája és az időtartama határozza meg; így a zenei hangokban észlelt legfinomabb rezgések száma 16 per szekundum, a legmagasabb hangokat produkálók pedig 41 ezer per szekundumosak.

Sejt Egy szervezet legkisebb alkotóeleme, amely egymástól független életfolyamatokat visz véghez. Az emberi test szövetei sejtekből és a sejtek termékeiből álló halmazok; átmérőjük 1/2000 centimétertől 1/50 centiméterig terjedhet.

Sillabusz Egy téma tömörített közlése; kivonat, absztrakt kijelentés vagy összefoglalás.

Sugárzó Fénysugarakat vagy fényességet kibocsátó; átvitt értelemben örömtől, kedvességtől, szeretettől ragyogó.

Szellem Az emberben lévő Láthatatlan és testeden elv; az öntudat, az öntevékenység és az általában vett racionális erő elve; ez jelenti a hasonlóságot az ember és az Isteni Létező között.

Személyes Emberre jellemző, emberhez tartozó.

Szeretet A lélek érzelmi megnyilvánulása vagy vágyakozása valami iránt, ami jó vagy kiváló.

Szillogizmus Logikus formula vagy egy formális argumentum elemzése, amely három tételből áll: az első kettőt premisszának, a harmadikat következtetésnek nevezzük.

Szisztema Rendszeres kombináció vagy egészbe rendezés; különösen a racionális elvek vagy organikus ideák alapján történő összekapcsolások adják az egységét és a teljességét.

Szubsjektív Olyan folyamatok, amelyek pszichikai jellemzőkkel rendelkeznek, de nem élvezik a tudat támogatását.

Telepátia A görög *tele* („távolsági”) és *pathos* („tapasztalni”) szavakból származik. Gondolatok kommunikációja az elmék között bármilyen materiális médium, hétköznapi kifejezési forma vagy érzék használata nélkül.

Teológia Az a tudomány, amely Isten lényével, Isten attribútumaival, a Szentháromság, a teremtés és az isteni gondviselés doktrínájával foglalkozik.

Terapeutika A betegségek gyógyításának tudománya.

Transzcendentális Az ember hétköznapi fogalmai fölé emelkedő; minden hétköznapi köteléket vagy erőt meghaladó; az egyéni tapasztalat határait átlépő, de az általános tapasztalatok egyetemes és szükséges feltételeit megteremtő.

Tudat Érzékelés, érzés, észlelés, tervezés és gondolkodás; átfogó kifejezés, amely minden kognitív energiánkat magában foglalja.

Tudatalatti. Minden, ami egy személy vagy dolog valódi természetéhez vagy esszenciájához tartozik; az objektívvel ellentétben a személyből ered vagy abban helyezkedik el. Az érzés tehát tudatalatti, míg az észlelés objektív tapasztalat.

Tudatos észlelés Szellemi folyamat, amely minden, a figyelem konkrét tárgyát képező központi gondolathoz kötött ideát és emléket összekapcsol, és a figyelem fókuszába helyez.

Tudomány Pontos megfigyelések és helyes gondolkodás útján szerzett, módszeresen megfogalmazón és ésszerű rendszerbe foglalt tudás.

Valóság Mindaz, amiről azt tartjuk, a gondolatoktól vagy a véleményektől függetlenül létezik; a függetlenül létező; a valódi; az elképzelt vagy a képzeletbeli ellentéte. Az tűnik valóságnak, ami nagyobb figyelmet kap.

Változékony Nem tartós, nem állandó; tünékeny; mulandó; ingatag; illékony.

Végtelen Önmagában létező és mindent magában foglaló valóság; mérhetetlen; meghatározatlan; korlátlan; minden kifejeződési formától független, mégis minden kifejeződési formát vagy aktualizált dolgot magában foglaló; az abszolút.

Vizualizál Képszerű élenkséget ad egy szellemi ábrázolásnak; vizuális képet alkot az elmében.